T.C.
TRAKYA ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
SANAT TARİHİ ANABİLİM DALI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

İLHAN KOMAN RESİM VE HEYKEL MÜZESİ

MÜSLÜM ÖZCAN

TEZ DANIŞMANI
YRD. DOÇ. DR. ÖZKAN ERTUĞRUL

EDİRNE
2014

T.C.

TRAKYA ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

SANAT TARİHİ ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

MÜSLÜM ÖZCAN tarafından hazırlanan **TRAKYA ÜNİVERSİTESİ İLHAN KOMAN HEYKEL VE RESİM MÜZESİ** Konulu **YÜKSEK LİSANS** Tezinin Sınavı, Trakya Üniversitesi Lisansüstü Eğitim-Öğretim Yönetmeliğinin 15.-16. maddeleri uyarınca 17.11.2014 **Pazartesi** günü saat 12.00'de yapılmış olup, tezin Kabul edilmesine **OYBİRLİĞİ/~~OYÇOKLUĞU~~** ile karar verilmiştir.

JÜRİ ÜYELERİ	KANAAT	İMZA
Prof. Dr.Engin BEKSAÇ	Kabul edilmesine	
Yrd.Doç.Dr.Özkan ERTUĞRUL (Danışman)	Kabul edildi	
Yrd.Doç.Dr. Abdurrahman DEVECİ	Kabul edilmesine	

* Jüri üyelerinin, tez ile ilgili kanaat açıklaması kısmında "Kabul Edilmesine/ Reddine "seçeneklerinden birini tercih etmeleri gerekir.

T.C
YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
ULUSAL TEZ MERKEZİ

TEZ VERİ GİRİŞİ VE YAYIMLAMA İZİN FORMU

Referans No	10057589
Yazar Adı / Soyadı	MÜSLÜM ÖZCAN
Uyruğu / T.C.Kimlik No	TÜRKİYE / 23501421198
Telefon	5354114559
E-Posta	mozcan93@hotmail.com
Tezin Dili	İngilizce
Tezin Özgün Adı	Trakya Üniversitesi İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi
Tezin Tercümesi	Ilhan Koman's painting and sculpture museum
Konu	Sanat Tarihi = Art History
Üniversite	Trakya Üniversitesi
Enstitü / Hastane	Sosyal Bilimler Enstitüsü
Bölüm	
Anabilim Dalı	Sanat Tarihi Anabilim Dalı
Bilim Dalı	Sanat Tarihi Bilim Dalı
Tez Türü	Yüksek Lisans
Yılı	2014
Sayfa	263
Tez Danışmanları	YRD. DOÇ. DR. ÖZKAN ERTUĞRUL 33596260510
Dizin Terimleri	
Önerilen Dizin Terimleri	İlhan Koman, Trakya Üniversitesi, Sağlık Müzesi, Lozan Anıtı, Resim ve Heykel Müzesi.
Kısıtlama	36 ay süre ile kısıtlı

Tezimin,Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi Veri Tabanında arşivlenmesine izin veriyorum. Ancak internet üzerinden tam metin açık erişime sunulmasının 19.11.2017 tarihine kadar ertelenmesini talep ediyorum. Bu tarihten sonra tezimin, bilimsel araştırma hizmetine sunulması amacı ile Yükseköğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi tarafından internet üzerinden tam metin erişime açılmasına izin veriyorum.
NOT: Erteleme süresi formun imzalandığı tarihten itibaren en fazla 3 (üç) yıldır.

19.11.2014

İmza:.....

Tez Adı: İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi
Hazırlayan: Müslüm ÖZCAN

ÖZET

Trakya Üniversitesi müzeciliğe verdiği önemi, bünyesinde kurduğu müzelerle tescillemiştir. Trakya Üniversitesi, Sultan II. Bayezıd Külliyesi Sağlık Müzesi, Trakya Üniversitesi Lozan Anıtı, Meydanı ve Müzesi ve İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi olmak üzere bünyesinde bulunan üç tane müze ile bu alanda Türkiye Üniversiteleri arasında önemli bir yere sahiptir.

İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi kendi örnekleri içinde en iyilerden bir tanesidir. Trakya Üniversitesi II.Beyazıd Külliyesi Sağlık Müzesi bünyesinde bulunan Çağdaş Resim ve Heykel Müzesi ;20.07.2011 tarihinden itibaren Karaağaç yerleşkesi eski Rektörlük binasına (Tarihi İstasyon Binası) taşınarak gerçek çehresine kavuşmuştur Bünyesinde 14 heykeltıraşın 19 eseri ve 150 ressamın 182 eseri sergilenmektedir.

Aynı zamanda Müze, Türk ve yabancı sanatçıların birçok önemli eserini bünyesinde barındırması açısından önemli bir koleksiyona sahiptir. Müze yerli ve yabancı birçok ziyaretçinin dikkatini çekmeyi başarmış durumdadır. Edirne'yi ziyaret etmeye gelen misafirlerin mutlaka ziyaret ettiği bir sanat galerisi haline gelmiştir.

Hazırladığımız çalışma bu bağlamda bir kaynak eser olmakla birlikte, araştırmacıların ve akademisyenlerin müzede sergilenen eserler ve sanatçılar hakkında bir Sanat Tarihçi gözüyle bilgilenmesini sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: İlhan Koman, Trakya Üniversitesi, Sağlık Müzesi, Lozan Anıtı, Resim ve Heykel Müzesi.

Name of the Thesis: İlhan Koman Sculpture and Painting Museum
Prepared by: Müslüm ÖZCAN

ABSTRACT

Trakya University proved the importance given to the museum studies by the museums established within its own structure. Trakya University has an important place among Turkish Universities with its three museums that are Complex of Sultan Bayezid II Health Museum, Lausanne Monument, Square and Museum and İlhan Koman Sculpture and Painting Museum.

İlhan Koman Scuplture and Painting Museum is one of the bests in the examples of its own category. Contemporary Painting and Sculpture Museum functioning under the body of Trakya University Complex of Sultan Bayezid II Health Museum moved to the old Rectorate Building (Historical Station Building) in Karaağaç Campus on 20.07.2011 and attained its real identity. 19 works of 14 sculptors and 182 works of 150 painters are exhibited in the museum.

Furthermore, the museum holds an important collection in terms of housing many significant art works of Turkish and foreign artists. It has achieved to attract many local and foreign visitors. It has become an art gallery which the tourists coming to Edirne certainly wish to visit.

In this context, this study is a reference work providing the researchers and academics with an opportunity to be informed about the works exhibited in the museum and their artists by an Art Historian’s view.

Keywords: İlhan Koman, Trakya University, Health Museum, Lausanne Monument, Painting and Sculpture Museum

ÖNSÖZ

Yüksek Lisans eğitimimi tamamlamış bulunmaktayım. Tezim Edirne de doğmuş dünyaca ünlü Heykeltıraş İlhan Koman'ın adını taşıyan Müze üzerine oldu. İlhan KOMAN Heykellere devinim kazandırmayı başarmış, fizik, matematik, geometri ve estetiği yoğurmuş öyle ki Türkiye'nin Leonardo da Vinci'si saydığımız bir sanatçıdır. Tezim bu nedenle benim için çok önemlidir.

Trakya Üniversitesi İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi Çalışanı olarak Eserleri tek tek inceleme şansım oldu. Umarım tez çalışmam başarılı olmuştur.

Yüksek Lisans Eğitimim boyunca bilgi, deneyim ve yönlendirmeleriyle çalışmalarımı destekleyen Trakya Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sanat Tarihi Bölüm Başkanı Sayın Engin Beksaç ile değerli hocam Yrd.Doç.Dr. Özkan Ertuğrul'a, Kaynak Temininde ve eserleri yorumlamada bana destek olan Yük. Ressam Enis ŞENSEVER hocama teşekkür etmeyi bir borç bilirim.

İÇİNDEKİLER

ÖZET ..... **i**
ABSTRACT ..... **ii**
ÖNSÖZ ..... **iii**
İÇİNDEKİLER ..... **iv**

BÖLÜM I

1. GİRİŞ **1**
1.1. Problem 1
1.2. Amaç 1
1.3. Önem. 2
1.4. Sayıtlar 2
1.5. Sınırlılıklar 2

BÖLÜM II

2. TRAKYA ÜNİVERSİTESİ BÜNYESİNDEKİ MÜZELER **4**
2.1. Trakya Üniversitesi Sultan II.Bayezıd Külliyesi Sağlık Müzesi 4
2.2. Trakya Üniversitesi Lozan Anıtı, Meydanı ve Müzesi 6
2.3. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi 9

BÖLÜM III

3. İLHAN KOMAN RESİM VE HEYKEL MÜZESİ **10**
3.1. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesinde Eserleri Sergilenen Heykel Sanatçıları ve Eserleri 10
3.2. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesinde Eserleri Sergilenen Ressamlar ve Eserleri 36

FOTOĞRAF LİSTESİ VE FOTOĞRAFLAR **244**
KAYNAKÇA **251**

BÖLÜM I

GİRİŞ

Bu bölümde araştırmanın Problemi, Amacları, Önemi, Sayıtları ve Sınırlılıkları verilmiştir.

1.1. Problem:

Trakya Üniversitesi bünyesinde kurulmuş olan; Trakya Üniversitesi Sultan II. Bayezıd Külliyesi Sağlık Müzesi, Trakya Üniversitesi Lozan Anıtı, Meydanı ve Müzesi ve İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi olmak üzere üç tane müze bulunmaktadır. Bu müzelerden bizim ana konumuz olan İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi ile ilgili daha önce yapılmış araştırmalar yetersiz olmakla birlikte İlhan Koman kimdir. Kurulduğunda ismi Çağdaş Resim ve Heykel Müzesi iken neden isminin İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi olarak değiştirildiğini, bu bağlamda İlhan Koman'ın ne denli önemli bir heykeltıraş olduğunu, Edirne'nin yetiştirdiği bu önemli sanatçının ve kendi ismini verildiği Trakya Üniversitesi İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi'nin bilim ve sanat dünyasının önemli bir eksiği konumundadır.

1.2. Amaç:

Yapılan araştırma ile:

1. Trakya Üniversitesi'ne bağlı müzelerin içinde ayrı bir yere öneme sahip olan ve içerisinde çok sayıda sanat eseri barındaran İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi'nde sergilenen eserler ile ilgili detaylı bir araştırma ile tek bir kaynakta toplamak.
2. İlhan Koman'ın kimliğini ve sanat anlayışını neden Türk sanat dünyasındaki yerinin değerlendirilmesi.

3. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi'nde eserleri sergilenen sanatçıların özgeçmişleri hakkındaki bilgilerin derlenmesi.

4. Müzede sergilenen eserlerin detaylı bir şekilde değerlendirilmesi ve irdelenmesi.

1.3. Önem:

Trakya Üniversitesi çatısı altındaki müzeler hakkında kısa bilgilerin yanı sıra, eserin konusu olan İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi hakkında yapılmış ilk ve en kapsamlı eser olması açısından ayrı bir önem arz eden bu eser, İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi'nde eserleri bulunan sanatçıların eserlerinin tanıtılmasının dışında eserleri yapan sanatçılar hakkında verdiği bilgilerle de bir kaynak eser olacağına düşünülmektedir.

1.4. Sayıtlar:

Bu çalışmadaki sayıtlar arasında:

1. Trakya Üniversitesi bünyesindeki müzeler hakkında temel bilgiler.Ne zaman kurulmuş, müzelerin bölümleri, sergilenen eserlerin öneminin ortaya konulabileceği.

2. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi'nde sergilenen eserlerin özellikleri, sanatçıların özgeçmişleri ve müze hakkında bilinmeyenlerin ortaya konulması.

3. Gelecekte İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi'nde sergilenen eserleri ve eserleri sergilenen sanatçıları araştıracak olan araştırmacılara bir kapı aralamak adına yapılmış olan kaynak eser olacağı unutulmamalıdır.

1.5. Sınırlılıklar:

1. Araştırma çerçevesinde Trakya Üniversitesine bağlı Trakya Üniversitesi Sultan II. Bayezıd Külliyesi Sağlık Müzesi, Trakya Üniversitesi Lozan

Anıtı, Meydanı ve Müze'leri hakkında kısa bir araştırma yapılarak çok detaya girmeden konuya eklenmesi.

2. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi ile ilgili detaylı görsel ve literatür araştırması dışında, müzede sergilenen eserlerin çokluğu sebebi ile eserleri sergilenen sanatçılar ve sergilenen eserler hakkında temel bilgilerin araştırılarak düzenlenmesi yapılamaktadır.

BÖLÜM II

2. TRAKYA ÜNİVERSİTESİ BÜNYESİNDEKİ MÜZELER:

2.1. Trakya Üniversitesi Sultan II. Bayezıd Külliyesi Sağlık Müzesi

Edirne Vakıflar Bölge Müdürlüğü bünyesinde bulunan Sultan II. Bayezid Külliyesi, Camii bölümü hariç, 14.09.1984 düzenlenen bir protokol ile Trakya Üniversitesine devredilmiştir. Bir süre Trakya Üniversitesi Edirne Meslek Yüksekokulu'nun Restorasyon ve Duvar Süsleme Bölümleri olarak Burada eğitim-öğretimini sürdürmüştür. Kendi kaderine terk edilen ve mahallenin ağılı olarak kullanılan bu tarihi yapılar, eğitim-öğretim dönemleri içinde bu bölümün öğretim elemanları ve öğrencileri tarafından yürütülen restorasyon çalışmaları ile tekrar kazanılmıştır. Bu bağlamda bu tarihi yapılar öğrencilerin eğitim ve uygulama alanı olmuştur.

Trakya Üniversitesi fiziki olarak eksikliklerini tamamlayıp yeni binalar yapılınca Edirne Meslek Yüksekokulu'nun bu bölümleri külliyeden taşınmış ve burası müze olma fikri ortaya atılmıştı. Bu doğrultuda; darüşşifa bölümünün Trakya Üniversitesi bünyesinde Sağlık Müzesi dönüştürülmesi çalışmalarına 1993 yılında başlanmış olup Trakya Üniversitesi Senatosu 19 Mart 1997 tarihinde toplanarak Darüşşifa Bölümünde''Trakya Üniversitesi Sultan II.Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi''nin kurulmasına oy birliği ile karar verilmiştir. Kültür Bakanlığı'nın 11.04.1997 tarih ve 02428 Sayılı yazısı ile müze resmi hüviyetine kavuşmuştur.

II. Beyazid Külliyesi Sağlık Müzesi'nin açılışı Atatürk'ün halkıyla birlikte verdiği mücadeleler neticesinde Türk halkına kazandırdığı, Milli egemenlik ve Bağımsızlık ilkesinin ve onun tek gerçek temsilcisi olan Türkiye Büyük Millet Meclisi'nin kuruluş günü olan 23 Nisan günüdür. Bu aşamalardan sonra Müze 23 Nisan 1997 tarihinde dönemin Rektörü Prof. Dr. Osman İNCİ ve Trakya Üniversitesi Kurucu Rektörü Prof. Dr. Ahmet KARADENİZ tarafından yapılan törenle açılmıştır.

Müzenin birinci bölümü Hastane (Darüşşifa) olarak belirlenmiştir. Bu bölüm, Külliyenin hastane bölümüdür. Sağlık Müzesi ilk olarak burada kurulmuştur. Hastahanenin yataklı tedavi bölümünde 2000 yılında İstanbul Ruh Hastalıklarını Readaptasyon Derneği katkılarıyla oluşturulan Psikiyatri Tarihi Bölümü Müzenin en ilgi çeken bölümüdür. Buradaki geçmişteki tedavi yöntemleri ve hastane ortamı cansız mankenler, müzik ve su sesiyle canlandırılmıştır.[1] Hastane bölümleri; Hasta Kabulu, Melankolik hasta odası, Ziyaretçi bekleme bölümü, Dedresif hasta odası, Hekimbaşı hastasını kontrol ediyor, Kronik psikozluhasta odası, Müzik sahnesi (hanende ve sazendeler), Meşguliyetle tedavi odası, Hekim ve çocuk hastanın canlandırıldığı bölüm, Epilepsi hastası odası, Eczane ve Laboratuar olarak ayrılmıştır. Ayrıca bir **Hekimbaşı Odası** aslına uygun olarak cansız mankenler kullanılarak hazırlanmıştır. Bu oda darüşşifa olarak kullanıldığı zamanlarda da hekimbaşı odası olarak kullanılmıştır. İkinci avluunun solundaki odadır. Diğer bir oda ise Dr.Rıfat Osman Bey Odası**d**ır.

Burası Edirne Asker Hastanesi'nin ilk radyologlarından **Dr. Rıfat Osman Bey**'e ayrılan bir odadır.[2] Dr Rıfat Osman Bey'in Hayatının veEdirne için yaptıklarınn gösterildiği odadır. **Ord.Prof.Dr.Süheyl Ünver Odası ise** Ordinaryüs Profesör Süheyl Ünver tanıtıldığı odadır..Süheyl Ünver "Ben artık Edirne için yaşıyorum"[3] Edirne şehirne olan hayranlığını bu sözüyle dile getirmektedir. **Hekimliğin Gelişim Tarihi Odası** ise Dünya tıp tarihinin gelişimini ilk çağlardan günümüze kadar olan tarihinin anlatıldığı güzel bir bölümdür. Ayrıca yakın tıp araç gereçlerini bu odada görmek mümkündür. Y.Mimar Orhan Çakmakçıoğlu'na ait Edirne Sarayı retitüksiyon çizimleri sergilendiği oda ise **Edirne Sarayı Sergi ve Sunum Odası** olarak adlandırılmıştır. Ayrıca bu odada müzeyi tanıtan sunum yapılmaktadır.[4]

---

[1] ŞENGÜL Enver. Kültür Tarihi İçince Müzikle Tedavi ve Edirne Sultan II Bayezıd Külliyesi, Trakya Ünivesitesi Soyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Ana Blim Dalı Yüksek Lisans Tezi,2008 Edirne.s 179,

[2] ŞENGÜL Enver,a.g.t. s.180,

[3] ESİN Karlıkaya(2002) *Dr. Rıfat Osman Bey, Prof. Dr. Süheyl Ünver ve Edirne*, Yöre Dergisi 2002;25-26; s. 25-31

[4] ŞENGÜL Enver,a.g.t. s.180,

Cumhuriyet Öncesi Türk Tıbbı Odası, Selcuklu döneminden, cumhuriyetin ilanına kadar olan dönemde Türk tıbbının gelişimi, Selcuklu ve Osmanlı darüşşifalarının tanıtıldığı odadır.

15.yy.da Osmanlı'da Cerrahi Odası; 15.yy.da yaşamış olan Osmanlı hekimi Sabuncuoğlu Şerefeddin'in Osmanlı'da uygulanan cerrahi metodları işleyen minyatür çizimlerinin sergilendiği ve ayrıca bu hekim hakkında bilgi verildiği odadır. **Eczacılık ve Şifalı Bitkiler Odasında** şifalı bitkiler ve eczacılığın gelişim tarihi anlatılmakta ve segilenmektedir. **Kartpostallarla 100 Yıl Öncesi Edirne odasında;** Prof.Dr.Emre Dölen'in müzeye bağışladığı "Kartpostallarda 100 Yıl Önceki Edirne" fotografları sergilenmektedir.[5]**Hastane Mutfağında** dönemin mutfak araç gereçlerini görmek mümkündür. **Tıp Medresesi (Medresetü'l-Etıbba)nde ise** Sağlık Müzesi'nin devamı olarak aynı müzecilik anlayışı ile tasarlanmış ve Edirne 'nin kültür hayatına sunulmuştur.[6] 15 yüzyılın tıp medresesi ve tıp eğitimin mankenlerle canlandırıldığı odasıdır.

2.2.Trakya Üniversitesi Lozan Anıtı, Meydanı ve Müzesi

Sanat tarihi ve kültürel değerleriyle Anıt-Kent Edirne'nin, Meriç nehri kenarında, şehir merkezine yaklaşık 10 km. uzaklıkta, söğütlük ormanının da bulunduğu alan içinde yer alan ve dönemin mimari özelliğini taşıyan geniş bahçeli, köşklerin ve konakların bulunduğu Karaağaç, Türkiye Cumhuriyetinin nüfus cüzdanı olan "Lozan Antlaşması" ile savaş tazminatı olarak Türk topraklarına katılmıştır.

Edirne'nin Karaağaç semtinde yer alan ve 1972 yılına kadar da tren istasyonu olarak kullanılan bina, bu tarihten itibaren Trakya Üniversitesi'ne devredilerek Trakya Üniversitesi'nin çeşitli birimlerini barındırmış ve sosyal tesis olarak kullanılmıştır.

Trakya Üniversitesi senatosunun 27.11.1996 tarihinde yapmış olduğu 7. toplantısında Trakya Üniversitesi Rektörü Sayın Prof. Dr. Osman İnci'nin incelemeleri ve üniversitenin Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Araştırma ve Uygulama Merkezi ile Balkan Uygulama ve Araştırma Merkezi Müdürlüğü'nün

[5] ŞENGÜL Enver,a.g.t. s.181,

[6] ŞENGÜL Enver,a.g.t. s.181,

ortaklaşa yaptıkları öneri sonucunda Edirne'nin Karaağaç semtine bir "Lozan Anıtı, Müzesi ve Meydanı" yapılması görüşülmüş ve Lozan'ı simgeleyen bir anıtın ülkemizin hiçbir yerinde olmadığı ve ülkemizin şu anda geçirdiği süreç içerisinde Cumhuriyetin temel ilkelerine karşı yürütülen iç ve dış kaynaklı parçalayıcı ve yıkıcı faaliyetlerle Sevr'in yeniden hortlatılmak isteğine karşı üniversitenin Karaağaç Sosyal Tesisleri'nin bulunduğu tarihi mekana Cumhuriyetimizin simgesi olan Lozan Antlaşmasını anıtsal olarak belgeleyen bir yapıtın dikilmesi mevcudun oy birliği ve 1 no.lu karar ile kararlaştırılmıştır. Ayrıca yine üniversite senatosunun, 19.03.1997 tarihindeki 2 sayılı toplantısında da Lozan Anıtının da yer alacağı bu tarihi binaya Trakya Üniversitesi Rektörlük Merkez Örgütü'nün taşınması toplantının 6 sayılı kararı ve mevcudun oy birliği ile kabul edilmiştir. Maliye Bakanlığı Milli Emlak Genel Müdürlüğü'nün Rektörlük Makamına yazdığı 21.11.1997 tarih ve 45569 sayılı yazı ile de üniversite senatosunun aldığı bu karar gereği binanın tahsisi Trakya Üniversitesi Rektörlüğü'ne yapılmıştır.

Alınan tüm bu kararlar gereği konu ulusal ve uluslararası boyutta değerlendirilerek Edirne Valiliği, Edirne Belediye Başkanlığı, Trakya Üniversitesi, Mimar Sinan Üniversitesi, İstanbul Teknik Üniversitesi ve İnönü Vakfı temsilcilerinden oluşturulan proje tasarımı çalışma ekibi ilk toplantısını 14.02.1997 tarihinde yaparak çalışmalarına başlamıştır. Bu proje çalışma ekibi, Prof. Dr. Osman İnci, Prof. Dr. Tamer Başoğlu, Prof. Dr. Metin Sözen, Prof. Dr. Mete Ünügür, Prof. Dr. Mehmet Ş.Küçükdoğu, Prof. Dr. Hasan Şener, Prof. Dr. İsmet V.Alptekin, Prof. Dr. Veyis Özek, Doç. Dr. İlter Büyükdıgan, Yrd. Doç. Dr. Ayşe Sirel, Öğr. Gör.Ümit Sirel, İnş. Müh. A.Rıza Kedikli, Mim.Mehmet Tan, Mim.Özcan Topsel, Gür Karasu ile İbrahim Akkaya'dan oluşmuştur. Yapılan çalışmalar neticesinde anıtın tasarımı, seçilen yere aplikasyonu, çevre düzenlemesi gibi tüm ayrıntılar etüt edilerek proje tamamlanmış ve yapım aşamasına getirilmiştir. 15 ay süren bu çalışmalardan sonra anıtın temeli 29 Mart 1998 tarihinde atılmıştır. Ayrıca Lozan Meydanı'nda bir Lozan fidanlığı oluşturulmuş, bu fidanlığa 29 Ekim 1997 günü düzenlenen törenle 74 fidan dikilmiş, 29 Ekim 1998 günü de bir fidan dikilerek 75. Fidan, Cumhuriyetimizin 75. Yılında dikilmiştir. Bundan sonra da her 29 Ekim'de fidan sayısı cumhuriyetimizin yaşı ile artacaktır.

"LOZAN ANITI VE MEYDANI"nın temel atma töreninden sonra inşa çalışmaları hızla sürerken, Lozan müzesinin oluşturulması için de gerekli olan belge

ve dokümanların sağlanması ile ilgili çalışmalar diğer yandan hızla sürdürülmekteydi. Bu müzenin kurulması ile ilgili çalışmalar Kütüphane ve Dokümantasyon Daire Başkanlığı'nca yürütülmekteydi.

Oluşturulacak olan "LOZAN ANITI, MEYDANI VE MÜZESİ" nin yapımına halkın katılımını sağlayarak ulusal kültürümüz ve Cumhuriyetimize, halkımızın sonsuza kadar sahiplendiğini bir kez daha kesin olarak göstermek amacıyla Trakya Üniversitesi Rektörlüğü'nce ulusal boyutta bir yardım kampanyası başlatılmış, bu bağlamda "Trakya Üniversitesi Vakfı Lozan Anıtı, Meydanı ve Müzesi Yapımına Yardım Kampanyası" adı altında Vakıfbank Edirne Şubesi'nde 2010873 no.lu yardım hesabı açılmış, konu ile ilgili tüm bilgiler kamu kurum ve kuruluşları ile basın-yayın kuruluşlarına iletilmiştir.

Tarihi Lozan Antlaşmasına ait tüm belge ve dokümanların sergileneceği "LOZAN MÜZESİ"nin düzenlenmesi için gerekli tüm araştırmalar yapılarak müzenin bir odası "İNÖNÜ VAKFI", bir odası da " TARİHİ ARAŞTIRMALAR VE DOKÜMANTASYON MERKEZLERİ KURMA VE GELİŞTİRME VAKFI" tarafından kendilerinin sağladıkları belge ve dokümanlarla düzenlenmiş, Lozan ile ilgili kitaplar da müzenin giriş koridorunda oluşturulan bir camekanda sergilenmiştir. Ayrıca Lozan Antlaşması'nın baş mimarı olan ikinci Cumhurbaşkanımız Sayın İsmet İnönü'ye ait bazı özel eşyalar ve karikatürler de müzeye kazandırılmıştır.

Tüm bu çalışmalar neticesinde Lozan Anıtı, Meydanı ve Müzesi 110 günde tamamlanarak 19 Temmuz 1998 günü Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel tarafından açılışı yapılmıştır.

Açılışı yapılan anıt, betonarme olarak, radye temele birbirinden bağımsız ve 45 derece açı ile saplanan 3 konsol üzerine oturmuş sütunlardan oluşmaktadır. Birinci sütunun yüksekliği 36.45 m. olup; Anadolu'yu, ikinci sütun yüksekliği 31.95 m. olup; Trakya'yı; Üçüncü sütun yüksekliği de 17.45 m. olup; Karaağaç'ı simgelemektedir. Bu sütunları 7.20 m. yükseklikte birbirine bağlayan beton çember, birlik ve beraberliğin sembolü olup, bu çemberin ön yüzüne yerleştirilmiş 4.20 m. boyunda bir genç kız figürü; estetiği, zerafeti ve hukuku temsil etmektedir. Genç kız figürünün bir elindeki güvercin Barış ve Demokrasiyi, diğer elindeki belge ise Lozan Antlaşmasını simgelemektedir. Anıtın ayaklarının yerleştiği yarım daire şeklindeki 15 m. yarı çaplı havuz ülkemizi çevreleyen denizleri temsil etmektedir.

2.3. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi:

Trakya Üniversitesi Senatosu 12 haziran 2002 tarihinde toplanarak Trakya Üniversitesi'nin kuruluşunun 20.Yılında II.Bayezıd Külliyesi Eski medrese kısmında Çağdaş Resim ve Heykel Müzesi açılması hususunu görüşerek müzenin kurulmasına oy birliği ile karar vermiştir. Kültür Bakanlığı'nın 23.10.02 tarih ve B.16.0.AMG.0.10.00.01708.1.(22)-16843 Sayılı yazısı ile müze resmi hüviyetine kavuşmuş ve Müze 23 Eylül 2002 tarihinde açılmıştır. Müze Danışmanları Marmara Üniversitesi Öğretim Üyeleri Prof. Dr. Ayla Ersoy,Prof. Dr. Ali Candaş ve Prof. Dr. Basri Erdem'den oluşmaktadır.Müzedeki eserlerin tamamı sanatçılar tarafından bağişlanmıştır. Müzede 2002 tarihinde 87 sanatçı(9 yurtdışı),101 Eser (13 yurtdışı) 1 Vitray,2 Seramik,6 suluboya,6 heykel,30 baskı resim 56 yağlıboya bulunmaktaydı.2002 tarihi itibariyle Eserlerin toplam TL cinsinden değeri 260.250.000.000 TL (İkiyüzaltmış milyar ikiyüzelli milyon lira) dır.Eserlerin fiyatının belirlenmesi için T.Ü Senatosu'nun 12 Haziran 2002 tarih ve 05 sayılı toplantısında alınan 02 nolu kararı ile kurulan müze'de ek listelerde bulunan eserlerin fiyatlarının TL cinsinden tespiti için,Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Öğretim Üyelerinden .Dr. Ayla Ersoy,Prof. Dr. Ali Candaş ve Prof. Dr. Basri Erdem'den.oluşan Fiyat Tespit Komisyonu kurulmuş ve 16.12.2002 tarihinde eserlerin fiyatları tek tek tespit edilerek tutanakla imza altına alınmıştır.

Tıp Medresesi (Medresetü'l-Etıbba bölümü 23 Nisan 2008 tarihinde, Sağlık müzesinin kuruluşunun 11.yılında kendi konseptine uygun olarak müze olması nedeniyle Çağdaş Resim ve Heykel Müzesi eserleri toplanarak sağlık müzesinde bir odada korumaya alınmıştır.

Trakya Üniversitesi II.Beyazıd Külliyesi Sağlık Müzesi bünyesinde bulunan Çağdaş Resim ve Heykel Müzesi ;20.07.2011 tarihinden itibaren Karaağaç yerleşkesi eski Rektörlük binası (Tarihi İstasyon Binası) na taşınarak ziyarete açılmıştır.Trakya üniversitesi Senatosu'nun 21 Kasım 2011 tarih ve 17 Sayılı Toplantısında alınan 07 nolu kararı ile Müzenin adı İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesi olarak değiştirilmiştir.

BÖLÜM III

3. İLHAN KOMAN RESİM VE HEYKEL MÜZESİ

3.1. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesinde Eserleri Sergilenen Heykel Sanatçıları ve Eserleri

İLHAN KOMAN

1921'de Edirne'de doğdu. Edirne Lisesi'ni bitirdikten sonra, 1941'de İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü'ne girdi. Bir yıl sonra heykel bölümüne geçti, Rudolf Belling'in öğrencisi olarak 1945'te bu okulu bitirdi.

1947-50 arasında Fransa'da Academie Julian ve l'Ecole du Louvre'da çalışmalar yaptı ve ilk sergisini Paris'te açtı. 1958'e kadar İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi'nde öğretim üyeliği yaptı, daha sonra İsveç'e yerleşti ve ölümüne kadar orada yaşadı.

1967'de Stokholm Uygulamalı Sanatlar Yüksek Okulu'na öğretim üyesi olarak kabul edildi. Bu dönemde yeni geometrik türevler ve yel değirmenleri gibi bilimsel buluşları tescillendi. Anıtkabir'in büyük rölyeflerinden doğu kanadını yaptı. 1954 Ankara Devlet Sergisi'nde ikincilik, 1955 Ankara Devlet Sergisi'nde birincilik ödüllerini aldı.

1969'da İsveç'te Sundsvall'da bir alan düzenlemesi için açılan yarışmada birincilik ödülü, 1970'te de Örebro Belediye Sarayı önüne konulmak üzere yaptırılan heykel yarışmasında da birincilik ödüllerinden birini aldı. Yaşamının son yirmi yılını ailesiyle birlikte yaşadığı ve atölye olarak da kullandığı Hulda adlı teknesinde geçirdi. İlhan Koman 1986'da 65 yaşındayken İsveç'in başkenti Stokholm'de hayatını kaybetti. Yapı Kredi Sigorta Genel Müdürlüğü binasının önünde bulunan Akdeniz Heykeli sanatçının Türkiye'de bulunan çalışmalarından en bilinenidir.

Katalog No:1

Sanatçı: İlhan KOMAN

Eserin Adı: Dans Eden Kadın

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No:166/281

Kullanılan Üslup: Rölief

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Sanatçının alçıdan dökülmüş bir kabartma (Rolief)'i ile karşı karşıyayız. İlhan Koman ailesi tarafından bağışlanan eserleri ilgili ailesi tarafından söylenen bilgilere göre öğrencilik dönemine ait eserleri olduğunu tahmin ediyoruz. Sanatçı dışsal hareketten fazla içsel devinimi yansıtmaya çalışmış, kadın durduğu anda hareket hissini de verebilmiştir. Heykeltraş sadece kadının vücut güzelliğiyle yetinmemiş, heykelin bütünlüğündeki denge ve düzenle hem de kadının şiirsel ritmik hareketiyle, düzenli bir güzelliği verebilmiştir. Heykelde matematik denge düzen ve güzelliğin açık seçik ve yalın anlatımı içiçe girmiştir.Eser uçuşan pelerini ile birlikte tam bir batılılaşma eseridir.Özellikle yüzyılın başında sıkça gördüğümüz zengin kabartmalıDuvar süslemelerini hatırlatır.Figür bir çerçeve içine alınmış ve alçak kabartma ile yapılmıştır.Koman burada anlaşıldığı üzere afroditvari bir güzellik peşinde yürürken uçuşan pelerinlerle bunu gerçekleştirmiştir.Figürün bir eli ayakta ve diğer eli belini tutar durumda tam bir neo klasik detay vermektedir.

Katalog No:2

Sanatçı: İlhan KOMAN

Eserin Adı: Kadın figürü

Eserin Yapım Tarihi:

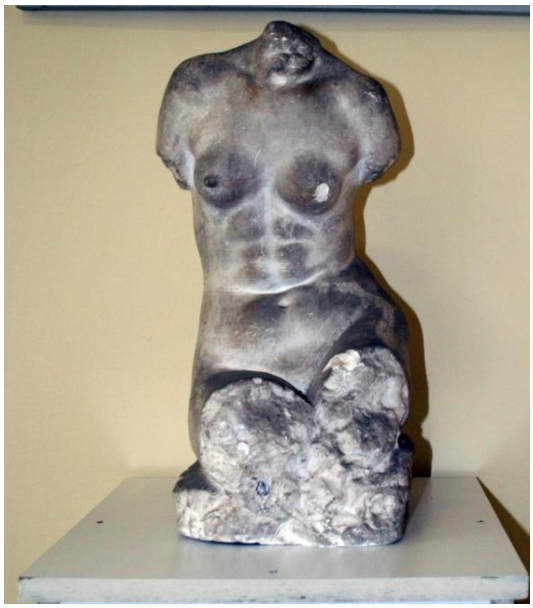
Envanter/ Demirbaş No:167/282

Kullanılan Üslup: Rölief

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Yine sanatçımızın alçıdan döküm yapılmış bir kabartması (Rolief) ile karşı karşıyayız. Heykeldeki kadın figürü sol elinde pyxis türünden kabı tutmakta sol eliyle kabın içinde bir şeyler alacakmış gibi bir hareket görmekteyiz aynı şekilde sol ayağının parmaklarının ucunda bir pyxis türü kapağı olmayan bir kabı görmekteyiz. Değişik gövde yapıları içeren bu kabllar, form olarak kapaklı kutu biçimindeki kaplardır. Genelde kulpları yoktur çok kısa ayakları olabilir. Ortasında tutacağa sahip bir kapağa sahiptirler. İÖ.5yy.dan sonra çan biçimli iki kulp eklenmeye başlanmıştır Bu kaplar genelde kadınların süs eşyalarını koymaları için kullanılmıştır. Eserde kadının Ellerinin zarafetle kıvrılması heykeldeki durgunluğa güçlü bir devinim kazandırmıştır. Elbisedeki kıvrımlar Yunan heykellerini, Kadının yüzündeki metanet ve ağrı bakışı ve saygılı duruşu ise Yunan mitolojisindeki Zeus'un karısı Hera'yı anımsatmaktadır.

Kataolg No:3

Sanatçı: İlhan KOMAN

Eserin Adı: Torso

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/DemirbaşNo:168/279

Kullanılan Üslup: Kalıp alma

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Sanatçı gerçekçi bir bakışla vücudun zerafet ve güzelliğini ortaya çıkarmaya çalışmıştır. İnce derinin altından kapurğa kemikleri bellidir ki yapıtın gerçekçiliğini daha da artırır. Sanatçı vücudun güzelliğini yalın, sade ve açık seçik bir ifade ve doğal bir anlatımla göstermeye çalışmıştır.Alçıdan yapılmış kadın torso heykeli. Çok hafif sağa yatmış, boyun sol tarafa doğru kıvrılmış, kollar aşağıya doğru, oturur durumda, vücut kıvrımlarını belirgin bir biçimde göstermiştir.Heykelin duruşu antikitede çok görülen bir duruş şeklidir.Heykelin teknik olarak özel bir yere sahip olmadığı yüzyıllar boyu tekrarlanan bir duruşu sergilediği anlaşılmaktadır.İlhan Koman'ın öğrencilik yıllarının anısına yaptığı bir eser olarak görülebilir.Son derece atletik yapılı olarak yapılmıştır.Anatominin son derece detaycı bir biçimde sergilendiği anlaşılmaktadır.Özellikle karın kısmı göğüsler Helenistik devirdeki üslupları hatırlatır.İlhan Koman burada istiyatik bir üslubu öne çıkarmış gibi gözükmektedir.

Eser bugün bazı kısımları kırık olarak görülmektedir. Pozisyon olarak kadın heykel alçak bir kaide üzerine yerleştirilmiş olarak inşa edilmiştir.Anlaşıldığı üzere burada koman tam bir Afrodit heykeli yaratmak istemiştir.Bunda da kısmen başarılı planlanmasına rağmen yine de sanatının başlangıcına ait bir eser görünümü vermektedir.

Katalog No:4

Sanatçı: İlhan KOMAN

Eserin Adı: Torso

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter-Demirbaş No:168/280

Kullanılan Üslup: kalıp alma

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Yine sanatçının bir torsuyla karşı karşıyayız. Torso Latince kökenli bir kelimedir. Arkeolojide baş, kol ve bacakları kopuk gövde parçası olarak bulunmuş heykellere verilen addır. tors ile ilgili en önemli örnekler eski yunan sanatına aittir. Torsun kendi içinde bir estetik değere sahip olduğu 19. yüzyılda anlaşılmış ve özellikle baş, kol ve bacaksız betimlenen heykeller yapılmıştır. Günümüzde ise tors heykeller resim atölyelerinde öğrencilerin desen çalışması yapmaları için model olarak kullanılmaktadır. Gördüğümüz eserde bir kalıptna çoğaltma yöntemiyle edlde edildiğini kaılp ayırıcı çizgilerden anlamaktayız. Sanatçı gerçekçi bir bakışla vücudun zarafet ve güzelliğini ortaya çıkarmaya çalışmıştır. İnce derinin altından kaburga kemikleri bellidir ki yapıtın gerçekçiliğini daha da artırır. Sanatçı vücudun güzelliğini yalın, sade ve açık seçik bir ifade ve doğal bir anlatımla göstermeye çalışmıştır. Alçıdan yapılmış kadın tors heykeli. Ayakta olarak yapılmış, Hafif sola eğilmiş, sağ kol havaya doğru kalkık, sol kol aşağı doğru olarak yapılmış.Eser Milo venüsünü hatırlatır biçimde inşa edilmiştir.Ancak eseri üzerinde kalıp izleri görülmektedir.Eser akademik bir eğilimin sonucu şeklinde değerlendirilmelidir.Eser kalıp alma yöntemi ile yapılmış belki de çoğaltılmıştır.

Katalog No:5

Sanatçı: İlhan KOMAN

Eserin Adı: Büst

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter Demirbaş No: 170/276

Kullanılan Üslup: Kalıp alma

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Yüz çizgileri ve gözler ve burun ve dudağın altındaki oylumlar esere gerçekçi bir ifade kazandırmıştır. Dünyanın acılarını çeken, düşünceli bir sima gözükmektedir. Uzun saçındaki kıvrımlar ve derin bakışlar, Yunan filozoflarını anımsatır. Alçıdan yapılmış kadın büstü. Çok fazla detay yok, eserde gözler ve burun çok iyi çalışılmış. Yüz ifadesi yok denilecek kadar az. Saçlara detay ve kıvrımlar verilmemiş.Eser genel olarak değerlendirildiğinde durağan bir kadın figürünü çok iyi tahlil ettiğini ve real olarak tüm karakteristiği yansıttığını söyleyebiliriz.Eserin baş altında yer alan kesimin kaidemi yoksa kopmamı olduğunu net olarak söylemek mümkün değildir.

Katalog No:6

Sanatçı: İlhan KOMAN

Eserin Adı: Nü

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No: 190/277

Kullanılan Üslup: kalıp alma

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: İlhan Koman'ın öğrencilik dönemi çalışmalarından bir tanesi, Nu kadın betimlemesi detaylar belirgin değil, Baş ve ayaklar yok, sol göğüs yok, eserin bel kısmında ve omuz kısmında hasar görmüş bölümler mevcut. Eserin rengi tozlardan ve kirlenmeden dolayı kahverengine dönüşmüştür.Büyük ihtimalle kalıp alma yöntemi ile değerlendireceğimiz bir eserdir.Ancak eser biraz zarar gördüğü için tam olarak bir şey söyleyemiyoruz.Rölief gibi gözükse de aslında heykel görünümü daha ağır basmaktadır.Bir ihtimalde Koman'ın bir eser için hazırladığı bir ön çalışma dahi olma ihtimali vardır.

Katalog No:7
Sanatçı: İlhan KOMAN
Eserin Adı: Nü
Eserin Yapım Tarihi:
Envanter/ Demirbaş No: 191/277
Kullanılan Üslup: Kalıp alma
Kullanılan Malzeme: Alçı
Eserin Boyutları:

Kompozisyon: İlhan Koman'ın öğrencilik dönemi bir başka çalışması, Alçı Nü kadın rolyefi, çok özensiz ve detaylar belirgin değil, göğüsler orantısız, sol bacak sağ bacaktan ileride hareketli olarak yapılmış göbek kısmı belirginleştirilmiştir.Bir önceki eserde olduğu gibi aynı görüşlerimiz bu eserde de geçerli olaca Büyük ihtimalle kalıp alma yöntemi ile değerlendireceğimiz bir eserdir.Ancak eser biraz zarar gördüğü için tam olarak bir şey söyleyemiyoruz.Rölief gibi gözükse de aslında heykel görünümü daha ağır basmaktadır.Bir ihtimalde Koman'ın bir eser için hazırladığı bir ön çalışma dahi olma ihtimali vardır.ktır.Ancak bir öncekine göre bu eser biraz daha fazla zarar görmüştür. Ancak iki eser de beraber ele alındığında Koman'ın Afrodit çizgisinde hazırladığı haykeller olarak görülebilir.İki eserin de garip bir tekdüzeliği vardır.çizgisellik çok detaycı değildir.

VAHDET MALİK

1953- Kırklareli'nde doğdu.1973- Sultanahmet Sanat Enstitüsü metal döküm bölümü mezunu .1973-1978-Metal Döküm Sektöründe çalıştı.1979- Tatbiki Güzel Sanatlar yüksek okulu - Seramik Bölümü Mezunu 1978- Kişisel Atölyesini kurdu, endüstriyel seramikleri üretti.1992- Trakya Üniversitesi E.M.Y.O. Seramik Programında Öğretim Görevlisi olarak çalışmaya başladı.

KİŞİSEL SERGİLER

1995 - "**Ters Lale**" Kişisel Seramik Sergisi-Edirne ve Kişisel Seramik Pano Sergisi-Edirne,,1998 - Kişisel Resim Sergisi- T.Ü. Rektörlük Sanat Galerisi-Edirne,2000 - Kişisel Resim Sergisi- Traksian üniversitesi Galerisi- Bulgaristan,2000 - Kişisel Resim Sergisi- T.Ü. Sabancı Kültür Merkezi,2002 - Kişisel Resim Sergisi- Sofya National Art Academy-Bulgaristan,2003 - Kişisel Seramik Sergisi-18 Mart Ünv. Rektörlük Sanat Galerisi-Çanakkale,2003 - Kişisel Seramik Sergisi- Marmara Üniv.Eğitim Fakültesi Galerisi-İstanbul,2004 - Kişisel Resim Sergisi- SEZENTEKS Sanat Galerisi -İstanbul2005 - Kişisel form ve Heykel sergisi Devecihan Kültür merkezi galerisi – Edirne,2007 - Kişisel resim sergisi İMG Gallery - AVUSTURYA / VİYANA

Katalog No:8

Sanatçı: Vahdet MALİK

Eserin Adı: Seramik Heykel

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 30/197

Kullanılan Üslup: Seramik

Kullanılan Malzeme: Seramik

Eserin Boyutları: 37X42 cm

Kompozisyon: Teknik olarak tuval gibi kullandığı seramik plaka yüzeylerine ham topraktan oluşturduğu sır bileşikleriyle resimsel ifadeler yaparak 900-1100. derece gibi ısılarda pişirip yüzeyde camlaşmasını sağlamaktadır. Trakya Üniversitesi Seramik Programı Öğretim Görevlisi Vahdet Malik`in eserlerinin düşünsel içeriği, dıştan içe doğru, içten dışa yaşamın analizine dayanmaktadır. Bu yaşamsal analiz sürecinde bilimsel kaygıların rol oynadığı bir strateji geçerli olmaktadır. Eserlerde çok güçlü devinimlerle beliren sonsuzluk, sıvısal yoğunluk, dinamizm, mekansızlık ve oransal ölçütlerle birlikte iki ve üç boyutlu birliktelik-sıvı ve katı birliktelik-

doluluk ve anlam, boşluk ve anlamsızlık-geçmiş, an ve gelecek birlikteliği bunu kanıtlamaktadır**.**Seramik üzerine insan figürlerini kabartmalı olarak yapılmıştır. Figürler soyutlaşmış ve gölge gibi durur. figürler dağılım içinde oldukları halde zincir gibi bir birine bağlanmakta ve insan zinciri yer küresine benzeyen yuvarlak taşı kuşatmaktadır. Bu eserde sanatçı kendi yorumu olarak dünya üzerinde yaşayan insanların doğa ile bir türlü uyumlanamayan hatta doğa ile savaşa düşmüş çelişkili yaşam süreçlerine dikkati çekmektedir.Yaradılışa ve kendi var oluşuna cevap arayan insanoğlu 14 asırdır yürürlükte bulunan kutsal kitabın temel bilgilerinden habersiz oluşu akıl almaz bir ihmal olarak Dünya yaşamına damgasını vurmuştur.

Fakat aynı zamanda eserde bir yaratılış efsanesini ele alma kaygısı ifadesine de rastlanmaktadır.Işık gölge oyunu burada açıkça kendini belli eder.

YAŞAR SAMİ GÖKGÖZ

1937 Kastamonu / Taşköprü ilçesi Paşa Köyü'nde doğdu. Küçük yaşlarda dere kenarlarında çamurla oynamaktan zevk alırdı. Duvarları kireç taşı ve kömürle çiziktirirdi. İlkokul 4. sınıfta yağlıboya resim yapmaya başladı. Tuvali, paleti, tahta kurusu kokulu bezir yağını ve haşhaş yağını öğrendi. O yaşlarda yaptığı bir yağlıboya resim, yurtdışına "DÜNYA ÇOCUK RESİMLERİ" sergisine gönderildi.Orta okuldan sonra -parasız yatılı- Güzel Sanatlar Lisesine gönderildi. Değerli Ressam Öğretmenleri İlhami DEMİRCİ, Malik AKSEL, Hasan KAVRUK ve Cemal BİNGÖL'den ders aldı.Güzel Sanatlar Lisesinden sonra Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü Sınavlarını kazandı. Bu kez orada iken yaptığı resim ve heykellerle Devlet Resim ve Heykel Sergileri'ne katılmaya başladı. Daha sonra hayata atıldı. Yurdun çeşitli il ve ilçelerinde resim öğretmenliği yaptı.

İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi'nde Buca Eğitim Fakültesinde Öğretim Görevlisi olarak çalıştı.YÖK kanunu gereği sanatçıların bugüne dek yaptıkları sanat çalışmalarını değerlendirecek, Üniversite Öğretim Üyelerinden oluşan komisyonlarda önce Doçentliğe, gerekli çalışmaları yaptıktan sonra da HEYKEL-RESİM dallarında Profesörlük kadrosuna atandı.Profesör Yaşar Sami GÖKGÖZ toplam 38 yıl görev yaptıktan sonra emekli oldu.

Ödülleri

25. Kültür bakanlığı devlet resim yarışması " başarı ödülü ",1973 kültür bakanlığı devlet heykel yarışması 50. Yıl atatürk ve cumhuriyet 1. Ödülü,35. Devlet resim-heykel yarışması "başarı ödülü",36. Devlet resim-heykel yarışması "jüri özel ödülü" ,69. Kültür bakanlığı resim-heykel-seramik-baskı resim yarışması jüri başkanlığı "onur ödülü"

Katalog No:9

Sanatçı: Yaşar Sami GÖKGÖZ

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 46/147

Kullanılan Üslup: Bronz

Kullanılan Malzeme: Bronz

Eserin Boyutları: 47X17X12

Kompozisyon: Bronz döküm olan Soyut bir kadın figürüyle karşı karşıyayız. Rüzgâr içinde duran Sol kolu omuz altında kesik yine, sağ ayağı da diz altında kesiktir. Sağ kolu bir kuşun kanadı gibi vücutla bütünleşmiştir. Elbisenin kıvrımlar ve dalgaları onu kanatlı bir meleğe benzemektedir. Kıvrımlar düzenli ve uyumlu bir tarzda yapılmıştır. Bu kıvrımlar heykele devinim ve hareket duygusunu kazandırmakta ve rüzgârda uçarcasına bir etki vermektedir. Heykeltıraş aynı zamanda göğüsler ve vücudun güzelliğini ortaya çıkararak zer afet, güzellik ve estetiğe önem vermiştir. Kafa soyut bir şekilde yapılmış, yine saçlar ise kanat şeklinde giysi ile bütünleşmiş ve aynı dinamizmine katkı sağlamıştır. Sahne rüzgardan savrulan elbisesi ile gösterilmiş bir kadın figürüdür.İfade gücü çok açık bir şekilde bellidir.Aslında isimsiz adı ile kadın ve eser yüceleştirilmekdedir.Eser garip bir şekilde dokunma hissi veren bir duygu seli sunmaktadır.

ALİ SUAT KIZILTUĞ

1956 yılında istanbul'da doğmuş olan heykeltraştır.

Katalog No:10

Sanatçı: Ali Suat KIZILTUĞ

Eserin Adı: Bronz

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:50/185

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Kullanılan Üslup: Bronz

Kullanılan Malzeme: Bronz

Eserin Boyutları: 41X21

Kompozisyon: Bronz ismiyle bilinen bu çalışmada, tamamen deforme olan ve soyut bir kadın figürü çalışması yapılmıştır. Yerde kıvranmış kendini doğanın akışına bırakmış yerde yatan, Sol elini uzatmış sağ elini bacaklarının arasına doğru uzatmış iki bacağını açmış soyut bir kadın figürü ile karşı karşıyayız. Sırt üstü yatan bacakları açık dizden ayaklarını toparlamış orgazm olmaya çalışan kadın figürü diyebiliriz.Eserin bronz olması esere büyük bir anlam katmış daha bir ifadesi güçlü hale gelmiştir.eserde hareket dinamizm dikkat çekicidir.Kadın figürü dizlerinden kırık bir ifade ile soyut düşünceyi somuta çevirme kaygısı taşımaktadır.Uzanmış olarak görülmesine rağmen baş yaslanır pozisyondadır.Yine dirsekten kırılmış bir kol sanatçının ustaca otnadığı bir deformasyondan başka bir şey değildir.Heykeli taşıtan kaide yatay konumda olmasısanatçının özgün düşüncesidir.Sanatçı burada gerçek bir duruşla estetik kaygılar arasında gizemli bir form yakalamıştır.

MUSTAFA TÖMEKÇE

Mustafa Tömekçe 1921 yılında Adapazarı'nda doğdu. Haydarpaşa Lisesi'ni bitirdikten sonra ressam Şeref Akdik'in teşvikiyle 1945 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş bölümüne birincilikle girdi. Okuldan 1948 yılında birincilikle mezun oldu. 1949 -1950 yıllarında Sivas Öğretmen Okulu, 1950-1951 yıllarında Bolu Öğretmen Okulunda Resim-İş öğretmenliği yaptı. 1952 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş bölümüne atandı. Aynı okulda 1969 yılına kadar resim ve modelaj dersleri öğretmenliği görevini sürdürdü. 1969 da İstanbul'da Atatürk Eğitim Enstitüsü'ne tayin olan Mustafa Tömekçe, 1976 yılında kendi isteği ile emekli oldu.1960 -1961 yıllarında İspanya Hükümeti'nin bursu ile Madrid'de San Fernando Devlet Akademisi'nde desen ve kompozisyon çalışmaları yaptı. İspanya Prado Müzesi ve Madrid sanat galerileri ile birlikte, Paris Louvre Müzesi'nde ve çağdaş sanat galerilerinde de incelemelerde bulundu. Ankara'da her yıl düzenlenen Devlet Resim ve Heykel sergilerine resimleri ve Atatürk büstleriyle katıldı. Türk heykeltıraşları arasında düzenlenen Türkiye Cumhuriyeti 50. Yılı Atatürk büstleri yarışmasında ikincilik ödülü aldı. Ankara'da Prof. Dr.Selim Sırrı Tarcan, Mediha Eldem, Sami Ulusoy gibi önemli kişilerin büstlerini yaptı. Resim çalışmaları ve Atatürk büstleri, rölyef ve mask çalışmalarıyla kişisel sergiler açtı ve birçok karma sergiye katıldı.Sanatçı gençlik yıllarında empresyonizmi benimseyen ve giderek dışa vurumcu gizemi olan soyut resimler yapmıştır. Sanatçının eserlerinin birçoğu, 17 Ağustos depreminde göçük altında kaybolmuştur.

Katalog No:11

Sanatçı: Mustafa TÖMEKÇE

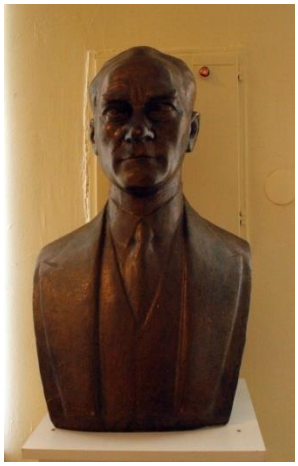
Eserin Adı: Büst

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 54/195

Kullanılan Üslup: Bronz

Kullanılan Malzeme: Bronz

Eserin Boyutları: 40X70X10

Kompozisyon: (1921). Gazi Eğitim Enstitüsü'nden ve İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'nden yetişen pek çok sanatçı ve öğretim üyesine hocalık yapmış değerli bir sanat eğitimcisidir. Hocalığın yanı sıra Türkiye'de en iyi Atatürk büstleri,maskları ve rölyefleri yapan yetenekli bir sanatçıdır. Sanatçının Mustafa Kemal ATATÜRK'ün bronz döküm büstü ile karşı karşıyayız. Takım elbise ile betimlenmiş, yüz hatları gayet belirgin, yüzde hafiften bir tebessüm etkis mevcut , takım elbise ceket, yelek, gömlek ve kravatlı bir şekilde yapılmıştır. Sanatçı Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş bölümünü bitirmiştir. Empresyonizmi benimsemiş, dışavurumcu soyut resimler yapmıştır. Cumhuriyetimizin 50.Yılında yapılan Atatürk büstü yarışmasında 2.cilik ödülü almıştır.Sanatçının bu eserinde sol burun deliği, göz ve kaşın biraz sol bölgeye göre yukarıda birkaç minim kaymış olduğunu gözlemlemekteyiz. Bunun sebebi ise büyük ihyimal bronz döküm ustasının kalıbı iki kaş arasından, burnun üstü ve dudak ortasından gelecek şekilde kalıbı almasıdır. İki kalıbı birleştirirken böyle bir kaymanın olması muhtemeldir.Burada sanatçının resim eğitimi kökenli olmasının bir yansıması olarak heykelde çok belirgin detaycı bir resim anlayışı hakimdir.Ayrıca bunu hafif yukarı kalkık burnu,net açılmış gözleri ve frontal bir işleyişte açık olarak görmekteyiz.

MEHMET UYANIK

1966'da Trabzon Merkez İlk Öğretmen Okulunu bitirdi. 1966-1968 yıllarında, İDTGSYO Seramik Bölümünde öğrenim gördü. Daha sonra Viyana Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Seramik Bölümüne devam etti. 1970 yılında Linz kenti, Devlet Sanat Okuluna bağlı Seramik Bölümünün kurulması çalışmalarına katıldı. 1972'de İDTGSYO Seramik Bölümünü bitirdi. 1973-1980 arasında aynı okulda, 1980'de Bilecik Meslek Okulunda, Eskişehir İTİA'da öğretmenlik yaptı.1982'den bu yana, Almanya'da serbest sanatçı olarak çalışmakta ve yurt dışında kişisel sergiler açmaktadır.25 i yurt dışı olmak üzere 29 kişisel sergi açtı.Yurt dışında 5 seramik sempozyumu. 1 taş heykel sempozyumuna, yurt içinde de çok sayıda sanat etkinliklerine katıldı. En önemli ödülleri 1981-DRH Sergisi Heykel Başarı Ödülü, 1981-Yeni Eğilimler Heykel, Başarı Ödülü'dür. "Sanat etkin bir eğitim aracıdır"

diyen sanatçı yurt dışında özellikle Almanya'da çok sayıda Workshop a katılmıştır. Resim ve seramiklerinde, değişik gereçleri, farklı ve kendine özgü bir çalışma tekniğiyle değerlendirmektedir. Resimlerinde çizgisel üslup ve grafik teknik, seramik ve heykellerinde ise, soyut biçimlendirme öğeleri egemendir.

Katalog No:12

Sanatçı: Mehmet UYANIK

Eserin Adı: Soyut Heykel

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 58/188

Kullanılan Üslup: Soyut

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları: 40X40X120

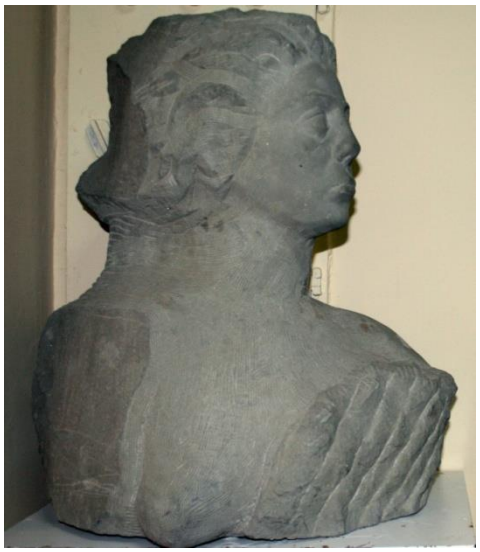
Kompozisyon: Sanatçının alçıdan yapılmış soyut dışa vurumcu bir heykeliyle karşı karşıyayız. Eski klasik imaretlerin sütünlerini anımsatmaktadır. Alçı olduğu halde metal etkisi göstermesinin sebebi çok iyi patine edilmesidir. En altta 6 cm kalınlığında 40 cm uzunluğunda kare şeklinde, heykelle bütünleşmiş bir kaide ve devamında 2 basamak devam eden birbirine bitişik iki adet Eski tarihi bir dini yapının harabe olmuş halini yansıtan bir heykel diyebiliriz. Eser antik sütun yapılanmasının soyut boyutta ele alınmış izlenimi vermektedir.Hatta antik devir atlant ve karyatidlerini hatırlatır biçimde inşa edilmiştir.Ayrıca monolit olarak yapılmış iki figürün birleşimi şeklinde değerlendirilebilir.Aslında figür son derece basit yapılmasına rağmen ifade olarak çok güçlüdür.Bir bakış olarak da soyut iki cinsin sahnelenmesi şeklinde de yorumlanabilir.Alçıdan yapılmasına rağmen ilk izlenimde bronz ifadesi vermesini ise bir ustalık olarak niteleyebiliriz.

FERHAT KAMİL SATICI

1973 yılında Yalova'da doğdu.1995- M.Ü.G.S.F. Heykel Bölümü'nden mezun oldu. 1996-99 yılları arasında Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde araştırma görevlisi olarak çalıştı. 1999 yılında Heykel Bölümü'nde **Yüksek Lisans** eğitimini **"Plastik Sanatlar ve Sibernetik"** konulu tezi ile tamamladı. 2001-2011 yıllarında **Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'nde** çalışırken aynı bölümde **"Sanatta Bir Özgürleşme ve Kapatılma Biçimi olarak Grafiti"** isimli doktora tezini yazdı. 2010 yılında doçent oldu. Aynı zamanda **Videoist** Video Sanatı İnsiyatifi'nin Hülya Özdemir'le birlikte kurucusu ve organizatörüdür.Mardin Artuklı Üniversitesinde görev yapmaktadır.

Kişisel sergiler:

2008-Yeni Anıt/Bir Taş İşçisinin Bitkin Parmakları 2007-08 'Yeni Anıt / Bir Yardım Elinin Kanlı Parmakları' ,2007- "Yenı Anıt/Yerçekimli Grafiti" Galeri Kıosk 24 Herford/Germany

Katalog No:13

Sanatçı: Ferhat Kamil SATICI

Eserin Adı: Hülya

Eserin Yapım Tarihi: 1998

Envanter/ Demirbaş No:72/

Kullanılan Üslup: Yontu Büst

Kullanılan Malzeme: Yeşil Kum Taşı

Eserin Boyutları: 50X25X50

Kompozisyon: Sanatçımızın Hülya isimli yarı gerçekçi yarı soyutlama tarzında yapmış olduğu Yeşil kum taşından yapılmış bir kadın büstüyle karşı karşıyayız. Oldukçe gerçekçi bir anlayışla, Gözler, dudaklar, kaşlar ve burundaki belirginlik büste canlı bir ifade vermiştir. Saçlardakı kıvrımlar ve ensedeki çizgiler ve boyunun erkeksi kalınlığı sanatçının gerçekçiliğe önem verdiğinin göstergesidir.Sol tarafa bakan kadın büstünde yüz kısmı ve sol omuz üstü oldukça realist bir şekilde yapılmış

ve doku bırakılmamıştır.Sanatçı yüz ve sol omuz dışında kullandığı taraklı aletin izlerini bırakmıştır.Sağ göğsü açık,sol göğsü sanki yokmuş gibi soyutlanarak kapatılmıştır.Sağ boyun arkası,hemen hemen boynun iki katı uzatılmıştır.Sol tarafa baktığımızda bu boynun geriye uzamasını görmemekteyiz. Eser biraz deforme hissi vermesine rağmen klasik devir İngiliz sanatı anlayışı ile yapılmış izlenimi sunmaktadır.Yontunun tamamlanmadan eksik bırakıldığı hissi uyanmaktadır.Yüz kısmındaki detaycı anlayışın diğer yönlerde uygulanmadığı anlaşılmaktadır.Ayrıca bu özellik boyun ve omuzlarda da kendini hissettirmektedir.Gerek saç işlenişi gerekse omuz işlemeleri eserin yontularak yapıldığını belli etmektedir.

NEVZAT ATALAY

1958 Trabzon doğumludur. Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Heykel bölümü mezunudur. 1980 yılında İDGSA Heykel Bölümüne girdi. 1985'te Prof. Hüseyin Gezer Atölyesinden yüksek lisans diploması alarak mezun oldu. 1995'teİstanbul Üniversitesi Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümünde "Son Yirmi Yılda Türk Heykel Sanatındaki Gelişmelerin Değerlendirilmesi" konulu doktora çalışmasını tamamladı. Halen Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi HeykelBölümünde öğretim üyesi olan sanatçı,İstanbul 'da sanat faaliyetini sürdürmektedir.

ALDIĞI ÖDÜLLER:

1983 Çanakkale Seddülbahir Anıtsal Çevre Düzenlemesi ,1984 Tuzla Deniz Harp Okulu Atatürk Anıtı Yarışması,1985 Sezai TÜRKEŞ-Fevzi AKKAYA ŞTİ. Suudi Arabistan Puraydah Kenti Heykel Yarışması ,1986 MSÜ Yarışmalı Gençlik Sergisi ,1990 Celal BAYAR Anıt Mezar Yarışması,1990 Ankara Büyükşehir Belediyesinin AçtığıİnsanHakları Anıt ve çevre düzenlemesi Yarışması,1993 İSTEK Vakfı Genel Müdürlük Binası Rölyef Yarışması,1993 Kültür bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü "BasınŞehitleri" Konulu Yarışması,1999 Burdur Valiliği İç GüvenlikŞehitleri Anıt Yarışması,2000Milli Savunma Bakanlığı Cumhuriyet Tarihi Düzenlemesi Sanatsal Eserler Yarışması

Katalog No:14

Sanatçı: Nevzat ATALAY

Eserin Adı: İkili Figür

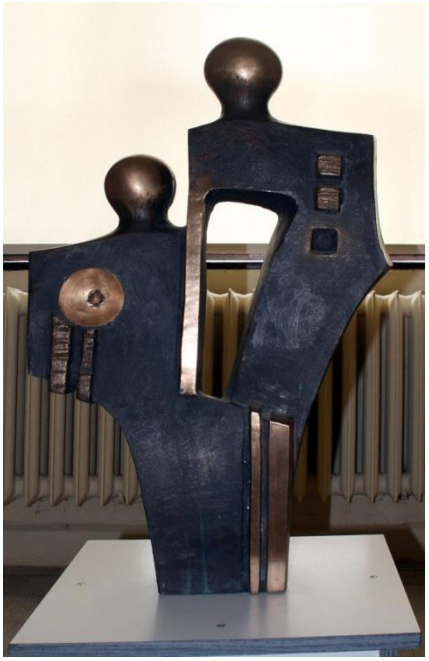
Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 74/231

Kullanılan Üslup: Bronz

Kullanılan Malzeme: Bronz

Eserin Boyutları: 40X70

Kompozisyon: Tamamaen soyutlaşmış olan iki insan figürüdür. Sanatçı figürleri sadece geometrik şekillere dayanarak yapmıştır. Başlar yuvarlak yapılarak vücut ve ayaklarda diğer Geometrik şekilleri görmek mümkündür. Bu çalışma geometrik soyutlama tarzıyla yapılmıştır.Tamamen soyut bir eserdir.oturan bir kadın ve ayakta bir erkek figüründen oluşmaktadır.Plastik değerleri olan figürleri soyutlama ile minimalist bir hale getirmek sanatçı için gerçekten zor bir iştir ve sanatçı burada hocasının teknik sistemin kullanmış gibi gözükmektedir.Burada bronzun döküm işleminden sonra bazı bölümlerinin pahlandığı açık bir şekilde belli olmaktadır.İki figürün alçak-yüksek yerleştirilmeleri zıt fonksiyonların kullanılması simetrik durulu olmalarına karşın esere bir dinamizm kazandırmıştır.Tamamen geometrik bir soyutlamaya gidilmiş eserde broz gibi bir malzemenin kullanılmasının nasıl zorlukla halledildiğinin de bir göstergesi olarak değerlendirilmelidir.

NECMETTİN YAĞCI

1956 yılında ardin'de doğdu.1982 Gazi Yüksek Öğretmen Okulu Resim-İş Eğitimi Bölümü Heykel Anasanat Dalından mezun oldu. Yüksek Lisans1996 Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Ens. " Heykel Sanatında Organik Soyutlamalar" konulu tez ve uygulaması ile Sanatta Yüksek Lisans Eğitimini Tamamladı.Doktora:1997 Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Ens.Sanatta Yeterlilik programına devam etti

Dersleri tamladıktan sonra “ Organik Formlu Heykel ve Anıtlarda Çevre ve Mekansal sorunlar “ tez konusu üzerinde uygulamalarına devam etti.1986 yılında Gazi Eğitim Fak. Resim Böl. Ücretli Öğretim Görevlisi 1987 yılında aynı bölümde açılan sınavı kazanarak Şubat ayında ataması yapıldı. Halen Öğretim Görevlisi olarak Heykel derslerini vermeyi sürdürmektedir.

Eserler; 1992 Ankara Etimesgut Yunus Emre Anıtı,1995 Ankara Milli Savunma Bakanlığı Atatürk ve Kurtuluş Savaşı Rölyefleri, 1996 Ankara Gazi Üni. Atatürk ve Gençlik Anıtı, N.Başöner’le birlikte, 1997 İstanbul Florence Nightgale Hastanesi Cemi Demiroğlu Heykeli,1998 Ankara Keçiören Şehitler Anıtı ve Rölyefleri,1999 Muğla Marmaris Kanuni Sultan Süleyman Anıtı,1999 Yozgat Atatürk Anıtı,1999 Kayseri Kıbrıs Barış Harekatı Anıtı, 2000 Malatya Türk Büyükleri Büstleri ve Dede Korkut Rölyefi,2000 Burdur Akdeniz Üniversitesi Veterinerlik Fakültesi Güç Anıtı, 2000 Kilis Şehitler Anıtı,2000 Antalya Manavgat Türk Büyükleri Büstleri,2000 Erzincan 16 Türk Büyüğü Büstleri, 2001 Kırıkkale Cumhuriyet Anıtı – Türk Büyükleri Büstleri, 2001 Zonguldak Muslu Atatürk Anıtı,2001 Erzurum Pasinler Atatürk Anıtı,2001 Mersin Tarsus Gülek Kuva-i Milliye Anıtı,2003 Çankırı Atlet Süreyya Ayhan Anıtı,2003 Şırnak Atatürk Anıtı,2005 New York (Özel Kurum) & Heykel,2005 Mersin Toroslar Atatürk ve Türk Büyükleri Anıtı,2006 Mersin Toroslar Ulubatlı Hasan ve Bayrak Anıtı, 2006 Karaman Şehit Mehmetçik Anıtı,2006 Mardin Fırın Emekçileri Anıtı,2006 Mardin Zırhlı Tugay Atatürk Heykeli2006 Mardin Gazi Yatılı Bölge İ.Ö.O. Atatürk Heykeli,2007 Kanada Ottowa Dünya Kültürleri Parkı Yunus Emre Heykeli,2007 Kültür Bakanlığı Güzel Sanatlar Müd. 21 Adet Atatürk Büstü, 2008 Karaman Atatürk Büstü,2008 Karaman Karamanoğlu Mehmet Bey Büstü, 2008 Karaman Yusuf Has Hacib Büstü,2008 Karaman Kaşgarlı Mahmut Büstü,2008 Karaman Yunus Emre Büstü,2008 Ankara G.Ü. Gazi Koleji Atatürk ve Gençlik Anıtı.

Katalog No:15

Sanatçı: Necmettin YAĞCI

Eserin Adı: Oturan Kadın

Eserin Yapım Tarihi: 1997

Envanter/ Demirbaş No: 87/236

Kullanılan Üslup:seramik

Kullanılan Malzeme: Seramik hamuru

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Hüzüne kapanan düşünceli bir kadını görülmektedir. Kadın çenesini elinin ayasına dayamış, elinin dirseği ise dizine dayanmaktadır. Kadının bu şekilde oturması ve kocaman gözlerini bir noktaya dikmesi içindeki hüzün ve endişeyi güçlü bir şekilde yansıtmaktadır. Ancak vücut sola eğrilirken gövdenin karşıdan gösterilmesi, heykeldei uyumu biraz zedelemiştir.Anlaşıldığı üzere kadın yoğun bir duygu seli içinde gösterilmiştir.İfadesel olarak seramik çamurunun hamurumsu etkisi dokulu bir yüzey yaratsa da proporsiyonu sağlam bir şekilde anlatımı sağlanmıştır.Burada sosyal içerikli bir tema gerçekçi bir yaklaşımla son derece net biçimde anlatılmıştır.Oturan bir kadından daha çok anın anlatımı daha çok ön plandadır.Bu anlamda exprestyonit bir başarı sağlanmıştır.Sanatçı burada hiç şüphesiz batılı sanatçıların izlerini de göstermektedir.Estetik olarak ise kendi öz üslubunu oluşturması açısından da dikkat çekicidir.

NADİA ARDİTTİ

1948 yılında İstanbul`da doğdu. Küçük yaşta ailesiyle birlikte İsviçre`ye yerleşti. Eğitimini İsviçre`de tamamladıktan sonra resim yapmaya başladı daha sonra heykele yöneldi. Taş, ahşap ve bronz heykellerinde kadın figürleri, doğa ve denizi işliyor. Mum eritme tekniği ile dökülen bronz heykellerin patinaların kendi özel metoduyla atölyesinde gerçekleştiriyor. Birçok eseri Türkiye, İsviçre, Fransa, Belçika, İspanya Çin, USA ve İngiltere`deki sanatseverlerin özel kolleksiyonlarında yer almaktadır. 1994`te ``Marie du XII. Art Salon des Peintres et Sculpteurs Contemporains ``

sergisinde Madame Bernadette Chirac`a takdim edildi.2003`te Londra`daki ``Cass Business School , City of London/İş Yönetimi Okulu`` için yaptığı ``Yükselen Kanatlar`` adlı heykelin maketiyle, okulun açılışında Kraliçe Elizabeth II`ye takdim edildi.2003`te, Trakya Üniversitesi bünyesinde açılan Edirne`deki Sultan II. Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi`ne ``Destek`` adlı bronz heykeli yerleştirildi.

Anıt Heykelleri

1997 - `Rüzgar`, Bronz Heykel, Ataşehir Emlak Bank Konutları, İstanbul,2000 - `Yükselen Ateş`, Bronz Heykel, Türkiye Musevileri 500. yıl Vakfı Müzesi, İstanbul (Birinci dünya savaşı ve kurtuluş savaşı sırasında ölen Türk musevi şehitlerin anısına.),2003 - `Yükselen Kanatlar / Soaring Wings`, Bronz Heykel, Cass business school avlusu, Londra (Bu heykel Türkiye`de yapılıp Londra`ya yerleştrilen ilk heykeldir. Heykelin açılışını Londra büyükelçisi Sayın Akın Alptuna ve Cıty Üniversitesi`nin rektörü Sayın David Rhind yaptı.),2004 - `Dayanışma`, Bronz Heykel Projesi, Or-Ahayım Hastanesi Bahçesi, Balat, İstanbul,2005 - `Dayanışma`, Bronz Heykel Açılışı, Or-Ahayım Hastanesi Bahçesi, Balat, İstanbul,2006 - `Soaring Spirit` (Yükselen Ruh - 210x225x96 cm) adlı anıt heykeli Diana Padelford Binkley anısına West Sound , Orcas Island. Washington Eyaletinde aile malikanesine Haziran 2006 da yerleştirildi, açılışı Ağustos 2006 da yapıldı.Birkaç yıl kadar önce Nadia Kuzey Ege yönünde yol alarak Midilli Adası'nın karşılarında Ayvacık'a bağlı Kozlu köyüne yerleşti.

Katalog No:16

Sanatçı: Nadia ARDİTTİ

Eserin Adı: Destek

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 109/244

Kullanılan Üslup: Bronz

Kullanılan Malzeme: Bronz

Eserin Boyutları: 50 cm

Kompozisyon: Sağ tarafta diz çöken bir çıplak kadın figürü bulunmaktadır, sol tarafta ise yerde ayaklarını uzatıp kadına dayanmakta olan erkek figürü yer almıştır. Eser, duygusal insani ilişkiyi konu almıştır. Heykeller deforma edilmiş, kadın sadece tek elli yapılmış, kafalar ve ayaklar tamamen deforme edilmiş durumdadır. Ancak kadın ve erkeğin ağır kıvrımları aralarındaki duygusallığı güçlendirmiştir. Sembolist bir düzenleme ile eser inşa edilmiştir. Kadın ve erkek figürünün ifade edilişi içsel anlamda his ve duyguların,arzuların dayanışma boyutuyla tinsel olarak ele alınmış ve bu şekilde vurgulanmıştır.Figürlerde bir takım oynamalar yapılmış ve bazı uzuvlar ortadan kaldırılmıştır.İki figürde de yüz ve detaylar işlenmemiş gölge-ışık oyunları ile proporsiyon sağlanmıştır.Aslında aynı anda cinsel dürtüler ve duygusullık aynı anda verilmeye çalışılmıştır. Eserin bütüncül biçimi aynı anda tek vücut imgesini de açıkça ottaya koymakyadır.

ESİN OKTAYER

1932 yılında İstanbul'da doğdu. Çocukken eline verilen fırçayı bir daha hiç bırakmadı. 1995 yılına kadar sadece resimle ilgilendi. 1972 yılında konstrüksiyon ressamı olan sanatçı, ortağı olduğu dekorasyon fırmasında 10 yıl resim ve dekorasyon çalışması yaptı. Daha sonra Riyadh'a giderek orada kaldığı 8 yıl içinde, 2 yıl Filipinli ressam Greg Sung atölyesinde yağlıboya Photografic stil çalıştı.Universty of London, Fine Arts- A Lavel Art and Design'i bitirdi. Riyadh'a sergiler açtı. Daha sonra 1994 yılında seramikle tanıştı. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Cam-Seramik Bölümü'nü bitirdi. Yüksek Lisansını da Yeditepe Üniversitesi Art Managament bölümünde tamamladı. 1999 yılından itibaren İstanbul Caddebostan'daki kendi atölyesinde sürdürmektedir.

Katalog No:17

Sanatçı: Esin OKTAYER

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No:138/273

Kullanılan Üslup: Seramik

Kullanılan Malzeme: Seramik

Eserin Boyutları: 73X18

Kompozisyon: Ağır bir yükü taşımakta olan uzun elbiseli bir kadını görüyoruz. Kadın dünya küresine benzeri bir yuvarlak taşı kucağına lıp götürmektedir, sanki dünyanın bütün yüklerini götürmekte ve acısını çekmektedir.Aslında figürde ağır yük altında ezilen bir kişi ifadesi vermekle birlikte aynı zamanda iç dünyasının karanlığına gömülen bir anlayışında olduğunu belirtmemiz gerekir.Aslında sanatçı bütün bu tahlilleri yapmamız için biraz da traji komik bir durumla bizi karşı karşıya bırakmaktadır.Ancak aynı zamanda doğurganlığı simgeler vaziyetindedir de.Seyirciyi konu karmaşası içinde bırakmış durumdadır.Belirsiz vücut hatları anlaşılmayan uzuvlarkarın kısmındaki parlak nokta ile bizi içine çekmektedir.Ancak pek çok sanatçının eserine isim vermeyerek bunu seyircinin yorumuna bırakması düşüncesi bu yorumların yapılacağı müjdesini de vermektedir.Seramik bir eserde mat ve parlak renkleri birarada ustaca kullanması ayrı bir dikkat çekici hususdur.

SERKAN BÖNCÜ

Sanatçı İstanbul'da 1976 yılında doğdu. Lise eğitiminden sonra Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Resim Öğretmenliği Bölümü'nde Yüksek Lisans Programı'na devam etmektedir.Bugüne kadar pek çok karma sergiye katılmıştır.Eserlerinde daha çok eski çağ desenlerini modernize ederek kullanmıştır

Katalog No:18

Sanatçı: Serkan BÖNCÜ

Eserin Adı:Çağdaş

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 139/274

Kullanılan Üslup: Heykel

Kullanılan Malzeme: Mermer

Eserin Boyutları: 36X20

Kompozisyon: Bikinili ve şortlı yarı çıplak bir bayanın soyutlaşmış heykelidir. Göğüsler bikinilerden dışarı çıkmış aynı halde kafadan daha büyük yapılarak kadının cinsi çakiciliği vurgulanmıştır. Heykeltraş eğri çizgilerle vücuda yumuşaklık ve zerafet kazandırmıştır. Heykel tümüyle incelendiğinde ana tantıça kültürünün modernize edilmiş halinden başka bir şey olmadığı anlaşılır.Anadolu topraklarında pek çok uygarlıkta gördüğümüz Kybele figürü burada modernize edilerek farklılık yaratılmıştır.Özellikle tombul ve bereketi sembolize eden figürünlere güzel bir örnektir.Bu kadar genel bir eser olmasına rağmen göğüs ve çamaşır detaylarının bu kadar net olması ile soyut anlayıştan uzaklaşma olarak görülebilir.

ŞAZİYE CAN

İlköğretimi İstanbul Tuzla'da Yunus Emre İlköğretim (1983–1991),Liseyi Gebze Çolakoğlu K.M.L. (GRAFİK) (1991- 1994) da bitirdi.Ön Lisans: Edirne Trakya Üniversitesi M.Y. O (SERİĞRAFİ) 1994–1996 ,Lisans ise yine Trakya Üniversitesi G.S.(RESİM-İŞ ÖĞRETMENLİĞİ) 1997–2001 de bitirdi.Yüksek lisansını 2005-2008 yıllarında aynı üniversitede G.S.(RESİM-İŞ) bölümünde tamamladı.

Katalog No:19

Sanatçı: Şaziye CAN

Eserin Adı: Sarı Hareket-büst

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No:165/292

Kullanılan Üslup: Kalıp alma

Kullanılan Malzeme: Alçı

Eserin Boyutları: 55cm

Kompozisyon: Alçı kadın büstü, yüzde sert bir ifade var, hatlar belirgin kaşlar kalkık, saçlar sol omuzdan aşağıya sarkmış, burun eserin en belirgin özelliklerinden, ağız hafiften aşağıya kıvrılmış mutsuzluk ifade eder gibi yapılmıştır. Bu çeşit eserler bolca yapılmış ve denenmiştir. Eser kalp alma yöntemi ile şekillendirilmiştir. Sanatçının mesleğe yeni adım attığı yıllarda gerçekleştirdiği bir çalışmadır.Eser alçıdan yapılmış olduğunu açıkça belli ederAyrıca bir model üzerinde çalıştığı net olarak bellidir. Tüm yüz hatları çok belirgin olarak yapılmıştır. Daha da açıkçası eserde farklı bir oynama yapılmayarak realist bir üslupta tamamlanmıştır. Biraz acemice yapılmış hatta aceleye getirilmiş ki polyester kalıp yöntemi ile inşa edildiği açıkça kendini belli eder.

MUSTAFA GÜRÜNLÜ

1941 Elbistan'da doğdu.1964 Gazi Orta öğretmen Okulu ve Eğitim Enstitüsü Resim-iş Bölümü'nü bitirdi.Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı orta dereceli okullarda Resim-iş Öğretmenliği ve yönetim görevlerinde bulundu.1977 Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim-iş Bölümü'nde Heykel ve Desen derslerine girdi. Yönetim kademelerinde görev yaptı.1980 Atatürk Yüksek Öğretmen Okulunda yöneticilik ve Resim-iş Bölümü'nde Heykel ve Desen derslerine girdi.1982'de Atatürk Eğitim Fakültesi olarak Marmara Üniversitesi bünyesine girdiği geçiş döneminde yetkili olarak görev yaptı. Resim-iş Eğitimi Bölümü'nde İş Eğitimi (Tasarım) ASD başkanlığı görevini yürüttü.1984 Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi'nde Resim-iş Eğitimi Bölümü'nde İş Eğitimi (Tasarım) dalında lisans tamamladı. 1988 Doçent kadrosuna atandı. 1996 Profesör kadrosuna atandı. Endüstri Tasarımı dersleri ile Heykel derslerine girmektedir.Üç kişisel sergi açmış olup Karma sergilere katılmıştır. Özellikle büst çalışmaları yapmaktadır.22 özel koleksiyonlarda 2 müzelerde olmak üzere büst çalışmalarına devam etmektedir.

Katalog No:20

Sanatçı: Mustafa GÜRÜNLÜ

Eserin Adı: İlhan Koman büstü

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No: 171/291

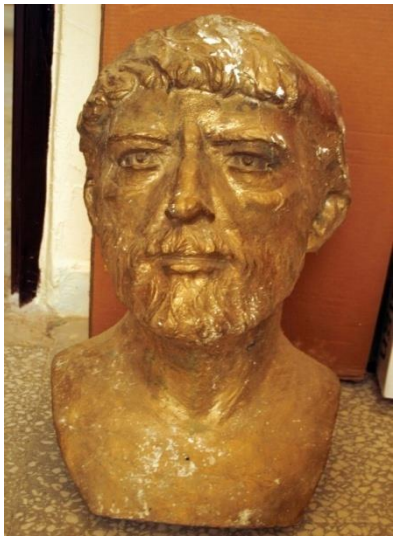
Kullanılan Üslup:kalıp alma

Kullanılan Malzeme: Bronz

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Sanatçı İlhan Koman'ı aslına uygun bir şekilde çalışmıştır. Eserde saçlar sakallar ve yüz hatları çok iyi yansıtılmıştır. Durgun bir ifade vardır. Eser bronz döküm olarak yapılmıştır.Eser realist bir çalışma ürünüdür.Resim eğitimi kökenli olan sanatçı eserinde bunu açıkça belli eder.Özellikle ifadenin bir takım çizgilerle oynayarak verilmesi son derece ustacadır.İlhan Koman büstünde çamurla yaptığı oynamalar bronza geçerken aynı kıvrımları korumasını bilmiştir.Burada sanatçı Koman'ın düşünceli ve hafif kendini bırakmışlığını çok güzel ifade etmiştir.Plastik değerler son derece güzel verilmiştir.

Katalog No:21

Sanatçı: Mustafa GÜRÜNLÜ

Eserin Adı: Büst

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No: /300

Kullanılan Üslup: Kalıp alma

Kullanılan Malzeme: Bronz

Eserin Boyutları:

Kompozisyon: Sanatçı yüzdeki hatları çok iyi betimlemiş, kaşlar gözler ve burundaki detaylar dikkat çekici, saçlar öne doğru hafif dağınık sakallardaki detaylar kısmen belirgin, boyundan başın çok hafif sağa doğru bir yönelmesi var. Bir önceki eserde verilen tüm detaylar burada tekrarlanmış olarak görülür. Saç, sakal burun ve gözlerdeki detaycılık realist bir üslupla anlatılmıştır.eserde görülen ifade bizi arkaik dönemin eserlerine götürmektedir.Sanatçı tüm detaylarda bir ressam inceliği ile çalışmıştır.Görüldüğü üzere gözler anlamsız bir şekilde ufka bakmaktadır.Kişinin psikolojik durumunu bize çok iyi yansıtmaktadır.

3.2. İlhan Koman Heykel ve Resim Müzesinde Eserleri Sergilenen Ressamlar ve Eserleri

MUSTAFA KARYAĞDI

Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim Anasanat Dalında Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır.Üç kişisel sergi açmış olan sanatçı, beş başarı ödülü almış olup birçok karma sergiye katılmıştır. Sanatçının serigrafi ve baskı teknikleriyle pentürü karıştırarak gerçekleştirdiği işlerindeki gelişme çizgisini izlediğimizde, hem birincisinin hem de ikincisinin uzun zamandan beri birlikte ele alındığını gözlemlemek mümkündür. Bu çalışmalar sırasında ve özellikle son çalışmalarında baskı tekniklerinde Witgenstein'ın birinci dönemi diye adlandırılan matematik bir kesinlikle ele almaya çalıştığı baskılarının dizisinde, bir kere daha düşünüldüğünde ikinci Wittgenstein'ı bulmak mümkündür.Başka bir deyişle ikinci Wittgenstein birincisinde potansiyel olarak bulunmamasına rağmen Mustafa Karyağdı'da bu potansiyeli izlememek olasılığı yok gibidir; çünkü öncelikle sanatın kurallarını düşünmekte ve bunu matematiğe uygulama çabasına girişmektedir.

Katalog No:22

Sanatçı: Mustafa KARYAĞDI

Eserin Adı: Kuşlar

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No: 01/187

Kullanılan Teknik: Karışık

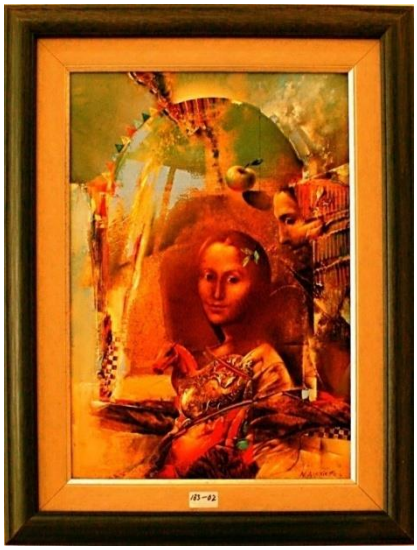
Kullanılan Malzeme: Tuval üzerine baskı

Eserin Boyutları: 73X104

Kompozisyon: Fotoğrafik düzenlemeler, serigrafik baskıda da karşılığını bulur. Pentürde de birlikte kurgulanabilir. Bu anlamda disiplinler arası çalışmalar üretilebilir. Genelde sanatçılar buna karışık teknik derler.Bu çalışmada böyle bir üretimdir, alt yapısında fotoğraf vardır. Fotoğraf tekniği içerisinde renksel uygulamaları kurabilir. Bu resim ayrıca dipdik (iki parça) çalışma olarak karşımıza çıkar. Renksel ifadesi sıcak ve soğuk renkler hakimiyetindedir. Böylelikle expetif (anlatımcı) bir sunum söz konusudur.Eserdeki renk armonisi figürleri kendi içinde biraz boğmakta hatta kaybetmektedir.Sanatçı bir mahşer havası içinde karmaşa yaratmaya çalışmıştır.Uçuşan figürler ilk bakışta yoğun renk içinde bağımsız kalmamışlardır.Sanatçı zıtlığı birarada karıştırmadan uygulamaya çalışmıştır.

NİKOLOV ALEXİEV

1953/09/04 Sofya'da doğmuştur.1979 illüstrasyon ve kitap tasarımı bölümünden mezun olmuştur. Daha sonra illüstrasyon bölümünde doçent olmuştur. Sanatçı,Boris Angelushev Bulgar resimde katkı Ödülü,Grafik, çizim ve boyama: alanlarında Ödüller almıştır.Bugüne kadar ürettiği eserleri Sanat Galerisi, galeriler ülkede özel koleksiyonlarda ve National Academy elindedir.Bulgaristan, İsviçre, Lüksemburg, Fransa, ABD, Yunanistan, Kıbrıs ve diğer ülkelerde sergiler açmıştır. Onun resimlerinde dünya çapında özel koleksiyonlarda bulunmaktadır.

Katalog No:23

Sanatçı: Nikolov ALEXSİEV

Eserin Adı: Gizem I

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:02/183

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X65

Kompozisyon: Bu tabloda ilk etapta hüzün ve durağanlık sezilmekte, bu bir içe bakıştır. Kompozisyon konuyu tamamlar, diğer objeler ise içe sürre al bir anlatım konusu söz konusu portreler ağzı kapalı, mekanlar içerisinde mistik geceler söz konusu ve ifade üreten uyumlu sıcak ağırlıklı renkler kullanılmıştır. Belki ilk etapta sezilmeye bilir ama öne çıkan kadı yüzünde bir Monalisa etkisini çıkara biliyoruz. Sanatçılar ifade açısından diğer döneminde yüzlü eser veren sanatçıların eserlerine göndermede bulunabiliyorlar. Sanatçının eseri sürrealist bir anlayışla yapılmıştır.Ancak grafiksel etkiler hiç şüphesiz ön planda kemdini açıkça belli eder.Ana figür olan kadın sonsuzlukta kaybolmuş içsel bir dönüşümü yansıtmaktadır.

Katalog No:24

Sanatçı: Nikolov ALEXSİEV

Eserin Adı: Gizem II

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No: 03/184

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 65X85

Kompozisyon: Yine sürrealist üslup kendini belli etmektedir**.**İfadesel durağanlıklar yakalandığını sezinliyoruz. Mekanlar ilişki sanatçının ifadesini güçlendiriyor ve yapmış olduğu atmosferik etki figürlerin yüzlerine yansıyarak bir masumiyet yaratıyor. Belki ruhani (Tinsel) bir duygu uyandırmaktadır.İç içe girmiş öğelerle grift bir anlatım söz konusudur.Evrende sonsuzluğu simgeleyen bir dönüşüm söz konusudur.Grafik ustalığı burada da söz konusudur.Gerçekte belki de çağdaş sanatın en önemli eserlerinden biri durumundadır.Tabloda en ince ayrıntısına kadar düşünülmüş bir ustalıkla karşo karşıyayız.Özellikle bol rankle yapılan bu çalışmaların büyük ustalık istediği düşünülürse sanatçının konuya hakimiyeti açıkça belli olmaktadır.

HIDIR YAĞCI

1952 yılında Mardin'de doğdu. Halen 50. Yıl Gnl. Refet Bele İlkokulu'nda öğretmen olarak çalışan sanatçı, Sanatçı ve Sanat severler Kulübü Üyesi'dir. Kartallı Ressam unvanıyla tanınan Hıdır Yağcı, 1978–1979 yılları arasında yurtiçi ve yurtdışında toplam 40 karma sergiye katıldı**.** 1974'ten bu yana eğitimciliğinin yanı sıra sanatsal etkinliğini sürdürdüğü Kartal'daki atölyesinde çalışmalarına devam eden Hıdır Yağcı'nın, Eskişehir, Edirne Devlet Resim ve Heykel Müzesi ve Gazi Üniversitesi Resim-Heykel Müzesi gibi resmi kurumların yanı sıra yurt içi ve yurt dışında birçok resmi ve özel koleksiyonlarda eserleri bulunuyor. Genellikle fantastik sürrealist çalışmalar yapan Hıdır Yağcı ayrıca yurt içi ve yurt dışında (Londra, Viyana, Paris, Dortmund, Vippertal, Duisburg, Frejus ve Cannes'da) toplam 31 kişisel sergi açtı, 150'ye yakın karma sergiye katıldı.1982'den bu yana heykeltıraş olarak çalışmalarını sürdüren Necmettin Yağcı ise başta Devlet resim ve heykel yarışmaları olmak üzere resmi ve özel kurumlarca düzenlenen yarışmalarda 8 ödül aldı. 7 kişisel sergi açan Necmettin Yağcı, Avrupa'da Fransa, Belçika, Bulgaristan ve Almanya'da 3 olmak üzere toplam 6 karma sergiye, Türkiye'de ise 200'den fazla grup sergisine katıldı.

Katalog No:25

Sanatçı: Hıdır YAĞCI

Eserin Adı: R-421

Eserin Yapım Tarihi: 2001

Envanter/ Demirbaş No: 04/133

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X60

Kompozisyon: Resimde yer alan ağaç imgesi ve ağaç kökleriyle bütünleşmiş el, sanatçının düşleminde yer eden olası bir yaşamın yitirilmesine duyulan özlemi ve direnmeyi dillendiriyor sanki. Doğal yaşamın dışında garip bir örüntüsellikte, sanki insan bedenlerini anımsatan yığının bir kuleye dönüşmesi, çoraklığın ortasında sanki babil kulesine yapılan bir göndermeyi işaret etmektedir. Max Ernest'i hatırlatan anlatımsallıkla oluşturulan gerçeküstücü mekân dürtüsü, asılı tül vasıtasıyla gerçekte olmayan ancak olması muhtemel olumsuzluğu betimleyen bir anlatım sunmaktadır. Türk resminde Teoman SÜDOR'un resimlerini anımsatan, gerçeküstü bir anlatımda da bahsedebiliriz. Südor'da olduğu gibi Rönesans manzara geleneği içinde, sessizlik ve sükûnet dolu, atmosfer ortamında titiz bir işçiliğe dayalı pentür anlayışından bahsedebiliriz. Dış mekânda doğaya ait bir canlandırma çerçevesinde belli alanlarda yoğunlaşan ışığa bağlı aydınlanmalar, sanal bir gerçekliliğe sıcaklık katmaktadır. Natürel tonlarla oluşan bu çalışmayı, gerçek üstücü ve romantik olarak değerlendirebiliriz.

Katalog No:26

Sanatçı: Hıdır YAĞCI

Eserin Adı: Evren

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:162/208

Kullanılan Teknik: sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X70

Kompozisyon: Resimde yer alan ağaç imgesi**,** sanatçının düşleminde yer eden olası bir yaşamın yitirilmesine duyulan özlemi dillendiriyor sanki. Doğal yaşamın dışında garip bir örüntüsellikte, sanki insan bedenlerini anımsatan yığının bir kuleye dönüşmesi, çoraklığın ortasında sanki babil kulesine yapılan bir göndermeyi işaret etmektedir. Max Ernest'i hatırlatan anlatımsallıkla oluşturulan gerçeküstücü mekân dürtüsü, asılı tül vasıtasıyla gerçekte olmayan ancak olması muhtemel olumsuzluğu betimleyen bir anlatım sunmaktadır. Türk resminde Teoman SÜDOR'un resimlerini anımsatan, gerçeküstü bir anlatımda da bahsedebiliriz. Südor'da olduğu gibi Rönesans manzara geleneği içinde, sessizlik ve sükûnet dolu, atmosfer ortamında titiz bir işçiliğe dayalı pentür anlayışından bahsedebiliriz. Dış mekânda doğaya ait bir canlandırma çerçevesinde belli alanlarda yoğunlaşan ışığa bağlı aydınlanmalar, sanal bir gerçekliliğe sıcaklık katmaktadır. Natürel tonlarla oluşan bu çalışmayı, gerçek üstücü ve romantik olarak değerlendirebiliriz.

HALİM ÇELİKER

1961 Balıkesir'de doğdu.1980 Savaştepe Öğretmen Lisesinibitirdi.1985 M.S.Ü Güzel sanatlar Fakültesi Resim Bölümü,Prof.Adnan Çoker atölyesinden mezun oldu.1986 Avusturya Sarzburg Yaz Akademisinde Prof.Reimund Girke ile Çalışmalar yaptı1987 A.Ü Güzel Sanatlar fakültesinde araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı.1992 M.S.Ü sosyal Bilimler Enstitüsünden "Form-Espas

ilişkileri" adlı tez çalışmasıyla sanatta yeterlilik aldı.1997 M.Ü Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümünde öğretim elemanı olarak çalışmaya başladı ve halen bu kurumda görevine devam etmektedir. 24 kişisel sergi açtı.70'den fazla karma sergiye katıldı.Çeşitli resim yarışmalarından 6 ödül aldı.Eserleri yurtiçi ve yurtdışında bazı özel koleksiyonlarda ve müzelerde bulunmaktadır.

Katalog No:27

Sanatçı: Halim ÇELİKER

Eserin Adı: Erotik

Eserin Yapım Tarihi: 2000

Envanter/ Demirbaş No:05/169

Kullanılan Teknik: sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 89X124

Kompozisyon: İki figürde hareket mevcuttur. Bir figürde durağanlık vardır. Geride sonsuz bir açıklık vardır. Anatomik kurgusu dingin, sejdeki çarpışan iki figür ile hareketsiz diğer figür arasındaki resim kurgulanmıştır. Figürlerin arasındaki boşluk geriye gider. Atmosferik ışıklı geriye çeken bir atmosfer içerisinde resmedilmiştir. Soldaki figürün bedeninin altını görmemize rağmen baş kısmını görmememiz figürler arasındaki kurgunun ifadesi olarak değerlendirebiliriz. Soğuk renklerin hakimiyetine karşın figürlerde gerçek ten renginin ışıklardan bedenin formunu ortaya çıkaran alanların baskın olduğunu görüyoruz. Ne var ki resmin sol yanındaki hareketsiz formun net açıklamasına karşın, sağdaki figürlerle harekete geçen fırça darbeleriyle formun aldığı doğallığı görüyoruz. Belki bu karşıtlıklarda resmin ana ifade yapısını oluşturuyorResimde görülen figürler farklı devinimlerle gösterilmiştir.Resmin tümünü oluşturan gizemli boşluk içinde üzerinde durulacak yer hissini veren geometrik formlar yine bu boşluğun içinde yüzer gibidir.eserdeki gerçeküstü anlayış aynı zamanda plstik değerleri öne çıkaran bir anlayışa da sahiptir.

NUMAN PURA

1907 yılında Üsküp'te doğan Numan Pura sanat çalışmalarına kendi çabasıyla başladı. İlk kişisel sergisini 1928 yılında Balıkesir'de açtı. Hayatı boyunca yurtiçi ve yurtdışında toplam 26 kişisel sergi açtı ve çok sayıda karma sergiye katıldı. Devlet Resim ve Heykel Müzesi tarafından düzenlenen sergilerine ise 35 yıl ara vermeden katıldı, ödüller aldı. Sulu Boya Topluluğu'nun kurucularından olan sanatçı, Devlet sergilerinde de jüri üyeliğinde bulundu. Ressamlar Derneği ve Güzel Sanatlar Birliği'ne katıldı.Ankara ve İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Mezunları dernekleri tarafından kendisine iki kez Onur Belgesi verildi. Maliye Bakanlığı'ndan çalıştı. Bu kurumdan şube müdürüyken emekli oldu. Kendisi gibi ressam olan Nermin Pura ile evlendi.1989 yılında İstanbul'da yaşamını yitiren sanatçının eserleri İstanbul Resim Heykel Müzesi'nin yanı sıra diğer müzelerde ve çeşitli resmi ve özel resim koleksiyonlarında yer almaktadır.Eserlerinde genellikle İzlenimci bir görüşe sahip olan sanatçı, kendisinin yarattığı özel bir teknikle eserlerini geliştirmiştir. Sulu boya da geliştirdiği bu özel teknik günümüzde "Pura Tekniği" olarak adlandırılmaktadır.Peyzaj türünde eserler veren sanatçının resimleri genellikle doğa izlenimlerini konu alır.

Katalog No:28

Sanatçı: Numan PURA

Eserin Adı: Peyzaj

Eserin Yapım Tarihi: 2001

Envanter/ Demirbaş No:06/86

Kullanılan Teknik: Sulu Boya

Kullanılan Malzeme: Kağıt Üzerine Sulu Boya

Eserin Boyutları: 20X32

Kompozisyon: İzlemci bir görüşe sahip kendisinin yarattığı bir teknikle eserlerini geliştirmiştir. Bu geliştirdiği özel tekniğe **Pura** tekniği adı verilmiştir. Peyzaj türünde

eserler veren sanatçı resimlerinde genellikle doğa izlenimlerini konu alır. Resimde bir ressam, dış mekanda oturan insanlarla birlikte bir dış mekanı resmettiğini izlemekteyiz. Sulu boya tekniğiyle yapılan bu çalışmada, izlenimcilikle birlikte sanatçının kendine özgü tekniğine bağlı olarak, sulu boya tarzıyla örtüşen lekeler ayrıntıya girmeksizin bütünü açısından hafiflik duygusunu yaratmaktadır. Tabi ki sulu boyaya özgü transparanlık resimdeki bu flu saydamlığı ifade ögesi olarak yansıtmaktadır.Çalışma genel olarak değerlendirildiğinde izlenimci bir üsluba yaklaştığı anlaşılmaktadır.Eserde boya malzemesi eserin konusu içinde kademeli olarak kullanılarak bir üslup denemesine gidilmiştir.Bahçede oturan figürler ve onları resmeden bir ressam tasviri söz konusudur.Resimde sulu boyanın kuru tekniği kullanılarak eser tamamlanmıştır.Kontrassız ve yumuşak tonların kullanımı ise dikkat çekicidir.

Katalog No:29

Sanatçı: Numan PURA

Eserin Adı: Manzara

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No:07/87

Kullanılan Teknik: Sulu Boya

Kullanılan Malzeme: Sulu Boya

Eserin Boyutları: 20X32

Kompozisyon: Bu sulu boya tabloda desene özgü çizgi değerlerini görmekteyiz Örneğin peyzajdaki ağaç gövdeleri çiçeklerle kontras verilmiş olarak karşımıza çıkmaktadır.Burada pitoreskten uzak sanatçının insanları ormanda ağaçlıklı bir ortamda yolda yürürken rastladıkça bol miktardaki çalı çırpı ile birlikte resmedilmiş olduklarını görüyoruz.Fırça darbelerinde desen değerlerini ise net olarak görürüz. Resimde sulu boyanın kuru tekniği kullanılarak eser tamamlanmıştır. Kontrassız ve yumuşak tonların kullanımı ise dikkat çekicidir.

NERMİN PURA

1923 yılında İstanbul'da dünyaya geldi. Küçük yaşlarda resim yapmaya başladı. Kendisi gibi ressam olan eşi Numan Pura ile evlendi. Eşiyle birlikte sanat çalışmalarına devam etti. Yurt içinde 23 kez kişisel sergi açan sanatçı, 12 kere Devlet Resim ve Heykel Sergilerine katılmıştır. Halen birçok resmi ve özel koleksiyonlarda eserleri bulunmaktadır.Türkiye Emlak Kredi Bankası Genel Müdürlük Raportörlüğü'nden emekli olduktan resim çalışmalarına ağırlık verdi. Ressamlığının yanı sıra şair ve yazar olarak da tanınır. Ankara Kadın Ressamlar Derneği'nin kurucuları arasında yer alan Nermin Pura, ayrıca Güzel Sanatlar Birliği Resim Derneği, Ressamlar Derneği ve Sanat Sevenler Derneği üyesidir.

Katalog No:30

Sanatçı: Nermin PURA

Eserin Adı: Çiçekler

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:08/88

Kullanılan Teknik: Puantist

Kullanılan Malzeme: Pastel boya

Eserin Boyutları: 23X34

Kompozisyon: Pastel tekniği ile yapılmış bir natürmont çalışması, Pastel vuruşlarında izlenimci hatta noktacılığa gidebilenetkiler görebiliyoruz. Bu gelenek doğrultusunda çalışan ressamların özelliği aslında izlenimcilikle örtüşen renk dokularının uzaktan tamamlanmasına dayanır.Resim puantist tekniğin emprestyonist bir anlayış ile karıştırılması sonucu elde edilmiş bir eser olduğunu anlıyoruz.Işığın doğadan olması ve renklerin armoniyi yakalaması resmin özgünlüğünü açıklamaktadır.Ayrıca resmin çoşkulu bir aydınlanma ile verilmesi son derece ustacadır.Resim Avrupa resim sanatında örneklerini bolca gördüğümüz emprestyonist resimlerden etkilenmeyi açıkça belli eder.

Katalog No:31

Sanatçı: Nermin PURA

Eserin Adı: Naturmort

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:94/91

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 35X59

Kompozisyon: Yağlı boya tekniği ile yapılmış bir natürmort eser. Renklerin kullanımı ve uygun fırça darbeleri ile realist bir çalışma oluşturan sanatçı mekansal derinliği de eserine katmıştır. Işığın geliş yönündeki aydınlık çiçeklerin renklerine olan etkisi eserin ince ayrıntılarıdır. Masa üzerindeki çiçekler ve vazo koyu fondaki arka planın etkisi ile daha bir öne çıkmış gibidir.Bu ise çiçekleri mat ve parlak olarak görmemizi sağlamaktadır.Koyu loş bir atmosferde masanın üzerindeki vazo ve çiçekler uçucu bir his vermektedir.Anlaşıldığı üzere çiçekler taze değil birkaç günlüktür ve solmaya başlamıştır.Hatta dökülme aşamasındadır.Natürmort resimde çiçekler resmin tamamını kaplar durumdadır.Ancak resimde üsluba uygun ışık-gölge tonlamalarına pek rastlamıyoruz.

Katalog No:32

Sanatçı: Nermin PURA

Eserin Adı: Naturmort

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:95/238

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 48X58

Kompozisyon: Sanatçının başka bir yağlı boya peyzaj çalışmasıdır. Ağaçların arasındaki çardak ve çardakta oturan aileler görülmekte. Gökyüzündeki bulutlara vuran güneş ışıkları, denizin rengi ve arasındaki renk uyumu ile ağaçlarda uyguladığı sıcak renklerin soğuğa geçişi arasında kurulan bağlantı çok güzel işlenmiştir. Eserin adı natürmort olmasına karşın gerçekte emprestyonist bir eserdir.Doğadan çalışılmış bir eser olarak görülmektedir.Resim Avrupa sanatında çok kullanılan sahnelerden biri olarak karşımıza çıkmaktadır.Ancak ışığın arka planda kalması emprestyonizmden uzaklaşma olarak görülmektedir.Bundan dolayı da daha çok naif resim anlayışı biraz daha ön plana çıkmıştır.Arkadaki açık ve koyu mavi fonlar resme derinlik vermesine rağmen ön planda yer alan ağaç ve figürleri anlaşılmaza sürüklemiştir.Sahne genel olarak bir deniz-göl kenarında bir locada oturan insanları hafif güneşli bir havada resmetmesine rağmen bunun tam olarak başarılı olamadığını da belirtmek gerekir.

ADİL DOĞANCAY

1900 yılında İstanbul'da doğdu. Babası Tüccar Ali Bey'dir. Eyüp Rüştiyesi'nde okurken, Şerif Renkgörür'den ve Harita Mühendislik Mektebi'nde okurken, Diyarbakırlı Tahsin Bey'den resim dersi aldı. 1920 yılında bu okulu bitirdi ve İstiklal Savaşı'na katıldı. Çoğu zaman tabiattan konular çalıştı. Önceleri detaya inerek, realist eserler verdi. Daha sonraları, empresyonist bir anlayışa yöneldi. 1990 yılında vefat etti. Asker ressamlar kuşağının son temsilcilerinden biridir. Anne ve babası bosna-hersek'ten göçmen olarak gelen adil doğançay'ın babası kuyumculukla uğraşmaktadır fakat balkan savaşı patlak verince, kuyumculukla geçinemeyerek bir arkadaşıyla birlikte toptan zahire dükkanı açarlar. bu sırada eyüp askeri rüştiyesi'ni bitiren adil doğançay'ın resme olan ilgisi bu yıllarda çoktan başlamıştır bile. kitaplarının boş yerlerini resimleyen adil doğançay, ailesinin tutuculuğu nedeniyle bu dönemde istese de resim eğitimi alamaz. bu günleri şöyle dillendirir adil doğançay: "resme karşı sevgim ve ilgim çok fazlaydı. kitaplarımın bütün boş yerlerini

resimlerdim. fakat ailem ileri derecede mutaassıp…babamın bir resmi yoktur. çünkü fotoğraf çektirmek günah sayılırdı. böyle bir ortamda resim eğitimi almam söz konusu olamazdı…" Ancak eyüp askeri rüştiyesi'nde, doğançay'ın resme olan ilgisini fark eden resim hocası binbaşı şerif bey, ona destek olur ve adil doğançay iyiden iyiye kaptırır kendini resim sanatına… eyüp askeri rüştiyesi'nden sonra harita mektebi âlisi'ne giren adil doğançay'ın, buradaki hocası da, deniz ressamı olarak tanınan diyarbakırlı tahsin (1874-1937) olur. diyarbakırlı tahsin, doğançay'ı çok sevmiş ve hatta viyana akademisi'ne göndermek istemişse de bu gerçekleşememiştir. Adil doğançay'ın, harita mektebi âlisi'nin son sınıfında olduğu yıllar, i. dünya savaşı'nın yenilgiyle sonuçlandığı ve istanbul'un işgal altına alındığı günlerdir. bu sırada milli mücadele teşkilatı, anadolu'ya milli mücadele için gerekli insan, silah ve çeşitli askeri malzemeleri kaçırmaktadır. harita genel müdürlüğü'nün bütün matbaası da lazaref adlı bir ingiliz vapuruyla istanbul'dan kaçırılacaktır. bunu duyan adil doğançay ve onun gibi okulun son sınıfında olan beş arkadaşı birlikte anadolu'ya gitmeye karar verirler. yakalanmamaları için de hepsine farklı adlarla pasaportlar çıkarılır. bu günlerde adil doğançay, kastamonulu bir esnafın oğlu olarak sivil giysiler içerisindedir. kız kulesi'nin önünde ve büyükdere'de gemiler aranmaktadır ve bir tehlike de, karadeniz'de dolaşan yunan savaş gemisi averof'tur. açıktan gitmek isteyen ingiliz kaptanı tutuklayan grup, böylelikle kaptanın karadan gitmesini sağlarlar. doğançay ve ekibi inebolu'ya varırılar ve oraya vardıklarında birkaç saat önce inebolu'nun averof adlı yunan savaş gemisi tarafından topa tutulduğunu öğrenirler. inebolu'da bir hafta kalırlar ve daha sonra öküz arabalarıyla ve kağnı sırtlarında kastamonu üzerinden ankara'ya ulaşırlar.Adil doğançay, i.ordu karargahı'na tayin edilir ve haritacılıkla görevlendirilir. bu dönemde şam'ın, medine'nin, mekke'nin haritaları bulunmaktadır fakat anadolu'nun tek bir haritası dahi yoktur. adil doğançay ve içinde bulunduğu grup burada bütün cephenin haritasını yapar. en zorunun da düşman işgali altındaki bölgelerin haritalarını hazırlamak olduğunu belirtir adil doğançay zira her daim cephenin en önünde olmak durumundadırlar. derken büyük taarruz olur; izmir alınır. artık görevleri neredeyse tüm köy ve kasabaları dolaşarak haritalarını yapmaktır. adil doğançay'ın resimle yeniden haşır neşir olduğu dönemler de bu dönemlerdir. bu yıllarını şöyle anlatır: "…işte o zaman, bu çalışmalar süresince tabiatla baş başa kalarak resme yöneldim. önce karakalemle, sonra renkli kalem ve suluboya ile gittiğimiz köyleri kağıda

geçirdim. o esnada tahir bey adında amatörce resimler yapan bir albayımız vardı…bana kutuyu, paleti, boyaları aldırdı. ne güzel köyler, ne güzel manzaralar vardı…ve tabiat benim en büyük hocam oldu.”Gerçekten de Adil doğançay’ın asıl olarak ressamlığa yöneldiği yıllar, bu yıllardır. bunun başlıca nedeni, askeri okullardaki resim derslerinin aslında bir sanat dersi olmayıp, teknik bir zorunluluk olmasıdır. kaldı ki, doğançay’ın gerek eyüp askeri rüştiyesi’nde gerekse harita mektebi âlisi’nde resim dersi adıyla aldığı dersler aslında perspektif (fenn-i menazır) öğretimine dayalı derslerdir ve bu kurumlardaki resim öğretimi kartpostallardan ya da fotoğraflardan kopya yapmanın ötesine geçmez. amaç, sanat değildir, sanatçı yetiştirmek değildir çünkü; bilakis amaç, ordunun kuvvetlenmesi içi teknik donanıma sahip olabilmek, topçuluk için gerekli olan perspektif bilgisini öğretmektir. işte adil doğançay’ın köy köy,kasaba kasaba gezip de buralardan önce desenler daha sonra da suluboyalar gerçekleştirdiği dönemler, onun doğayla baş başa kaldığı ve kendisine hoca olarak doğayı seçtiği dönemlerdir. bundan sonra başlar adil doğançay’ın sanatçılığı…Adil doğançay’ın bu görevi ve görev nedeniyle yaptığı gezileri yıllarca sürer. 1934 yılında ankara’nın kalabalıklaşmasını sağlamak için verilen bir emir üzerine, kış aylarını ankara’da geçirmeye başlarlar. ilkbahar geldiğinde ise, yine gezilerine devam ederler. kuşkusuz, resimleri giderek çoğalmaktadır adil doğançay’ın fakat kimseye göstermeye de cesaret edememektedir. ressam arkadaşlarının teşvikiyle bir resmini devlet resim ve heykel sergileri’ne verir ve resmi kabul edilir. daha sonraki yıllarda ressam subaylar derneği, emekli subaylar derneği gibi derneklerin kurulmasıyla onların karma sergilerine katılmaya başlar adil doğançay. istanbul’a gittiği zamanlarda da resimlerini akademi hocalarından ibrahim çallı (1882-1960) ve hikmet onat’a (1885-1977) göstermektedir. Emekli subaylar derneği’nin sergilerinden birinde, Adil Doğançay’ın resimlerini duyan mehmet ali laga (1878-1947), dernek başkanı ali rıza beyazıt’a adil doğançay ile görüşmek istediğini belirtir. yine istanbul’a geldiği bir zamanda laga’nın büyükada’da maden’deki evine gider adil doğançay. bu anısını şöyle dile getirir: “resimlerimi gördü…bazı yerleri tenkit etti. hocasızlıktan söz açtım. “hocan olsam benim tesirim altında kalırsın… çallı ile çalışsan ondan etkilenirsin… sen kendi yolunu bulmuşsun… tabiatta çalış… kopya yapma.” dedi. zaten yapmazdım. şimdi kendi resmimim örneğini alırken bile zorlanırım…onun için kendi poşatlarımdan bile büyük resim yapmayı sevmiyorum.” kendi sanatı üzerine sözlerine şöyle devam eder

adil doğançay: “resimlerimi bir evlat gibi seviyorum. onlardan ayrılırken, onları satarken garip bir duyguya kapılıyorum… adeta ağlamaklı oluyorum…emek verilmiş, karşısında heyecan duyulmuş, sizin parçanız olan bir şey… zamanla insan alışıyor ama gene de resimlerimi çok seviyorum… bu sebeple sergi açmak bile istemem…resmimin daima daha iyisini, daha iyisini yapma heyecanı içinde yaşıyorum. başka bir şey de düşünmüyorum… kendi resmimi hakikaten beğenmiyorum…kendi olanaklarımla bu kadarını yapabildim. gene de daha iyisini ortaya koymaya çalışıyorum.” Altmış yılı aşkın bir sanat yaşamı boyunca daima elinden gelenden fazlasını yapmayı arzulayan adil doğançay, asker ressamlar arasından sıyrılıp kendi kendine bir yol çizebilmiş olan bir sanatçıdır. devlet resim heykel sergileri’ne resminin kabul edilmesi, katılmış olduğu ressam subaylar derneği, emekli subaylar derneği gibi derneklerin karma sergilerinde dikkatleri çekmesi de bunun göstergesidir nitekim. karma sergiler dışında istanbul ve ankara’da çok sayıda kişisel sergi de açar adil doğançay. kendi gibi ressam olan fakat artık dünya çapında tanınan bir isim olan oğlu burhan doğançay (1929) ile de 1956,1957 ve 1959 yıllarında “baba-oğul sergileri” düzenlerler. 1963-64 yıllarında oğlu burhan doğançay’ın yanına, amerika’ya, new york’a gider. bu sırada guggenheim müzesi’ni dolaşmaktadırlar. müze müdürüne rastlarlar. Burhan doğançay, müze müdürü ve babasını tanıştırır ve sohbete koyulurlar. önceden adil doğançay’ın, burhan doğançay’daki resimlerini görmüş olan müze müdürü şunları söyler: “iyi bir yol tutturmuşsunuz…güzel bir resim anlayışınız var. fakat niye bu yolda devam ediyorsunuz? bu yol çoktan kapandı… bütün müzeler cézanne’larla, renoir’larla dolmuş… siz onların yaptığını tekrarlıyorsunuz. yeni bir şey ortaya koyun; yeni bir şey bulun. bunu başarabilirsiniz” der ve ekler “oğlunuz iyi yolda. onu amerika’ya geldiğinden beri izliyoruz. biz bir yenilik getiren ressamların takipçizisiyiz.”New york’ta bulunduğu bu süre zarfında Adil Doğançay, karma sergilere de katılır. 1964 yılında amerikan haberler merkezi’nde ankara ressamlar birliği’nin sergisine de katılan adil doğançay, ankara’ya döndüğünde, guggenheim müzesi müdürünün sözlerine kulak verir ve denemeye girişir. onun ifadeleriyle, “atölyeme çıktım…tuvalimi hazırladım… hanıma bana bir kahve yapmasını söyledim…sigaramı yaktım…yeni bir şeyin doğmasını bekledim… ne doğacak? bekle bekle bir şey yok… kendi kendime “sen bu işten vazgeç. bildiğin yolda yürü” dedim…ve bu yolda devam ettim.”

1984 yılında kültür ve turizm bakanlığı tarafından, türk sanatı ve kültürüne olan katkılarından dolayı bir madalya ile ödüllendirilen adil doğançay, yaşamını yitirdiği 1990 yılına, 90 yaşına kadar bildiği yolda yürümüş, severek resim yapmış ve arkasında önemli bir resim külliyatı bırakmış olan bir sanatçıdır.

Katalog No:33

Sanatçı: Adil DOĞANÇAY

Eserin Adı: İskele

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 09/89

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 32X40

Asker Ressamlar kuşağınındevamlılığı içinde saygın bir kimlik olarak izlenimci resimler yapan Harita Subayı Adil Doğançay (1900-1990) küçük boyutlarda, hızlı çalışılmış, yaşadığı doğa içinden notlamalar olarak değerlendirebilecek olan taze ve içten resimler boyamıştır.İstanbul çevresi Boğaziçi kıyıları ve deniz natirmort olarak zengin çeşitlilik göstermektedir**.** Burhan Doğançay'ın babası Türk empresyonizmine özgü bir deniz peyzajı, sakin bir kıyı şeridi, dikkat çekici olan küçük bir iskeleye bağlı bir kayık. Mavi baskınlığında kayığın beyaz ve kırmızı tonları izleyeni direk olarak etkilemekte ve resmin odağını oluşturmaktadır. Resimsel teknik geleneksel izlenimci fırça vuruşlarına dayanır. Genel havası sakinliği ve sıcak atmosferi içerisinde hakim olan mavi tonlarda ifadesel güç birliği oluşturmaktadır. Çoğu zaman tabiattan konular çalıştı. Önceleri detaya inerek, realist eserler verdi. Daha sonraları, empresyonist bir anlayışa yöneldi.Burada yer alan esri iki üslubun karışımı şeklinde kendini gösterir.Eserde mavi tonların hakimiyeti gözlenir.Deniz ve kara ve kayıklar sınırsız biçimde birleşmiş ağır tonlu bir resme dönüşmüştür.

NEVİN GÖKER ULUTAŞ

1934 yılında doğan Ressam Nevin Göker Ulutaş meslek hayatıyla sanat hayatını aralıksız beraber yürüterek 40 yıldır resim yapan bir sanatçı. Nevin Göker, zamanla sanat anlayışında tekamül olması gerektiğine inanan bir ressam.Nevin Göker Ulutaş, 35 yıla yakın süren öğretmenlik hayatının yanında resim sanatını hiç bırakmayan bir sanatkâr. Güzel Sanatlar Akademisi'ni bitirdikten sonra Anadolu'nun muhtelif şehirlerinde öğretmenlik yapan Nevin Göker Ulutaş, evlilik ve meslek hayatının sanat hayatını etkilemesine rağmen, resmi hiç bir zaman bırakmadığını söylüyor. Çok iyi bir figür eğitimi alan Nevin Göker Ulutaş, zaman içinde anlatımcı bir anlayışla resim yapmaya başladığını belirtiyor. Türk Milleti'nin milli karakterdeki resminin "minyatür" olduğunu hatırlatan Ulutaş, şöyle konuşuyor: "Türklerin ta Orta Asya'dan beri getirdiği resim minyatürdür ve olayı anlatır. Minyatürün anlatım şekli ve resim değeri çok farklıdır. Benim çalışmam daha çağdaş. Bütün dünya insanlarının anlayabileceği resim yapıyorum. Bir de kavramsal sanat denilen bir sanat anlayışı var. Ben düşüncelerimi onunla ifade ediyorum, ama minyatürü de inkar edemeyiz, yok sayamayız. Bugün için bunu yapıyorum. Yarın ne yapacağımı bilemem." Ulutaş, resim sanatında Türk Milleti'ne has bir tarafın bulunmasının şart olmadığını savunuyor ve şunları söylüyor: "Minyatürü veya Ebruyu sadece Türkler yapmıştır diyemeyiz. Ama bizim sanatımızda her sanatçının kendine has bir özelliği vardır. Mesela Matrakçı Nasuh'un minyatürleri kendine has bir özellik taşır. O özelliği Türk Milleti'nin özelliği olarak göremeyiz, Matrakçı'nın özelliğidir. Resimde de aynı durum söz konusudur. Hiç bir şekilde de milletlerin kendine has resmi olduğuna inanmıyorum. Ufak farklılıklar olabilir, mesela, milletlerin belirli zamanlarının hayat tarzlarını anlatan farklılıklar olabilir. Türk olarak benim resmimde muhakkak bir küçük farklılık vardır tabii. Sanat evrenseldir." Nevin Göker Ulutaş'ın son resimlerinin yer alacağı sergileri Ortaköy Piartwork Sanat Galerisi'nde ve Gayrettepe Türk Ticaret Bankası Genel Müdürlüğü Sanat Galerisi'nde açtı.

Katalog No:34

Sanatçı: Nevin Göker ULUTAŞ

Eserin Adı: Manzara

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No: 10/128

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 70X100

Kompozisyon: Emprestyonist bir anlayı ile yapılmış bir resimdir.Deniz temalı esimde arka planda kent görünümü net anlaşılmamaktadır. Arka planda yapı siluetleri içinde yer alan gökdelen peyzajı bozmaktadır. Bize İstanbul'u anımsatmaktadır. Atmosferik olarak gündoğumu ve ya gün batımını çağrıştırıyor. Kentin görünümü net olarak algılanmadığı için, ışığın yatay gelişi ve aydınlatmasını bu düşünceye bağlı olarak netleştiriyoruz. Güneş ışığının sıcak tonlarının suya yansımaları resmin ifade gücünü belirlemektedir. Ön plana çıkan teknenin konuyu sıcak tonları ile birlikte, arka plandaki kent silueti arasındaki derinlik sanatçının vermeye çalıştığı duyguyu ortaya çıkarmaktadır. Sanatçının vermek istediği mesaj şehirleşmeye bağlı olumsuzlukları resmin tonlarına yansıtmasıdır.

MEHTAP CÖMERT

1952 Senesinde Edirne'de doğdu. 1970-1973 Edirne köylerinde ilkokul öğretmenliği yaptı. 1977 Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Dekoratif Resim Bölümünü bitirdi. 1978-1984 Edirne Devlet Güzel Sanatlar Galerisi müdürü olarak çalıştı. Çeşitli kurum, kuruluş ve şahıslara ait sergiler organize etti. 1980 Akbank Marmara Bölgesi fotoğraf yarışmasında Mansiyon, 1980 Akbank Bölgeler arası fotoğraf yarışmasında Mansiyon, 2002 Yalçınlar sürekli fotoğraf yarışması 2. Etabında Mansiyon ödüllerini aldı. 1985-1997 Trakya Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Duvar Süsleme Bölümünü kurdu. 1987 Mimar Sinan Üniversitesinde Sanatta Yeterlik yaptı.1985 Kültür Bakanlığı 7. Devlet Türk Süsleme Sanatları sergisinde 2

eseri sergilendi. 1986 Kültür Bakanlığı 8. Devlet Türk Süsleme Sanatları sergisinde 2 eseri sergilendi. 1995-2001 T.Ü. Eğitim Fakültesi Resim-iş Eğitimi Bölümü Kurucu Başkanlığı görevini yürüttü. 2005 Bu bölümden emekli oldu.

Katalog No:35

Sanatçı: Mehtap CÖMERT

Eserin Adı: Dolunayda Yansıma

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 11/181

Kullanılan Teknik:

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 70X100

Kompozisyon: Dışavurumcu bir eserde Sanatçının tuval üzerine, Dekoratif bir resim anlayışı içerisinde Selimiye Camii motifini çalıştığını görmekteyiz. Lekesel iki boyutlu koyu fon üzerine sanatçının kendine özgü renksel ve çizgisel dokularla oluşturduğu üslubu görmekteyiz. Süslemeci anlayış içerisinde ışıklı, pırıltılı dokunuşlarıyla naif bir anlatım söz konusudur.

HABİB GEREZ

Ressam, şair ve yazardır. Elliüç yıldan beri çalışmalarını bu alanlarda sürdürmektedir. 33'ü yurt dışında olmak üzere 120 kişisel sergi açtı.Katıldığı yarışmalardan resim ve şiir dallarında altmışüç ödül aldı. Yapıtları Fransa'da Loukine (Arsonval)Müzesi ile Troyes Güzel Sanatlar Müzesi'nde, Belçika'da Herstal Müzesi'nde, A.B.D.' de Judah Magnes Müzesi'nde, İsrail'de Jewish Art ve Ben Ari Müzelerinde bulunmaktadır. Akademisyen unvanına sahip olup, yurtdışındaki altı Akademi'nin fahri üyesi ve Avrupa Konseyi'ne bağlı Avrupa Akademisi'nin Türkiye'deki temsilcisidir. 28 Haziran 1998' de İtalya'da düzenlenen ödül töreninde, adı geçen Akademi her yıl yalnızca bir kişiye verilen AVRUPA BÜYÜK ÖDÜLÜ'nü, elli yıla yakın etkinlikleri nedeniyle kendisine vermiştir.

Katalog No: 36

Sanatçı: Habib GEREZ

Eserin Adı: Köyden Şehre Göç

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 12/160

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 28X33

Kompozisyon: Resimde ön planda olan figürler temayla ölçüşen hareketliliğe sahip. Arka plandaki yapılanmaya dair izlekler konuyu tamamlamaktadır. Resimsel açıdan baktığımızda, fırça vuruşları baskın olup temaya, konuya güç vermektedir. Figür topluluğunun sıcak tonları arka soğuk planın içerisinde öne çıkarmakta, yine arka plandan ayrılarak soyutlanmaktadır. Baskın olan kırmızı , sarı tonları mavi ve yeşil soyutlanmış, arka plan soğuk tonlarla kontrast olarak resmi tamamlamıştır.Aslında eser toplumcu bir anlayışla ele alınmıştır.Mekansal oluşumda köy hayatı tablodan taşacakmış hissi vermektedir.Resim renksel ve konu açısından ele alındığında ise expresyonist bir üsluba kaymaktadır.Plastik ve estetik anlayış birlikte resme zenginlik katmaktadır.

Katalog No:37

Sanatçı: Habib GEREZ

Eserin Adı: Göl Kenarında

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:91/159

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 25X35

Kompozisyon: Emprestyonist bir anlayışla hazırlanmış eser daha çok kavramsal anlatımı ön plana çıkarmıştır**.**Resimde sanatçı, göl kenarını ve etrafındaki doğayı anlatan peysaj çalışmasıyla karşı karşıyayız. Oldukça realist bir anlatımı olan eserde sanatçı renklerin uyumunu oldukça iyi kullanmıştır. Gölü seyretmekte olan bir çift ana temayı oluşturmaktadır. Arka plandaki köy evleri resme otantik bir hava katmaktadır. Doğa tonlarını özellikle yoğun olarak yeşili ve maviyi çok iyi harmanlandığı eserle karşı karşıyayız .

ÜLKÜ ÜNAL

1936da Denizlide doğdu. 1960-61 Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümünden mezun oldu. 1975-85 yılları arasında İzmir Buca Eğitim Enstitüsü Buca Yüksek Öğretim Okulu ve Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Resim Bölümünde hocalık yaptı. 1985de emekliliğe ayrıldı. Sanat etkinciklerine İzmir Balçova (Is Bankası Evleri No: 209) kurduğu E sanat evinde, her yas grubundan yetiştirdiği öğrencileriyle devam etmektedir. Sanatçının Resmi ve Özel koleksiyonlarda, pek çok eserleri bulunmaktadır. Bugüne dek 15in üzerinde kişisel sergi açmıştır,Sanatçinin Resmi ve Özel kolleksiyonlarda, pek çok eserleri bulunmaktadir. Bugüne dek 15in üzerinde kisisel sergi açmıştır .1972 yılında Kütahya Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Resim Sergisi ,1995 yılı ızmir Obje Sanat Galerisi Resim Sergisi 1996 yılı Bolu Resim Heykel Müzesi Resim Sergisi ,1996 yılı Denizli Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Resim Sergisi ,1996 yılı Mugla Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Resim Sergisi – Grup,1996 yılı Balikesir Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Resim Sergisi – Grup,1996 yılı ızmir DDY Sanat Galerisi Resim Sergisi – Grup,1996 yılı ızmir Obje Sanat Galeri-si Resim Sergisi ,1996 yılı ızmir Çamkiran Sanat Galerisi Resim Sergisi - Karma ,1996 yılı ızmir AKM Atatürkçü Düsünce Dernegi Resim Sergisi - Karma ,1996 yılı Ozdere ~Senlikleri Belediye Kültür Sarayi Resim Sergis: - Grup 1997 yılı Replica Sanat Galerisi – Karma,1997 yılı ızmir Devlet Res. Hey. Müzesi Cumhuriyet Resim Sergisi - Karma ,1997 yılı ızmir Konak Is Bankasi Sanat Galerisi 1997 yılı Pine Bay Sanat Galerisi Kusadasi,1997 yılı Otel Tusan Kusadasi,1997 yılı Pine Marina Kusadasi,1998 yılı Uni-que Art Sanat Galerisi

Karsiyaka,1999 yılı ızmir Türk Amerikan Dernegi Sanat Galerisi ,1999 yılı Mersin Teoman Ünüsan Sanat Galerisi ,1999 yılı Istanbul Destek Reasürans Sanat Galerisi ,1999 yılı Vakko Sanat Galerisi Resim Sergisi – ANKARA,1999 yılı Vakko Sanat Galerisi Resim Sergisi - ızmir ,1999 yılı Emlak Bank Sanat Galerisi - Hocalar - Hocalarin Hocalari Resim Sergisi ISTANBUL – Karma,1999 yılı Aydin Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Resim Ser-gisi ,2000 yılı Devlet Güzel Sanatlar Galerisi Resim Sergisi - URFA 2000 yılı Kadiköy Ev. Dai. San. Galerisi (Köy Ent. Yetis. Res. Ser.) Istanbul ,2000 yılı ızmir SEBA Sanat Galerisi Resim Sergileridir.

Katalog No:38

Sanatçı: Ülkü ÜNAL

Eserin Adı: Kayıklar

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No: 13/85

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 67X68

Kompozisyon: Resim sanatında Türk empresyonizmi olarak adlandırılan Nazmi Ziya, Hikmet Önal kuşağına özgü hem temasal, hem renksel anlayışı doğrultusunda renklerle hazırlanmış bir deniz peyzajı ile karşı karşıyayız. Ön planda ahşap uzun iskele, iskelenin önünde, ilerisinde limana bağlı kayık ve tekneler. Geri planda, arka planı çevreleyen liman resmin derinliğini oluşturmaktadır. Güneşli ve sıcak bir günün atmosfer resmin ifadesini oluşturmaktadır.Emprestyonist bir anlayışla hazırlanan eserde ışık-gölge oyunları ve soğuk renklerin kullanılması dikkat çeker.Ancak iskele ve ön kayık bu üslubu bozar durumdadır.Gölgelerin sudaki aksi ise Emprestyonizmden ayrılan özellikler taşımaktadır.

SELAHATTİN KARA

Selahattin Kara, Rize'nin Çayeli ilçesinde 1958 yılında doğar. İlkokulda yapmaya başladığı harita çizimleriyle öğretmenlerinin dikkatini çeker. Kısa sürede okulun çizeri olarak ünlenir. Bu yeteneğini lise yıllarında resim öğretmeninin yol göstericiliğinde daha da geliştirir. Resim öğretmeni açık havada resim çizimleri yaptırır. Resim onda yavaş yavaş bir tutkuya dönüşmeye başlamıştır. Kafasında, düşüncesinde ressam olmak vardır ama bunun yolu nasıl olacaktır tam olarak bilmemektedir.Lise sonrası girdiği üniversite sınavlarında Marmara Üniversitesi Sosyal Bilgiler Bölümü'nü kazanır. Bu bölüme kaydını yaptırır ama aynı kampüsün bitişiğindeki resim bölümünü fark eder. Merakla araştırınca tam da o günlerde yetenek sınavlarının yapılacağını öğrenir ve sınavlara girer. Sınavlarda başarılı olur. Ailesinin tüm karşı çıkmalarına karşın kaydını resim bölümüne yaptırır. Böylece resim serüveni daha bir anlam kazanır. O, artık resim bölümü öğrencisidir. Böylece çok sevdiği renkler dünyasına adım atmıştır.Üniversitede okurken sadece öğretmenlerinin verdiği dersler, bilgiler ona yeterli gelmez. Ressamların katalogları, sergi gezileri ve müzelerde geçirdiği sayısız saatler kendini geliştirmesinde önemli rol oynar. Lisedeyken öğretrmeninin verdiği Hikmet Onat kataloğundan birbir yaptığı "Paşabahça'den" adlı resmin orjinaliyle bir sergide karşılaşır. Bir anda şaşkına döner ve kendi resimin nasıl olup da burada sergilendiğine inanamaz. Halbuki o resim kendinin değil, Hikmet Onat'ındır. O lisede röprodüksiyonunu yapmıştır. Bu şaşırtıcı benzerlik hayal ve renk dünyasında köklü değişimlere yol açar.1978 Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü bitirdi.1979-1984 yılları arasında resim öğretmenliği yaptı. Birçok performans gerçekleştirdi.1984'den beri çalışmalarını İstanbul Ortaköy'deki atölyesinde sürdürmektedir. 200'ün üzerinde karma sergiye katıldı. 30'un üzerinde kişisel sergi açtı. Ressam Selahattin Kara hayran olduğu İstanbul'un güzelliklerini beynine kazımak için adım adım dolaşır, kare kare beyine nakşeder. İstanbul'un sokakları, boğaz ve mimarisi onu büyüler. Bu büyüleyici etki onun tuvallerinde renk olur, hava olur, su olur; sokak taşları, insanlar olur ve bize farklı bir İstanbul olarak geri döner. Tuvallerindeki renk oyunları, renk çümbüşü ve belli belirsiz siluetler onun algılama ve aktarımındaki olağanüstü farklılığı gözler önüne serer.

Katalog No:39

Sanatçı: Selahattin KARA

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 14/135

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 38X55

Kompozisyon: Empresyonist bir stil olarak Türk empresyonun örneklerindendir. İstanbul Dolmabahçe bezm-i alem Camisi'nin görüntüsüdür.Resimde sonbahar izlenimi mevcuttur.Türk empresyonunun kendisine özgü bir versiyonuyla karşı karşıyayız.Özellikle Nazmi Ziya Günal tarzıyla karşı karşıyayız.Renk nüansları olarak sıcak ve ışıklı renkler kullanılmıştır. Sanatçı içerisinde yaşadığı şehri ve o şehrin bütün dönemlerinin içinde oluşturduğu izlenimleri, duygusal izleri yansıtır. Bu izler bazen agresiftir, bazen trajik, bazen duygusal, bazen de karamsar ve izleyiciye ister istemez bu izlerin peşinden sürükler" Bir konuyu renk için işlerler, konunun kendisi için değil, der. Renkleri istedikleri gibi değiştirir ve doğa karşısında duyduklarını vermeye çalışırlar.

H. MÜJDE AYAN

1995'de Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim İş Eğitimi Bölümü Grafik Ana Sanat Dalı'nda Lisans. 1998'de M.Ü.Sosyal Bilimler Enstitüsü Resin İş Eğitimi Grafik Ana Sanat Dalı'nda Yüksek Lisans, 2007 yılında da Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Resim İş Öğretmenliği Bölümünde "Sosyolojik Açıdan Özgün Baskı resim sanatının Bugünkü Durumu ile ilgili Profesyonel Sanatçıların Görüşlerinin İncelenmesi" konulu tez çalışması ile Doktora Eğitimini tamamladı. Yayınlanmış makaleleri arasında "Sanat ve Küreselleşme", "20.yüzyıl Batı Sanatında İdeolojik Yaklaşım Olarak Sosyalist Gerçeklik ve Faşizm",

"Oto-portreler ve Ekspresyonizm" gibi konular gelmektedir.1997 yılında Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim İş Eğitimi Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak başladığı akademik hayatına halen Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü resim İş Eğitimi Ana Bilim Dalında Doçent öğretim üyesi olarak devam etmektedir**.**

Katalog No:40

Sanatçı: H. Müjde Ayan

Eserin Adı: Tekne

Eserin Yapım Tarihi: 2000

Envanter/ Demirbaş No: 15/130

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 110X130

Kompozisyon: Sanatçı çürümeye terk edilmiş harap bir tekneyi resmetmiştir. Yalnızlığı simgeleyen eser,terk edilmişliğin verdiği yıpranışlığı yansıtmaktadır. Sanatçı oldukça realist bir çalışma yaparak renklerdeki sıcak ve soğuk tonlar arasında mükemmel bir geçiş yaparak eserin tamamında bir uyum sağlamıştır. Yıpranmışlığı çeşitli renk ve ışık oyunları ile yansıtmayı başaran sanatçı, eserini yıpranmışlığın verdiği gölgelerle tamamlamıştır.Eser dışavurumcu bir üslupta ele alınmıştır.

İBRAHİM DİNÇELİ

1961 Bursa'da doğdu.1980 Uludağ Üniversitesi Resim Bölümü'ne girdi.1987 Marmara Üniversitesi Güzel sanatlar fakültesi'nde Yüksek lisansa başladı. 1988 Trakya Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak göreve başladı.1990M.Ü.Güzel sanatlar Fakültesi'nde Doktora eğitimine başladı.1998 T.Ü.Eğitim fak.Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'ne öğretim üyesi atandı ve Anabilim Dalı Başkanı oldu.2001T.Ü.

Rektörlüğünün Sanat Danışmanlığına atandı.2001-2008 T.Ü. Güzel Sanatlar Eğitimi Bölüm Başkanlığı yaptı.36 adet Yurt içi Sergisi ve 16 adet Yurt dışı Karma ve kişisel sergisi bulunmaktadır.

Katalog No:40

Sanatçı: İbrahim DİNÇELİ

Eserin Adı: Astronomik Atlas I

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 16/154

Kullanılan Teknik: Gravür

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 50X70

Kompozisyon: Sanatın özelliği ve sanatçının kimliği,Sanat eseri içinde daima en önemli bir yaratım kaynağını oluşturmuştur.Binlerce yıllık geçmişi ardından sanat gücüne güç katarak gelişimini ve değişimlerini sürdürürken, özünde var olan yaratma eylemi daima ana unsur olarak kalmıştır.Sanatçının kimliği yaşadığı yaşadığı çağ ve yaşadığı toplumsal oluşumlar içinde daima karmaşık kültürel,sosyal ve metaryal kaynaklardan beslenerek ivme kazanmıştır.İbrahim Dinçeli'ninsanatı tamamen sanatçının öz kimliği ile iç içe bir özellik sergilemektedir.İnsan ve insanın materyal varlığı ile mücadeleye giren sanatçıinsanın makrokozmik ve mikrokozmik boyutlarını çözümleme arayışına girişmiş ve yıllar boyu bu uğurda çaba sarfetmiştir.İnsanın anatomik boyutlarından başlayan bir açılımlar dizgesi üst boyutlara ve tinsel derinliğe doğru çıkılan bir yolculuğun gözle görülebilen bir aktarımıdır. Bir şahlanıp, kabarmadır.Bir yatışıp susmadır.Kısacası,Maddi olan ile aşkının buluşmasıdır. Yıllar boyu biriktirilmiş damıtılmış olanın dışa vurumudur bu tuaallere yansıyan görüntüleridir.Bu görüntüler insanı insan oluşuyla ifade eden gerçeğin ifadesidirler.Bu görüntüler insanın gerçeğidirler.Esasında çözümlenmeye çalışılan varlığın gerçeğidirler. Sanatçımızın Özgün baskı (akuatent) tarzında yapığı

esrinde Monokrom (Tek Renk) bir çalışmasını görmekteyiz. Birbirinin içine giren ve tekrarlardan oluşan nü'ler anlatım olarak insana dair kurgulardan oluşmaktadır.

M. ZEKİ KUŞOĞLU

Karşılaştığı nesnelerin medenî ve kültürel kıymetlerini fark ve takdir etmekte mahir hakiki bir sanat erbabıdır. 1943 yılında Gaziantep'te doğar. İstanbul Atatürk Erkek Lisesi'nden sonra Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'na devam eder. 1964 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'nın bursunu kazanarak 1965-69 yılları arasında Batı Almanya'daki Kassel Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Grafik Tasarım mastırı yapar. 1971'de aynı sahada üniversiteye intisap eder. Halen Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi Bölümü Grafik Anasanat Dalında öğretim üyesidir. Çok yönlü bir uğraşa ve kişiliğe sahiptir. Meslek hayatının ilk yıllarından itibaren ihmal edilmiş yahut unutulmaya yüz tutmuş geleneksel sanatlarımıza yoğun mesai harcar. Özellikle ahşap, taş ve madenlerle yapılan sanatlarımız hakkında bir çok araştırmalar yapar, onlarca makale yazar, onlarca konferans verir. Hurdacı ve antikacı gibi akla gelecek her yerden topladığı eserlere, aynı usulle kendi yaptıklarını katar. Yurt içinde ve yurt dışında otuzdan fazla kişisel sergi açar. Bu sergilerden bazıları Dışişleri Bakanlığı Kültür Dairesini ve Kültür Bakanlığı'nı temsilen açılır. Geleneksel sanatlarımızla alakalı müracaat kaynağı haline gelen yazarımızın yurt içindeki ve dışındaki müzelerde yüzden fazla eseri vardır. Bu gayret, uygulama ve keşifleri sebebiyle çok sayıda ödül alır.

Katalog No:41

Sanatçı: M. Zeki KUŞOĞLU

Eserin Adı: İki kere Soyut

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 17/175

Kullanılan Teknik: Gafre B

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 20X30

Kompozisyon: Gafre, Yüksek Baskı şeklinde tipo çalışmasıdır. Kalıba boya verilmeden baskı olduğundan renk yoktur. Kalıbın kağıda çıkardığı rölyef söz konusudur. Genel olarak grafik sanatlarda fafre denir. Kaligrafik etkilerde sezinlenmektedir. Birinci Seri Beşinci baskıdır.

BASRİ ERDEM

1948'de Lüleburgaz – Akçaköy'de doğdu. Orta öğrenimini Kepirtepe İlköğretmen Okulu ve İstanbul Öğretmen Okulu Resim Seminerinde tamamladı. Bir yıl ilkokul öğretmenliğinden sonra,1967'de İstanbul Eğitim Enstitüsü Resim Bölümüne girdi. 1970 -74 yılları arasında Urfa Kız Öğretmen Okulu Resim Öğretmenliği görevinde bulundu.1974 yıllında Milli Eğitim Bakanlığı'nın açmış olduğu sınavı kazanarak, İstanbul Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü, Grafik Dalı öğretmenliğine atandı.1980–82 yıllarında Atatürk Yüksek Öğretmen Okulu Resim Bölümü öğretmenliğine atandı.1985 yılında Marmara Üniversitesinde Lisans tamamladı. 1986'da "Sanatta Yeterlik " aldı. Aynı yıl içinde 1.Asya – Avrupa Sanat Bienaline katıldı. 1987 yılında Doçent 1997 yılında Profesör oldu.1988-2002 yılları arasında çeşitli karma ve Grup sergilerine katılmış, 30 kişisel sergi açmıştır.Ayrıca Avusturya –Graz, Yunanistan-Drama, Kıbrıs, Moldava – Kişinev'de yurtdışı sanat etkinliklerine katılarak eserlerini sergilemiştir.2007 yılında Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi bölümünden emekli oldu. Halen Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde öğretim üyesi olarak görevine devam etmektedir.

Katalog No:42

Sanatçı: Basri ERDEM

Eserin Adı: Bale Yapan Kadın

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No: 18/1

Kullanılan Teknik: Taş Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 80X114

Kompozisyon: Taş baskı (Litografi) tekniği ile yapılmış bir Çalışmadır. Sanatçı buz üzerinde bale yapan bir balerini canlandırmıştır. Eser oldukça estetik hatlara sahiptir. Balerine verdiği hareketlilik buz üzerinde yapılan dansın inceliğini göz önüne sermektedir. Vücut üzerindeki hatların inceliği ve estetiği çok etkileyicidir. Eserde siyah ve beyaz renk kullanılmıştır. Eserde yapılan bir sportif faaliyete uygun bir enstantane (an) söz konusudur.

Katalog No:43

Sanatçı: Basri ERDEM

Eserin Adı: Peysaj

Eserin Yapım Tarihi:1997

Envanter/ Demirbaş No:147/32

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 25X35

Kompozisyon: Tuval üzerine yağlıboya tekniği ile üretilen bu çalışma, konusunun dışında ilk etapta tekniği ile dikkat çekmektedir.Geniş fırça vuruşu ve sptula ile detaylarda uzun uzadıya takılmadan boyanın yüzeyde bıraktığı etki estetik olarak sanatçının resim adına imzasını taşıyacak spesiyalitededir.Yine izlenimcilik olarak değerlendireceğimiz bu anlayışın izleklerini empresyonizmde görebilmekteyiz.Türk empresyonistlerinden göndermeler de taşıyan resmin referans kaynaklarını Zeki Kocamemilere kadar götürebiliriz.Yalın ve sade tutumuyla ele aldığı birkaç elemanla resim tamamlanmıştır.Işıklı açık bir ortamda güneşin aydınlatmasının yanı sıra, sanki endirekt ışığın kaynağından gelen aydınlatmaya bağlı gölgelerin sanki olmadığı bir intibaıyla oluştuğunu görüyoruz.Arka plandaki çatı ve kubbemsi öğesinde görülen koyu çizgisel hatlar tepeden geldiğini varsaydığımız aydınlatmayı çağrıştırıyor.Binanın önündeki koyu leke,yürüyen iki insan figürü de olabilir.Ayrıntıya inilmediğinden, tam bir izlenimcilik atmosferinde belki küçük ağaç olabilecek lekeyi insan olarak ta değerlendirebiliriz.Boya kurumadan, çizgi çeker

gibi sıyrılan boyanın oluşturduğu izler, resme ayrı bir renk ve görsellik kazandırıyor diyebiliriz.Bu peyzaj çalışması sanatçının sık olarak kullandığı temalar arasında çeşitli görünümleri, peyzaj imgesi içerisinde üreten sanatçının resimlerine örnek teşkil eden çalışmasıyla karşı karşıyayız.Sanatçının bu eserinde edirne'de bulunan eski saraya ait olduğunu tahmin ettiğimiz çalışmasıyla karşı karşıyayız.

İsmail H. DEMİRTAŞ

1967 Gazi Üniversitesi, Eğitim Enstitüsü, Resim İş Eğitimi Bölümü`nü bitirdi. 1974-1975 Devlet Dil Okulu, Ankara (Almanca öğrenimi gördü). 1975-1978 Nürnberg Kunst Akademisi, Grafik Tasarım Programında Resim ve Grafik Sanatları öğrenimi gördü. 1967-1974 Öğretmen Okulları (Gümüşhane & Sivas – Pamukpınar) – Resim Öğretmeni oldu. 1978-1995 Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Resim İş Eğitimi Bölümü – Öğretim Üyesi oldu. 1996-2003 Süleyman Demirel Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Resim İş Eğitimi Bölümü - Bölüm Başkanıdır. 2006-2010 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Resim İş Eğitimi Bölümü - Öğretim Üyesi, 2008-2010 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Resim İş Eğitimi Bölümü – Dekanlık Görevi ve 2010-2011 Yeni Yüzyıl Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi – Öğretim Üyesi oldu.2011 – Halen emekli olarak sanat alanındaki çalışmalarına devam etmektedir.

Katalog No:44

Sanatçı: İsmail H. DEMİRTAŞ

Gözlem No: 40

Eserin Adı: Model

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 19/193

Kullanılan Teknik: Taş Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 47X63

Kompozisyon: Taş baskı tekniğiyle yapılan NU bir resimdir. Lito kalemiyle çalışılmış desen, açık ve koyu dengesinde ışığa bağlı modle anlayışı içerisinde yapılan bir çalışmadır. Biz izleyene göre resmin sol tarafına gelen ışık vücudun sağ yanını aydınlatmaktadır. Vücudun diğer hacimsel formu gölgededir. Sanatçı resimde gizli bir çıplaklığı örtercesine kadın hatlarını arka plandan dikkat çekici bir detay halinde vermiştir. Işık ve gölgeye bağlı bir çalışmadır.

Katalog No:45

Sanatçı: İsmail Hakkı DEMİRTAŞ

Eserin Adı: Kış

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 24/177

Kullanılan Teknik: Ağaç Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 53X79

Kompozisyon: Dışavurumcu eser soğuk renklerin hakimiyetinde (mavi) ağırlıklı bir kompozisyondur. Ağaç Figürleri üzerine kurgulanmıştır. Eserde Ağaçlar arasında yere sızan ışık ve yerdeki aydınlanmaları görüyoruz. Bu nedenle resmin ön plan ve arka plan arasında bir derinlik oluşturulduğunu da söyleyebiliriz. Teknik olarak ele aldığımızda klasik bir ağaç baskı (Ksiklografi) baskı çalışmasıyla karşı karşıyayız. Ancak ağaçların dokularında sanki muşamba baskısı etkisini de görüyoruz.

HASİP PEKTAŞ

20 Mart 1953'de Ermenek-Karaman'da doğdu. 1971'de Akşehir İlk öğretmen Okulu'ndan, 1974'de Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nden mezun oldu. 1982 yılına kadar Öğretmen Okullarında ve Orta Öğretimde resim öğretmenliği yaptı. 1982-1987 yıllarında Samsun Ondokuzmayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim Bölümü Grafik Ana sanat Dalı'nda çalıştı. 1987-2007 yıllarında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalıştı. 1995'de Doçent, 2001'de Profesör oldu. 2001-2003 yıllarında HÜ GSF Dekan Yardımcılığı, 2003-2006 yıllarında HÜ GSF Dekanlığı yaptı. 2005-2007 yıllarında Hacettepe Sanat Müzesi Müdürlüğü görevini yürüttü. Işık Üniversitesi , Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim üyesi, Grafik Sanatlar ve Grafik Tasarım Bölümü Başkanı'dır.

Türkiye'de Ekslibris'in tanınması ve yaygınlaşması için yoğun çaba harçamaktadır. 1996'da "Ekslibris" hakkında bir kitap yazdı. Çalışmaları Danimarka, Belçika, Çin ve İtalya Ekslibris Müzelerine kabul edildi. Yirmi yedi kişisel sergi açtı, yurtiçi ve yurtdışı çeşitli yarışmalı ve karma sergilere katıldı. Ekslibris konusunda çok sayıda seminer verdi, workshop yaptı. ERASMUS programı çerçevesinde Belçika Gent Güzel Sanatlar Akademisi'nde dersler verdi. : Amsterdam, Antwerp, Atina, Belgrad, Bonn, Brugge, Brüksel, Cenevre, Cezayir, Dolores Hidalgo, Edmonton, Ekaterinburg, Floransa, Gent, Gliwice, Guanajuato, Helsinki, Kiev, Köln, Lefkoşa, Liege, Liviv, Lizbon, Londra, Lozan, Lüksemburg, Maastrich, Madrid, Mexico City, Minsk, Moskova, New York, Nizhny Tagil, Nice, Nyon, Ohrid, Ortona, Ostend, Paris, Patras, Pekin, Perm, Porto, Prag, Priştina, Roma, Salzburg, San Miguel de Allende, Selanik, Sint-Niklaas, Sofya, St.Petersburg, Şikago, Tiran, Üsküp, Varşova, Venedik, Viyana, Wells, Yaroslavl sanat müzelerinde inceleme ve araştırma yaptı. 2003 ve 2007'de 1. ve 2. Uluslararası Ekslibris Yarışmalarını, 2008'de 1. Uluslararası Baskıresim Bienali'ni, 2010'da 33. FISAE Uluslararası Ekslibris Kongresi'ni ve Uluslararası Ekslibris Yarışması'nı, 2012'de 1. Ulusal Öğrenci Ekslibrisleri Yarışması'nı organize etti. İstanbul Ekslibris Derneği Başkanıdır.

Katalog No:46

Sanatçı: Hasip PEKTAŞ

Eserin Adı: Endişe Dolu Bir Gün

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 20/176

Kullanılan Teknik: Serigrafi

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 32X42

Kompozisyon: Sanatçının Endişe dolu bir gün adlı eserinde dış mekanda geçen endişe kurgusunda figürlerin sülieti, muhtemelen gün doğumu alacasında insan siluetlerinin durağanlığı ve sakinliği izleyenlere arkası dönük ilerleyişi, karamsarlığı içermektedir. Siyah, yeşil, sarı ve mavi renk hakimiyetini, toprak sarısı (akurjon) armoniyi dengelemektedir. İnsana dair bir hüznü de algılamaktayız. Edisyon 8'inci seri 25'inci baskıdır. Eserde hareketli fırça anlayışına paralel bir suskunluk dikkat çekmektedir.Baskı çalışmasında sanatçı dışa vurumcu bir tarzı benimsemiştir.Resimde fovların etkisi de görülmektedir.

H. MÜJDE AYAN

1972 Ankara'da doğdu.1995'de Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Bölümü, Grafik Ana Sanat Dalında Lisans, 1998'de aynı kurumda Grafik Ana Sanat Dalında Yüksek Lisans, 2007 yılında da Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Resim-İş Öğretmenliği bölümünde Doktora Eğitimini tamamladı.1997–2003 : Trakya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Bölümü / Araştırma Görevlisi 2003–2007 : Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi A.B.D. / Araştırma Görevlisi 2007-2008 : Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi A.B.D. / Öğretim Görevlisi 2009 da

Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi A.B.D. / Doçent

Katalog No:47

Sanatçı: H.Müjde Ayan

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 21/205

Kullanılan Teknik: Özgün Boyama

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 70X100

Kompozisyon: Linolyum baskıyla yapımlı olan bu eserde çürümeye terk edilmiş, kullanılmayan teknenin üzerinde yoğunlaştığı bir çalışmadır. Işık çok iyi kullanılmıştır. Yine de sanatçı ışıklı alanların etkisini artırmak için arka planda koyu loş tonlar kullanılmıştır. Sanatçı renklerdeki sıcak ve soğuk tonlar arasında mükemmel bir geçiş yaparak eserin tamamında bir uyum sağlamıştır. Eserde kilasik ve yenilikçi anlayış birarada kullanılmıştır.Işık barok karakterli bir tarz yansıtır.Objelerin silüet olarak aydınlık ve gölgeli alanlarının lekesel renkli olarak değerlendirmesinin bir sonucunu burada açıkça görürüz.

VESİLE AYKAÇ

1968 yılında Tirebolu'da doğdu. 1990 yılında Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi Bölümünü bitirdi. 1991-1994 yılları arasında aynı üniversitenin Grafik Ana sanat Dalı'nda yüksek lisans öğrenimini tamamladı. 1995-1999 yılları arasında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Ana sanat Dalı'nda sanatta yeterlik programını tamamladı. 2002 yılında Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim-iş eğitimi

Anabilim Dalı'nda Öğretim Görevlisi olarak çalışmaya başladı. Bugüne kadar 6 kişisel sergi açan ve başta devlet sergileri ve bienaller olmak üzere yurt içinde ve yurt dışında karma sergilere katılan sanatçı, halen İstanbul'da sanat çalışmalarını sürdürmektedir.

Katalog No:48

Sanatçı: Vesile AYKAÇ

Eserin Adı:Öze Doğru

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 22/163

Kullanılan Teknik: Sulu Boya

Kullanılan Malzeme: Kağıt Üzerine Sulu Boya

Eserin Boyutları: 76X125

Kompozisyon: Mavi renklerin hakim olduğu soyut kompozisyondur. Azda olsa sıcak renkler kullanılarakta dikkat çekici vurgular oluşturulmuştur. Yuvarlak oval formlara karşın geometrik üçken ve dörtken formlarla denge üzerine oluşturulmuş bir çalımadır. Öze doğru bu çalışma sanatçının kendi iç dünyasıyla bütünleşmiş bir örneğini görüyoruz. Yapılan çalışma bir muşamba baskı (linolyum) örneğidir.Sanatçı şekil ve renk uyumunu ön plana çıkartırken grafik sanatından ne kadar yararlandığını da açıkça belli etmektedir.Kavramsal ve geometrik soyutlama bir arada tarz olarak ortaya çıkmaktadır.

RECEP ADAKÇILAR

1943 Samsun, Havza' da dogdu. 1964 Ankara Gazi Üniversitesi (Gazi Eğitim Enstitüsü) Resim-Is Bölümünden mezun oldu. Ayni yil Devlet Resim ve Heykel Sergisine iki eserle katildi. 1977 Yılına kadar yurdumuzun çeşitli il ve ilçelerindeki

ortaöğretim kurumlarında resim-is öğretmeni olarak çalıştı. 1978 İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'ne atandı.1980 İstanbul Atatürk Yüksek Öğretmen Okulu Resim-Is Bölümü öğretmenliğine atandı.1982 Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İs Eğitimi Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı.1984 Lisans Eğitimini tamamladı. (4. Yıl).1987 "Sanatta Yeterlik" aldı (Doktora Eşdeğerli) .1990 2809 Sayılı Yasa kapsamında Resim-Is Eğt. alanında "Doçent" oldu 1998 "Grafik Tasarım" alanında "Profesör" unvanı aldı. Halen Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-Is Eğitimi Ana sanat/Anabilim Dalı Öğretim Üyesidir . Çok sayıda kişisel sergi açan ve Karma sergiye katılan,Özden halen Çalışmalarını Bolu,da sürdürmektedir.

Katalog No:49

Sanatçı: Recep ADAKÇILAR

Eserin Adı: Eğlence

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No: 23/199

Kullanılan Teknik: Linol Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 39X51

Kompozisyon: Eğlence adlı bu çalışma, bir grup arkadaşın hoş sohbet ilişkisini anlatmaktadır. Çalışma tekniği olarak muşamba baskı yöntemiyle yapılmıştır. Resimdeki bu baskı resim siyah ve beyaz –negatif ve pozitif ilişkisine dayalı olarak yapıldığı görülüyor. Bu nedenle kompozisyon açık koyu dengesi üzerine kurulmuştur. Sanatçının kendine özgü bir figür anlayışı ile karşı karşıyayız. Grafiksel anlatımlı illüstratif bir çizim ağırlığı vardır.Eser realist bir uslupla yapılmıştır.İçkili iki arkadaşın sarhoş hali,ayakta sallanmaları kıvrak bir incelikle resmedilmiştir.Siyah beyaz ve ters konturlu bir çalışmadır.

VAHDET MALİK:

Teknik olarak tuval gibi kullandığı seramik plaka yüzeylerine ham topraktan oluşturduğu sır bileşikleriyle resimsel ifadeler yaparak 900-1100. derece gibi ısılarda pişirip yüzeyde camlaşmasını sağlamaktadır. Trakya Üniversitesi Seramik Programı Öğretim Görevlisi Vahdet Malik`in eserlerinin düşünsel içeriği, dıştan içe doğrıı kadar, içten dışa yaşamın analizine dayanmaktadır. Bu yaşamsal analiz sürecinde bilimsel kaygıların rol oynadığı bir strateji geçerli olmaktadır. Eserlerde çok güçlü devinimlerle beliren sonsuzluk, sıvısal yoğunluk, dinamizm, mekansızlık ve oransal ölçütlerle birlikte iki ve üç boyutlu birliktelik-sıvı ve katı birliktelik-doluluk ve anlam, boşluk ve anlamsızlık-geçmiş, an ve gelecek birlikteliği bunu kanıtlamaktadır.Heykel bölümde detaylı olarak verilmiştir.

Katalog No:50

Sanatçı: Vahdet MALİK

Eserin Adı: İşleyiş

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 25/198

Kullanılan Teknik: Seramik Sır

Kullanılan Malzeme: Seramik

Eserin Boyutları: 60X60

Kompozisyon:Soyut ve dışa vurumcu olarak yapılmıştır.Hareketli bir eylem sahnesidir.Damlatma ve akıtma tekniği kullanarak soyuta yönelmiştir.Sanatçı bir taraftan soyutu kullanırken diğer taraftan belirli çıkmalarla reali yakalamıştır.sade renklerle çok renkliliği yakalamıştır.gölge –ışık konturlar ışık patlamaları ile ahengi oluşturmuştur**.**

Mustafa ALTINTAŞ

Mustafa Altıntaş 15 Haziran 1946`da Akşehir`de doğdu. İlk sanat eğitimini Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü`nde yaptı. 1970 yılında kazandığı bir Fransız bursuyla Paris`e gitmeden bir çok sergi gerçekleştirdi. Paris`e varışında uluslararası sanatçılar sitesinde "CITE INTERNATIONALE DES ARTS`da bir atölyeye yerleşti ve Paris Güzel Sanatlar Yüksek Okulu`na "E.N.S.B.A" kayıt olarak, özellikle Gustave Singier ve Jean Bertholle atölyelerinde resim ve anıtsal resim çalışmaları yaptı. 1973 yılında Yüksek Plastik Sanatlar diplomasıyla mezun oldu. 1974-76 yılları arasında ise TRT Ankara T.V. de kameraman olarak çalıştı. 1976-80 arasında Sorbonne Üniversitesi Sinema Fakültesi`nde master çalışması yaptı. Ünlü sinema tarihçisi Jean Mitry, Eric Rohmer, Jean Rouch ve Michel Ciment gibi ünlü sinemacıların öğrencisi oldu. Birçok belgesel ve deneyimsel film gerçekleştirdi. Bu filmlerin bazıları uluslararsı festivallere katıldı. Çok disiplinli çalışmalarını uluslararası bienallerde, festivallerde, 1970-95 yıllarında Fransa ve Avrupa`nın çeşitli ülkelerinde bir çok kişisel ve karma sergide sergiledi. 1985-90 yıllarında Paris`de özel bir Güzel Sanatlar Okulu`nda resim dersleri de verdi. Şu sıralar ( PIETRASANTA) İTALYA da "Uluslararası heykel parkı projesi için 8 mt. boyutlarında anıtsal bir heykel projesi üzerinde çalışmaktadır.Sanatçının Fransa, A.B.D., İsviçre ve Finlandiya ve Türkiye`de özel ve resmi koleksiyonlarda resimleri bulunmaktadır. İstanbul, Bodrum, Paris arasında yaşayıp çalışmaktadır.

Katalog No:51

Sanatçı: Mustafa ALTINTAŞ

Eserin Adı: Saraydan Kız Kaçırma

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Envanter/ Demirbaş No: 26/215

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X50

Kompozisyon: Saraydan kız kaçırma adlı bu çalışma, masalımsı bir hikaye kurgusuyla resmedilmiş canlı ve bağırgan tanrıların hakim olduğu bu resimde çocuksu duyarlılığında baskın etkisi görülmektedir. Teknik olarak değerlendirecek olur isek serigrafi baskı tekniği ile yapıldığı görülüyor. İpek baskının kendine özgü çalışma tarzı sanatçılarda yoruma bağlı farklılıklar gösterebilmektedir. Bu da tekniğe hakim olmaktan geçer. Motifsel olarak resme giden öğelerle minyatürden esinlendiği algısını oluşturmaktadır. Örneğin yıldızlı gökyüzü betimlemesi içinde çintemani (Çin temalı) motifi görmekteyiz. Ayrıca kelebek motifleri hem Real hem de irreal olarak karşımıza çıkarak sürre al anlatım etkisinde bir yorumudur diyebiliriz.

AHMET AYDIN KAPTAN

1943 Tirebolu'da doğdu.1964 Perşembe İlk Öğretmen Okulunu bitirdi.1967 Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Eğitimi Bölümünden Mezun oldu.1967-1977 Tunceli,Perşembe,Giresun İlk Öğretmen Okullarında Resim-İş Öğretmenliği yaptı. 1977-1982 Samsun Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümünde çalıştı.1988 Mimar Sinan Üniversitesi'nden sanatta yeterlilik aldı.1991 Ondokuz Mayıs Üniversitesi Öğretim Üyeliğine atandı.2005 Güzel Sanatlar Enstitüsü Müdürlüğüne atandı.2007 Halen Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalı'nda Öğretim Üyesi ve Güzel Sanatlar Enstitüsü Müdürlüğü görevini yürütmektedir.

Katalog No:52

Sanatçı: Ahmet Aydın KAPTAN

Eserin Adı: Martının Ölümü

Eserin Yapım Tarihi: 1993

Envanter/ Demirbaş No: 27/167

Kullanılan Teknik: Gravür

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 43X49

Kompozisyon: Martının ölümü adlı bu çalıma, yuvarlak- dairesel bir form içerisinde betimlenmiştir. Klasik resim sanatında tondo olarak adlandırılır. Ancak dairesel form ikiye bölünerek orta kuşak üzerine renksel armoniye dayalı (Sarı, mavi, yeşil ve turuncu) lekesel formlar görmekteyiz. Bu iki yarı daire içerisinde kent'e dair bina formunda ama kaos-kargaşanın hakim olduğu bir görünüm arz etmektedir. Bu bağlamda martı kuşu ölümü beklide kentleşme ile birlikte doğada meydana gelen tahribatın sonucunu yansıtmaktadır. Teknik olarak bakacak olur isek Gravür(eau-forte, ofort ve akutend) tarzında çalışıldığı görülüyor.Kavramsal teknikle yapılmış çalışma martının hazin sonunu aktarmaktadır.

HATİCE BENGİSU

1975 Balıkesir Necati Bey Öğretmen Lisesi'nden mezundur.1978 9 Eylül Üniversitesi, Buca Eğitim Fakültesi Resim-iş Eğitimi bölümünden mezun oldu.1978-1986 Yozgat, Balıkesir, Tatvan, Antakya ve İstanbul'da Resim-İş öğretmeni 1986 Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi bölümünde Lisans tamamladı.1991 -1994 Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Grafik Bölümünde Yüksek Lisansını bitirdi.1994-1996 Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümünde Sanatta Yeterlilik yaptı.1994-1995 Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Eğitim Fakültesi Resim-iş Eğitimi Bölümünde Öğretim Görevlisi oldu.1995 - 2005 Abant İzzet Baysal Üniversitesi Resim-iş Eğitimi Bölümünde Yardımcı Doçent,,2005 İzzet Baysal Üniversitesi Doç.Dr. unvanı aldı,2005-2007 Balıkesir Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Öğretim üyesi Prof. Dr. olarak görev yapmaktadır.Balıkesir Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanıdır.

Katalog No:53

Sanatçı: Hatice BENGİSU

Eserin Adı: Kadın

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 28/194

Kullanılan Teknik: Ağaç Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 25X100

Sanatçı burada bir kadın temasını ele almaktadır. Kadının toplumda sosyal konumunu eleştirel anlamda vurgulamaktadır. Teknik olarak ele alındığında Ağaç öğesi ustaca kullandığı görülmektedir. Hem ağacın dokusundan yararlanmakta hem de ağaca müdahale ederek konuyu paralel olarak biçimlendirmektedir. Bu haliyle özgün bir çalışma olduğu ortadadır. Teknik olarak ele aldığımızda Ağaç baskı (ksilografi) baskı tekniği ile yapılmıştır.Kavramsallıkla soyut düşüncenin birarada yansıması biçimindedir.Dokulardan yola çıkarak yorumladığı eserde izleyicinin algısına bir yöneltilme görülmektedir.Bu ağaç baskıda bir kadını betimlemeye çalışırken küçük mizahi bir anlayışa da yönelmektedir.İllizyonist bir bakışı da ön plana çıkarmaya çalışmıştır.

RUZİN GERÇİN

1929 yılında İstanbul'da doğdu. Çengelköy İlkokulu'nu, Kandilli Kız Lisesi' ni bitirdi. Ardından Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Dahili Mimari Bölümü'ne girdi. Öğrenciliği sırasında Edip Hakkı Köseoğlu ile galeride, Bursalı Şefik ile Cour de Soir çalışmalarında, Vedat Ar, İsmail Hakkı Oygar ve Sadi Diren ile de seramik uygulamalarında bulundu. Aynı yıllarda İzmir Fuarı'nda çalıştı. 1950'de 5 yıllık eğitimi tamamlayarak mezun oldu. Ardından bir süre afiş, grafik-resim ve seramik çalışmaları yaptı. 1953 ve 1954 yıllarında seramik hocası Vedat Ar ile birlikte projelerini hazırlayıp gerçekleştirdiği KALKINAN TÜRKİYE sergisine katıldı. Sergi Ruzin Gerçin'in kontrolünde Güney Avrupa, Kuzey Afrika ve Amerika'nın 6 doğu kıyı şehirinde teşhir edildi. 1954'de ilk sanat atölyesini Beyoğlu'nda (Santral Han) açtı. Bu yıllarda sanat çalışmaları yaparken çeşitli yarışmalara katıldı. İlk olarak Emekli Sandığı'nın açtığı afiş yarışmasında dördüncülük ödülünü, Türkiye Turizm Bakanlığı'nın TÜRKİYE yarışması üçüncülük ödülünü aldı. Türkiye Vakıflar Bankası'nın sanat müşavirliğini üstlendi. Aynı zamanda iki yıl süreyle resim

öğretmenliği yaptı. 1957 yılından itibaren resim ve seramik çalışmalarını birlikte sergilemeye başladı. 1958 yılında İstanbul Belediyesi'ne sanat müşaviri olarak atandı. Dekorasyon projeleri, panolar, festival çalışmaları, İstanbul sergi komiserliği gibi çeşitli faaliyetlerde bulundu. 1958-1978 yılları arasında Beyoğlu ve Taksim Sanat Galeri'lerini yönetti. 2011 yılında İstanbul'da öldü.

Katalog No:54

Sanatçı: Ruzin GERÇİN

Eserin Adı: Göreme

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 29/158

Kullanılan Teknik: Pastel

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 28X35

Kompozisyon: Sanatçının göreme adlı bu çalışmasında yöreye özgü coğrafi yapılara da anlatımında grafiksel olarak lekeleştirerek yorumladığını görüyoruz. Figüratif bir anlatım tarzıyla yörenin insanlarının günlük hayatın içerisinde yorumlamıştır. Resmin teknik anlamda incelediğimizde çalışma usulü olarak naif bir anlatım tarzıyla karşılaşırız. Naif resmin kendine özgü kurgusu sanatçının nezdinde kişisel bir üsluba dönüştüğü algısı oluşturmaktadır. Suluboya tekniği ile yapılmış çalışma iç Anadolu coğrafyasının sıcak kavruk yaz atmosferini de yansıtmaktadır.Naif bir zorlama olmasına rağmen naifliten uzak,anlatımcı bir üsluba yakın bir eserle karşılaşıyoruz.

İSMAİL GÜMÜŞ

İsmail Gümüş 2. Dünya Savası arifesinde kırklarelinin Demirköy'ünde dünyaya gelir(1938). Ailesi cumhuriyetin ilk yıllarında Bosna'dan Türkiye'ye göç etmiştir yoksulluk ve zor koşullara rağmen ayakta kalmayı başarmış bir ailenin çocuğudur.

İsmail Gümüş o yılları söyle anlatır " 1938 de küçük bir hudut kasabasının yoksul bir sokağında anamın babamın açlığına ortak oldum kasabanın tek fıçı ustası babam yine de ekmek buldu. Öldürmedi bizi açlık yıllarında der.Çocukluğumdan itibaren mücadelelerle dolu , onurlu bir yasam sürdüren İsmail Gümüş, sorumlu bir aydın çok yönlü bir sanatçı ve güzel bir insandır.1950 yılında Kepirtepe Köy Enstitüsü'ne girdi. Bu okulda Resim öğretmeni Selahattin Hüsnü Taran'dan desenin önemini kavradı. 1954 yılında İstanbul Öğretmen Okulu'nun resim seminerine girdi ve Malik Aksel'le tanıştı. Sanatın gereği olan sabrı, Malik Akselden öğrendi. Seminerin 2. ve 3. sınıflarında İlhami Demirci'den resimdeki yaratma heyecanını tadarken, kompozisyonda desenin önemini de anladı. Rengin, ritmin, hareketin birlikteliğinden oluşan kompozisyonların en seçkin örneklerini İlhami Demirci'nin ellerinde gördü.1960 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü'ne girdiğinde Refik Epikman'ın desendeki gücüne tanık oldu. Adnan Turani'den soyutun önemini, boyanın macerasını öğrendi. Şinasi Barutçu'da ve Nevide Gökaydın'da biçimsel güzellik sırlarını keşfetti. Sonra Anadolu'da öğretmenlik yaptı.1980'li yıllarda Aşık Veysel'in heykelini yaptı ve daha sonraki yıllarda bu heykel, Ankara'da korumaya alınacak 10 heykelden biri oldu. Eğitim Enstitüleri için estetik ders kitapları yanında sanata ilişkin yazılar yazmakta ve halen Ankara'daki atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Katalog No:55

Sanatçı: İsmail GÜMÜŞ

Eserin Adı: İsimsiz

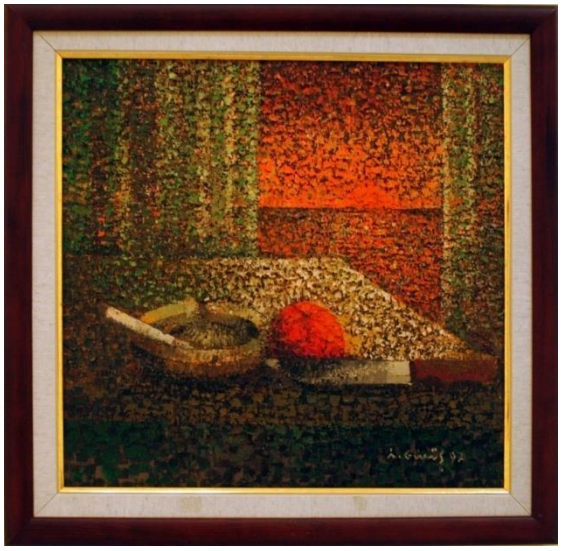
Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 31/145

Kullanılan Teknik: Puantist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 47X50

Kompozisyon: Puantist bir eserdir**.**Sanatçının sigara ve küllük ile dikey hatlara denge unsuru diyebileceğimiz, muhtemelen kırmızı elma ve bıçaktan oluşan

natürmort çalışması, yalın bir kompozisyon dengesine oturmaktadır. Bu kadar keskin düşey ve yatay rahatsız edici düzenini ışıklı alanlarla birlikte kullanmış olduğu kıpırtılı hareketlilik sağlayan tuş elerinde aramak gerekiyor. Yatay istikamette düzenli tuşeler etkili bir örüntüyle, dokusal olarak sanatçının tekniğini ve üslubunu yansıtmaktadır. Böylesine statik elemanlara karşı, böylesi bir teknikle yaratılan kıpırtılı yüzeyin canlılığı tam bir denge unsuruna dönüşüyor diyebiliriz. Post empresyonistlerde Paul Signac ve Georges Seurat'da görebildiğimiz bu tuş elere (puantilizm) noktacılık da denilmektedir. Aslında bunun esası fiziki olarak deneye dayalı olarak uygulanmıştır. Bilimsel olarak, renkleri karıştırmadan saf haliyle yan yana sürdüğümüzde karşıdan bakıldığında karışım olarak algılamamızda yatmaktadır. Buna bir örnek verecek olursak, kırmızı ve mavi tuşeler karşıdan bakıldığında mor etkisi vermektedir. Aydınlık, gölge anlayışında da volumetrik olarak ta her tonlarda bu etkiyi verebilmekteyiz. Sanatçının bu basit kompozisyonunda bu yönteme dayalı resimleme anlayışı aynı etkiye dayalı izlenimlere varmamızı sağlıyor. Hem tuşeler, hem ışığa bağlı hacimlerin kullanımı sıcak renklerin hakimiyetinde belli bir çekimde yaratmakta olduğunu gözlemliyoruz.

İSMAİL ÇAVUŞOĞLU

1969'da Sofya Güzel Sanatlar Okulu Resim Bölümünü bitirdi. 1973'te sanatta yeterlik sertifikası, 1983'te ''kıdemli resim öğretmeni'' unvanı, 1985'de Bulgaristan Eğitim ve Kültür Bakanlığı Birincilik Madalyası aldı. Bulgaristan Ressamlar Birliğine üye oldu. 1989'da Türkiye'ye göçmen olarak yerleşti. Bir yıl sonra Mimar Sinan Üniversitesi' nden Sanatta Yeterlilik diploması aldı. KOÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Plastik Sanatlar Bölümünde Yardımcı Doçent kadrosuna atandı. Halen aynı üniversitede öğretim görevlisi olan Çavuşoğlu, periyodik olarak ABD ve Londra'da sanatsal araştırma ve çalışmalar yapmaktadır. Bulgaristan'da ilk sergisini 1984'te, Tirgovişte'de düzenledi. Türkiye'de ise yapıtlarını 1989'da, İstanbul'da (İDGSG) sergiledi. İsmet Çavuşoğlu'nun resimlerinde, renklerin çizgisel ve lekesel uyumlarla birbiri içine geçmiş spontan etkileri önem taşır. Soyutçu bir anlayış ağır basar. Yoğunluk, tekstür ve renk zenginliği, onun resmini belirleyici değerler olarak öne çıkar.

Katalog No:56

Sanatçı: İsmail ÇAVUŞOĞLU

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 32/146

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 80X100

Kompozisyon: Türk resminin tanınmış sanatçısı Faruk Cim ok'un kullandığı bir tabirle sarı sıcak bir tabloyla karşı karşıyayız. Bu deyişi Adana'nın ovaları için kullanmıştı. Burada muhtemelen bir gölün çevresindeki yamaçlarda, ekin tarlaları ve temmuz sıcağında olgunlaşmış buğday başakları misali, bizi sarıp sarmalayan atmosferi hissedebiliyoruz. Ön plandaki ekinlerin genişçe yer alması arka planda derinlik yaratma adına tüm ressamların kullandığı yöntemi uygulamıştır diyebiliriz. Sanatçının bu yağlıboya tablosunda hakim olan sarının baskın olduğu kompozisyon Van Gogh'un tarlalarında da görmekteyiz. Aslında tek başına ele alındığında tehlikeli bir renk olduğunu söyleyebiliriz. Renklerin insan üzerinde bıraktığı psişik etki, ruhsal iç dünyamızın dışa vurumudur diyebiliriz. Yine Van Gogh'un psikolojik ve ruhsal sorunlarının da tezahürünü, uzmanlar sarı rengin baskın kullanımında ararlar. Bir başka açıdan da ele aldığımızda altın sarısı soyluluk emaresi olarak ta betimlenir. Van Gogh'un etkilendiği ressam Jean Francuis Millet'te bu rengi kullanmıştır. Ancak; toprak sarısı (Ocre Jaune) daha nefti tonları kullandığı görülmektedir. Sanatçının peyzajında yer alan gölün turkuaz tonlarıyla, arka plandaki yeşil tarlalar sarı rengine kontrast olmasa da sıcak-soğuk aynı zamanda açık-koyu dengesi sağlamakta olduğunu belirtelim.

MUSTAFA PLEVNELİ

1940 yılında İstanbul'da doğdu. 1960'da Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Dekoratif Resim Bölümü'nden mezun oldu ve aynı okulda asistanlık görevine başladı. Uzmanlık eğitimi için gittiği Almanya'da Stuttgart Akademisi'nde "Mağara çağından günümüze duvar resimleri ve teknikleri" konusundaki tezini hazırladı. Dönüşünde Tatbiki Güzel Sanatların öğretim kadrosuna girdi. Anadolu'nun mitolojik geçmişine, İstanbul'a, Ege'nin koylarına ve özellikle Fenerbahçe'ye uzanan çalışmalarıyla renkler dünyasına katıldı.Tuval üzerine resmin yanısıra cam, mozaik, vitray, seramik, ahşap ve beton gibi malzemeleri plastik sanatlarda büyük ustalıkla kullanmıştır. Yapıtları günümüzde yurt içinde ve yurt dışında sanatseverlerin evlerinden müzelere ve muhtelif kuruluşlara kadar pek çok mekânı süslüyor.On tanesi yurtdışında olmak üzere toplam elli yedi kişisel sergi açan sanatçı, çalışmaları ile yedi ödül kazandı. Bunların arasında 1965 Atatürk Kültür Merkezi Birincilik Ödülü, Cumhuriyetin 50. Yılı Kültür Bakanlığı Resim Ödülü ve 19.DYO Resim Yarışması Ödülü de sayılabilir.Prof. Mustafa Pilevneli elli yılı aşkın sanat hayatında Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi ve ardından Işık Üniversitesi'nde birikimini ve sanat heyecanını genç öğrencilere aktaran derslerini sürdürmeye devam etmiştir. Şimdiki adı Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi olan Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksekokulu'nun ilk mezunlarından, ilk profesörlerinden, ressamlığının yanı sıra yıllarca hocalık yapan, pek çok sanatçıyı eğiten, yurtiçinde ve yurtdışında pek çok sergi açan, resimleri dünyanın sayılı koleksiyonlarında bulunan Mustafa Pilevneli'nin son dönem 43 eserinden oluşan sergisi Selçuk Yaşar Resim Müzesi ve Sanat Galerisi'nde 14 Kasım 2013 tarihinde açtı.Mustafa Pilevneli`nin suluboya tekniği üzerinde yoğunlaşan çalışmaları, doğa ve insan sevgisinden, çevre tutkusundan kaynaklanır. Mavi gezi ve kıyı izlenimleri, deniz ve İstanbul görünümleri, suluboya resimlerinin başlıca konularını oluşturur. Boyanın sıcak ve geçirgen etkisi, görünümü derin bir perspektif duygusuyla kavrama pratiği ve renkçi eğilim, bu resimleri birleştiren temel özelliklerdir.Suluboyanın akıcı, spontan, saydam özelliğini akriliğe aktaran sanatçı; geniş tuşlar, duyarlı lekelerde doğanın yaşanmışlığını ustalıkla iletiyor olması ile tanınıyor.

Katalog No:57

Sanatçı: Mustafa PLEVNELİ

Eserin Adı: Liman

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 33/168

Kullanılan Teknik: Yağlı boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 69X99

Kompozisyon: Değerli usta sanatçımız Plevnelinin yine klasikleşen bir sulu boyasıyla karşı karşıyayız. Naif anlatımcı bir tablodur.Kalıpsallaşmış tarzı doğrultusunda pitoresk anlamında değerlendirebileceğimiz sahille birlikte geri planda yer alan kırsal ve ormanlık alan sanatçının özgün resmetme anlayışı ile şekillendirilmiştir. Özellikle dekoratif ögelerede resme farklı bir plastik tat katması bakımından beneklere tuşelere yer vermesi son derece hareketli ve ışıltılı bir atmosfer katmaktadır. Türk naif resmin kendine özgü ressamalarından olan resimlerine hikaye unsurlarınıda katmayı ihmal etmiyor. Örneğin resmin sağ üst kısmındaki balık tasviri yine etrafının sarı beneklerle hale gibi çevrelenmesi resmin tamamında görebildiğimiz motifsel öğelerden biri olarak bakabiliriz. Değerli ressamımız Bedri Rahmi EYÜPOĞLU'nunda benzer benek tuşeleri kullanması bize R. DAVFİ'yi anımsatmaktadır. Sulu boya tekniğinin kuru yöntemine dair nitelikli bir çalımasıdır diyebiliriz.

AYDEMİR ATALAY

1937 Ankara`da doğdu.1945-1950 Mersin`de ilkokul öğrenimini tamamladı.1950 Adana Düziçi Köy Enstitüsü`ne girdi.1957 Adana Düziçi İlk öğretmen Okulu`ndan mezun oldu.1957-1963 Kayseri`de ilkokul öğretmenliği ve müdürlüğü yaptı.1963-1966 Gazi Eğitim Enstitüsüne ikincilikle girdi ve mezun oldu.1966-1970 Tunceli öğretmen okulunda resim-iş öğretmenliği, şeflik ve müdürlük yaptı.1970 İstanbul

Atatürk Eğitim Enstitüsü`ne resim – iş öğretmenliği ve müdür yardımcısı olarak atandı. Daha sonra Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi olan bu kurumda resim dersi öğretim üyesi olarak 10 yıl görev yaptı. Ekonomik nedenlerle ve kendi isteği ile 1980 yılında görevinden ayrıldı. 1980-2000 Yaptığı ticari faaliyetler ile ekonomik problemlerini yenip ülkemize yararlı hizmetlerde bulunma şansın. a ulaştı. 2000 Ticari bütün ilişkilerine son verip, yeniden sanat çalışmalarına döndü. Sanatçı, aralıksız sürdürdüğü çalışmalarına İstanbul ve Bodrum`daki atölyesinde devam etmektedir.Yurtiçi ve yurtdışında özel koleksiyonlarda, müzelerde eserleri bulunmaktadır. UPSD ve Ankara Birleşmiş Ressamlar Derneği üyesidir

Katalog No:58

Sanatçı: Aydemir ATALAY

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 34/148

Kullanılan Teknik: puantist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 58X75

Kompozisyon: Puantist bir eserdir**.**Tekstürel etkisi ilk bakışta göze çarpan bu peyzaj çalışması, lekesel düzenlemesiyle de bu etkiyi tamamlamaktadır. Pastel tarzında dokunuşlarla fırça izinden çok sanki dokulu zemin üzerinde frotaj (sürterek iz bırakma) uygulamasını andırmaktadır. Resmin 2/3 ünü kaplayan hava, atmosferik olarak derinlik hissini güçlendiren bir argümana dönüştürülmüştür. Yer zemininde ağaçlar ve eğimli yapının tek düze yanık ambur tonlarda bütünsel olarak yer alması ışıklı alanların karlı bir ortamımı yoksa donuk ışıklılığıyla dolunay aydınlanması algısını zihnimizde oluşturuyor. Sanatçının konu olarak nasıl bir adlandırma yapmış olursa da izlenim olarak donuk aydınlanmanın gerçek üstü etkisini daha ağır bastığını

söyleyebiliriz. Renksel anlamda canlı diyemeyeceğimiz pastel tonlar kullanıldığını belirtmekte yarar var diyebiliriz.

HASAN PEKMEZCİ

1945 Konya-Beyşehir-Üzümlü'de doğdu.1958 İIlkokuldan hemen sonra İvriz Öğretmen Okulu'nu kazandı.1965 Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü kazandı.1968 Arifiye Öğretmen Okulu'na atandı ve bu kurumda öğretmen ve yönetici olarak özveri ile 7 yıl çalıştı.1969 İlk kez Devlet Resim Heykel sergisine seçildi.1971 İlk kişisel sergisini Ankara Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde düzenledi.1975/1978 Çankırı Merkez Orta Okulu resim öğretmenliği görevlerinde bulundu.1978 Yetiştiği ve ideali olan Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'ne Öğretmenler Kurulu kararı ile, öğretmen olarak davet edildi. Bu kurumda Serigrafi atölyesini kurdu.1987 Doçent oldu.1987 Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü Öğretim Üyeliğine, baskı resim atölyelerini kurmak ve bu dersleri vermek üzere atandı.1995 Profesör oldu.Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği, Ankara Çağdaş Sanatlar Vakfı, BRHD, ve Sanat Kurumu gibi önemli sanat örgütlerinin üyesidir.

Katalog No:59

Sanatçı: Hasan PEKMEZCİ

Eserin Adı:İnsanların Üzerine

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 35/202

Kullanılan Teknik: Expresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 110X120

Kompozisyon: Dekoratif etkisi öne çıkan bu çalışma, grafiksel kurgusu ile kişisel uslubu ayrıcalıklı kılan figür yorumları stilize edilmiş insana dair kaligrafik anlatımlarla karşımıza çıkmaktadır. İç içe geçen insan imgeleri ile yaşamanı karmaşası, yoğun kentsel ilişkilerin kaotik ortamını yansıtmakta olduğunu algılıyoruz. Turkuaz donlarda arka fon içinde kontrastı olan sıcak kırmızı kare bir alan içinde yoğunlaşmış olması hareketli bir yaşam görüntüsünü göz önüne sermektedir. Kare bütünleyen anlamında simgesel değer taşır. Karanlıkta yanıp sönen ateş böceklerini anımsatan kimi insan başları bu grift yapı içinde aslında bu kaosa direnen, aydınlık kalmaya mı çalışan bireyleri mi temsil ediyor diye düşünmeden edemiyoruz. Yine belirtmek gerekirse bu kadar kıvrak çizgilerle sanatçının ne kadar coşkulu bir anlatımı ve iç dünyası olduğunu kesfetmiş oluyoruz. Ahmet ÖZAL'ın ışık, kare, bilmece resimleri ile benzeşen bir yaklaşımı belirtmekte yarar var.

ENİS ŞENSEVER

1955 İstanbul doğumludur.İstanbul M.S.Ü.Devlet Güzel Sanatlar Akademisini bitirdi.Temel Sanat eğitiminden sonra Prof. Dr. .Neşat GÜNEL ve Prof. Dr. Neşe ERDOK Atölyesinde yüksek lisansını tamamladı.Resim eğitiminin yanı sıra Prof. Dr. Fethi Kayaalp, Doç. Asım İşler Gravür ve taş baskı uygulama atölyelerinde özgün baskı sertifikası aldı.1986 'da Trakya Üniversitesi Eğitim yüksekokulunda öğretim görevlisi olarak görev yaptı.Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim-İş Bölümü Öğretim görevlisi iken emekli oldu.Halen Resim çalışmaların Edirne Kaleiçi semtinde bulunan atölyesinde sürdürmektedir.

Katalog No:60

Sanatçı: Enis ŞENSEVER

Eserin Adı: Yitirilen Doğa

Eserin Yapım Tarihi: 2004

Envanter/ Demirbaş No: 36/178

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Kompozisyon: Karton üzerine karışık teknikle (Karakalem, Kuru boya, Guaj) yapılmış bir çalışmadır. Bu tekniğin katkısıyla sürre al bir peyzaj ile karşı karşıyayız. Doğanın içinde miyiz yoksa dışında mıyız adlı bu çalışma gerçekle sanal arasında, kurgusal olarak sanatçının biçimsel olarak baskın çıkan form anlayışı ile tamamen imgesel olarak amorf denilebilecek formlarla bir doğa anlatımını gözler önüne sermektedir. Kullanılan toprak rengi bilim kurgu sahnelerini anımsatan, bir başka gezegendeymişiz algısını yaratmaktadır. Beyaz rengi çok hassas ve temkinli ele almamız gerçeğine rağmen grafiksel, lekesel ve ışıksal boyutta kontrast yaratacak vurgulamayla öne çıkaran, baskın unsur olarak kullanılması sanatçının psişik dünyasına göndermeler içeren saflık olar akta bakabiliriz.Hangi açıdan bakılırsa bakılsın, konu olarak vurgulanmak istenen ne ise de, ilk bakışta görsel açıdan baskın çıkan çok özgün hacimlerle, saklı imgeleri de barındırdığının ayrımına varabiliriz. Resmin alt kısmında önde yer alan oluşumun formu, ışıklı ve hacimsel kontrastlarıyla hem kopan hem de, derinlik etkisini artıran bir resimsel anlayışla gerçekleştirilmiş olması resimde eş zamanlı geri plan algısıyla, ön planda zaman ötesi algı yaratılması açısından da dikkat çekicidir.

GÜNGÖR D. ARIBAL

1934 Dr. Güngör (Danışman) Arıbal Manisa'da doğdu.İlköğretimini Adana, lise Öğrenimini Mersinde tamamlad.1974 Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Seramik,1984 Mimar Sinan G.T.S. Çini dalında lisans yaptı.1957 Güner Arıbal ile evlendi.1963 D.G.S. Galerisi, İstanbul (G.T.S.da yeniyön deneme ser.) .1964 D.G.S. Galerisi, İstanbul (G.T.S.da yeniyön deneme ser.).1965 Ajans Türk Sanat Galerisi, Ankara (G.T.S.da yeniyön deneme ser.).1967 Oleyis Oteli, Sinop (G.T.S.da yeniyön deneme ser.) adı altında 4 sergi düzenlemiştir..Ajans Türk, Doğan Kardeş ve Akbank tarafında takvim ve tebrikler halinde bastırılmıştır. Dış İşleri Kültür Ve Turizm, Sanayi Bakanlığı ve bir çok kuruluşlar tarafından bastırılmıştır. 1980 Bayındırlık Bakanlığı 1. Bölgeden emekli oldu.1979 - 1991 Ressamlar Derneğinde 12 yıl başkanlık yaptı ve Ressamlar derneğinin Adana Şubesini üç Adanalı ressam üyesi kurulumu yaptırdı .1995 Halen Rekreasyon derneği başkanlığı ile ve 06 yaş S.H.Ç.E.K. Başkanlığı sürdürmektedir. .Türk seramik ve Dünya Meslek Kadınları

Soroptimist.

Tasavvuf fikirleri, Mimar Sinan D.G.S.A. Mezunları, Kadının Haklarını Koruma, Ressamlar Derneği Fijet (Dünya Turizm Yazarları ve Gazetecileri) federasyonuna bağlı olan Aturjet (1990) ve Omjet (1990) Derneklerine ayrıca Güzel Sanatlar Birliği Resim Der. Gesem (Türkiye Güzel Sanat Eseri Sahipleri Meslek Birliği) (1988) ve ile Sam(Türkiye İlim Ve Edebiyat Eserleri Meslek Birliği) (1988) üyesidir. Yurt dışında ABD, Arjantin, Meksika, Rusya, Tunus başta olmak üzere yurt dışında ve yurt içinde 52 özel resim sergisi açtı

Katalog No:61

Sanatçı: Güngör D. ARIBAL

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor.

Envanter/ Demirbaş No: 37/174

Kullanılan Teknik: Expresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X69

Kompozisyon: Bir portre çalışması olan eserde, saçları topuz keskin yüz hatlarına sahip hafif sağ yöne bakmakta olan bir kadın resmedilmiştir. Durgun bir ifadeye sahip resim gözler çok belirgindir. Üzerinde beyaz yakasız bir gömlek vardır. Arkadaki siyah fon esere bir karamsarlık katmaktadır. Eser dışa vurumcu bir anlayışla ele alınmıştır.Tual üzerine yağlı boya ile yapılmış eser portre olmasına rağmen gözlemlerin ötesinde izlenebilir bir akış vermektedir.Mistik bir anlayışla karşı karşıyayız.Yanık ombra tonunda kahverengi tonlu koyu bir fonun önünde kadın yüzü adeta ezilmişliği sembolize eder durundadır.Yüzdeki tonlamalar ise ağır barok renklerini hatırlatmaktadır.Ancak başarılı bir portre olduğunu da belirtmek gerekir.Yakadaki tek düğme ise yakasız bir gömlekte dikkat çekmektedir.

KAİNAT B. PANJONK

Sanatçı, Eskişehir`de doğdu. 1960 yılında İ.D.G.S.A Resim Bölümünden mezun oldu. Galeri hocası Halil Dikmen, atölye hocası Prof. Zeki Faik İzer`di. İstanbul Belediyesi Planlama Müdürlüğünde teknik eleman olarak çalışma hayatına atıldı. Daha sonra reklam ve dekor işleri ile ilgili bir atölye açtı. Beşiktaş Kız Lisesi ve Cibali Kız Orta okulu`nda resim ve sanat tarihi öğretmenliği yapan sanatçı, şehir tiyatrolarında realizatör, büyük firmalarda sanat danışmanı olarak vazife aldı. İlki 1960 yılında olmak üzere 52 kişisel resim sergi açtı. 1983 yılında Offenbach Main Novotel`de açtığı sergi gördüğü ilgi üzerine iki ay devam etti. Aynı yıl Frankfurt/Main`da Bark für Gemeinwirtschaft`ta 15. kişisel sergisini açtı ve Frankfurt/Main Kunstverin üyesi oldu. 1992 yılında Moskova Manege Sergi Salonunda Kişisel sergisini açtı ve 1996 Avusturya Kirchdorf yerleşim merkezinde "Kültür Hudutsuz" başlığı altında bir festivalde eserleri yer aldı. Yurtiçinde ve yurtdışında 600`ün üstünde karma sergi ve Devlet Resim Heykel sergilerine katıldı. Yurtdışında Almanya, İsviçre, Amerika, Japonya, Rusya, İtalya, İngiltere, Avusturya, Malezya`da ve New York`ta "Türk Evi"nde eserleri bulunmaktadır. Yurtiçindeki eserleri, İstanbul Resim Heykel Müzesi, Bolu Müzesi, Dışişleri Bakanlığı, Kültür Bakanlığı, Turizm Bankası, Yapı ve Kredi Bankası, Akbank, Emekli Sandığı, Yaşar Bank, İş Bankası, Ziraat Bankası Umum Müdürlüğü, Pamukbank Umum Müdürlüğü, Emlak ve Kredi Bankası Umum Müdürlüğü, Halk Sigorta gibi resmi ve özel koleksiyonlarda yer almaktadır.

Katalog No:62

Sanatçı: Kainat B. PANJONK

Eserin Adı: Doğanın Ölümü

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 38/144

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

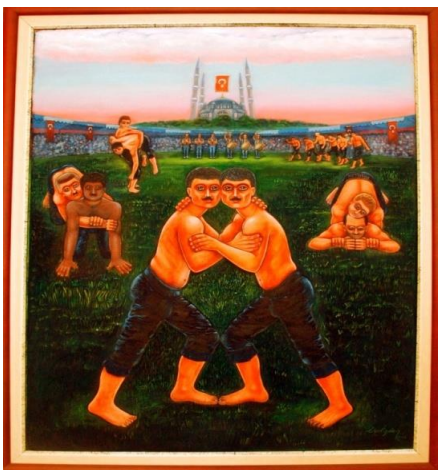
Eserin Boyutları: 60X100

Kompozisyon: Sanatçı yağlı boya eserinde yok olmakta olan doğayı kendi özgün anlatımıyla resmetmiştir. Toprak altında kalan ağaç gövdeleri ve şiddetli rüzgarlara esir düşmüş dalları, ters düz olmuş doğayı etkileyici bir ifade ve renksel anlatımla sunmaktadır.Sanatçı gerçekçi bir anlayışla doğayı ve yaşantıyı gözlemleyerek bir çalışma oluşturmuştur.Dingin ve yalın bir anlatımla eseri ele almıştır.Renksel anlatımda karşıtlık yaratmıştır.Geniş ve boş alanlar ise metafizik üslubu yakalamaya çalışır gibidir.Resmin üst tarafına yerleştirilmiş yapraklar ise kolaj ifadesi olarak görülmektedir.Kısaca sanatçı burada birkaç üslubu birarada kullanmaya çalışmıştır.

EROL ÖZDEN

1943 Samsun, Havza' da doğdu.1960 İstanbul İlk öğretmen Okulu Resim-Müzik Seminerinden,, 1964 Ankara Gazi Üniversitesi (Gazi Eğitim Enstitüsü) Resim-İş Bölümünden mezun oldu. Aynı yıl Devlet Resim ve Heykel Sergisine iki eserle katıldı.1977 Yılına kadar yurdumuzun çeşitli il ve ilçelerindeki ortaöğretim kurumlarında resim-iş öğretmeni olarak çalıştı. 1978 İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'ne atandı.1980 İstanbul Atatürk Yüksek Öğretmen Okulu Resim-İş Bölümü öğretmenliğine atandı.1982 Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı..1984 Lisans Eğitimini tamamladı. (4. Yıl).1987 "Sanatta Yeterlik" aldı (Doktora Eşdeğerli) .1990 2809 Sayılı Yasa kapsamında Resim-İş Eğt. alanında "Doçent" oldu .1998 "Grafik Tasarım" alanında "Profesör" unvanı aldı. 1998-2010 Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi Anasanat/Anabilim Dalı Öğretim Üyesi ve Anabilim Dalı, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölüm Başkanlığı ve AİBÜ Güzel Sanatlar Fakültesi Dekanlığı görevlerinde bulundu.

Katalog No:63

Sanatçı: Erol ÖZDEN

Eserin Adı: Pehlivanlar

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 39/206

Kullanılan Teknik: Naif

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 76X98

Kompozisyon: Sanatçı resminde muhtemelen Kırkpınar'ı canlandırmaktadır.Çok iyi bir perspektifle hazırlanmış olan eser yağlı güreş alanındaki bütün öğeleri yansıtmaktadır. Önde güreşe tutuşmuş olan pehlivanlar varken arka planda davulcu ve zurnacılar, onların hemen yanında güreşe hazırlanan pehlivanlar görülmekte arka plandan tüm görkemiyle Selimiye camii ve ortada Türk bayrağı görülmektedir. Çimenlerde ve pehlivanların üzerinde kullanılan renkler oldukça uyumludur. Naif bir eser olmasına rağmen form ve yapısal algılama sorunu yüzünden eser çocuksu bir ifade ile daha önce denenmiş pek çok naif eserin etkisinde kalarak çocuksu bir ifadeye bürünmüştür. Pehlivanlardaki deforme sayılabilecek duruş da bunun etkisi olarak görülebilir.

NEVBAHAR AKSOY

1952de doğdu.1962-1972"Üstün Yetenekli Çocuklar" bursundan yararlandı.1972 Paris Devlet Güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nu bitirdi.1975İstanbul Devlet Tatbiki güzel Sanatlar Yüksek Okulu'nu bitirdi.1987Paris Sorbonne Üniversitesi'nde plastik sanatlar doktora tezi verdi. Yapıtları A.B.D, Fransa, Hollanda, İsviçre, Japonya, Lüksembourg ve ülkemizdeki özel koleksiyonlar ile Paris Belediyesi, Paris Turizm ve Tanıtma Bürosu, Kültür Ateşeliği, New York Türkevi, Tokyo Türk Büyükelçiliği, Kültür Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Paşabahçe, İş Bankası, Destek Reasürans, Emlak Bankası, Edirne Müzesi, Demir-Halk Bank, Ziraat Bankası'nda bulunmaktadır.

Yapıtları A.B.D, Fransa, Hollanda, İsviçre, Japonya, Lüksembourg ve ülkemizdeki özel koleksiyonlar ile Paris Belediyesi, Paris Turizm ve Tanıtma Bürosu, Kültür Ateşeliği, New York Türkevi, Tokyo Türk Büyükelçiliği, Kültür Bakanlığı, Maliye Bakanlığı, Paşabahçe, İş Bankası, Destek Reasürans, Emlak Bankası, Edirne Müzesi, Demir-Halk Bank, Ziraat Bankası'nda bulunmaktadır.

Katalog No:64

Sanatçı: Nevbahar AKSOY

Eserin Adı: Acıpayam Pazarında

Eserin Yapım Tarihi: 1990

Envanter/ Demirbaş No: 40/140

Kullanılan Teknik: Akrilik

Eserin Boyutları: 60X73

Kompozisyon: Pazar temasını konu alan çalışmada, hareketli figürler kullanılmıştır. İki köylü erkek ve iki köylü kadının oluşturduğu eserde ellerinde sepetlerle pazara getirdikleri ürünlerini satışa hazırlama anları resmedilmiştir. Oldukça realist bir çalışma olan eserde kullanılan renklerin uyumu ve hatların belirginliği sanatçının detaylar konusundaki ustalığını sergilemektedir. Oldukça iyi bir gölgeleme ile eser hareketlilik katmıştır.Resimde grafiksel bir diziliş dikkat çeker.Lokalize tonlarla açık-koyu dengesi üzerinde figürlerin yer aldığı görülür.Renkler zıt oertamlı soğuk-sıcak olarak çok ustaca kullanılmıştır.Ancak Türk resim sanatında D grubu olarak adlandırılan pek çok sanatçının eserleri ile etkileşimini de göz ardı etmemek gerekir.

AYŞE ÖZEL

1979 İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü Prof. Devrim Erbil Atölyesi'nden mezun oldu. 1986’da Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü’nde Sanatta Yeterlik çalışmasını tamamladı. 1998’de Doçent, 2004’de Profesör oldu. Üçü yurtdışında olmak üzere 15 kişisel sergi açtı. Sanat ve sanat eğitimi alanında yayınlanmış kitap ve makaleleri bulunmaktadır. Ulusal ve Uluslararası birçok sergi ve sempozyuma katılmıştır. 1986-2010 yılları arasında Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü’nde öğretim üyesi olarak çalışmıştır.Halen Doğuş Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Resim Bölümü'nde görevini sürdürmektedir.

Katalog No:65

Sanatçı: Ayşe ÖZEL

Eserin Adı: Testi

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 41/156

Kullanılan Teknik: Anlatımcı

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 52X72

Kompozisyon: Tuval üzerine yağlı boya tekniği ile çalışılmış olan bu resimde Su altı teması işlenmiş olup, kabarcıklar adıyla denizin dibinde yatan amforalardan çıkan hava baloncuklarına vurgu yapılmıştır. Farklı yönlerde dip dibe amforalar sağa ve sola yönelmişte olsa da tek tip olarak betimlenmiştir. Ön plandaki daha açık tondaki iki amfora, hem açık tonlarıyla hem de aynı yönde tekrara dayanan yerleşimiyle resime hareket değil monotonluk katmıştır. Resmin büyük bölümüne hakim olan su tabakası boşluk etkisiyle mavi tonların derinlik algısına dayalı olarak etki artırıcı niteliğindedir. Ancak kabarcıkların nesnelliği dekoratif bezeme anlayışıyla yerleştirilmiş olması, sanki mozaik taşlar gibi bir dizim diyebiliriz. Yine, amforaların tek tip kalıpsallığı hatta oldukça sağlamlığı bozulmamışlığını da bu açıdan değerlendirebiliriz. Resimsel açıdan bakıldığında ise dekoratifliğini de göz önüne alırsak, naif bir çalışma olarak adlandırmamız kaçınılmazdır.

İSMAİL ÇORBACI

1957 Uzunköprü Kurtbey doğumludur.1975-76 İstanbul Çapa öğretmen okulu resim seminerinden mezun oldu.1977-78 İstanbul Devlet Güzel sanatlar Akademisine girdi.1983-İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Neşat Günal atölyesinden yüksek lisans mezun oldu.Trakya Üniversitesi Eğitim fakültesi Resim-İş Eğitimi bölümünde Öğretim görevlisi oldu Emekliliğe ayrılarak kendi atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Katalog No:66

Sanatçı: İsmail ÇORBACI

Eserin Adı: Hormonlu Canlı Fosil Yatak

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No: 42/153

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X70

Kompozisyon: Resim, Sanatçığının adlandırdığı üzere göndermeler içeren metaforik bir anlatmaya dayanmaktadır. Dış gerçeklilikle direk bağlantı kurulamayan figüratif nesneler imajinatif betimlemeler olarak ele alınmıştır. Muhayyilemizde canlandırdığımız şekiller reaksiyaonel anlamda, iç hesaplaşmalarımızın bir tezahürüdür. Tabi bunlar her sanatçının kendi iç dünyasının özgün, spesifik figürasyonunu oluştururlar. Yorum açık olsalar da, sanatçının anlatım ve üslup özelliğini değiştirmez. Genelde toprak sarısı ve onu tamamlayan gri, mavi ultra marin ve Prusya tonlar, sıcak soğuk dengesini kurmada, belli bir karamsarlığında yansıması olarak hacimle meleri ve gölgeleri vurgulamaktadır. Gerçi çoğu kez empresyonist anlayışta da soğuk renklerle gölgelerin çalışması bu güne de uzanan bir uygulamadır. Özellikle belli bir fırça tekniğinden söz edilemez. Serbest fırça sürüşleri ve serbest kontrast renkler söz konusudur. Bu haliyle biraz kasvetli tonlarla oluşan resmin, gerçek üstü diyebileceğimiz anlatımla ele alındığını söyleyebiliriz. Nitekim resmin içinde saklı insan bedenleri, çıplak ve muhtemelen dik göğüslü kadın figüründen oluşmakta pekte doğal olmayan bu kalkık göğüsler sanatçının hormonlu canlı göndermesiyle de örtüşüyordur.

MUZAFFER AKYOL

Retrospektif sergiler, telaffuzda güçlük çıkarırlar belki ama, önemlidirler. Çok önemli. 39 yılı ardında bırakmış Akademili bir ressam için özellikle... Bu ressamın retrospektifi dolayısıyla aynadaki yansımasında neler gördüğüne gelince... 12 çocuklu Nuriye Hanım'ın oğlu, Trabzonlu bir ressam olarak Muzaffer Akyol, aynada en çok Sümela Manastırı'nın tepesindeki yaylada yaşayan 102 yaşındaki annesini görüyor. Bereket Tanrıçası Demeter ile özdeşleştirdiği annesinin bilgeliği resim hayatı boyunca onu korumuş; gizil güçler, Akyol'a her başı sıkıştığında yardım etmiş. Doğanın, onu, her güneş doğduğunda, deniz yükseldiğinde, yağmur yağdığında çoşkudan ağlatabildiğini itiraf ediyor. Bedri Rahmi Eyüboğlu'nun desen atölyesinin dışında, Devrim Erbil, Adnan Çoker, Ferruh Başağa, Neşet Günal gibi çeşitli atölyelerde bulunuyor. Bunun nedenine gelince: "Hiçbir atölyenin görüşünü içime sindiremiyordum. Hepsini bilmek istiyordum. Üst üste farklı filmler seyretmek gibi Başağı'dan Günal'a kendi kendime bir çeşitleme yaratıyordum. Çok eğlenceliydi. Hepsi kendi içinde ayrı ustalıkları olanları aynı zaman diliminde yakalama gibi bir lüksüm vardı."Böylesi eklektik bir plastik filmin ressam izleyicisi Akyol, keyfin yanında çok da ızdırap çektiğini ve büyük bir mücadele verdiğini söylüyor. Onları çoktan yaşamış, çözmüş bitirmiş olan diğerleri... Bu yüzdendir ki Akademi'de Anadolu'dan gelenler heba olup gitmişlerdir." Muzaffer Akyol, aynadaki yansımasını anlatmaya devam ettiğinde aykırı, muhalif bir ressamdan söz açıyor. Çağına tanıklık eden sanatçının, ülkesindeki mutsuzlukları ve rahatsızlıkları vermek zorunda olduğunu belirtiyor. Ama sloganın asla resmin önüne geçmemesi gerektiğini, "Aksi takdirde tuzağa düşülür," diyerek vurguluyor.Soyguncular, üçkağıtçılar, yalanı kendilerine sermaye yapanları kurbağa, kılçık ya da garip mahlukat biçimlerinde verirken önce plastik değerin geldiğine dikkat çekiyor. Akyol, Türk resminin 60'ları, 70'leri, 80'leri ve 90'ları yaşamış bir ressamı olarak resmin, birdenbire para etmesiyle değişen plastik sanatlar dünyasında geçirdiği şok'u ise şöyle anlatıyor: "1974 yılında resimlerim sergide satıldı. Kazandığım para, serginin açılış günü Çiçek Pasajı'nda bitti. Sonrası rüya gibiydi. 80'ler geldiğinde resimlerim satılıyor, ciddi paralar kazanıyordum." Bu süreçte istemediği birçok resim üretmiş olabileceğini, bir gün ekonomik düzeyi istediği yere gelince resimlerinin hepsini geri satın alıp, bazılarını gözünü kırpmadan yok edebileceğini öne sürüyor.

Katalog No:67

Sanatçı: Muzaffer AKYOL

Eserin Adı: Kurbağa

Eserin Yapım Tarihi:

Envanter/ Demirbaş No: 43/137

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X60

Kompozisyon: Tanınmış ressamın yağlıboya tablosunu görüyoruz. İsimsiz olarak adlandırdığı resimde, resmin tamamını kaplayan bir kurbağa resmi görmekteyiz. Sıcak grilerin hâkim olduğu bu resimde çok canlı gözlerle sıçramayı andıran pozda resmedilen kurbağa kimi yerde yalama ve fırça vuruşlarıyla çalışılmış olup, empresyonistlerin çalışma tarzını yansıtmaktadır. Resmin sağ üst köşesindeki kırmızı yuvarlak leke acaba ikaz için mi konmuş olabileceğini düşünüyoruz. Kompozisyon için olduğunu sanmıyoruz, çünkü resmin bütününde tamamlayan bir başka tasarımsal vurgu yok, ne var ki serbest harekete sahip fırçasını ustalıkla kullandığı belli oluyor. Boyanın yer yer kalın sürülüşü, imgeyi aşarak pentür üzerinden bir ressamın, resmetme kurgusunu ve biçimlendirme çabasını ve tabi ki üslubunu görüyoruz.

MEHMET AKBABA

1948 yılında Fatsa'da doğdu.1965 yılında İstanbul İlk öğretmen okulu resim seminerini kazandı. 1969 yılında mezun oldu.1969 Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okuluna girdi. 1974 yılında mezun oldu.1977-80 seksen yıllarında Mensucat Santral Fabrikası'nda kreatörlük yaptı.1980 yılında girdiği İstanbul Devlet Opera ve Balesi'nde halen U.Dekoratör olarak görev yapmaktadır. 10 un üzerinde ödülü ve çok sayıda sergisi bulunmaktadır.

Katalog No:68

Sanatçı: Mehmet AKBABA

Eserin Adı: Kuşlar

Eserin Yapım Tarihi: 1993

Envanter/ Demirbaş No: 44/161

Kullanılan Teknik: Expresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 100X120

Kompozisyon: Sanatçı eserinde bir duvara yapıştırılmış eski bir duvar kağıdındaki resmi yağlı boya tekniğiyle hazırlamıştır. Köşeleri, yıpranmış, kıvrılmış ve bazı bölgeleri kopmuş olan duvar kağıdı üzerinde bir avluda bulunan merdivenlerden, avluya genel bir bakışla, avludaki güvercinleri resmine taşımıştır. Sanatçı eserine ışığın az olduğu sol köşeden giderek aydınlanan bir mekana yapılmış olan güvercinleri çok iyi bir derinlik vererek yansıtmaktadır. Kullandığı sıcak renkler eseri etkili hale getirmektedir. Arka planda bulunan sütun dizisi tarihi bir yapının avlusunda olduğunu izlenimi vermektedir.Düşle gerçek,tensellikle tinsellik alegorik bir yaklaşımla verilmeye çalışılmıştır diyebilGüvercin formları bunu vurgulayan önemli unsurlar olarak görülebilirTitiz ve sakin aynı zamanda yumuşak ve sıcak bir atmosfer yaratılmaya çalışılmıştır.

ALİ CANDAŞ

1940 Trabzon Beşikdüzü'nde dünyaya geldi. Babasının görevi nedeniyle ilkokulu Erzurum Gazi İlkokulu'nda bitirdi. 1952 yılında Erzurum Pulur Köy Enstitüsü'ne sınavla girdi 1956 yılında İstanbul Çapa Öğretmen Okulu resim semineri öğrencisi oldu. 1959 yılında bu okulu bitirerek ilkokul öğretmeni olarak İstanbul-Çatalca Bahşayiş köyü öğretmeni oldu. Aynı yıl Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümü'nü ikincilikle kazandı.1962 yılında resim-iş öğretmeni olarak Urfa Kız Öğretmen Okulu'na atandı.1965 te Trabzon Karma Ortaokuluna nakli çıktı. İşini çok

sevdiği için bu okulda fazla kalmadan,altı ay sonra Ordu Perşembe Öğretmen Okulu' resim-İş öğretmenliğine geçiş yaptı.1971 yılında ilk kişisel sergisini bu şehirde açtı. 1973 kasımında sanat duygularının alevlendiği İstanbul-Çapa Öğretmen Okulu resim öğretmenliğine atandı. Bu okulda beş yıl çalıştıktan sonra İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü'ne geçti. Yıl 1978 di. Aynı kurumda; (yeni adıyla Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü) Prof. olarak uzun yıllar çalıştıktan sonra 2006 haziranında kendi isteği ile emekli olmuştur.Ali Candaş işini çok seven bir sanat eğitimcisi olduğu için 20 yıl gibi uzun bir zaman dilimini öğrencilerine ayırdı. 1982 de sanatı için çalışmaya başladı. 150 cıvarında karma ve gurup sergilerine katılırken 55 kişisel sergi açmıştır.

Katalog No:69

Sanatçı: Ali CANDAŞ

Eserin Adı: Bir Dargın Bir Barışık

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 45/190

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

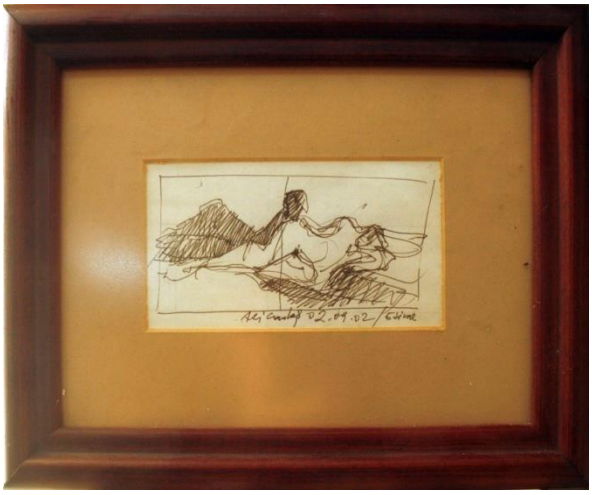
Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 135X230

Kompozisyon: İki figürlü eserde duygusal bir tema oluşturan sanatçı, iki zıt duyguyu eserine yansıtmaktadır. Arka plandaki figür hüzün karamsarlığını ve soğukluğunu yansıtırken, ön plandaki NÜ figürse huzurun ve güvenin sadeliğini anlatmaktadır. Geniş renk lekeleri ile şiirsel bir anlatıma yönelinmiştir.Bir taraftan figürler kendini bırakmış olarak gösterilirken diğer taraftan çarpıcı devinimler sergiler pozisyondadır.Bizzat yaşamdan yola çıkarak ele alınan bir konu anlayışı içindedir.İki parçadan oluşan bu çalışmada uzanmış iki figürden oluşan bu çalışmasında sanatçı,duygusallık içindeki figürleri göndermeler içinde sunmaktadır.Sanatçı figüratiften soyutlamaya geçişi büyük bir ustalık halinde

vermektedir.Teknik olarak bakıldığında ise tualdeki kalınlıktan en az birkaç kez astarlandığını söyleyebiliriz.Bu ise tualde resim yapma aşamsından önce sanatçının ciddi bir hazırlık aşaması için çalıştığını göstermektedir.Bu ise kendini geniş renk lekeleri ile şiirsel bir anlatım yolu seçen sanatçının başarısını arttırmıştır.Ayrıca Çalışmada zaman zaman denediği katı olmayan sıvı boyanın akmasıyla oluşan izlenimlere deyer verdiğini belirtmek gerekir.

Katalog No:70

Sanatçı: Ali CANDAŞ

Eserin Adı: Bir Dargın Bir Barışık

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:189/297

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: karakalem

Eserin Boyutları: 15X20

Kompozisyon: Eser aynı sanatçının, (katalog no:69) aynı isimli yağlı boya tablosunun kara kalem eskizidir.Bir önceki çalışmanın eskizi olan tablo aslında eser sayılmaktan uzak olarak değerlendirilmelidir.

ALİ ATAKAN

1940 yılında Baf'ta doğdu.1961 yılında Gazi Eğitim enstitüsünden Mezun oldu.1961-92 yılları arsında değişik okullarda ve Doğu Akdeniz Üniversitesinde Öğretim Üyeliği Yaptı.1983-93 yılları arasında Paris ve Londra'da bulundu1986 Uluslararası Asya – Avrupa Bienali de dahil olmak üzere birçok sanat yarışmasında jüri üyeliği yaptı.Sanatçının eserleri dünyanın değişik yerlerinde özel koleksiyonlarda yer almaktadır.

Katalog No:71

Sanatçı: Ali ATAKAN

Eserin Adı: Güneşin Kadınları

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 47/191

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 100X240

Kompozisyon:Çok figürlü eserde sanatçı güneş ve kadın temasını işlemiştir. Güneş altında çalışan kadınları anlatan eser güneşin yakıcılığını ve kadınların bu zor koşullarda çalışmalarına atıfta bulunmaktadır. Figürlerdeki hareketlilik ve kullanılan renklerin seçimi eserdeki bütünlüğü oluşturmaktadır. Eserin adından da anlaşılacağı üzere son derece sıcak bir atmosfer içinde ele alınmış bir konudur.Doğayı kendi duygusallığı içinde ele almış gibi gözükmektedir.Çalışan insanların doğa içindeki durumları ele alınmıştır.Renk düzeni ile konu sağlıklı bir uyum içinde verilmiştir.Renk ve biçimler çizginin ve lekesel biçimlendirmenin yüzeyde yarattığı bir ustalıkla halledilmiştir.Hatta resmin bütününe bakıldığında hafif bir fütürist etkiyi de görmek müm- kündür.Sıcak renklerle öne çıkan figüratif anlatım sanatçının daha sonraki resimleinin üslubu hakkında da bilgi verir bir mesaj niteliğindedir.

İSMAİL AVCI

(d. 1939 Terkos Köyü İstanbul) Türk ressam.Kepitepe Köy Enstitüsü-Öğretmen Okulu'ndan mezun olduktan sonra, Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü 1961 yılında bitirdi.Dönemin Sivas Pamukpınar ve Bolu Erkek Öğretmen Okulları'nda resim öğretmenliği yaptı.1967 yılında T.C. devlet bursu ile gittiği Fransa'da Ulusal Eğitim Enstitüsü'nde staj yaptı. Louvre Müzesi'nde Cezanne ve Van Gogh'dan röprodüksiyon çalıştı.Cumhuriyetimizin 50. yılında MEB adına gençlere yönelik resim ve afiş sergileri düzenledi. 1973 yılında başladığı İstanbul Atatürk

Eğitim Enstitüsü ve Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi'nde "Öğretim Üyeliği", "Ana Sanat Dalı Başkanlığı" ve "Bölüm Başkanlığı" görevlerinde bulundu. Bu sürede lisans tamamladı. Doktoraya eşdeğer Sanatta Yeterlilik aldı. 1986'da doçent, 1992'de profesör oldu.Önce Desen Sonra Desen adlı, 311 eserini içeren kitabı yayımlandı. 1999 yılına kadar aralıksız 26 yıl görev yaptığı Marmara Üniversitesi'nden kendi isteği ile emekli oldu. Üç'ü birincilik olmak üzere beş ödülü bulunan sanatçı, halen Işık Üniversitesinde "Öğretim Üyesi" olarak görev yapmakta ve İstanbul Küçükyalı'daki atölyesinde resim çalışmalarına devam etmektedir.

Katalog No:72

Sanatçı: İsmail AVCI

Eserin Adı: Meriç Köprüsü

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:48/192

Kullanılan Teknik: Naturalist

Kullanılan Malzeme: Kağıt Üzerine Kara Kalem

Eserin Boyutları: 24X69

Kompozisyon: Edirne Karaağaç yolu üzerinde Meriç ve Arda nehirlerinin birleştikleri yerde Meriç Nehri'nin üzerinde bulunmaktadır. Bu köprünün olduğu yerdeki selden yıkılan eski köprünün yerine Sultan II.Mahmut Edirne'ye geldiğinde yeni bir köprü yapılmasını istemiştir. Ancak maddi sıkıntıdan ötürü köprünün yapımına hemen başlanamaz ve bu köprü Abdülmecid döneminde yapılabilmiştir. Köprünün yapımına 1842 yılında başlanmış, 1847'de de tamamlanmıştır. Mimarının kim olduğu bilinmemektedir. Mecidiye (Meriç) Köprüsü, 263 metre uzunluğunda ve 12 kemerlidir Sanatçının kara kalem tekniğiyle Edirne Meriç köprüsünü resmetmiştir. Oldukça detaylı bir çalışma olan eserde Meriç köprüsünü tüm ayrıntıları ile izlenimciye sergilemektedir. Meriç nehri üzerinde köprünün yansıması,

nehirdeki sandallar, etrafındaki yapılar ve ağaçlara kadar eksiksiz ve her detayın kusursuzca işlendiği bir eserdir.

Katalog No:73

Sanatçı: İsmail AVCI

Eserin Adı: Meriç Köprüsü

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 49/204

Kullanılan Teknik: Naturalist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 24,5X69,5

Kompozisyon: Edirne Karaağaç yolu üzerinde Meriç ve Arda nehirlerinin birleştikleri yerde Meriç Nehri'nin üzerinde bulunmaktadır. Bu köprünün olduğu yerdeki selden yıkılan eski köprünün yerine Sultan II.Mahmut Edirne'ye geldiğinde yeni bir köprü yapılmasını istemiştir. Ancak maddi sıkıntıdan ötürü köprünün yapımına hemen başlanamaz ve bu köprü Abdülmecid döneminde yapılabilmiştir. Köprünün yapımına 1842 yılında başlanmış, 1847'de de tamamlanmıştır. Mimarının kim olduğu bilinmemektedir. Mecidiye (Meriç) Köprüsü, 263 metre uzunluğunda ve 12 kemerlidir.Sanatçının (Katalog no:72) aynı isimli kara kalem tekniğiyle hazırladığı eserin, yağlı boya tekniğiyle hazırlanmış halidir. Klasik pentür tadı içinde temiz ve saydam temiz renklerle yaptığı eserde yeşil ve mavi tonları fazlasıyla kullandığını görüyoruz. Renk derecelendirmeleri ile hacimsel etki kuvvetlenmiştir. Güçlü bir desen ve renkçilikle resimlerinde öz biçim dengesi kurmuştur.

TAYYİP YILMAZ

1930 Yılında Bulgaristan'da doğdu.1935 yılında ailece Tekirdağ'a göç etti.köy ilkokulundan sonra 1951 de kepirtepe köy enstitüsünü,1954 te Gazi eğitim enstitüsü resim iş bölümünden mezun oldu.köy enstitüsünde Selahattin TARAN,gazi eğt.enstitüsünde Malik AKSEL,Refik EPİKMAN,Şinasi BARUTCU gibi hocalardan

temel bilgiler aldı.Bingöl ve Malatya gibi illerde eğitimci ve idarecilik yaptıktan sonra Edirne'ye döndü.1968 de Edirne güzel sanatlar galerisini kurdu,sanat çalışmaları ve müdürlüğünü yaptı.Trakya Üniversitesi .kuruluş çalışmalarında yer aldı aynı zamanda branşı ile ilgili eğitimler verdi.1985 yılında Trakya üniversitesi Mimarlık fakültesinde emekli oldu.Bulunduğu yörelerden ve Edirne'den çeşitli tekniklerde resimler yaptı.çok sayıda sergi açtı ve fotoğraf sanatıyla da ilgilenerek çekim ve derlemeler yaptı.Edirne konusunda büyük bir arşiv oluşturdu,üç adet Kırkpınar kitabı ve afişler hazırladı.Ulusal Kırkpınar yarışması fotoğraf yarışması birinciliği vardır.

16-30 ekim2000 de Ankara'da biri özel galeri diğeri kültür bakanlığı resim heykel müzesinde sergi açtı.18 mart 2003 İzmir iş bankası galerisinde,24 mart 2003 Bulgaristan STARA şehrinde 12 ressamla birlikte sergiler açtı.22 ağustos 2008 de Türk soylu ressamlar ile Edirne'de resimler yapıp sergiler açtı.15.nisan 2008 de güzel sanatlar galerisinde 50.yıl sergisini açtı..çok sayıda karma sergilere katıldı. Edirne kültür ve sanatçılar derneği onursal belgesi aldı. Edirne'de bir sokağa adı verildi.çok sayıda plaket ve ödül sahibidir.Edirne edebiyat fakültesi tarafından tez konusu yapıldı.70 yaşında olan ressam halen Edirne'de yaşamaktadır.

Katalog No:74

Sanatçı: Tayyip YILMAZ

Eserin Adı: Tahtakale caddesi

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No: 51/200

Kullanılan Teknik: Naturalist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 35X50

Kompozisyon: Sanatçımızın yine Edirne görünümlerinden oluşan bir başka çalışmasıyla karşı karşıyayız. Kış mevsiminde görüntülenen şehrin, ortak sembolü

olmuş Selimiye camisinin geri planda ve yüksek resmedilişi, sol yanda uzanan duvarların ve bize dik açılı sokağın bitimi doğrultusunda bakıldığında sol tarafta görüntüye girmeyen 25 Kasım şehir stadı ve Tahtakale caddesinden Selimiye camisine bir bakış diyebiliriz. Ressamın diğer çalışmaların da rastlayacağımız, çoğu peyzajlarında sık kullandığı bakış açısıyla, önden geriye doğru giden ve daralan nehir, yol, patika vb betimlemelerden izleyici de ayrıca psişik bir derinlik algısı yaratarak bir uzaklaşmanın yanı sıra mekânsal olarak derinlik yanılsamasını da kuvvetlendiren bir unsur olarak ta bakabilmeliyiz. Tabi bu resimde de paralel bir perspektiftik düzenlemeye özgü kaçışlar söz konusudur. Tasvir resimlerinin değişmez koşulu olan tek bakış noktası doğrultusunda, izleyene baktırılan nokta aynı zamanda sanatçının da resmettiği nokta olduğundan ufukta esas noktanın biraz üstünde konumlanan cami gerçekten odaklanmanın nasıl yapılacağına dair bilgi vermektedir. Geriye giden tek kaçışa rağmen düşey hatların çoğunluğu hareketlilik kazanmasına rağmen derinlik etkisini dengelemektedir. Sanatçının Üslup farkı diyemeyeceğimiz, ancak boyama tarzında farklılıklarda gözlemlemekteyiz. Bir örnekleme yapacak olu isek, Türk resminde İbrahim Safi tarzında, ancak ondan daha düzenli fırça vuruşlarıyla karşı karşıyayız diyebiliriz. Kasvetli bir kış havasına, sıcak turuncular ve soğuk grilerle gölgelemeler canlılık katmış olduğudur.

Katalog No:75

Sanatçı: Tayyip YILMAZ

Eserin Adı: II Bayezıd Külliyesi

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No: 52/201

Kullanılan Teknik: Naturalist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 35X50

Kompozisyon: Edirne ye eğitimci olarak da hizmetleri geçen, tüm resimlerinde Edirne yi konu edinen sanatçının bahar aylarında yapılmış olduğunu sandığımız, arka planda II. Bayezıd Camii ve Külliyesinin, ön planda ise tunca ırmağının yer aldığı peyzajını görüyoruz. Tuval üzerine yağlıboya olarak çalışılmış resmi sıcak ve soğuk renklerin uyumunun yanı sıra sıcak ve soğuk gri değerlerle son derece sakin ve dinlendirici etki yapıyor. Kompozisyonda ağaç ve cami minaresinin düşey hatlarına rağmen, Külliyenin ve set boyunun yatay konumda resmedilişi statik bir etki yaratmaktadır. Genelde taşkın olmadığı sürece sakin akan tunca ırmağının Nazlılığında resme dair bir yumuşaklığı da tamamlıyor. Yine Türk Empresyonistlerine özgü pentür anlayışı ve titiz ve gözleme dayalı aktarımıyla öne çıkmakta olduğunu söyleyebiliriz. Ama şunu da belirtmek gerekirse, kentlerini resmeden ressamlar grubunda tekniklerinde tam bir parellelik olmasa da soft anlatımlarıyla belki de Fransız ressam Alfred Sisley (Port-Marly'de gel git -1876)ile bir özdeşlik kurmak mümkündür. Resimde gökyüzündeki bulutların ve ışığın aynı zamanda caminin sudaki yansımaları resme hem canlılık hem de tamamlayan unsurunu oluşturmaktadır. Sanatçının tüm resimlerindeki ortak üslup ve tekniğine rağmen, burada fırçanın daha profesyonel şekilde kullanıldığına tanıklık ediyoruz. Empresyonist gelenekte, henüz tasvirden arınmamışlık söz konusu olduğundan, izlenim boyutu ne olursa olsun gerçekliğin estetik özümsemesi sürecinde varlıkların özgül niteliği söz konusudur. Nehirde balık tutan adamın kırmızı benek gibi renk armonisinde kompozisyona iliştirilmiş bir hali söz konusudur.

RAMİZ AYDIN

1937, Espiye, Giresun, Türk ressam ve öğretim üyesi.1961 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü bitirdi.1982-2004 yılları arasında İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü ile Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'nde sanat eğitimciliği ve Resim Ana Sanat Dalı Başkanlığı yaptı.1987'de doçent, 1995 yılında profesör oldu. 40'ın üzerinde kişisel sergi açtı. 2004 yılında emekli oldu.Halen İstanbul'da resim çalışmalarına devam etmektedir.Film yönetmeni Remzi Jöntürk'ün kardeşidir**.**

Katalog No:76

Sanatçı: Ramiz AYDIN

Eserin Adı: Oturan Kadın

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:53/164

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 40X50

Kompozisyon: Sanatçı eserinde müzisyen bir kadını elinde müzik notaları ve arkasında asılı duran kemanı ile sandalyede oturur vaziyette resmetmiştir. Tarihi bir yapıda olduğunu pencere sövelerinden anlamaktayız. Küçük yuvarlak bir masanın hemen yanındaki sandalyede kırmızı elbisesi içerisinde oturmakta olan bir kadın figürünü, oturdu sandalyenin kırmızı örtüsü, kırmızı ayakkabısı ve kırmızı takıları ile bütünleştiren sanatçı, konsere hazırlanan bir müzisyen edası yarattığı bir eserdir. Eserin renksel bir uyum vardır. Baskın renk olarak figürün üzerindeki kırmızı ön plana çıkmaktadır. Sanatçı burada toplumsal bir resim yaparak yaşamın bir kesitini vermeye çalışmıştır.İlginç bir ustalıkla rengi ve lekeleri hareketli uygulayıp canlı palnlamaya karşı çıkışı göstermiştir.

MEHMET PESEN

1923 yılında İstanbul'da dünyaya gelen Mehmet Pesen, Resim öğrenimini Güzel sanatlar Akademisi Bedri rahmi Eyüboğlu Atölyesi'nde tamamlar(Kıymet Giray,1197,s1456). Pesen resimsel anlatımını, dönemin gelişen değerleri üzerine kurar. 1950'li yıllarda halk oyunlarını konu alan seriler olan yapıtlarıyla katılır resim sanatına. Bunlar büyük boyutlu tuval yüzeylerini tümden kaplayan ve motifsel bir yorumla ele alınan figürsel anlatımlardır. Bu yıllarda ikinci bir eğilim olarak, çeşitli malzemeler ve lekesel soyut anlatımlar, tüm sanatçıların ilgi odağını oluşturmaktadır. Mehmet Pesen de, 1955 yılında motifsel yorumlarla başladığı 'Horozlar'serilerini, bu

eğilim uyarınca, 1965 yılının sonlarında yeni yorumlara ulaştıracak, yeni bir anlatıma dönüştürecek kum ve boya karışımlarıyla soyut anlatıma yönelecektir. Pazar, Pesen'in sanat anlayışında bu yıllarda ulaştığı özellikleri yansıtan bir örnektir. Bu arayışların devamı,1970'li yılların başlarında üretmeye başladığı 'Kağnılar' serisinde öznelleşecektir.1975 yılında Mehmet Pesen'in sanat anlayışında önemli bir değişim gerçekleşecektir. Pesen bu aşamada, geçirdiği sanat evrelerinin deneyimlerini, üyesi bulunduğu On'lar grubunun düşünsel ereği olan, geleneksel el sanatlarımızın esinleriyle birleştirecektir. Esin kaynağı olarak da, el sanatlarımız arasında tek resimsel örnek olarak yer alan minyatürlerimiz belirleyecektir. Bu doğrultuda ürettiği yapıtlarında; köy ve köy yaşamından görünümler ve kent özellikle de İstanbul yaşamından Kesitler sunar. Bu görünümler minyatürün şematik, iki boyutlu kuruluşlarını anıştıran tuval resimleridir. Sanat yaşamının ilk örneklerinden itibaren, seçtiği konular üzerine seriler üretmeyi bir sistem olarak benimseyen Pesen, minyatür esinli resimlerinin başlangıcında da iki temel konu üzerinde çeşitlemelere gidecektir. Gelin alayları ve özellikle de Topraklı evleri… Bu seriler Pesen'in sanat anlayışının kesinleşen değerlerini taşıyan örnekler olarak önem kazanır. Konya, Bursa, Kaş, Bodrum, Diyarbakır'ın yanı sıra, Karadeniz Kentlerinin doğal ve yaşamsal kesitleri de Pesen'in Sanatsal Yorumlarıdır; renk renk, biçim biçim. Son yıllarda Mehmet Pesen'in, konuları arasında İstanbul görünümleri öncelikli olarak yer almaktadır. Yaşamını sürdürdüğü ve uzun yıllar bir öğretmen olarak öğrenciler yetiştirdiği İstanbul'un semtleri, çarşıları, tarihi yapıları ve köprüleri Pesen biçimiyle aktarılır.

Katalog No:77

Sanatçı: Mehmet PESEN

Eserin Adı: Gelin

Eserin Yapım Tarihi: 2000

Envanter/ Demirbaş No: 55/142

Kullanılan Teknik: Naif

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 30X45

Kompozisyon: Resimleri çağdaş, özgün ve yerel kimlikarayışının ürünleridir. Batı sanatına sırt çevirmeden, ölçülü bir deformasyon ve lşrik soyutlama öncelik kazanmaktadır.”10’lar Grubunun üyeleri arasında olan Mehmet Pesen başlangıçta doğayı nakışçı bir yorumla ele almış,giderek nakıştan uzaklaşarak soyut ağırlıklı leke ve ışık düzenlemeleri ile yeni bir anlatıma yönelmiş, Ulusal kültüre dayalı, iki boyutlu,folklorik göndermeler yapan resimler üretmiştir.1980 den sonra ise minyatür çağrışımı yapan bir mekan içinde yöresel renkleri, altın yaldız ile birlikte kullanarak, istifleme biçiminde düz boyama tekniği ile daha yüzeysel ve şematiğe edilmiş resimleri ile Türk halk resim geleneğinden yararlanmışlardır.Mimari dokular,kent sembolleri,küçülen figürsel anlatım,altın yaldız ile köy düğünleri,kent görüntüleri gibi konularla içeriğini yaşamdan alarak yapıtlarını çeşitlendirmektedir. Sanatçı bu eserinde kırsal alanda gerçekleşen gelin alayını eserine taşımaktadır. Arka plandaki köy ve ön planda meydanlık bir alana toplanmakta olan davetlileri görmekteyiz. Resmin tam ortasında ata binmiş gelin ve onun hemen önünde Türk örf ve adetlerine göre giyinmiş kadınları resmetmiştir. Saf naiflikten geleneksel naifliği minyatür sanatına doğru kaydırmış gibi gözükmektedir.

DEVRİM ERBİL

(d. 1937, Uşak), Türk ressam ve öğretim üyesi.İlköğrenimini kendi deyişi ile “Çitlembik” ağaçlarının gölgeli yollarına bağlı Balıkesir Gazi İlkokulu’nda, liseyi ise Balıkesir Lisesi’nde tamamladıktan sonra şimdiki adıyla Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi olan Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü’ne yetenek sınavını kazanarak 1955 yılında girdi. Halil Dikmen ve Bedri Rahmi Eyüpoğlu ‘nun öğrencisi olarak 1959 ’da mezun oldu. İlk sergisini daha lise öğrencisi iken Türk Amerikan Derneği’nde açtı. Arkadaşlarıyla aynı yıl *Soyutçu 7’ler* grubunu kurdu.1962 yılında Akademi’ye asistan olarak girdi. Bedri Rahmi Eyüboğlu, Cemal Tollu ve Cevat Dereli atölyelerinde görev aldı.Altan Gürman, Adnan Çoker, Sarkis ve Tülay Tura ile Mavi Grup’u 1963 yılında kurduktan sonra İspanya Hükümeti’nin sanat bursu sınavlarını kazanarak gittiği Madrid ve Barcelona’da başladığı sanat araştırmalarına Paris ve Londra’da devam etti. 1970 yılında Doçent oldu. Türkiye Çağdaş Ressamlar ve Görsel Sanatçılar Derneği Başkanlığı, 1979-1982 yılları

arasında İstanbul Resim Heykel Müzesi Müdürlüğü görevlerinde bulunan Devrim Erbil, 1981 yılında profesör oldu. 1985'te başladığı Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü Başkanlığını üç yıl sürdürdü. 1988' ile 1990 yıları arası Yıldız Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde bölüm başkanlığı, yapan sanatçı, 1990 yılında bu kez Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi dekan yardımcılığı görevine getirildi. 1991 yılında Devlet Sanatçısı unvanını aldı.2004 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden emekli olan ve Balıkesir Belediyesi'nce *Devrim Erbil Çağdaş Sanat Müzesi* adıyla kişisel müzesi açılan sanatçı, Sanat ve Tasarım Fakültesi Dekanı olarak göreve başladığı Doğuş Üniversitesi'nde halen öğretim üyeliği görevini sürdürmektedir. Ayrıca İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi Mütevelli Heyet üyesidir.

Katalog No:78

Sanatçı: Devrim ERBİL

Eserin Adı: Hayat İçinde Sanat

Eserin Yapım Tarihi: 1997

Envanter/ Demirbaş No: 56/134

Kullanılan Teknik: soyut

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 90X110

Kompozisyon: Sanat geşişimini soyutlama temelleri üzerine kuran Devrim erbil Gencay Kasapçı'nın renk benekleri ile gerçekleştirmeye çalıştığı doğa yorumlarını çizgisel bir üslupla oluşturmaktadır. Doğa da her şeyin çizgiyle şekillendiği görüşünden hareket eden Devri Erbil altı arkadaşı ile "Soyut Yediler" adı ile açtıkları ilk sergiden başlayarak tüm sanat yaşamını bu yönde geliştirmiştir. Onun resimlerinin özünü çizgiler şekillendirir.Seçtiği iki ana konu kent ve doğadır. Yatay,dikey,doğru,eğri,kıvrık,oval,ince-kalın çizgiler uyum ve karşıtlıklar devinim ve ritm sağlamakta, izleyenleri zorlamadan soyutu kavramalrına yardımcı

olmaktadır.Sanatçı tüm resimlerinde çizginin sonsuz olanaklarından yararlanarak, iç dünyasını dışa vurduğu gibi, doğa görüntülerini de ustalıkla biçimlendirmektedir.Doğanın sürekliliği gücü ve gizleri en yalın çizgilerle dile gelmekte, doğa ,ağaçlar Anadolu kasabaları ve İstanbul temaları plastik bir düzenleme içerisinde grafiksel ağırlıkta kırık çizgilerle özgün biçimler kazanmaktadır.Devrim Erbil'in yapıtlarında yerel bir özgünlük vardır.Usta ressamımızın bu tuval çalışması, özgün baskı gibi diğer çalışmalarında da alışık olduğumuz, artık bir marka olan üslubu ve kişisel tekniğinin bir başka örneğini görmekteyiz. Her zaman bir resim gerçeğini sorguladığımızda, resmedilişin konudan nasıl öne çıktığını da bir sapmasını yapmış olalım. Biçimlendirme tasası her ressamın birincil çözmesi gereken sorun olduğunun altını böylece çizmiş oluyoruz. Kendi içinde son derece ritmik tekrarlara dayalı, tek düzelikten uzak motifleşen lekelere rağmen, tekstürel anlamdaki örüntülerin salt modüler sistem gibi, bezemesel ardı sıralamaya düşmeksizin belli bir form dağılımı içinde dalgalanan son derece özgün grafiksel kurgu ve düzenlemeleri görüyoruz. Bu teknik yetkinlikle anlatılan tema ne olursa olsun, üslup sanatçının imzasına dönüşüyor. Bu tarz bir çalışmayı nerde görürseniz görün imzasına bakmayı bile düşünmezsiniz.Bu eser düşünsel içerikli olup, soyut ve dışa vurumcu bir uygulamadır. Siyah beyaz olarak tanzim edilen resmin renklerden azade oluşu renksiz bir anlatım olarak ele alınmamalıdır. Kıpırtılı yüzeyde yakamoz etkisi veren fırça darbeleri, son derece enerjik ve hareketliliği çağrıştırıyor. Hatta bu hareketliliği fütürist bir eğilim olar akta düşünebiliriz.

Katalog No:79

Sanatçı: Devrim ERBİL

Eserin Adı: Soyut

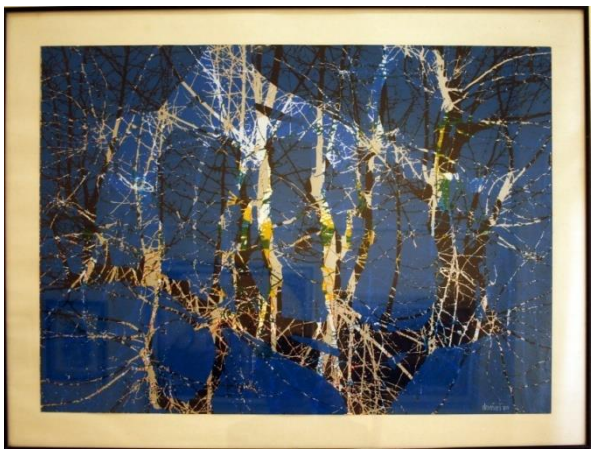
Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No: 177/13

Kullanılan Teknik: Serigrafi

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 50X70

Kompozisyon: Sanatçının ağaç dallarından oluşan iç içe geçmiş görüntülerin fotoğrafına, müdahale ile gerçekleştirdiği bir çalışmayla karşı karşıyayız. Hem transparan hem de yer yer kapatıcı olarak mavi renkli akrilik boyadan yararlanılarak elde edilmiş bir uygulamadan bahsedebiliriz. Her şeyin çizgi ile şekillendiği görüşünden yola çıkarak altı arkadaşıyla "Soyut Yediler" adlı açtıkları sergilerden bu yana, sanatsal gelişimi bu yönde olmuştur. Gencay KASAPÇI'nın renk benekleriyle gerçekleştirmeye çalıştığı doğa yorumlarını (Hatta beklide, Bedri Rahmi Eyüboğlu'nuda katabiliriz), çizgisel bir üslup oluşturmasıdır. Burada ki ağaç dallarıda bu çizgiselliğe iyi bir örnek teşkil etmektedir. Yine tüm resimlerinde bu çizgisellik kendine özgü bir ritim ve armoninin yanı sıra, doku ve örüntüsel olar akta resminin estetik kurgusunu oluşturmaktadır. Bir örnek olar akta sanatçının referansları arasına koyabileceğimiz Alfred Manessier'den de söz edebiliriz. Anlatımcı soyutlama akımının önde gelen temsilcisi olmuştur. Biçim ve renk öğelerinin ayrılmazlığını savunan, Paris okulunun çevresinde yetişmiştir. Soyut ve biçim anlayışı kullandığı renklerle taşist sanatçılar arasına da katabilmekteyiz. Devrim ERBİL'in diğer çalışmalarındaki hem çizgisel hem lekesel, örüntülere dayalı çalışmalarına dayanak teşkil edecek olan bu referanslarına uzak olmayan özgün ağaç dallarından oluşan kompozisyonu, bu kapsamda değerlendirmiş oluyoruz**.** A.Manessier'de lekeselliğe dönüşen biçimler Erbilde çizgisel ağırlıkta oluşmasıdır.

TÜLİN ONAT

1971 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Resim Bölümü'nü bitirdi. 1967'den itibaren yurt dışında ve müzelerde inceleme ve çalışmalar yaptı. Bunlardan en önemlileri 1970'de Paris Louvre Müzesinde Ingres'den yaptığı "The Turkish Bath" ve 1971'de Andrea Mantegna'dan yaptığı "Carvary" kopyalarıdır. 1973'de Avusturya Hükümet bursuyla Salzburg yaz akademisine gitti. 1987'de Hasan Yelmen'le birlikte Derimod Kültür Merkezi'ni kurdu ve birçok serginin tasarımını üstlendi. Plastik sanatlar adına o günlerde Türkiye için çok önemli çalışmalar yapıldı. İlk kez sanatçıların sergileriyle birlikte kitap ve kataloglarını hazırladı. Retrospektif sergiler düzenledi.Onat öğretim görevlisi olduğu Marmara

Üniversitesi'nden, 1983 yılında "Sanatta Yeterlik" aldı. 1990'da doçent, 2000'de profesör oldu.

1970'lerde figüratif çalışmalar üretmiştir. O yıllarda ülkenin yaşadığı sosyal olaylar resimlerinde anlatımın da ağırlık kazanmasına neden olmuştur. 1980'lerin başlarında "Kadın" konusunun işlendiği yapıtları daha sonraki biçimsel çalışmalarının habercisi niteliğindedir. İlk kez kullanılan şekilli tuvaller, soyutlanmış biçimlerin tekrarı ve tekrardan doğan ritim. Bu yıllarda resimlerindeki değişim hızla artarken mekan sorunu da azalma, yalınlaştırma ve nostaljiden sıyrılma eylemlerini birlikte getirmiştir. Bu tarihlerde yaptığı mekanda köşeyi kaplayan "Galaksi" adlı yapıtı (1988, Derimod Kültür Merkezi) ilk kez tuvalin yerde de duvarla birlikte düzenlenebileceğini gösterdi ve çok ilgi çekti. Daha sonra yerde ve duvarda sergilediği kalın tuvalleri (Nesne Tuvaller, Büyük Sergi, İRHM ve ARHM 1990) ile resmin mekanla birlikte düşünülebileceğini gündeme getirdi. Tülin Onat'ın duvar yalnızca taşıyıcı eleman değil resmin bir parçasıdır söylemi tüm sergilerinde kendini açıkça dile getirir.

Katalog No:80

Sanatçı: Tülin ONAT

Eserin Adı: Kabaralar

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 57/143

Kullanılan Teknik: Minimalist

Kullanılan Teknik: Akrilik

Eserin Boyutları: 106x206

Kompozisyon: Büyük boyutlu tuvaller üzerine minimalist bir tavırla soyut kompozisyonlar düzenlemekte, tuval yüzeyinin düzlüğü üzerinde uzaysal boşluğun derinliğini vermeye çalışmaktadır. Tuval üzerine nesne olarak yaydığı ve istiflediği çivilere,taşlara,şişelere air-brush yardımıyla şekil vererek boşluk, yüzey, nesne ,

derinlik ilişkisi sağlamaktadır.Resmin yüzeyine yakından bakıldığında çivi gerçek dünyanın bir nesnesi olarak tanınırken, uzaktan resimsel bir oluşum içinde derinlik etkisi yaratmaktadır.Raslantısal olarak dağılan veya kümeleşen çivilerin oluşturduğu dışa taşkın kabartılar ve içe gömülen çukurluklarla tuval yüzeyinde devinim de sağlamakta,özel bir tasarımla düzenlenen bu kümelenmeler tuval üzerinde mekan, derinlik, boşluk etkisi yaparken,ışıklı kabartmaların gözde yarattığı kıpırtılarda resmin süreklilik ve sonsuzluk içinde durmadan yinelenen ritmini oluşturmaktadır.Tülin onatın resimleri belirgin bir şeyi anlatmadan imgesel olarak bazı çağrışımlar yaptıran,en az nesne ve en az renkle biçimlenen düzenlemelerdir.Tek birim nesnenin çoğalıp,dağılımı ve tek renk olan mavinin egemenliğinde aza indirgenmiş biçim ve renk olgusu içerinde minimalist imgesel bir anlatımın ürünlridir. Kabaralar adlı bu eser, resmin ortasında düşey hat boyunca serpiştirilmiş çivileri anımsatıyor. Düzlemsel son derece dekoratif, grafiksel bir düzenlemede diyebileceğimiz bu çalışmada anlatılmak istenen, mavinin engin derinlik hissiyle buluşturulan kabartıların öne çıkışıyla sonsuzluktan kopup gelen tırmayalıyıcı sorunlarımız olsa gerek diye de düşünebiliriz.

ÜMRAN BULUT

1958 yılında Trabzon'da doğan Ümran Bulut 1978 yılında Saint Benoit Lisesi'ni bitirdi. 1980-84 yılları arasında ise Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünde eğitim gördü. Mezun olduğu yıl Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi Bölümünde öğretim görevlisi olarak çalışmaya başladı. TBMM Milli Saraylar Dairesinde "Sarayda Fotoğraflar" konulu araştırma yaptı. İlk kişisel sergisini 1984'te, İstanbul'da Marmara Üniversitesi Atatürk Sanat Galerisi'nde açtı. Yıllardır birçok karma sergiye katılan sanatçının 2001 yılında "Daireler" adıyla Mine Sanat Galerisi'nde yer alan çalışması ise 9. kişisel sergisiydi. "Avrupa Resminde Üslup ve Anlam" ilişkisi adında bir de kitabı yayınlanan ve 1992'den bu yana Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi Anabilim Dalında akademik kadroda yer alan Prof. Dr. Ümran Bulut, her cumartesi Cumhuriyet Gazetesi'nin hafta sonu ekinde "İz-İzlenim" adlı köşesinde yazmaktadır.

Katalog No:81

Sanatçı: Ümran BULUT

Eserin Adı:6'lı Daire

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 59/262

Kullanılan Teknik: Non figüratif

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X89

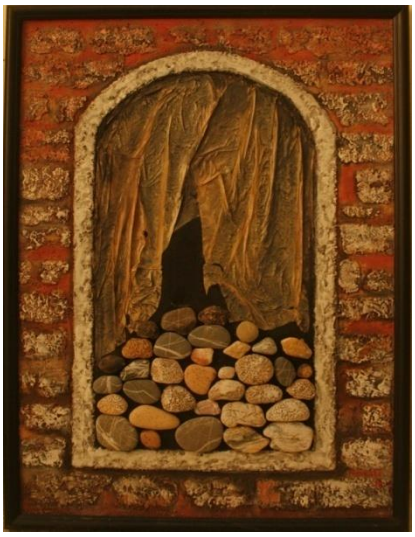
Kompozisyon: Son derece grafiksel bir düzenlemedir. Bu düzenlemeyi enstalasyon (installation) yerleştirme olarak ta değerlendirebiliriz. Rönasanstan bu güne kullanılan Tondo diye tabir edilen, rasyonel iki boyutlu dairesel formlarla oluşturulan bu düzenlemeye, reassembled component yani yeniden düzenleme olar akta adlandırabiliriz. Önceden bir bütün teşkil ederken, dağıtılmış puzzle gibi, yer değişen parçalarla oluşturulan bir kompozisyon diyebiliriz. Bu haliyle, bütünden yoksun soyut bir düzenlemedir. Sanatçının adlandırması da altı daire olduğuna göre burada direk bir anlatımdan öte, resimsel bir düzenleme söz konusudur. Sayısı altı yerine sekizde olabilirdi. Başta da belirttiğimiz gibi tamamen dekoratif eğilimli bir çalışmadır.

NEVESER AKSOY

1953 İzmit' te doğdu. Küçük yaşta resim çalışmalarına başladı.1962-73 "Üstün Yetenekli Çocuklar Kanunu" bursundan yararlandı. Bu burs kapsamında 1962-1965 yılları arasında Prof. Zeki Faik İzer, 1965-1970 yılları arasında da Prof. Cevat Dereli'den özel resim dersleri aldı.1970 Liseyi bitirince aynı bursla Paris'e gönderildi.

1972 Paris Devlet Güzel Sanatlar Yüksek Okulu Prof. Matthey atölyesinden bir yılda mezun oldu.1973 Türkiye'ye döndü.1975 İstanbul Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu resim bölümünden diploma aldı.1979 Yeniden Paris'e

döndü. Bu tarihten itibaren çalışmalarını Paris'te sürdürmektedir.1980 Sorbonne Üniversitesinde Plastik Sanatlar Lisans Diploması aldı.1981 Sorbonne Üniversitesinde "Türkiye'de camaltı resimleri" üzerine mastır tezini gerçekleştirdi. 1990 Sorbonne Üniversitesinde Plastik Sanatlar Doktora tezini Prof. René Passeron denetiminde "Pencere" teması üzerine yaptı.

Katalog No:82

Sanatçı: Neveser AKSOY

Eserin Adı: Pencere

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:60/139

Kullanılan Teknik: Karışık Teknik

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 49X69

Kompozisyon: Resmin satıhı tuval zemin olmasına karşın, üstüne yüklenen malzemelerle (assemblage) asemblaj uygulamaları söz konusudur. Bir duvar örgüsü ve pencere, yine hazır bulunmuş denizden çıkartılan taşların bire bir kullanımıyla karşı karşıyayız. Duvar eski taş yapı mimarisine özgü horasan harcı tarzında örülmüştür. Yuvarlak kemerli bir pencere, herhalde kullanılmayan, metruk hissi veren, içeriye girişi engellemek için taşlarla kapatılmıştır. Bu gün nedense moda olan, aslında kic(kitsch) üç boyutlu resim adlandırmasıyla kıyaslandığında sürrealist sanatçılardan, max Ernst'in "Baykuş tarafından tehdit edilen iki çocuk" adlı asemblajını anımsadığımızda, tuval üzerine monte edilmiş bahçe kapısı ve küçük kulübeyi sanatçının bu çalışmasıyla karşılaştırabiliriz.

BÜNYAMİN ÖZGÜLTEKİN

1972 yılında Gazi eğitim Enstitüsünü bölüm birincisi olarak bitirdi. Öğrencilik döneminde yapıtları 32. Ve 33.Devlet resim ve Heykel Sergilerine kabul edildi ve Bakanlık Koleksiyonunu satın aldı.1972 yılında ihtisas yapmak üzere Almanya'ya gönderildi.1973 yılında Kessel Güzel Sanatlar Fakültesi'ni tercih ederek eğitimine başladı.1978'de eğitimini "Fernder Heimat"teziyle üniversitede verilen en iyi tezi ile bitirdi.1979 yılında Braunschvveig Güzel sanatlar Fakültesi'ne kabul edildi. Buradaki 6 sömestrlik eğitimi sırasında Hessen Üniversitesi'nde araştırma görevliliğine atandı.1982 yılında HessenÜniversitesi'inde görevi yanında Diploma Pedagoji Bölümü'nü bitirdi.1984 yılında yurda döndü. Marmara Üniversitesinde araştırma görevlisi olarak başladı.1986 yılında Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'ndeki Sanatta Yeterlilik çalışmasını tamamlayarak,1987 yılında Doçent unvanı aldı.1993 yılında Profesörlüğe yükseldi.1995 yılından itibaren Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Başkanlığını 3 kez yürüttü. Yapıtları yurtiçi, yurtdışındaki özel, müze ve kuruluşları kolleksiyonlarında yer almaktadır. Trakya Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Kurucu Dekanı olarak görev yaptı. Halen Kemerburgaz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi dekanı olarak görev yapmaktadır.7'si yurtiçinde, 42'si yurtdışında olmak üzere toplam 49 kişisel sergi açmıştır.

Katalog No:83

Sanatçı: Bünyamin ÖZGÜLTEKİN

Eserin Adı: Kültür Sucukları

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:61/155

Kullanılan Teknik: Minimalist

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 30X60

Kompozisyon: Sanatçının bir yerleştirmesi ile karşı karşıyayız. (İnstallation), kavramsal sanat anlayışına bir örnek olarak verebiliriz. Bu sanat anlayışında düşüncenin, nesneye baskın olduğu tanımına ulaşabiliriz. Sanatçılar resim ve heykelin dışında görsel bilimden, popüler kültürden yararlanarak ürünler verebilirler. Aslında fikrin özelliği değer kazanmaktadır. Böylesi aktivitelerde her türlü göndermeler her türlü nesnenin bizzat ya da oluşturulmasıyla kullanıldığını görmekteyiz. Mecazi anlatımlar ve metaforlar kullanılarak, simgeler üzerinden söylemlerin kurulduğunu algılarız. Sanatçının Kültür sucukları, bize önce sucuğun tanımından yola çıkarak, bir şeyin içine tıkıştırmak anlamında sucuklaştırmaktan yola çıkarak ayrı ayrı doldurularak sıralanmış kültür halkaları, maddi altyapı üzenine oluşan üst yapı kurumu olarak kültürü sucuklaştırarak, tüketim nesnesiyle özlerleştirip kapitalist sistemde nasıl aşağılanma vasıtasına dönüştürüldüğü vurgulanmaktadır. Sanatçı duyarlılığı ile irite (irriter) ederek toplumu kışkırtarak böylesi sıradanlaştırmaya ve alçaltmaya karşı irkilerek, öfkelendirme çabasıyla tepkiler geliştirmeyi amaçlamaktadır.Tabi anlamlandırmak açısından bakılırsa, izleyiciye bırakarak düşündürmeye yöneltmekse, başarılı bir kavram dizgesi olarak algılayabiliriz.En son olarak sanatçının Sarkis gibi ışıkla üretilen çalışmalara da yöneldiğini de belirtmeliyiz.

AHMET ÖZEL

1960 yılında Çanakkale, Biga'ya bağlı Cihadiye' köyünde doğdu. Ailesi Bjeduh, Abzex kökenlidir. 1976'da Kabataş Erkek Lisesini bitirdi aynı yıl Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Resim Bölümü'ne girdi.1982'de İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Resim Bölümü'nden mezun oldu.1987 İtalyan Sanat Bursu ile bir yıl süre ile Roma ve Floransa'da sanat araştırmaları yaptı, resim restorasyonu ve ekspertiz konusunda eğitim gördü. 1985-1997 yılları arasında Mimara Sinan Üniversitesi Resim Heykel Müzesi'nde görev yaptı. 1995 Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde doktora çalışmasını tamamladı. Çağrılı olarak Bakü (Azerbaycan), Toyama (Japonya) uluslar arası sergilere katıldı. Yedisi yurtdışında olmak üzere 18 kişisel sergi açtı ve yurtiçi ve yurtdışında birçok karma ve grup sergilerine katıldı. Eserleri Akbank, Garanti Bankası gibi kurum koleksiyonlarının

yanı sıra, Moskova Çağdaş Sanatlar Müzesi'nde, Tonami Belediye koleksiyonunda (Japonya) ve çeşitli yurtiçi ve yurtdışı (Amerika Birleşik Devletleri, Rusya, İtalya, Almanya ve Japonya) özel koleksiyonlarında yer almaktadır. Çalışmalarını 1997den buyana özel atölyesinde sürdürmektedir.

Katalog No:84

Sanatçı: Ahmet ÖZEL

Eserin Adı: Beklenen Dönüşüm

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:62/170

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 100X115

Kompozisyon: Burada bir kavramsal anlatımla karşı karşıyayız.Tuval zemininde, tablonun bitiminde geriye doğru perspektif kazanmış deniz dalgalarını çağrıştıran derinlik yanılsaması içerisinde eş zamanlı olarak düşey doğrultuda dikdörtgen alan içinde ,aşağıdan yukarıya doğru,koyudan açığa doğru geçişle bir başka derinlik algısı yaratırken yine bu alanın ortasında yarı dairesel biçimde kıvrılmış bir bakır levhanında monte edildiğini yani asamblaj (assemblage)yöntemiyle iliştirildiğini görmekteyiz.Üstelik bakır levhaya da müdahale edildiğini görmekteyiz.Bu müdahale ile belli erime ve bozulma sağlanmıştır.iç içe geçmiş evrenlerden,hatta paralel evrenlere yapılan bir göndermeden de söz edebilirmiyiz?..Çünkü,oluşum değil,dönüşüm kavramı,bir şayian başka bir şeye geçişini kastediyor yorumu yapılabilir.Burada bir evrim söz konusu değildir.öyleyse metafizik düşünceler barındıran bir çalışma olar akta yaklaşabiliriz.

VURAL YILDIRIM

Adapazarı'nda doğdu. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuarı Etnomüzikoloji - Folklor Bölümü'nde lisans ve yüksek lisans eğitimi gördü. Prof. Filiz Ali ile Müzik Tarihi, Prof. Dr. Ahmet Yürür ile Etnomüzikoloji'ye Giriş, Prof.Dr. Feza Tansuğ ile Dünya Müzikleri ve Müzik Yazarlığı, Prof. Dr. Akile Gürsoy ile Sosyal Bilimlere Giriş, Prof. Dr. Belkıs Kümbetoğlu ile Sosyal Antropoloji ve Araştırma Metotları, Prof. Dr. Meral Özbek ile Popüler Kültürler, Prof. Dr. Besim F. Dellaloğlu ile Eleştirel Teori Prof. Dr. Ö. Naci Soykan ve İsmail Tunalı ile Felsefe-Estetik, çalıştı. Prof. Dr. Edip Günay ile çalıştı.

Katalog No:85

Sanatçı: Vural YILDIRIM

Eserin Adı: Yağlı Boya

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 63/132

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 53X65

Kompozisyon: Kendine göre biçimce üslup anlayışında, renk ilişkilerinde dışavurumcu anlayışla insan temasını ve doğayı fantastik kurguyla ele alan bir sanat anlayışına sahip olduğu izlenimini ediniyoruz. Daha renkçi çalışmalarına karşın,sıcak tonlarıyla yanık ve ışıltılı yüzün içinde belirginleşen başın gözleri dışında,belli belirsiz bir gövde çizimiyle figür üzerinde ve yine fonda,kırmızı lekeler dikkat çekicidir.Oldukça serbest fırça sürüşleriyle,hareketli enerjik bir etki bırakmaktadır.Doğaçlamaya dayalı hareketli fırça izleri (Spontane)anlık çizimlerle (Sketch) ana hatlarıyla yapıyı hızlı bir şekilde ortaya çıkarmak yoluyla ,son derece ekspresif bir doğrultuda bir çalışma diyebiliriz.Yüzün her iki yanında gizemli aydınlamalarla ağzın işlendiği portrede ,izleyicinin gözlerinin içine bakan

bakışlar,sanatçının yine söylemek isteyipte söylemediğini yine şaşkın bakışlarla resmettiği figür üzerinden yansıtması olarak da okuyabiliriz.

BASRİ ERDEM

1948'de Lüleburgaz – Akçaköy'de doğdu. Orta öğrenimini Kepirtepe İlk öğretmen Okulu ve İstanbul Öğretmen Okulu Resim Seminerinde tamamladı. Bir yıl ilkokul öğretmenliğinden sonra,1967'de İstanbul Eğitim Enstitüsü Resim Bölümüne girdi. 1970 -74 yılları arasında Urfa Kız öğretmen Okulu Resim Öğretmenliği görevinde bulundu.1974 yıllında Milli Eğitim Bakanlığı'nın açmış olduğu sınavı kazanarak, İstanbul Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü, Grafik Dalı öğretmenliğine atandı.1980–82 yıllarında Atatürk Yüksek Öğretmen Okulu Resim Bölümü öğretmenliğine atandı.1985 yılında Marmara Üniversitesinde Lisans tamamladı. 1986'da "Sanatta Yeterlik " aldı. Aynı yıl içinde 1.Asya – Avrupa Sanat Bienaline katıldı. 1987 yılında Doçent 1997 yılında Profesör oldu.1988-2002 yılları arasında çeşitli karma ve Grup sergilerine katılmış, 30 kişisel sergi açmıştır.Ayrıca Avusturya –Graz, Yunanistan-Drama, Kıbrıs, Moldova – Kişinev'de yurtdışı sanat etkinliklerine katılarak eserlerini sergilemiştir.2007 yılında Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi bölümünden emekli oldu. Halen Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde öğretim üyesi olarak görevine devam etmektedir.

Katalog No:86

Sanatçı: Basri ERDEM

Eserin Adı: Peysaj

Eserin Yapım Tarihi:2001

Envanter/ Demirbaş No:64/131

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X65

Kompozisyon: Yağlı boya tekniği ile yapılmış bir deniz peyzajı. Sanatçı eserinde deniz üzerine kurulmuş olan bir balıkçı barınağını resmetmiştir. Bu barınağın bir benzeri günümüzde Şarköy yakınlarında mevcuttur. Deniz içine ahşap direkler üzerine yine ahşap olan yapı siluet halinde resmedilmiştir. Durgun deniz ve bulutlarla kaplı gök yüzü fırtına öncesi sessizliği anlatır gibi. Kullanılan renkler ve denize yansıyan siluetler eserin realist çizgileri izlenimci yapısını göz önüne sergilemektedir. Kıpırtılı ve tılsımlı formlara karşın sakin ve dizgin arka planlar sanatçının kişiliğinde romantik söylemle belki sembolizme kaçan bir duygu selliği vardır.Yalın ve sade, huzur çağrıştıran bir resim anlayışı vardır.

ZEKİ SERBEST

1946 Yılında samsun - Ladik'te doğdu.İlk,orta ve İlk öğretmen Okulu öğrenimini Ladik'te yaptı.1968 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümünü bitirdi.Mezun olduğu Akpınar İlk öğretmen okuluna kur'a ile atandı.12 yıl orada, daha sonra İzmir'de iki değişik orta öğrenim kurumunda öğretmenlik yaptı ve emekli oldu.B.R.H.D. Üyesi olan sanatçı 53 kişisel sergi açtı.Çok sayıda yarışmalı ve karma sergilere katıldı.Yapıtları yurtiçi-yurtdışı özel ve resmi koleksiyonlarda yer almaktadır.

Katalog No:87

Sanatçı: Zeki SERBEST

Eserin Adı: Karda Kızak

Eserin Yapım Tarihi:2000

Envanter/ Demirbaş No: 65/165

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 43X45

Kompozisyon: Serbest hızlı oluşan,yer yer saydam fırça vuruşları üst üste gelen boya katmanları ile lekeci bir tavır sergileyen Zeki Serbest yarı soyut lirik bir pentür tadı veren yapıtlar üretmekte, renkci ve ifadeci üslubu bireysel farklılıkları içende yatay kurgulu kompozisyonlarla engin ovalar, ağaçlar figürle anlam zenginliğine ulaşmaktadır. Geniş ve serbest fırça sürüşleriyle izlenimci bir anlayışla gerçekleştirilmiş bir çalışmadır. Karlı bir kış ayında,atlı bir kızak aracıyla taşıma ve ulaşım faaliyeti konu edinmiştir.Çok koyu tonda,lacivert bir gökyüzü ve bulutlar arasında sızan aydınlık tepelerin ardındaki kızıllık,bize bir olasılıkla akşam üstünü ya da sabah gündoğumunu hatırlatmaktadır.Kışın karlı soğuğuna rağmen resimdeki baskın çıkan bölüm kırmızı tonlu ufuk hattıdır.Bu sıcak leke,resmi geriye doğru çekerek perspektif kazandırmaktadır.Renk perspektifinde geriye gidiş, sıcak tonlardan soğuk tonlara doğru mor ve mavi tonlara doğru olmasına karşın gökyüzünün bize yakın kısmı koyu değer de olmasına karşın,kırmızı açık değerde olduğundan resmi geriye çekmektedir.Sanatçının anlatımcı yanına oranla yaşama dair yansımacı yönünü de izlemekteyiz.

BAHATTİN ODABAŞI

1947 yılında Sivas'ta doğdu. 1970 yılında Marmara Üniversitesi Resim İş Bölümünden birincilikle mezun oldu. Yarışmalara girdi, ödüller kazandı, çeşitli kurumlarda resim öğretmenliği yaptı. 1972'de Ankara Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde açtığı ilk sergisinden bu yana pek çok kişisel sergi açtı, karma sergilere katıldı. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak görev yaptı. Çalışmalarında belli kalıpların, anlatım bağımlılığının çok ötesinde, duyarlı fırçası ve renk coşkusuyla yer yer insanla da zenginleşen bir dünyası vardır.1947 doğumlu sanatçı 1963'de başladığı Eğitim Enstitüsü Resim Bölümü'nü birincilikle bitirdi. 1968'den bu yana yurtiçi ve yurtdışında 200'e yakın karma ve kişisel sergilere katıldı. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim Ana Sanat Dalı'nda yardımcı doçent olarak çalışmalarını sürdürürken 1996 yılında kendi isteği ile emekli oldu. Duyarlı fırçasının ve renk coşkusunun sanatçısı oldu. Resimlerinde önceliği doğa görünümleri alır ama belli kalıplara, anlatımlara bağlılığın, çok ötesindedir onun çalışmaları, öyle ki her zaman bir soyut tat almak da

mümkündür. Yer yer insanla da zenginleşen bu resimlerde iyiden iyiye özümsenmiş güzelliklerin o doygun ve dingin yansıtılışını buluruz.. Hemen etkileyiverir onun resmi, fakat aynı zamanda izleyicisiyle girdiği iletişim beraberliği onu yeni ufukların zenginliğine de yönlendirir, Kısacası, Bahattin Odabaşı resmi izleyenini hem huzurlu kılar, hem de onun gönül zenginliğini, coşkusunu sağlar. Güzelim renklerin uyumlu beraberliğinde, dengeli bir kompozisyonun bütünlüğündedir.

Katalog No:88

Sanatçı: Bahattin ODABAŞI

Eserin Adı: Peysaj

Eserin Yapım Tarihi:1999

Envanter/ Demirbaş No:66/138

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 75X100

Kompozisyon: Sanatçı yağlı boya tekniği ile yapmış olduğu eserde kız kulesini anlatmakta. Siluet halinde görünen kule denizin içinde belirli belirsiz karartıları resmine yansıtan sanatçı arka planda Topkapı Sarayı ve İstanbul'un Avrupa yakası siluet halindedir. Bulutlu bir hava yaratan sanatçı eserinde İstanbul'un karmaşasına atıfta bulunur gibidir.Eserlerinde genellikle Her nokta ,her renk ayrı bir anlamla zenginleşerek yapıtlarına daha duygusal bir şiirsellik kazandırmaktadır.Nesneler çok renkli kontras geniş fırça vuruşlrıyla çok net olmazsa bile sezgi ile tanılanabilecek çağrışımlar yaptırmaktadır.İzlenimci bir eser olmasına karşın sanatçı renkle birlikte detaylı ve lekeci bir anlatışa kaçan bir eser yaratmıştır.Renkler ve lekeler şiirsel bir anlayışla kendini göstermektedir.

PESENT DOĞAN

Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim Bölümü hocalarından KOSOVA – PRİZREN doğumlu .Mimar Sinan Üniversitesi Dinçer Erimez atölyesi mezunu olan Pesent Doğan, yurtiçinde ve yurt dışında birçok kişisel ve karma sergi açmış, 47. ve 49. Devlet Resim Heykel Müzesi Yarışması ile toplam yedi ödülü almaya hak kazanmıştır.Doğan çalışmalarına İstanbul'da devam etmektedir.Resimlerinde kimi efeminen öğelerle kadın olma halini sorgularken, bir yandan da renk ve desen ağırlıklı biçim anlayışıyla zaman zaman konstrüktivist bir yapı kuruyor ve bu kurduğu yapıyı hiç kuşkusuz renklerinde uyguladığı kontrast ve tonal değerlerle daha hassas bir biçim anlayışı çerçevesinde, adeta lirik bir kompozisyonla izleyiciye sunuyor. Bu geometrik kurgusal boyutla birlikte, aşırı zıtlıklardan uzak duran ressam, yeni baştan inşaa ettiği mekanlarıyla şiirsel bir bütünlüğe varıyor.

Katalog No:89

Sanatçı: Pesent DOĞAN

Eserin Adı: Doğa

Eserin Yapım Tarihi:1995

Envanter/ Demirbaş No: 67/157

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 40X50

Kompozisyon: (1952) Kolajdan yola çıkarak monochrom bir yüzey üzerinde geometrik parçalarla soyut kompozisyonlar oluşturmaktadır.Bu parçalanmış geometrik formlar arasında bazen tek bir kadın veya bir kuş figürü çağrışımları resimliğine ait ipuçları veren simgeler olmaktadır.Geometrik formlarda açık-koyu renk değerleri dengeli dengeli bir şekilde dağılırken bazen de organik bir öğe olarak çiçeklerle kompozisyonlar dekoratif bir zenginlik kazanmaktadır**.** Sanatçının doğa konulu özgün ve lekesel düzenlemelere dayanıyor. Arka planda mavi zemin ve figürlerinden oluşan bir atmosfer var. Ön

planda ise açıklı, koyulu sıcak tonların harmanlandığı, muhtemelen ağaç dalları ve yapraklardan meydana gelen bütünsel bir yapı söz konusudur. Ön planda yer alan açık ve sıcak tonlara sahip lekelerin baskın çıktığı alanlar hariç, koyu, sıcak ve kahverengi yapraklar ile mavi zemin kasvetli ve ağır bir etki yaratmaktadır. Arka fonda ayakta bulunan figürlerin ellerini kavuşturmuş dingin duruşları silik sunumları belli belirsizlikleriyle eziklik duygusu vermektedir. Ekspresyonist bir anlayışla dışavurumcu bir çalışma olarak değerlendirebiliriz. Sarı sıcak, ışıltılı lekeler ayrıca tılsımlı etkiler yaratarak, doğuya izlenimlerini göndermelerinin dışında içselleşen fantastik yansımalar şeklinde bakabiliriz.

REŞAT BAŞAR

Reşat Başar 1962 yılında Erzurum'da doğdu. Dokuz Eylül Üniversitesinde Resim alanında 1984 yılında Lisans, 1992, yılında Yüksek Lisans, 1996 yılında da Doktora derecelerini aldı. Daha önce Dokuz Eylül Üniversitesi ve Atatürk Üniversitesinde görev yapan sanatçı Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde Doçent olarak çalışmaktadır. Uluslar arası Plastik Sanatlar Derneği üyesi olan sanatçının kişisel ve karma sergileri ve çeşitli dergi ve gazetelerde yayınlanmış makaleleri bulunmaktadır.

Kişisel Sergiler: 1984 Sergi Kitapevi, İzmir, 1991 Çetin Emeç Sanat Galerisi, İzmir, 1996 Sabancı Kültür Merkezi, Kocaeli, 1996 Dost Sanat Galerisi, Ankara

Karma Sergiler:

1997 Kaos Temalı Üçüncü Genç Etkinlik, Tüyap Sergi Sarayı, İstanbul, 1997 Atatürk Üniversitesi Öğretim Elamanları Karma Sergisi, Atatürk Üniversitesi Kültür Merkezi Sanat Galerisi, 2001 Kocaeli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğretim Elamanları Karma Sergisi, Kocaeli Üniversitesi Sanat Galerisi, 2003 "64. Devlet Resim ve Heykel Sergisi", 2005 Öğretim Elemanları Derneği Sergisi, Tophane-i Amire Kültür Merkezi.

Katalog No:90

Sanatçı: Reşat BAŞAR

Eserin Adı: Soyut

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:68/230

Kullanılan Teknik;orfizm

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 60X70

Kompozisyon: Sanatçının geniş fantastik anlatımlı imge dünyasıyla karşı karşıyayız. Oval formlarla çerçevelenen baş izlenimi veren şişemsi gövdelerle, konstrüksiyon biçiminde kurgulanmış insan figürlerini çağrıştıran sürreal bir çalışma diyebiliriz. Zemindeki lekeler, yağın suyu itmesi esasına dayalı pastel uygulamalarının üzerine sulu boya ile müdahale ettiğinizde, suluboyanın emilmeyip dağıldığını izleyebileceğimiz bir etki söz konusudur. Ancak su bazlı bir boyayı iyice sulu olar akta uygularsanız yine boyanın emilmeyip kayıp dağıldığını görebiliriz. Burada bu ikinci teknik denemeyle karşı karşıyayız. Bu eserde kitap sayfasını çerçeveleyen bir anlayışla resmi kadraja alması, kemerli üst kısmında sağlı sollu yuvarlak gül bezek motifleri sanki bir tezhip uygulamasını bir göndermedir diyebiliriz. Bu çalışma bize aynı zamanda hüznünü de (melancolie) çağrıştırmaktadır.

AYÇA ÇELİKELLİ

1973 yılında İstanbul'da doğdu.Lisans eğitimini 1994 yılında Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Bölümünde İkincilik Derecesi ile, Yüksek lisans eğitimini 1999 yılında Atatürk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Resim Anasanat Dalında iyi derece ile tamamladı.1994 - 1995 yılları arasında Erzurum Anadolu Lisesi, Resim Öğretmenliği,1995 - 1997 Atatürk Üniversitesi, Kazım Karabekir Eğitim Fakültesi, Resim- İş Öğretmenliği Bölümü, Araştırma Görevlisi, 1997 - 2002 Trakya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü,

Araştırma Görevlisi ve Öğretim Görevlisi olarak görev yaptı.2002 yılından bu yana Kırklareli Üniversitesi, Lüleburgaz Meslek Yüksekokulu, Grafik Programında Program Koordinatörü ve Öğretim Görevlisi olarak çalışmaktadır.Sanatın sosyal alanda yayılması amacı ile sivil toplum kuruluşlarında çalışmıştır. 2008 yılından bu yana görev aldığı Çorlu Kültür ve Sanat Derneğinde Yönetim Kurulu Başkanlığı görevini yürütmekte, yerel ve bölgesel olarak sanatçıların örgütlenmesi, kamusal alanlarda sanatsal organizasyonlar yaparak sanatın yaygınlaştırılması, seminer, araştırma ve çeşitli çalışmalar yolu ile kültürel değerlerin korunması alanında faaliyetler yürütmektedir.Yurt içi ve yurtdışında yayınlanmış, birçok bildiri ve makalenin yanı sıra sergilere ve çalıştaylara katılmış, kişisel sergiler açmıştır. Eserleri koleksiyon ve müze ve kataloglarda yer almaktadır.

Katalog No:91

Sanatçı: Ayça ÇELİKELLİ

Eserin Adı: Kompozisyon

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:69/182

Kullanılan Teknik: Pop art

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 70X100

Kompozisyon: Eserde eşyanın gerçekliğin estetik boyutta ifade edildiği, basit biçimlerin ve mekan derinliğinin lekelerle, renkçi bir anlayışla yüzeye yerleştirildiği, parçalardan oluşan bütüncül bir kompozisyon anlayışı mevcuttur. Çizgiler, formlar ve farklı kombinasyonlardaki renkler düz zemin üzerine yansıtarak varlıkların en basit ve gerçek halinin uyumunu yansıtırken bu uyum oran kavramı ile güçlendirilir. Resmi oluşturan parçalar aslında önceden tasarlanmayan ve sınırları bulunmayan biçimlerdir ki bu biçimler sıralanarak ve üst üste dizilerek resim yüzeyinde estetik boyutta şekil değiştirir, gerçeklik tek ve bütüncül bir imge haline dönüşür.Fovizmin

renk cümbüşü ile pop art karıştırılmış ve farklı bir üslup anlayışına gidilmiştir.Yakın plan çalışması ile grafiksel bir soyut yaklaşıma doğru da bir kayma görülür.Ancak bütün bunlara rağmen titiz bir çalışma ile başarılı bir çalışma gerçekleştirilmiştir.

ŞÜKRİYE IŞIK

Katalog No:92

Sanatçı: Şükriye IŞIK

Eserin Adı: İkiz Kuşlar

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:70/141

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Cam Vitray

Eserin Boyutları: Çapı 50 cm

Kompozisyon: Dairesel formatta, aynı tonda çalışmasıyla karşı karşıyayız. Işıklı cam anlamına gelen vitray, iç ve dış cephelerde farklı uygulamalarla karşımıza çıkar. Genelde dış ortamın hava şartlarına dayanıklılık açısından veton ve alçı kasnaklarda tasarlanırken iç ortamda kurşun çubuklarla çevrelenmiş cam kesimli şekillerle bezenmiş uygulamalarla karşılaşıyoruz. Özel bir alet, araç yardımıyla çift yönlü açılan oluklu kurşun çubuklar, şablondan çıkarılan cam parçalarını çevreleyerek, her parçanın lehimlenerek bağlanması yöntemi ile oluşturur. Burada sanatçı bakır çubuklar kullanmış yine oluşturduğu görselin her bir parçası, farklı tipte ve renkte camlar kesilerek, birleştirilmesiyle meydana getirilmiştir. Cam parçaları dekupe edilmiş iki boyutlu lekesel etki yapan şekillerdir. Bu nedenle bu şekiller konturlara dayalı siluetlerden oluşur. Burada böyle bir bakır çubukla inşa edilen vitray uygulamasıyla karşı karşıyayız.

ONAY AKBAŞ

(d. 1964, Fatsa), Türk ressam.1964'te Fatsa'da doğdu. 1979-80 yıllarında Kastamonu Abdurrahman Paşa Lisesi'nde öğrenim gördü ve mezun oldu. 1984-85 yıllarında Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Bölümü'nde okudu ve bitirdi. 1985-87 yıllarında İstanbul'da profesyonel ressam olarak çalıştı. 1987-88 yıllarında İzmir Maltepe Askeri Lisesi 'nde öğretmenlik yaptı. 1988'de Paris'e kendi atölyesini kurdu ve o günden beri Fransa'da çalışmaktadır.

Aldığı Ödüller 1992 Beaujolais Res. Yar. Birincilik ,1987 Bandırma Kuş Cenneti Festivali Resim Başarı Ödülü ,1978 Türkiye Liseler Arası Res.Yar.Birincilik

Katalog No:93

Sanatçı: Onay AKBAŞ

Eserin Adı: Gitme

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:71/227

Kullanılan Teknik: Gerçeküstü

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X73

Kompozisyon: Sanatçının bu çalışmasında kütlesel ve lekesel anlayış ile resmedilen figüratif bir anlatım söz konusudur. Ayrılış üzerine kurgulanan bu çalışmada, sanatçının figürleri, sanki kuklamsı formlarda betimlenmiştir. Ayakta uzaklaşan figürün atkuyruğu saçları ve eteği, kadın olduğu fikrini güçlendirmektedir. Her iki figür bir şekilde anlaşılmaz deformasyonla, çarpıtılarak, farklı bir dünyanın canlıları izlenimini ediniyoruz. Bu kadar karmaşık bir yüz tasarımında kasıt ne olabilir? Ancak vücudun diğer organlarında da benzer deformiteler söz konusudur. Sanatçının böyle imge dünyasına sahip oluşu, morfolojik olarak biçimler üzerinden anlatım örgüsüne yöneldiğini anlıyoruz. Arka planda keskin geometrik düzenleme, ön

plandaki figürlerde de hâkimdir. Arka plandaki sarı-kırmızı sıcak tonlara karşın koyu lekesel alanlar, özellikle figürlerde baskın olmasına karşın resmin tamamında ürkütücü ve itici bir anlatım söz konusudur. Resmin üst kısmında yer alan bulut şekilleri ve hilal biçimli ay betimlemesi, çocuksu bir yaklaşımla, öykünme içeren göndermelerden de söz edebiliriz.

HİLMİ ÖZBAY

1959 İlkokuldan sonra Kepirtepe İlk öğretmen Okulu sınavlarını kazandı. İstanbul Çapa İlk öğretmen Okulu Resim Semineri sınavlarını kazandı. 1962 İlhami Demirci, Selahattin Taran, Hidayet Gülen ve Enver Naci Gökşen'in öğrencisi oldu.1965-71 İlkokul öğretmenliği yaptı. 1971-74 İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim Bölümünde okudu.1974-78 Çorum İlk öğretmen Okulu ve Eğitim Enstitüsünde Resim Öğretmeni olarak çalıştı.1978 Samsun Eğitim Enstitüsü ve Yüksek Öğretmen Okulu Resim Bölümü'ne atandı.1982 Yüksekokulların Üniversitelere bağlanmasıyla Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim Bölümü'nde Öğretim Görevlisi olarak göreve başladı.1983 Lisans düzeyinde eğitimini tamamladı. 2809 Sayılı Kanun gereğince öğretim üyeliğine yükseltilmek üzere başvuruda bulundu.1988 Mimar Sinan Üniversitesi'nde kurulan jürice sanatsal çalışmalarının yeterli bulunması sonucu öğretim üyeliğine(Yrd.Doç.) yükseltildi. 1988-92 Resim-İş Bölüm Başkanlığı görevini yürüttü ve Ankara DGS Galerisinde iki kez Bölüm–öğrenci Sergisinin açılmasını gerçekleştirdi. Bugüne kadar 47 kişisel resim sergisi açtı. 400 civarında karma ve yarışmalı grup sergilerine katıldı.70 civarında eseri yurtdışı özel, 600 civarında eseri de yurtiçi özel ve kamu kuruluş koleksiyonlarında (T.C. Ziraat Bankası, Vakıflar Bankası, Yapı ve Kredi Bankası, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Edirne Trakya Üniversitesi, Malatya İnönü Üniversitesi G.S.F. Samsun Büyükşehir Belediyesi, Çorum D.G.S. Galerisi, Tekirdağ D.G.S. Galerisi, Bodrum Su Altı Arkeoloji Müzesi, Anadolu Ajansı) bulunmaktadır. Üç ödül sahibi olan Hilmi ÖZBAY, halen Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü'nde Resim Ana sanat Dalında Öğretim Üyesi olarak görev yapmakta ve sanatsal çalışmalarını sürdürmektedir.

Katalog No:94

Sanatçı: Hilmi ÖZBAY

Eserin Adı:Büst ve Kadınlar

Eserin Yapım Tarihi:1988

Envanter/ Demirbaş No:73/226

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 70X90

Kompozisyon: Sanatçı eserinde bir sanat galerisinde oturan kadınları konu almaktadır. Ana temayı oluşturan büst ve arka planda yer alan tablo bize bu varsayımı yapmamıza olanak vermektedir.Beyaz kıyafetli olarak resmedilen kadın büstü incelerken, kırmızı kıyafetli kadınsa düşünceli bir şekilde yere bakmaktadır. Oldukça kasvetli bir konusu olan resmide figürlerin ve büstün yüz ifadeli izlenimciye eserdeki yorgunluğu hissettirmektedir.Ölü doğa ile realizm tek parçada birleştirilmiş gibi gözükür.Figürler aynı karede olmasına karşın farklı dünyaların insanlarını yansıtır gibidir.Ancak eserde arka plan çalışması sürrealizmi veren imgelere sahiptir.Renk dalgalanmaları tek parça gözüken sahnenin birkaç parça halinde anlatılmasını sağlamıştır.Ayrıca kontrast renkler seyirciyi rahatsız etmekten uzak daha da tesi sonlara sıcaklık vermektedir.

BURHAN DOĞANÇAY

1929 yılında doğdu. Ressam ve harita subayı Adil Doğançay'ın oğludur. Sanat eğitimini ilk olarak babasından ve tanınmış ressam Arif Kaptan'dan aldı. Babasının teşvikiyle başlayan resim çalışmaları, Ankara Üniversitesi'nde aldığı hukuk eğitiminin ve 1955'te Paris'te bitirdiği ekonomi doktorasının önüne geçerek sanat serüveninin başlangıcı oldu. Bir yandan akademik eğitimi devam ederken, diğer yandan resim çalışmalarını hiç aksatmadan sürdürdü. Paris'teki öğrencilik yıllarında La Grande Chaumiere'de resim çalışmalarına katıldı. Doktorasını bitirip Ankara'ya

döndüğünde Sanat Sevenler Kulübü'nde babasıyla ortak sergiler açtı. 1961'de 22. Devlet Resim ve Heykel Sergisi'ne beş resmi kabul edildi. 1962 yılımda New York'a gitti. 1964 yılında Guggenheim müzesi müdürü Thomas Messer'in sanatçının yapıtlarından birini müze koleksiyonuna alması, sanatçının bu zorlu mücadeleden galip geleceğine olan inancını daha da pekiştirdi. New York duvarlarıyla başlayacak önemli esin kaynağı olan 'Duvarlar' serisine de aynı yıllarda başladı. Çünkü duvarlar, hızla geçip giden yaşamın ardında kalan 'her şey'i yansıtıyordu. 1975 yılında buradan yola çıkan sanatçı, 114 ülkeyi kapsayacak olan 'Dünya Duvarları' fotoğraf projesine başladı. 1982'de bu projenin ürünlerini, Paris'te Georges Pompidou da 'Fısıldayan Duvarlar' adı altında ilk kez sergiledi. 1983'te Fransa'nın ünlü halı merkezi Aubusson'dan sanatçının tasarımları duvar halısı olarak dokunmaya başlandı. 1986'da büyük bir onarım geçiren Brooklyn Köprüsü'nün 19 adet büyük boy fotoğrafı New York kentinin 100.yıl kutlamalarında (1998) JFK Uluslararası Havaalanı'nda iki yıla yakın bir süre sergilendi. Daha sonra bu fotoğraflar 'Walls of the World' adı altında kitap olarak yayınlandı. 2001 yılında Dr. Nejat Eczacıbaşı Vakfı desteği ile ilk Retrospektif Sergisi'ni İstanbul Dolmabahçe Sarayı'nda gerçekleştirdi. 2003 Haziran ayında sanatçının, 'Hat Sanatına Saygı' isimli çalışması Brüksel'deki yeni Avrupa Parlamentosu binasına asıldı. 15 Ocak 2013 tarihinde İstanbul'da vefat etti. Bodrum'da toprağa verildi.

Katalog No:95

Sanatçı: Burhan DOĞANÇAY

Eserin Adı: Con't Buy Me Love

Eserin Yapım Tarihi:1997

Envanter/ Demirbaş No:75/92

Kullanılan Teknik: Expresyonist

Kullanılan Malzeme: College ve Akrilik

Eserin Boyutları: 102X127

Kompozisyon: Amerika Birleşik Devletlerinin sanat merkezi New-York kentinde "Wall Painting" lekeler,yırtılmış resimlerden olan bir resim türünün en ünlü temsilcilerinden biridir.Sanatçı, kent yaşamının günlük akışı içerinde hergün değişerek üst üste gelen afiş izleri resimlerinin özgün alanını oluşturmaktadır.Yüzeyleri kat kat yırtılarakaçılan ve alttan çıkan farklı yüzeyler arasından yer yer görülen imgeler sözcük ve afiş parçaları tüm resimlerinde özgün bir anlatım dili oluşturmaktadır."Duvar sanatı" olarak bilinen bu tür çalışmalarda gerçeklerden hareket ederek soyutlamaya yönelik bir yaratıcılıkla özgün olduğu kadar güncel de olan yorumlara ulaşmaktadır. Bu yırtılmış ve kirlenmiş afiş kağıtlarda yaşanmışlığın tüm çizgilerini taşıyan kimliksiz ve kendiliğinden oluşan gerçekle düşün bileşimi vardır.Kolaj,asamblaj özgün baskı ve ve tuval üzerine karışık teknikle gerçekleştirdiği bu yapıtlarında zaman zamangeometrik formlara veya kıvrılmış kurdele şekline dönüşen grüntülerde üç boyut etkisini de yakalamaktadır.Türk resminde ap ayrı yeri olan bir sanatçımız Dünya'nın çeşitli kentlerinde görevli olarak bulunduğu dönemlerde edindiği izlenimlerle birlikte insanların kendilerini ifade ettikleri bir eylem biçiminde diyebileceğimiz duvarları kendisine konu edinmiştir. Duvar yazıları, protesto biçimi olarak yansıyan ifadeler ve afişlenen duvarlar. Hatta üst üste afişlemelerden sonra insanların bir şekilde yırttığı , söktüğü ,ancak sökülürken yırtılmış ve yarısı kalmış posterler vb gibi unsurlar sanatçının konularını oluşturmaya başlamıştır.Hatta dekolaj (decollage)denilen ,üst üste katmanlardan sökülerek oluşan bir anlatım tekniğinde uygulamıştır.Giderek duvarlarda asılı,takılı her şeyi resimlerinde görmek mümkündür.Dolayısıyla ışığın etkisiyle bu nesnelerin duvara düşen gölgelerini de çalışmıştır. Yine bu çalışmalarını üç boyutlu uygulamıştır. Bu çalışmasında dekolojlanma boya ile müdahale ederek lekesel –taşist (tachist)oluşumlara gitmiştir. Siyahın böylesine direkt uygulanması , o anki ruh halinide yansıtmaktadır. Belki protest bir tavırda olabilir. Sıcak ve ışıklı arka planla sert kontrasta dayalı koyu bir ön planla karamsar bir tablo çizmiştir.

ENİS ŞENSEVER

1955 İstanbul doğumlu.İstanbul M.S.Ü.Devlet Güzel Sanatlar Akademisini bitirdi.Temel Sanat eğitiminden sonra Prof. Neşat GÜNEL ve Prof. Dr.Neşe

ERDOK Atölyesinde yüksek lisansını tamamladı.Resim eğitiminin yanı sıra Prof. Fethi Kayaalp, Doç. Asım İşler Gravür ve taş baskı uygulama atölyelerinde özgün baskı sertifikası aldı.1986 'da Trakya Üniversitesi Eğitim yüksekokulunda öğretim görevlisi olarak görev yaptıTrakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim-İş Bölümü Öğretim görevlisi iken emekli oldu.Halen Resim çalışmaların Edirne Kaleiçi semtinde bulunan atölyesinde sürdürmektedir .

Katalog No:96

Sanatçı: Enis ŞENSEVER

Eserin Adı: Karışık Teknik

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:76/179

Kullanılan Teknik: Gerçeküstü

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 70X70

Kompozisyon: Sanatçının tuval üzerine yağlıboya ile yapmış olduğu bu çalışma, sanki iki çalışmanın süperpoze (superposer) üst üstr konmuş bileşimi etkisindedir. Sıcak tonlarla oluşan hacme dayalı grift oylumlardan oluşan plan ile beyaz ve koyu mavi tonlarda biçimlenmiş imgesel lekeler üç parça haline ayrılarak diğer bir planlamayı getiriyor. Bu parçalar kesilipte çıkarılmış (decouper) ve kolanlanmış etkisi vermektedir. Bu kadar sıcak organik formlarla oluşan ve bir biri içinde devinen ve plastik yapıyla bütünleşen son derece gerçeküstü parçaların ilişkisine dayalı kompozisyon kurgusu, yine özgün bir üsluplaşmaya giden kişilik özelliğine sahip sanatçı tavrı ile karşı karşı yayız. Soyutlamaya dönük (abstraction) ancak soyutlanamayan volüme dayalı yapılar, sanatçının anlatımından kaynaklanan içselleşmiş psişik (psychiguc) unsurlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Zaten "kolajlanmış doğa"olarak adlandırdığı bu çalışmada , böylesine seçilmiş organik formların yer yer lekesele dönüşen geçişleriyle de örtülü bir eleştiriryi de barındıran göndermelerle ve sürreal anlatımla karşı karşıyayız.

MELİK İSKENDER

1968 Artvin'de doğdu.1998 Yüksek lisans, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler 1999 Araştırma Görevlisi, Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi G.S.E. Resim Bölümü hocası oldu.

Katalog No:97

Sanatçı: Melik İSKENDER

Eserin Adı: Meşale Taşıyan Kadın

Eserin Yapım Tarihi:1996

Envanter/ Demirbaş No: 77/166

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 65X81

Kompozisyon: Yazılı bir metin üzerine resmedilen kadın figürleri ellerinde ve omuzlarında değişik malzemeler taşıdığını gözlemliyoruz. Mavi ve beyaz boya ile zeminde derinlik etkisi sağlamak istense de iki boy altta yüzey üzerinde şematiğe edilmiş kadın figürleri serpilmiştir. Matbaa ,gazete üzerine transparan kırmızı boyanın yayılmasıyla zemin renklendirilmiştir.Perspektiflik düzen olmaksızın altlı ,üstlü sıralanmış figürlerin anlatmak istedikleri de eski mısırlıların mezar odalarında,ölülerin yaşamına dair hiyeroglif dediğimiz resim yazılarıyla anlatılan,Narrativ hikaye edici yazıları andırmaktadır.Hatta mağara duvarlarında da göçmeye alıştığımız stilize motifsel figürlerden hiç de farkları olmadığını gözlemleyebiliyoruz.

SÜLEYMAN S. TEKCAN

1940 Trabzon'da doğdu.1960-1961 Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümünden mezun oldu. 1963 Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümünden

lisans diploması aldı. İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (Mimar Sinan Üniversitesi) Resim Bölümünden lisans ve Mimar Sinan Üniversitesinde Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Sanatta Yeterlilik eğitimini tamamladı. 1964-1965 Işık Lisesi Müdür Yardımcılığı1968-1975 Atatürk Eğitim Fakültesi'nde eğitim görevlisi olarak çalıştı. 1970-1971 Almanya'da baskı eğitimi üzerine araştırmalarda bulundu.1975 Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim kadrosuna girdi.1985 Profesör oldu ve aynı yıl Grafik Sanat Dalı Başkanlığı görevine atandı.1987 Yugoslavya'da Sarajevo Sanat Akademisi'nde iki aylık özgün baskı semineri 1991 Ankara'da Bilkent Üniversitesi'nde Özgün Baskı Semineri gibi çalışmalar yaptı.1991 Almanya'da, Bonn'da Türk Grafik Sanatı'nda 12 Sanatçı ve Çağdaş Türk Resmi'nden Bir Kesit başlıklı iki ayrı konferans verdi. 1994-1995 Mimar Sinan Üniversitesi Dekanlık görevini, Grafik Bölümü Başkanlığı ile beraber yürüttü.1996 Büyükada'da eğitime başlayan Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ni kurdu ve ilk eğitim yılı süresince Dekanlık görevini yürüttü. 2006 İMOGA-İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi Kurucu Yönetim Kurulu Başkanlığı 2007 Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Kurucu Dekanlığı 2008 1.Uluslararası Özgün Baskı resim Bienali Jüri Üyeliği

Katalog No:98

Sanatçı: Süleyman S. TEKCAN

Eserin Adı: Kavramsal

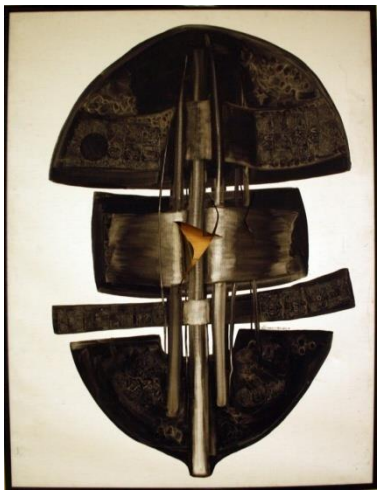
Eserin Yapım Tarihi:2000

Envanter/ Demirbaş No:78/203

Kullanılan Teknik: Non figüratif

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 114X146

Kompozisyon: Türk resminde stilize edilmiş özgün simgesel motiflerle bir başka usta sanatçısının çalışmasıyla karşı karşıyayız. Avni İztopçuya Hüsamettin Koçan'a bir gönderme yaparak bir başka çağdaş şamanla büyücüyle yüz yüze gelmiş oluyoruz. Belki de isimsizde diyebileceğimiz bu yapıtındaki etkileyici, kütlesel

formların olabildiğince ağırlığını hissetmekteyiz. İzleyenin yüreğine karabasan gibi oturan böylesi mini mental etkiye sahip biçimler totem gibi karşımıza dikilmektedir. Ata yurdumuz Orta Asya steplerinin kültürünü aksettiren Muhammet Karakalemin Çağdaş yorumu olar akta bakabiliriz. Özgün baskı resim sanatında adı en önde yer alan sanatçımızın özgün at yorumlarının yanı sıra yine imgelemden kurgulanmış figürasyonlarının bir başka örneğini izliyoruz. Yatay ve dikey formların yapısal iç içe geçmiş Konstrüksiyonuna baktığımızda geniş yatay parçalarının çaplılığı bize statik bir etki vermektedir. Şekillerin psişik etkisinin nedenli üzerimizde baskı oluşturduğunu bu çalışmaya baktığımızda daha iyi anlayacaksınız.

AVNİ ÖZTOPÇU

1962 Şubat12, Erzincan'da doğdu.1980-1984 Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-iş Eğitimi Bölümü'nde eğitimini tamamladı.Yüksek lisansını 1984-1986 Mimar Sinan Üniversitesi Resim Anasant Dalında ,yeterliliğini ise1987-1989 Mimar Sinan Üniversitesi Resim Anasant Dalında tamamladı. 1989-1990 Tuzla'da piyade eğitimi yaptı, Selimiye/ 1. Ordu Komutanlığı Karargahı Harekat Başkanlığı'nda da Plan Subayı olarak askerlik hizmetini tamamladı. 1991-91 Son Baskı gazetesinde sanat muhabiri olarak çalıştı. 1991 Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-iş Eğitimi Bölümü Resim Eğitimi Ana sanat Dalına Araştırma Görevlisi oldu. Aynı kurumda Yardımcı Doçent olarak görev yapmaktadır.

Katalog No:99

Sanatçı: Avni ÖZTOPÇU

Eserin Adı: Sarı Hareket

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:79/171

Kullanılan Teknik: Non figüratif

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 97X120

Kompozisyon: Sanatçının son derece dekoratif ve grafiksel kurgulamaları, simgesel göndermelere dayalı formlardan oluşmaktadır. Metaforik imgelerin gizli olduğu geometrik ve organik şekiller, aynı zamanda dış gerçekliliğin seçilmiş nesnelerine dayalı spesifik yansımalarda plastik çözümlemesini oluşturmaktadır. Son hareket adını verdiği bu çalışmasında parlak metalik formların, ışığa bağlı üzerinden yansıyan, sert kontrata dayalı akışkan lekelerle, kişisel duyarlılığıyla oldukça örtüşen formlar olarak karşımıza çıkmaktadır. Arka fon olarak zeminden keskin konturlarla ayrılan kenar çizgileri, her parçayı net olarak öne çıkarmaktadır. Üç boyutlu yapısal taş vb gibi değil de iki boyutlu tuval zemininde resimsel olarak tasarlanmış Çağdaş hiyeroglifler gibi özel bir okuma gerçekleştirircesine karşımızda durmaktadır.Yapıtın büyük bir bölümünü kaplayan koyu renkli yuvarlak Mandela formu iletiyi net ve bütün olarak ortaya koymaktadır. Yine çağdaş bir şamanla karşı karşıya olduğumuzun altını çizelim.Figürsüz resimde renkler armoniyi yakalayıp figürü dönüşme çabası içindedir.

Ünsal TOKER

1958 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Resim Bölümü Ali Avni Çelebi Atölyesi'nden mezun oldu. Aynı yıl İzmir'de ilk kişisel sergisini açtı.Bugüne kadar 85'in üzerinde sergi açan sanatçı,Günümüz Türk resminin dolgun boya tekniği ve enerjik tuşlarıyla tanınan dışavurumcu ressamlarındandır.Resimlerinde fırça vuruşları ve cesur renk kullanımında atölye hocası A.Avni Çelebi'nin etkisi görülmektedir.Deniz ressamı olarakta tanınan sanatçının deniz tutkusu çalışmalarının her dönemini etkilemiştir. Resimlerinde kullandığı temalar özellikle Galata Kulesi, Haydarpaşa, Deniz ve Gemilerdir. Ayrıca Horoz temasını en iyi işleyen Ünsal Toker, çiçekleriyle de çok etkileyicidir.

Katalog No:100

Sanatçı: Ünsal TOKER

Eserin Adı: Mavna

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:80/229

Kullanılan Teknik: emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X80

Kompozisyon: Sanatçı tasalı bir gökyüzü ile gelecek bir fırtınanın habercisi gibi düşünülen bulutlu bir atmosferde, doğal olarak kasvetli ortamı yansıtıyor gibidir. Soğuk ve gri renklerin hâkimiyeti söz konusudur. Resmin konusunu oluşturan deniz taşıtı, klasik boğaz vapurlarını yansıtmaktadır. Karanlık ortamda detaydan çok lekesel olarak algılayabildiğimiz geminin bacasından eski tip şirket-i Hayri yolcu vapuru olduğunu çıkarmaktayız. O dönemde kömürle çalışan bu tip gemilerin uzun bacaları, köprüden geçerken katlanıyordu, sonra yeniden doğruluyordu. Bu tip uzun bacalar, bize haliçte seyr-ü sefer yapan çatanaları anımsatıyor. İzlenimci bir tarzda resmedilen bu çalışma Türk resminde Necmi Kocamemi ekolünün versiyonu gibi de düşünebiliriz. Bulutlar ve deniz taşıtı formel lekelerle çok ustaca kullanılmıştır.Dalgalar emprestyonist bir yaklaşımla baca dumanı ile rengi ortak yakalama kaygısı içindedir.

ZAHİT BÜYÜKİŞLEYEN

1967'de G.E.E. Resim Bölümü'nü bitirdi. 1970'te M.E.B.'nin açtığı yarışma sınavını kazanarak Avrupa'ya ihtisas yapmaya gönderildi. 1976'da Kassel Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'ni bitirdi. Aynı akademide sanat eğitimi konusunda ihtisas yaptı. 1983 yılında Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatkar Fakültesi'nde "Türk Resminde Ankaralı Sanatçıların Etkinliği" konulu tez ile doktora yaptı. 1984 yılında Hacettepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde "Yrd. Doçent" kadrosuna atandı. 1986'da Doçent, H.Ü.G.S.F Resim Bölüm Başkanı seçildi. 1991'de Dekan

Yardımcısı oldu. 1992 yılında aynı üniversitenin Resim Bölümü'nde Profesörlüğe atandı. 1997'de Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde öğretim üyeliğine atandı. Plâstik Sanatlar Bölüm Başkanı ve Dekan Yardımcısı olarak halen bu görevi sürdürmektedir. Katıldığı Uluslararası Sergiler;1976 Frenchen Graphic Biennale,1978 Frenchen Graphic Biennale,1980 Frenchen Graphic Biennal,1980 Inter Graphic Berlin Triennali,1980 Balkan Ülkeleri Bükreş Bienali,1982 Balkan Ülkeleri Bükreş Bienali,1982 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Kuveyt,1982 Hindistan Trienali,1983 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Brüksel – Madrid – New York,1983 Cumhuriyet'in 60. Kuruluş Yıldönümü nedeni ile Turizm ve Kültür Bakanlığı'nın düzenlediği yurtdışı sergileri: Kopenhag, Stockholm, Latey, Varşova, Prag, Belgrad, Sofya, Viyana,1984 Les Examples de L`art Contemporaşn Turgue, Algerie,1984 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Bükreş1985 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Agık – Macaristan,1986 6. Uluslararası Hindistan Trienali, Yeni Delhi,1986 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Çin Halk Cumhuriyeti,1987 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Bonn (Batı Almanya),1988 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Kuveyt,1989 Çağdaş Türk Resim Sergisi, İskenderiye – Mısır,1990 International 90 – 9. Uluslararası Grafik Trienali, Berlin – Almanya,1990 I. International Erotic Art Exhibition AKM, Lefkoşa – KKTC,1996 Sotheby's Sergisi, Londra,1998 Çağdaş Türk Resim Sergisi, Paris,2000 IAM Sergisi, Köln,2006 Tahran Sanat Bienali,2009 "Sıntesı" Resim Sergisi,2010 Kore Savaşına Katılımın 60.Yılı Türk ve Kore Sanatçıları Resim Sergisi Eskişehir – İstanbul,2011 Ankara, Turkish and Korean Artists Paintings Gallery of Modern Art, Cer sayılabilir.

Katalog No:101

Sanatçı:M Zahit BÜYÜKİŞLEYEN

Eserin Adı: Dinginlik

Eserin Yapım Tarihi:2000

Envanter/ Demirbaş No:81/224

Kullanılan Teknik: Doğadan soyutmama

Kullanılan Malzeme: Akrilik

Eserin Boyutları: 60X80

Kompozisyon: Sanatçının bu çalışması, tamamen kavramsal düşünsel bir uygulama olarak karşımıza çıkar. Resmin 2/3 lük kısmını kapsayan üst bölümü gece mavisi tonunda boyanmıştır.Alt kısmında ise geometrik bir düzenlemeylekurgulanmış parçalardan oluşuyor.Bu parçaların renklendirilişinde Airbrush ile doğrudan geçişlerle parçaların kendi içinde derinlik yanılsaması yaratılmıştır.Resmin ortasında ,sağ kenara yakın pramidal formlarda imgesel biçimler yer almakta bir ölçüde de matematikselliğin etkisini görebilmekteyiz.Bu haliyle bir olasılıkla da Halil Akdenizi çağrıştırıyor diyebiliriz. Yine resmin alt bölümü çarpık kentleşme ve sanayinin etkileri üzerine konu edinmiştir.Tabi ki Zahit BÜYÜKİŞLEYEN'in bu çalışmasında direkt photoshop var gibi bir sonuç çıkarılmamalı ve airbrsh kullanılma olasılığını Özdemir ALTAN'ın resimlerinde olduğu gibi olumlu bir uygulama olarak değerlendirebiliriz.Yalın doğa yansımalarının yorumları veya dinamik çizgisel farklı kurgularla yansıtmaktadır. Resmini insan, mekan ve doğa gerçekliği üzerine kuran Büyükişleyen'in özgünlük, özgürlük ve sınırsız-belirsizlik tanımlarını da burada görebilmekteyiz.

YUNUS GÜNEŞ

1950' de Kiğı'da doğdu.Yüksek Öğrenimini İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim İş Bölümü 'nde gördü. 1971 yılında Kırşehir Merkez Kale O. O. Resim İş Öğretmenliğine, yaklaşık üç yıl sonra da İstanbul Kasımpaşa Lisesi Resim İş Öğretmenliğine atandı. Bu görevi 1977 'ye kadar sürdürdükten sonra mesleki başarısı, ihtiyaç ve başvuru üzerine mezunu olduğu İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü ve sonra Atatürk Yüksek Öğretmen Okulu adını alacak okulun Resim İş öğretmeni yetiştiren programlarını yürüten Öğretim Üyeliğine atandı. Perspektif, Teknik Resim ve zaman zaman Özgün Baskı dersleri verdi. Akademik çalışmalarını ve sanat, kültür etkinliklerini öğretmenlik yaparak gerçekleştirdi. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 'nde "Anlatım Resimleri – Ferhat ile Şirin, Leyla ile Mecnun Taş Baskıları" başlıklı tezle Yüksek Lisans; Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 'nden Grafik Ana Sanat Dalı 'nda, 1988 tarihinde Doktoraya Eşdeğer Sanatta yeterlik diplomalarını aldı. Y.Ö.K. tarafından 1995 tarihinde 2809 sayılı yasanın geçici 10. maddesi 'ne göre Yardımcı Doçentliğe

atandı.Bu görevde 25 yıl 5 ay kıdemliyken 1997 tarihinde emekli oldu.Bir yıl Darüşşafaka Eğitim Kurumları ‘nda öğretmenlik yaptı. Kısa bir süre Londra ‘da sanatsal ve kültürel gözlemde bulundu. Sanat eğitimciliğini yürütürken ve yaşarken kesintisiz olarak sanat ve kültür konulu araştırma ve incelemeler ile sanat uygulamaları; "Zeynelli Albümü", "Anlatılmaz Masallar", "İstanbul Resimleri" adlı seri eserlerden başka, çeşitli başlıklı ve incelemelere dayalı baskı resimler yaptı. Araştırma ve incelemelerinin bir bölümünü tez, teksir ders notu, gazete ve dergi makaleleri, sempozyum bildirileri tekniğinde yazdı. Özgün Baskı ağırlıklı olmak üzere 10 dan fazla kişisel sergi açtı, pek çok grup ve karma sergiye katıldı. İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi bünyesinde özgün baskı çalışmaları yaptı. Geleneksel özgün baskı teknikleri kullanarak uluslararası etkinliklere katıldı. Ekslibris dalında üç ödül aldı. Halk imeceleri yönetti, imece mektupları yazdı.İstanbul Ekslibris Derneği üyesi olan Yrd. Doç. Dr. Yunus Güneş halen Feyziye Mektepleri Vakfı üniversitesi olan Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi İç Mimarlık Bölümü’nde öğretim üyesi olarak görevine devam etmektedir.

Katalog No:102

Sanatçı: Yunus GÜNEŞ

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:83/237

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Taş Baskı

Eserin Boyutları: 50X70

Kompozisyon: Sanatçının litografi uygulamasında kavramsal bir anlatım sözkonusudur.Hemen hemen çalışmanın ¾ lük bölümünde grafiksel ve dairesel bir çizim dikkatimizi çekmektedir.Bir olasılık, astronomik göndermelere dayanmakta olduğudur.Koyu karanlık bir ortamda resmin sağ üst köşesinde görebildiğimiz

hilal(Ay) ve onun aydınlatmasında kontrast ışıkla aydınlanmış siluetler halinde hayalinde hayali imgeler, sembolik işaretler kozmik bir deneysel araştırmaya dayalı kurgusal bir çalımadır diyebiliriz.Ancak her haliyle,naif düzeyde bir çalışma olarak değerlendirebiliriz.Taş baskı resim araçlarının daha yetkin kullanımından söz edemeyiz,halbuki çalışmanın düşünselliği'nin yanısıra biçimlendirmede dışavurumcu bir teknikle karşımıza çıkması şaşırtıcı değil;Belkide bu naiflik olgusu ile uygulamadaki dışavurumcu üslubu örtüşüyor diyebiliriz.

HAKAN ESMER

1973 yılında Vakfıkebir/Trabzon'da doğan Hakan Esmer, 1994 yılında Karadeniz Teknik Üniversitesi Resim İş Eğitimi Bölümü' nden mezun olarak, aynı yıl Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü yüksek lisans programını tamamladı.1996 yılından itibaren Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünde Öğretim Görevlisi olarak çalışan Hakan Esmer aynı bölümde sırasıyla Temel Sanat Eğitimi, Duvar Resmi Teknikleri, Vitray ve Resim derslerini yürütmüştür.37 kişisel sergi açan sanatçının, aralarında Eczacılar Birliği Resim Yarışması, Tekel Resim Yarışması, Şefik Bursalı Resim Yarışması, Antalya Resim Festivali, Talens Resim Yarışması, Tunus/Monastir Uluslararası Plastik Sanatlar Festivali "Büyük Ödül"ünün de bulunduğu toplam 15 ödülü bulunmaktadır.T.C. Dışişleri Bakanlığı bünyesinde gerçekleştirilen proje kapsamında eserleri; Berlin(Almanya), Abuja(Nijerya) ve Nahçıvan Özerk Bölgesi T.C. Büyükelçilik koleksiyonlarına dahil edilmiştir.2012 yılının Ocak ayında görevinden ayrılan Esmer, çalışmalarını halen Eskişehir'deki atölyesinde sürdürmektedir.

Katalog No:103

Sanatçı: Hakan ESMER

Eserin Adı: Soyut Kompozisyon

Eserin Yapım Tarihi:1997

Envanter/ Demirbaş No:84/235

Kullanılan Teknik: Lirik soyutlama

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 110X119

Kompozisyon: Son derece özgün çalışmalarıyla öne çıkan genç kuşağın önemli temsilcilerindendir.Çok zengin renkçi bir anlatıma dayalı biçimden çok boyanın yüzeyde kullanışına dairspesifik bir ressamımızdır.Konuları hep yaşamdan alınmışdoğa ve insan odaklı olup,soyutlamalarla yüklü (Abstraction) çalışmalarından birirni daha gözlemliyoruz. Önceki işlerinde insan ögesi olmaksızın,dış gerçekliğe dayalı imgelerinde,boya resmin kendine özgü uygulamasının bir örneğidir. Yüzeyin üzerinde gerçekle sanal arasında oluşan bir mekan olgusuna rağmen, yine yüzey üzerinde sırf kompozisyon tasası nedeniyle grafiksel lekelerin oluşturulması ayrıca çok özel fırça sürüşüyle karşı karşıyayız. Bu kendine özgü boyama tekniği ile resmin plastikliğine en güzel uygulamasıdır diyebiliriz Resimlerin hemen hepsinde açık koyu,renksel armoni açısından, hem kontrast hemde lokalize tonların bir senfonik uyumuyla karşı karşıyayız.

NÜZHET KUTLUĞ

1932'de Konya'da doğdu. 1947'de İstanbul-Yıldız, Resim-Müzik Seminerindeki öğreniminden sonra 1953 yılında Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü'nün (Gazi Eğitim Fakültesi) Resim-İş Bölümünü bitirdi. Resim-Müzik Semineri'nde hocaları ressamlar Şeref Akdik , İlhami Demirci ve Kemal Gökaydın, Gazi Eğitim Enstitüsü'nde de Refik Epikman, Malik Aksel ve Mesut Erdem oldu. ilk kişisel sergisini 1958 yılında Balıkesir'de açtı. 1972 yılında İspanya Hükümeti'nin bursunu kazanarak Madrid'e gitti ve San Fernando Kraliyet Güzel Sanatlar Akademisi'nde Prof. Paricio ile Özgün baskı (gravür-serigrafi), Prof. Rocco ile resim çalıştı. 1973-1974 yılında İstanbul Eğitim Enstitüsü'ne, 1980'de İstanbul Atatürk Yüksek Öğretmen Okulu'na, 1982'de de Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim-İş Eğitimi Bölümü Öğretim görevliliğine atandı. 1984'de doktoraya eşdeğer "Sanat Yeterliliği"ni aldı. 1977'den 1995 yılına kadar A.B. Devletleri, Romanya, Kuveyt, Avusturya, İspanya, Kıbrıs ve Türkiye'de düzenlenen "Çağdaş Türk Sanatı" sergilerine katıldı. 1986'da

Öğretim Üyesi olarak doçentliğe atanan sanatçı, 1977'de İzmit-Yarımca Sanat Şenliği'nde 2.lik ve Jüri Özel Ödülü, 1979'da 1. Altın Palet Yarışması'nda Başarı Ödülü, 1980'de 2. Altın Palet Yarışması'nda Başarı Ödülü, 1987'de 48. Devlet Resim ve Heykel Sergisi'nde "Devlet Resim Ödülü`nü aldı. 1988'de Bölüm başkanlığı görevine atandı. 1991'de Yunus Emre "Sevgi Yılı", 3. Uluslararası Yunus Emre Kültür ve Sanat Haftası 8. Yunus Emre resim sergisinde "Büyük Ödül" aldı. 1992'de Profesörlüğe, 1993'de Resim Eğitimi Ana Sanat Dalı Başkanlığı'na atanan sanatçı, günümüze kadar 37 kişisel sergi düzenledi ve yüz'ün üzerinde karma sergiye katıldı. Yurt içinde Ankara, İstanbul, Edirne, Balıkesir illerindeki sanat müzelerinde ve çeşitli özel koleksiyonlarda yapıtları olan sanatçının yurt dışında da Fransa, İsveç, Bulgaristan, Avustralya, İspanya'da yapıtları bulunmaktadır. Çalışmalarında çeşitli dönemleri olan ve emekli olduktan sonra bölümde iki yıl daha çalışan Kutluğ, 2001 yılından bu yana etkinliklerini özel atölyesinde sürdürmektedir. Sanatçı, 50. Sanat Yılı Retrospektif Sergisi'ni 2003 yılında İş Bankası sponsorluğunda, İş Bankası İstanbul Parmakkapı Sanat Galerisi'nde gerçekleştirmiştir.

Katalog No:104

Sanatçı: Nüzhet KUTLUĞ

Eserin Adı: Uzay Serisi

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:86/209

Kullanılan Teknik: Non figüratif

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 75X90

Kompozisyon: Son derece organik ve grift formlarla oluşturulan fantastik imgelerin örgüsüne dayalı bu çalışmasında,ustanın bu konsept(concept) dizisinden bir diğer uygulamasını görüyoruz.Tuval üzerine yağlıboya uygulamasıdır. Sıcak tonlarda pembe ağırlıklı bu çalışmada mavi ve laciver renklerde kullanılmıştır. Leke ve

hacimlemelerin yanı sıra yine hem pembe hem de mavi renklerle grafiksel düzenlemeleri görmekteyiz. Bu iki ayrı düzlemde iç içe giren kurgulamada rasyonel olmayan sürrealist ilişkilere dayalı biçimlendirmelerden bahsedebiliriz.Sadece zengin bir iç dünyanın tezahürü olarak ele alabileceğimizbu çalışmada alışılmadık uyumsuz olguların hayali formlarla ilişkisinde grotesk bir ilişkinin biçimlendiği Kişileşen bir plastikite anlamında üsluplaşmaya dönüşen özgün tavırla karşılaşmaktayız.

ATİLLA ATAR

Gazi Eğitim Enstitüsü Resim İş Bölümünü 1965 yılında bitirdi. 1980-1981 yıllarında Paris'te Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts'ta baskı resim dalında uzmanlık eğitimi gördü. Biri yurtdışında olmak üzere toplam On dört kişisel sergi açtı. On ödül kazanan sanatçının ödülleri arasında 1990 yılında 24. DYO Resim Yarışması Ödülü ile 1995 yıllında 56. Devlet Baskı Resim Yarışması Başarı Ödülü bulunmaktadır. Sanatçı, figürsüz, öyküsüz, salt resmin kural ve sorunlarını litografi tekniğinin çok karmaşık, zengin ve sınırsız olanakları ile irdelerken kendisine özgü anlatım dilini geliştirdiğine inanmaktadır. Son dönem çalışmalarında, doğa kaynaklı, birbirini iten ya da birbiri ile karşıt ilişkiler içinde bütünleşen soyut geometrik formlara yer vermektedir. Halen Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Grafik Bölümünde öğretim üyesidir.

Katalog No:105

Sanatçı: Atilla ATAR

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:88/233

Kullanılan Teknik: Geometrik soyutlama

Kullanılan Malzeme: Taş Baskı

Eserin Boyutları: 70X91

Kompozisyon: Yine Litografinin tanınmış bir ustasıyla karşı karşıyayız. Muhayyileden yansıyan amorf biçimli nesnelerle kurgulanan bu baskı çalışması, taş baskı gibi riskli bir teknik uygulama olmasına karşın yetkin bir üslupla kotanlaşmış olduğunu görüyoruz. Organik ve geometrik formların bileşkesinden oluşan ve uzaysal bir boşluk içinde resmedilmesinde özel bir aydınlanma ile modle edilen lito kaleminin böyle yapılarıyla ustaca kullanımı nedeniyle bu tılsımlı (magic) anlatıma ulaşmış oluyoruz.

Bu garip ama bir o kadarda etkileyici nesnelerin çoğunlukla fantazya ile birlikte sanatçının karabasana dönüşen iki büyük formunun monümental ağırlığı altında izleyeni de baskılayan bir pozisyon da tasarlanmış bir uygulamadır diyebiliriz.Geometrik soyutlamada gerçeküstü üsluba doğru kayan bir arayışı farkedebiliyoruz.

LÜTFÜ ÖZSOY

1949/50 yılında Kepirtepe Köy Enstitüsünden mezun oldu.

Katalog No:106

Sanatçı: Lütfü ÖZSOY

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:89/239

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: sulu Boya

Eserin Boyutları: 33X45

Kompozisyon: Sulu boya tekniği ile yapılmış bir natürmort eser. Renklerin kullanımı ve uygun fırça darbeleri ile realist bir çalışmadır. Resimde kullanılan açık renkler ve canlı bir kombine çalışma ile natürmort çalışması yapmak ve bunu ince darbe vuruşları ile halletmek sanatçı için başarılı sayılabilir.Ancak saksının

bulunduğu tepsi bu formu bozar şekilde resmedilmiştir.Çeşitli çiçeklerin verdiği renk armonisi ise emprestyonizmi hazırlayan nedenler olarak görülse de gölgeler de bu başarısızlığa uğramıştır.

Alp BARTUĞ

1947'de Manisa'da doğmuş, ilk ve orta öğrenimini Hatay ve Adana illerinde yaptıktan sonra Marmara Üniversitesi'ne bağlı Eğitim Fakültesi'nin Resim Bölümü'nden 1976-1977 akademik yılında mezun olmuştur. Daha sonra birçok orta öğretim okul ve kuruluşlarında resim öğretmeni olarak görev aldıktan sonra 1992 yılında Maçka Teknik Plastik Sanatlar Bölümü'nden emekli olmuştur.Birçok karma sergiye katılan sanatçı bugüne değin 45 kişisel sergi açmıştır. Bu 52 kişisel sergisidir. Resimleri yurtiçi ve yurtdışında özel koleksiyonlarda, banka koleksiyonlarında bulunmaktadır.Alp Bartu toplumumuzun çeşitli kesimlerinden seçtiği konuları renk ve biçim düzenlemesiyle işlemiştir. Figür doğa ilişkisi sevinç, üzüntü ve heyecanla birleştirerek resimlerinde yansıtan sanatçı, İstanbul'da yaşamaktadır.

Katalog No:107

Sanatçı: Alp BARTUĞ

Eserin Adı: Balıklar

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No: 90/225

Kullanılan Teknik: Lirik

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X60

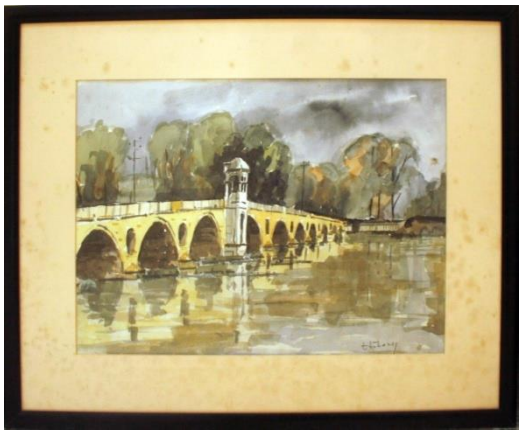
Kompozisyon: Sanatçının bu tablosunda Janr dediğimiz (Genre) gündelik hayattan alınan bir sahne olan balıkçılar konu edinilmiştir. Sıcak tonlarda ve kalın fırça dokunuşlarıyla nesnelere ait sınırların yani biçimi çevreleyen konturların yani

çevresel çizgilerin eriyerek nispeten lekeselleştiği kayan pentürlerinde (İng-Painting) hem izlenimci hem de dışa vurumcu etkiler söz konusudur. Genelde bir ava çıkmadan önce yapılan hazırlıklar ya da av sonrası avın berektli oluşu neticesinde, imece usulü yardımlaşmaya tanık oluruz. Bu resim sanırım böylesi bir hareketliliği bizlere taşımaktadır. Fırça izleri yer yer spatüla ile çalışılmış etkisini vermekle birlikte kalın boya tabakasını andıran impasto tadında olduğunu söyleyebiliriz.Aslında lirik ve dışa vurumcu bazı bölümler çıkarılsa tam anlamıyle empretyonist bir resim olarak görülebilir.Çünkü yüzler,ağaç motifi,sandalın boyanması emprestyonizme kayan özellikler olarak görülmektedir.

TUNCA BÖKESOY

Sanatçının Özgeçmişi:Hakkında fazla bilgi bulunmayan sanatçının sadece srgileri takip edilebilmektedir.Daha çok Antalya'da açtığı sergilerle tanınır.Özellikle doğadan çalışması ile tanınır.Eski eserlerin resimlenmesi doğrultusunda bolca ev mimarisi üzerine yaptığı eserler dikkat çeker.

Katalog No:108

Sanatçı: Tunca BÖKESOY

Eserin Adı: Köprü

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:92/136

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Sulu Boya

Eserin Boyutları: 30X42

Kompozisyon: Sanatçı sulu boya tekniği ile Meriç köprüsünü eserine taşımıştır. Durgun akan nehir üzerine yansıyan köprü silueti ve köprünün gerçeğe yakın renklerle boyanması sanatçının izlenimcilik anlayışını sergilediği önemli bir eseridir.

Resimde suyun dalgalanması köprünün arkasındaki fabrikanın silüet özelliği ile emprestyonizme yaklaşmaktadır. Tarih köşkü ise bunu bozar bir durumdadır.Ağaçların resmedilmesi ise yine doğadan emprestyonist bir düzendir.

FERYAL TANERİ

1952 yılında Zonguldak'ta doğdu. İlk sanat eğitimini İstanbul'da, Ressam Fuat Bey'den aldı. Mustafa Esirkuş'la yağlıboya ve desen çalışmaları yaptı. Lise yıllarında Ankara Devlet Güzel Sanatlar Galerisi'nde, O. Zeki Oral'ın düzenlediği kurslara katıldı. 1972 yılında Güzel Sanatlar Akademisi, Bedri Rahmi Eyüboğlu Atölyesi'ne devam etti. Aynı yıl, Almanya'nın Hannover ve Bremen kentlerinde sanatsal incelemelerde bulundu. Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Heykel Ana Sanat Dalı'nda lisans, aynı Fakültenin Eğitim Bilimleri Enstitüsü Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim Ana Sanat Dalı'nda Yüksek Lisans eğitimini tamamladı. Yüksek Lisans eğitim ve öğretim sürecini Prof. Dr. Bünyamin Özgültekin Baskı Atölyesi'nde, resim dalında ise Prof. Ramiz Aydın Atölyesi'nde tamamladı. Eğitimci ve Sanatçı Kişiliğiyle Ayetullah Sümer adlı tez çalışması yaptı.

Katalog No:109

Sanatçı: Feryal TANERİ

Eserin Adı: Hayal Dünyası

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:93/196

Kullanılan Teknik: Lirik

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 40X50

Kompozisyon:İç içe geçen bindirmelerle öne çıkan ve geriye itilen espas dışında izafi bir mekan algısıyla karşı karşıyayız.öylesine belirsiz formların ilişkisi yer yer netleşen yerlerde kaynayan eriyen değerlerle oluşan bu çalışımada kadraja alınmış bir kadın başı çok belirgin olarak izleyene bakmaktadır.Koyu tonda siyah, toprak sarısı ve yer yer mavi tonlardan oluşmaktadır.Kompozisyon düzeni içerisinde belli bir ışık kaynağından aydınlatılan yüz ile ellerine yaslanan bir kompozisyonla resmedilmesi resmin vurgusal anlatımını sağlayan odak noktasını oluşturmaktadır.Lirik bir eser olmasına karşın yer yer sürrealizme kaçan noktaları vardır.Özellikle kadın figürünün yaratlmasındaki armoni bunu açıkça belli eder.Ayrıca renklerle dışa vurumcu bir ifade kullanması karışık bir üslup arayışında olduğunun da göstergesidir.

CEYLAN MUTLU

1956 da Kayseri de doğdu.1972 de Corcoran School of Art (Washington D.C.)resim ve desen kursuna katıldı.1973 te Kayseri TED Kolejinden mezun oldu. 1976 da Montgomery Collage Graphical Design bölümünü bitirdi.(Maryland-USA)1976 yılında yurda dönerek çeşitli firmalarda grafik tasarımı ve reklam tercümeleri yaptı.1980 de New York a yerleşerek sanat araştırmaları yaptı ve iki karma sergiye katıldı.Amerikan ressam ve heykeltıraşlar derneğinin çalışmalarını yakından izledi.1987-88 Mahir Gürsel ve Eren Eyüboğlundan resim dersleri aldı. 1989-95 Ali Candaşla AC grubunda resim çalıştı.1995 te M.Ü.Atatürk Eğitim Fakültesi Resim Ana Sanat Dalı Bölümü,Ramiz AYDIN atölyesini üstün başarı ile 2.olarak bitirdi.

Katalog No:110

Sanatçı: Ceylan MUTLU

Eserin Adı: Geçmiş ve Şimdi

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:96/186

Kullanılan Teknik: Gerçeküstü

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X70

Kompozisyon: Sanatçı eserinde hayal dünyasına dalmış bir kadının hayalini yansıtmaktadır. Gençlik yıllarını anımsatan bir büst arka planda bir sütünün üzerinde durunken gerçekte ise elinde çiçekle yaşadıklarını hatırlayan bir kadının hayalini yansıtmaktadır. Eserin tamamı bulutların içinde bir hayal dünyasını yansıtmakta renk tonları ise zamanı anlatmakta ve esere bir derinlik vermektedir.Resim karışık üslupların ortaya konulduğu bir eserdir.Lirik anlayışın ötesinde dışa vurumcu bir anlayışta hakimdir.Kaide üzerinde yer alan kadın heykeli ana figürle özdeşleştirilmeye çalışılmıştır.Arka fonda yer alan deniz ise belki bir Afrodit yaratılmasını konu aldığının göstergesi olabilir.

İSMAİL ÇORBACI

1957 Uzunköprü kurt bey doğumludur.1975-76 İstanbul Çapa öğretmen okulu resim seminerinden mezun oldu.1977-78 İstanbul Devlet Güzel sanatlar Akademisine girdi.1983-İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Neşat Günal atölyesinden yüksek lisans mezun oldu.Trakya Üniversitesi Eğitim fakültesi Resim-İş Eğitimi bölümünde Öğretim görevlisi oldu. Emekliliğe ayrılarak kendi atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir.

Katalog No:111

Sanatçı: İsmail ÇORBACI

Eserin Adı: Olası Düşler

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:97/152

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X70

Kompozisyon: Olası düşler adlı bu çalışmada ressamın oluşturduğu kurgusal mekân içinde gerçek üstü bir anlatım söz konusudur. Sürrealist anlayış doğrultusundaki ışık

anlayışıyla aydınlatılan resmin ortasındaki dört ayaküstündeki canlı, çift toynaklı tırnaklı haliyle küçükbaş bir canlıya gönderme içermektedir. Bu canlının muhtemelen keçi benzeri bir çift boynuza sahip olduğu gözlemleniyor. Boynuzları arasındaki mavi renkli bir cisim barındırmaktadır. Normalin çok üstünde büyüklüğe sahip bu canlının hizasında iki figür yer almakta ve birisi tarafından eliyle işaret edilmektedir. Resmin arka planında ise garip bir ilişki içerisinde yer zeminin yükseldiğini gözlemliyoruz. Yine peri bacalarını anımsatan garip formlu yapılarla öncü bir fantastik kompozisyon ilişkileri ağıyla resmedilmesi, eserin sıcak tonlarla ele alınmış olması kasvetli atmosferiyle garip bir rüya betimlemesiyle karşı karşıyayız

SEMA ŞAHİN

1977 yılında Atatürk eğitim Enstitüsü'nden mezun olan Şahin'in Heybeliada Lisesi'nde başlayan eğitimciliği,Marmara Üniversitesi Resim Bölüm'ünde devam ediyor.1989 yılında Marmara Üniversitesi Resim Bölümü'nde "Çocuk Resimlerinde Figür" konulu teziyle yüksek lisansını,1994 yılında aynı Üniversitede "Türkiye'de Sanat Eğitiminin Tarihçesi" konulu teziyle,Doktora çalışmasını tamamlamıştır. Barcelona'da 1985 yılında Türk ressamları sergisinin ardından,bugüne kadar Kıbrıs'tan Paris'e,Amerika'dan Moldova'ya kadar pek çok ülkede sergiler açmıştır.

Katalog No:112

Sanatçı: Sema ŞAHİN

Eserin Adı: Yağlı Boya

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:98/149

Kullanılan Teknik: Expresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 65x75

Kompozisyon: Exprestyonist bir üslupla gerçekleşen eserde sanatçı bir kaçışın öyküsünü yazar gibi eserini ortaya koymuştur.Sanatçının son derece sürekli, akışkan ve serbest stili, değişik bir biçimleme ile karşımıza çıkıyor. Kaygan zemin ile mekan arasında eriyip giden, kaynaşan belli belirsiz insan imgeleriyle sonsuzluğa yöneliş diyebileceğimiz bir anlatım söz konusudur.Resimde önemli bir yerde durmak değil,sürekli yol almayı anlatmaya çalışarak insanları düşünceye sevk etmektedir.Dürüstlüğün rengi olarak yorumladığı mavi rengini sanatçı eserlerinde çok kullandığını görmekteyiz. Sarı ve kırmızı renkler esere bir hareketlilik kazandırsa da mavi rengin içinde yok olarak esere sakinlik etkisi vermektedir. Değerli sanatçımız Mehmet Gün'ü anımsatan böylesi ekspresif bir resim anlayışıyla sadece özgün bir pentürle karşı karşıyayız.

VELİ SAPAZ

1942 Çorum Sungurlu'da doğdu. Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümünü bitirdi. Çorum Öğretmen Okulu ve Pendik Lisesinde çalıştı. 1978'de İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim Bölümünde öğretim görevlisi olarak çalıştı.Eserleri yurt içinde ve yurt dışında çeşitli koleksiyonlarda yer alan sanatçı 36 kişisel sergi açtı ve 100'ün üzerinde grup ve karma sergiye katıldı. 3. Tekel yarışmasında ödül aldı.Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitim Bölümünde öğretim üyesi (Doçent) olarak çalışan sanatçı 1998'de emekliye ayrıldı. Çalışmalarını İstanbul Maltepe'deki özel atölyesinde sürdürmektedir.

Katalog No:113

Sanatçı: Veli SAPAZ

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:99/207

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X60 cm

Kompozisyon: Türk resminin pentür adına lirik-şiirsel tadla, mükemmel düzenlemelerle aynı zamanda çağdaş bir çalışmadır. Böylesine hikâye edici üslubuyla karşı karşıya olduğumuzu söylemeden de onur duyduğumuzu söyleyebiliriz. Gerçekten resminde kullandığı imgelerin her birisi, sadece sembolize elamanlarının ötesinde, Sihirli bir resmedilişle sadece resimsel öğelerin bile tılsımlı kullanılışı bize Rus sembolistlerini anımsatmaktadır. Sıcak ve Soğuk renklerin böylesi pasajlarla kullanılmış olması yanı sıra sıcak ve soğuk, açık ve koyu esasına dayalı planlaşmalarla resmin içinde geriye doğru seken derinlik yanılmasını da çok uyumlu kullanıldığını da belirtmeliyiz. Ayrıca resmin ortasında ki güvercinin nereden geldiği belli olmayan resmin kendi iç aydınlanmasına karşı, kontra bir aydınlanmayla bir ışık yayan konumda vurgulanması, Konunun veya hikâyenin izlenme haritasını çıkarmış oluyor. Dikey konumda yerleştirilen geometrik planlarda saklı totemlik unsurlar ve gizli yüzler yine bir destansı efsane anlatımı gibi sıralanmışlığın resmi geçidi gibidir.

NİLGÜN ERDAL ONGAN

İDGSA iç Mimari Bölümü'nden 1957'de mezun oldu. Bir yıl Seramik Bölümü'ne devam etti. 1961'den itibaren iki yıl Roma Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Sahne Görüntüleri Bölümü'nde ihtisas yaptı. 1965'den 1968'de yurda döndükten sonra TRT Televizyonlarında çeşitli programların dekorasyonunu gerçekleştirdi. 1994-1998 yıllarında İ.Ü. İletişim Fakültesi Radyo Televizyon Bölümü'nde öğretim görevlisi olarak "Televizyon Dekoru" dersleri verdi.

Katalog No:114

Sanatçı: Nilgün Erdal ONGAN

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:100/242

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 47X47

Kompozisyon: Yağlı boya tekniğiyle yapılan eserde sanatçı sonbahar zamanı nehirde durmakta ve hareket etmekte olan kayıkları eserine yansıtmaktadır. Bir peyzaj çalışması olan sonbahar zamanı nehirde yansıyan güneş ışıklarının arasında bir kayığın hareket etmekte ve birçok kayığında nehir kenarında bağlı durmakta olduğunun resmetmiştir. Parçalı bulutlu bir gökyüzünde yapakları sararmış ağaçların arasında siluet halinde görünen evler dikkat çekmektedir.Çalışma bir kanal etrafında şekillenmiştir.Figürler mimari son derece renk dalgalanmaları ile verilmiş olup tam anlamıyla emprestyonist bir düşüncenin ürünüdür.Yüzen kayıklar bunu tamamlar niteliktedir.Açık hava üstünde yer alan bulutlar da bu armoniyi tamamlar.

Katalog No:115

Sanatçı: Nilgün Erdal ONGAN

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:101/241

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 47X47

Kompozisyon: Sanatçı eserinde 19 yüzyılın ilk yarısında bir semti canlandırmaktadır. İyi bir araştırma ürünü olan eser sanatçının izlenimci yönünü göstermektedir. Ahşap cumbalı evler, taş döşeme sokaklar, dönemin kıyafetlerinde figürler ve ilk elektrikli sokak lambaları ile klasik bir 19 yy. sokağını eserine taşımıştır. Renklerin seçimi esere bir eskitme havası katmış sanki tarih sayfalarından çıkmış nostaljik bir fotoğraf enstantanesi gibidir.Ancak bütün bunların yanısıra diğer tablo gibi emprestyonist özellikler taşımaktadır.Özellikle eski evlerin verilmesi sokak niçindeki insanlar sahneyi tamamlamaktadır.Yol ve ev silüetleri bu üsluba son derece uyan özellikleri taşımaktadır.

HAYRİ ESMER

1966 Yılında Diyarbakır, Çermik'te doğdu. İlk ve orta öğrenimini Çermik'te tamamladı.1983-1987 yılları arasında Gazi Üniversitesi, Gazi Eğitim Fakültesi, Resim-iş Eğitimi Bölümünde Lisans eğitimi aldı.1994-2001 yılları arasında Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesinde, plastik sanatlarda ve günümüzde şiddet olgusunu inceleyen, bu konudaki sanatsal uygulamaları içeren Yüksek Lisans ve Sanatta Yeterlik tezlerini hazırladı. 1999-2002 Yılları arasında UNESCO AIAP Türkiye Ulusal Komitesi, Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği Ankara Şubesi Yönetim Kurulu üyeliği yaptı. 2003 yılında Doçent, 2008 Yılında Profesör oldu.Devlet Resim Heykel Sergisi, AÇS, Şefik Bursalı,Clug Uluslararası Baskı yarışmalarında eserleri ödüle değer bulundu. Çeşitli Müze ve Koleksiyonlarda eserleri bulunan sanatçı, yurtiçi ve yurtdışında bienal, trienal, sergi vb. etkinliklere katıldı.Anadolu Sanat Dergisinde Yayın Kurulu Üyeliği ve Editörlük yaptı.Sanatçının, Sanat Dünyamız, Sanat Yazıları, Anadolu Sanat, Genç Sanat, Türkiye'de Sanat, Artist, Cey Güzel Sanatlar Dergisi, Art & Life, Sanat Çevresi, rh+ sanart gibi dergi ve gazetelerde resim ve baskı resim sanatı üzerine yazı, eleştiri ve incelemeleri yayınlandı. Sanatçı, yaşamını Eskişehir'de sürdürmekte; Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Boya resim, Çukur Baskı, Baskı Sanatları Tarihi, Çağdaş Sanat vb. dersleri vermekte; Sanat bilimi Anabilim Dalı Başkanlığı, Güzel Sanatlar Enstitüsü Müdür Yardımcılığı ve Baskı Sanatları Bölüm başkanlığı görevlerini sürdürmektedir.

Katalog No:116

Sanatçı: Hayri ESMER

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:102/234

Eserin Boyutları: 48X70

Kullanılan Teknik: Gravür

Kullanılan Malzeme:

Kompozisyon: Sanatçısının çok farklı lekesel bir uygulamasını izliyoruz. Özgünbaskının nemenem zor bir üretim şekli olduğunu daha önce Atilla ATAR'ın litografisinde izlemiştirk. Sanatçının yaşama dair hayatın içinden birebir gözlemlerine dayalı izlenimleri kenti oluşturan mimari yapıları bizatihi gözlem altına alması yoluyla giderek karmaşıklaşan hatta kaosa dönüşen şehir gerçeğine bir gönderme niteliği taşımaktadır. Hatta geçmişte yaşanan savaşlar ve yıkımlarında nasıl karabasan gibi insanın ruhunda oluşturduğu karamsarlığın bu kadar güzel yansıtılmasıdır diyebiliriz. Çalışmada, direk etki edecek şekilde, izleyicinin gözüne gözüne sokarcasına böylesi kaotik bir enkazı bu kadar estetik olarak baskı gibi olarak zor halledilebilen bir teknikle kurtarabilmiş olmasınıda takdirle karşılıyoruz. Ne varki uygulamanın birkaç tekniğin üst üste uygulaması olduğu kanısındayız. Arka planda gökyüzü olarak değerlendirebileceğimiz zemin akuaten olarak tozlandırmayla elde edilmiş izlenimini veriyor. Karanlık bulut ögeleri eğer derin indirme değilse litografi kalemiyle çizilerek oluşturulmuş diyebiliriz. Atlamadan hemen belirtmekte yarar var yapının kafesli bölümünde içinde yanmakta olduğu izlenmimini veriyor. Ancak duman olmaması salt imge olarak yerleştirilmiş olduğunu düşünüyoruz. Son olarak şunuda belirtelim. Yine en son kalıbın asitle temasını keserek özel lak ile kapatılarak tozlanma yöntemiyle asite yedirilen yapı ögesi ise titizce tasarlanmıştır kanısındayız.

GÜNGÖR TANER

1941'de İstanbul'da doğdu. 1968'de İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi-Nurullah Berk Atölyesi'nden mezun oldu. 1971'de Salzburg Yaz Akademisi'nde Corneille ile çalıştı. Mimar Sinan Üniversitesi'ndeki öğretim üyeliği görevine devam eden sanatçının birçok kişisel sergisi ve 4 ödülü vardır.Hayatı ile ilgili soruları genellikle şaka ile cevaplayan sanatçı bir söyleşisinde sanata başlamasını şöyle anlatır; Hayatıma dönecek olursak, hayatımın neresinden başlayayım? Çok küçük yaşlarda, 5-6 yaşlarımdayken ressam olacağım diye tutturmuştum, o zaman Ankara'da oturuyorduk, ben daha ilkokula gidiyorum dayım da Çallı'yla birlikte resim yapardı, güzel Fransız sedef kakmalı bir yağlıboya takımı vardı. Çallı hediye etmiş bu takımı dayıma. Yağlıboya takımı dolapta duruyordu, dayım evden çıkınca ben de hemen yağlıboya takımını alıp boyaları inceleyip, yalayıp, yüzüme gözüme sürüyordum, tabii bunun sonucunda dayımdan da paparayı yedim "Bir daha buna dokunmayacaksın" diye, derken birkaç gün böyle geçti üçüncü gün ben hala devam ettiğim için çok şiddetli bir azar işittim. O gün boyalara dokunmadım; fakat dayım akşam eve geldiğinde elinde iki-üç tane paket vardı, paketin içinden o günlerde Türkiye'de bulunabilen parmak boyundaki Talens boyalardan çıktı, bunun yanı sıra yağlıboya fırçaları, iki küçük kontrplak, bezir yağı ve gaz vardı. Dayım "Bunlar senin" dedi. Ben tabii inanılmaz şaşırdım. Dayım anneme "Bu yarın okula gitmeyecek" dedi, eline bezir yağını aldı, boyayı fazla emmesin diye kontrplağın üzerine sürdü ve kırmızı ibikli bir horoz başı çizdi, yarısı kırmızı yarısı yeşil bir elma resmi yaptı, "Yarın baka baka bunların resmini yapacaksın" dedi. "Bak bu gazla sulandırırsın" diye yöntemini gösterdi. O sabah akşama kadar oturdum, elime ilk defa yağlıboya fırçası ve palet alarak aklım erdiğince onların resmini yaptım. Akşam eve geldiğinde yaptığım resimleri çok beğendi ve diğer kontrplağa bir peyzaj resmi yaptı, anneme "Yarın gene okula gitmeyecek" dedi ve ben gene ertesi gün aynı peyzajı oraya kopya ettim. Akşam geldiğinde "Ooo sen artık ressam oldun" dedi ve ben bu işe böyle başladım. Ressam olacağım diye diye bu günlere kadar geldik. Akademi'nin resim ve heykel bölümü sınavlarına girdim ikisini de birincilikle kazandım, resim eğitimime de böyle başlamış oldum.

Katalog No:117

Sanatçı: Güngör TANER

Eserin Adı: Soyut Kompozisyon

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:103/234

Kullanılan Teknik: Non figüratif

Kullanılan Malzeme: Taş Baskı

Eserin Boyutları: 49X50

Kompozisyon: Özgün baskı sanatı gibi zorlu bir uğraşa dayanan uygulama alanında geçişler ve üst üste yapılan basım uygulamalarının aşamalarının planlanması ve hayat geçirilmesi, salt yeteneğin dışında zekice tasarlamanında sonucu olsa gerek. Soğuk mavi tonlarda, kozmik bir oluşum içinde hem dingin hem de fütürist bir hareketle eylemsel aksiyonu birlikte örtüştüren anlatımı dikkat çekicidir. Resmin analizinde iki aşamalı çalışma yöntemini vurgulamamız gerekiyor. Çünkü pentürlerinde buna daha net görebiliyoruz. Önce tonsal olarak renklerin pasajlarla formdan forma geçişleri yalama fırça tarzıyla uygulanır. Bunu airbrush de uygulayabiliyoruz. Litografi de lito kalemi ile ya da yine geçişleri lito mürekebiylede airbrush ile mürekkepleri serpme yöntemiyle elde edebilir. İkinci aşamada ise fırçayla emprovize olarak gerçekleştirilen izler-lekeler hatta boya akmaları ile ön arka planlaşmasıyla espasa dayalı mükemmel bir kurguyla oluşturulan özgün bir uslup ile karşı karşıya olduğumuz gerçeğidir. Güngör Taner'in resimlerinde bu ütopik biçimler, artı ve eksi kutupların birbirini ittiği fiziksel bir gerçekliğe işaret ederken, genel anlamda bir bilimsel yasanın bütün evreni kuşatan varlığından yola çıkmakla, evrensel gerçekliğin altını çizmekte ve bu gerçekliği esas almaktadır.

BURHAN YILDIRIM

1955`te Sivas`ın Zara ilçesinde doğdu.1974 yılında sanat eğitimine Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Okulu`nda başladı. 1980 yılında Ankara Gazi Eğitim Fakültesi Resim

Bölümü`ne devam etti. Daha sonra Marmara Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim Bölümü`nden 1985 yılında mezun oldu.Son yıllara kadar güvercin resimleri ile tanınan sanatçı, çalışmalarında insan figürlerine yer vererek, yeni bir yaklaşım ve farklı bir anlatım yolunu seçmiştir. Sanatçı ferman kavramının insanın özüne aykırı olduğu varsayımından hareket ederek ironik eleştirisel bir tavırla, ağırlıklı olarak kadın ve ferman konusunu işlemiştir.Son resimlerinde Osmanlı`dan günümüze çağrışımlar yapacak kurgulara girmiş, ışık ve gölge etkisini artırıcı malzemeler kullanarak, görsel açıdan daha farklı tatlara ulaşmaya çalışmış ve resim sanatına farklı bir bakış açısı getirmiştir.Sanatçının yurtiçi ve yurtdışında bir çok koleksiyonda eserleri bulunmaktadır.

Katalog No:118

Sanatçı: Burhan YILDIRIM

Eserin Adı: Kangal

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:104/240

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 80X100

Kompozisyon: Tuval üzerine basılı matbuatla yapılan kolâj uygulaması üzerine pentür çalışmasıdır. Otantik olarak yöresel bir kültürün, kendine özgü bir köpek ırkı olarak yetiştirilen kangal köpeği betimlemesi konu edilmiştir. Yer yer insana dair figür öğelerinin serpiştirildiği resimde, sol tarafta formalı bir öğrenci, sağ tarafta nü olarak adlandırabileceğimiz erkek figürü ve kimi insan siluetleri hatta sol üst köşede silik bir betimleme resmin bütününe hakim olan köpek figürüyle ilişkilendirilmiştir. Bu nedenle eserde hikâye edici göndermeler vardır diyebiliriz. Belki de sanatçının anlatmak istediği kangal köpeğini merkeze alarak, bütün gelişen olguların onunla birlikte şekillendiği gibi bir algıyı yaratmasıdır diye de bakabiliriz

HÜSEYİN ÖZDEMİR

1947 Aksaray'da doğdu.1972 yılında Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksekokulu Grafik Bölümünü bitirdi.Marmara Üniversitesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Kültür Üniversitesi, Doğuş Üniversitesi ve Maltepe Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalıştı.

Katalog No:119

Sanatçı: Hüseyin ÖZDEMİR

Eserin Adı: Fotoğraf

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:105/129

Kullanılan Teknik: Kavramsal

Kullanılan Malzeme: Fotoğraf

Eserin Boyutları: 50X75

Kompozisyon: Bu fotoğraf çalışmasını gerçekten uygulama olarak ta değerlendirebiliriz. Fotoğraf an olarak makinelerde, gümüş iyodürlü film üzerine enstantane ve ışık ayarı ile görüntünün düşürülmesidir. Şimdi dijital kameralarda bu yapılıyor. Dış görüntünün ileri teknoloji ile gerçeğinin kendisine yakın bir gönderme ile aktarılmasıdır. Fotoğraf gerçekçi diyebileceğimiz bir akımla çekilen fotoğraf direk olarak tuvale boya ya da akrilikle aktarmanın yanında, bu fotoğraf ise fotoğrafın bile, salt aktarma değil de düşünce bazında nasıl tasarlanmış bir sanatsal kurguya dönüştürebileceğinin bir örneğini vermektedir.Bu Fotoğraf, bir sanat galerisinde çekim yapan kişinin camdan yansımasıyla, gül imajının iç içe süper poze denilebilecek tarzda örtüştürülmesine, üst üste bindirilmesine dayanıyor diyebiliriz. Yâda salt süper pozeye de dayalı olabileceğini de düşünebiliriz. Ancak yansımalar bize bir cam üzerinden elde edilmiş izlenimi vermektedir.

SAİT GÜNEL

1956 yılında doğdu. 1969 yılında yurtdışına yerleşti. Almanya'da dekorasyon eğitimi aldı. 1984 yılından itibaren grafiker ve serbest ressam olarak çalışmaktadır. Yurtdışında ve yurtiçinde, özel ve resmi kuruluşlarda farklı yaş gruplarıyla resim ve atölye çalışmalarını sürdürmektedir. İnsan doğa resimlerinde çeşitli boya ve malzeme kullanan sanatçının resimlerindeki belirgin özellik; reel olanın, yer yer deformasyonlarla, dokusal soyutlamayla bütünleşmesidir. Kendi geliştirdiği teknikle yaptığı çalışmalardan, özellikle nü resimleri uluslararası ortamlarda beğeni görmekte ve Uluslararası Yayınevleri (TUSHITA, ARTEC, MAY) tarafından takvim, poster ve afiş basımları gerçekleştirilmekte, fuarlarda sergilenmektedir. Sanatçı çalışmalarına Almanya, Hollanda ve Türkiye'de devam etmektedir.

Katalog No:120

Sanatçı: Sait GÜNEL

Eserin Adı:Nü

Eserin Yapım Tarihi:2000

Envanter/ Demirbaş No:106/228

Kullanılan Teknik: Lirik

Kullanılan Malzeme: Sulu Boya

Eserin Boyutları: 59X76

Kompozisyon: Nü temalı bu çlışma sulu boya tekniği ile çalışılmıştır. Ancak iki ayrı boyama uygulaması olup üst üste bindirilerek kolaj tekniği ile kompeze edilmiştir. Arka plandaki siyah fon kağıdına renkli motifsel imgeler yer yer eriyip kaybolurken üstüne beyaz sulu boya kağıdına (aquarella) sıcak tensel tonlarda resmedilen torsa şeklindeki nü uygulaması kenarlarından yırtıp yapıştırıldığı gözlemlenmiştir. Nü torsu çalışması bize ünlü heykeltıraş Rodin'i anımsatmakatadır. Monokrom tek renk olarak çalışılan nü sanki bir mermer uygulamasında çekilin fotoğraf espirisinide düşündürmektedir. Resmin de iki farklı uygulamanın kolajlanmasıyla iki ayrı

planlaşmanın dışında öne çıkan torsa düşey olarak yer almasına karşı sanki mermer bir sütun üstünde yer alan yüksek kabartma etkisi vermektedir. Ancak gözlemlenen odur ki böylesine bir model çalışmasında figürü tepeden kuşbakışı olarak görebiliriz. Çok ilginç bir anlatım tarzıyla karşı karşıyayız.

DENİZ KARAKAYA

Katalog No:121

Sanatçı: Deniz KARAKAYA

Eserin Adı:İstanbul Çengelköy

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:107/223

Kullanılan Teknik: Soyut

Kullanılan Malzeme: Sulu Boya

Eserin Boyutları: 40X60

Kompozisyon: Suluboya tekniği ile yapılan bu çalışma aquarelle kağıtlara uygulandığında kağıdın özelliğinden yola çıkarak ıslak ve kuru olmak üzere her iki yönteminde kullanıldığınıda görüyoruz. Önceden ıslatılan kağıt nemliyken boya sürüldüğünde dağılma ve yayılmalara yol açar. Formu flulaştırır. Konturlarını net algılayamayız. Biçimlere ait keskin kenarlar oluşmaz. Geçişler görülür kuru zeminde ise sürülen fırçanın net izlerini gözlemleriz. Biçimler ve lekeler belirgindir. Sulu boyanın bu kendisine has çalışma sitiline vurgu yapan klasikleşen uygulamasıyla karşı karşıyayız. İstanbulun boğaz semtlerinden biri olan Çengelköy peysajı kentin nüfusca daha az olduğu yılları çağrıştıran bakir kıyılarını anımsatıyor. Sahilin olmazsa olmazı kayıklar ve balıkçı sandalı resmin romantik unsurunu aynı zamanda komposizyonunda dengesini sağlamaktadır. Işıklı atmosferin pastel gri tonları içinde natürel ağaç ve doğaya özgü mavi ve yeşilin karışımı ile geri plandaki daha açık ve

sıcak tonlar derinlik sağlamaktadır. Dolayısyla balıkçı ile ağaçların önde ve daha koyu tonlarda düzenlenmesi hava ve renk perspektifine uygun bir yerleştirme olmuş diyebiliriz.

İSMAİL YILDIRIM

İsmail Yıldırım 1954'te Konya'nın Beyşehir ilçesinde doğar. Çapa Öğretmen Okulu Resim Seminerini bitiren Yıldırım 1975'te cezaevine girer, 1980 darbesinden sonra Paris'e yerleşen Yıldırım'ın 2000 yılında Türkiye'ye girme yasağı kalkar. Çalışmalarını ağırlıklı olarak Paris'teki atölyesinde sürdürür. Amerika, Avrupa ve Ortadoğu ülkelerinde çok sayıda sergi gerçekleştiren sanatçının, müzelerde ve özel koleksiyonlarda resimleri ve heykelleri bulunuyor.

Katalog No:122

Sanatçı: İsmail YILDIRIM

Eserin Adı:Kırmızı

Eserin Yapım Tarihi:2001

Envanter/ Demirbaş No:108/243

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 35X50

Kompozisyon: Sanatçı burada yer alan figürde kadın ve erkek figürlerini belli etmeyerek bir ayrıcalık yaratmaya çalışmış.Bunu gerçekleştirirken ise soyuta kaçan bir yol izlemiştir.Ayrıca kullandığı renkler fovların en sevdiği renkler olarak görülmektedir.Ara çizgiler tabloda dikkat çeken farklılıklar ortaya koymaktadır ki anatomideki deformeyi ortaya çıkarmaktadır.

Fatma F. ALİMGİL

Katalog No:123

Sanatçı: Fatma F. ALİMGİL

Eserin Adı: Peysaj

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 110/245

Kullanılan Teknik: Naif

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 35X50

Kompozisyon: Yağlı boya tekniğiyle yapılmış bir peyzaj eserdir. Deniz kenarında muhtemelen, boğazda tarihi bir konağı eserine taşıyan sanatçı durgun bir denizde kürekli bir sandal ve konağın arkasında büyük bir ormanı eserine taşımıştır. Eserin nüansı çok gerçekçidir. Eserde resmedilen konak İstanbul boğaziçinde yer alan yalılardan biri olarak realist naif bir eser formundadır.Büyük ihtimalle Amcazade Hüseyin Paşa'nın yalısı resmedilmiştir.Buna rağmen ana konudan kaçan bölümler vardır.

ZUHAL SARIKAYA

1974 yılında Olgunlaşma Enstitüsü Resim Bölümü`nü bitirdi. Leopold-Levy atölyesinden Müreccel Küçükaksoy`dan uzun seneler klasik resim dersi aldı. Daha sonra Bahattin Odabaşı, Atilla Tos, Mehmet Güleryüz atölyelerinde çalışmalarını sürdürdü. Yağlıboya, pastel, akrilik, ve karışık teknikte çalışmalar yapan sanatçı, Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği ve Ressamlar Derneği üyesidir. Yurt içinde ve dışında doksandan fazla kişisel ve karma sergilere katılmış olup, Edirne Karaağaç Modern Sanatlar Müzesi`nde ve birçok özel ve tüzel koleksiyonda eserleri bulunmaktadır. Sanatçı 2007 yılındaki "Who is Who" isimli ansiklopedide, International Dictionary of Artists Vol I ve Yaşayan Sanatçılar Ansiklopedik

Sözlük'te de yer almaktadır. Sanatçı, şu anda özel atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir**.**

Katalog No:124

Sanatçı: Zuhal SARIKAYA

Eserin Adı: Bulutlar

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:112/247

Kullanılan Teknik: Soyut

Kullanılan Malzeme: Akrilik

Kompozisyon: Sanatçının bulutlar adını verdiği çalışma akrilik boya tarzıyla yapılmıştır.Tek renk monokrom uygulama olan bu çalışma, yağlı boyanın belli bir kıvamda inceltilmesi ile kendiliğinden olarak emprovize (doğaçlama) uygulamasına dayanmaktadır.soyut efektlerin oluşmasını,rastlantılarla birlikte önceki denemelerimizin bizde bıraktığı belli bir hazırlığa da bağlayabiliriz.Ancak her seferinde eşi benzeri olmayan sonuçlara ulaşırız.Ne var ki sonuç ne olursa olsun sanatçının estetik algısı ve kurgusu, bireysel üslubu hakkında genel kanatı yansıtır.Bir olasılık,fırça yerine sünger ya da kumaş parçası gibi nesneler ede boyayı yüzeye yayarken gördüğümüz izlenimleri oluşturabiliriz.Boyanın Beyaz astarlı yüzeyde sıyrılarak sürülmesi sonucu açık tonlar elde edebiliriz.Sonuç olarak sanatçının bu çalışmasında soyutluğun yanı sıra, dışavurumculuğunu da belirtelim Daha da net bir ifade ile soyut dışavurumcu bir çalışmadan söz edebiliriz.Görsel etki açısından lekesel dağılıma bakarak,büyük ve küçük parçalarla yüzeyin organizasyonunda, tekrarlara düşülmemiş olması denge unsuru ve dikkat çekici küçük damlatmalarda resme espas ve boyut katmaktadır diyebiliriz.

MUKADDER ÖKE

1957 Lüleburgaz doğumlu. 1983 yılında Mimar Sinan üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Yüksek Resim Bölümünden mezun oldu. 1985 yılında resim öğretmeni olarak çalışmaya başladı Adana,Ankara İstanbul'da çeşitli lise ve ilköğretim okullarında görev yaptı. Halen İstanbul Kartal Süleyman Demirel Lisesinde Müdür Yardımcısı olarak görevini sürdürmektedir.. Ressam Hıdır Yağcı'nın başkanlığını yaptığı İstanbul ressamlar derneğine ve 2004 yılında Güzel Sanatlar Birliği Resim Derneğine üye oldu. Edirne çağdaş resim heykel müzesine İnce Memet adlı eserini bağışladı. Yurt içinde ve yurt dışında çeşitli karma sergilerine katıldı.

Katalog No:125

Sanatçı: Mukadder ÖKE

Eserin Adı: Yağlı Boya

Eserin Yapım Tarihi:2011

Envanter/ Demirbaş No:113/248

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 76X106

Kompozisyon: Sanatçının İnce Mehmet konulu yağlıboya tablosu renksel ilişki uyumuna karşın, estetik uyum açısından arka fonda resme giren resim ve kuş başlı vazodan çıkan iki çiçek asimetrik olarak konumlanmasına rağmen, resmin merkezinde yer alan vazo, oldukça simetrik bir kurguyu çağrıştırıyor. Lokalize tona sahip kuş başlı vazonun mavi tonu alizarin kırmızısı ve ambur tonlara sahip zemin ile oldukça uyum içerisinde düzenlenmiştir. Ancak arka fonda yer alan ikinci bir resim sanatçının imgeleminden mi konulduğu yoksa atölyesinden bir köşe ve asılı duran bir postermiş olduğu düşüncesine sevk ediyor. Ancak düşünülerek mi kondu. Bu arka plan resmi Picasso'nun "Avignon'lu kadınlar 1907" çalışmasına bir gönderme niteliğinde olduğunu söyleyebiliriz. Kübik tarzdaki bu çalışmada sıcak ve soğuk

tonlarla planların vurgulanması, sanatçının resmine bir başka boyut katmaktadır. Aynı zamanda arka planda renkli ve ışıklı bir atmosfer sağlayarak derinlik yaratmaktadır. Yine bu tasa ile resmin ön planı ifadesel bir ilişki oluşturmaktadır. Ancak mavi vazonun üzerinde yer aldığı yüzeyin yatay konumuna karşın dikey bir hat oluşturan arka plandaki resmin kenar düzenlemesi etkiyi biraz azaltmıştır diyebiliriz. Vazodaki çiçeklerin sıcak ve ışıltılı tonlarda resmin üst ve arka planına atmosferik olarak katkı sağlamaktadır.

AKİF POROF

İlkokul öncesi, komşuları Ressam Şefik Bursalı'nın verdiği eski fırçalar, onda ilk resim tutkusunu ortaya çıkarmıştır denilebilir. 1960'lı yıllarda Avusturyalı sanat tarihçisi ve ressam Heimo Schrittwieser ve arkadaşı ressam ve moda fotoğrafçısı Eduard Gaber'ın etkisiyle yağlı boya resme başladı1970'li yıllarda Düsseldorf, Amsterdam, Münih ve New York'ta tanıştığı ressamlar bugünkü çizgisinde önemli etkiler yarattılar.Kendi deyimi ile renkleri geleneksel Türk minyatürlerinin büyüleyici renklerinin etkisinde kalmıştır. 1974-1986 yılları arasında yurtdışında Alman ve Amerikan ekollerinde Jinekolog ve Seksolog olarak çalışırken bazı Güzel Sanatlar Fakültelerinde dinleyici öğrenci olarak izleme imkânı buldu, atölyelerde çalıştı. Münih ve Köln gibi sanat metropollerinde kişisel sergiler açtı.İlk kişisel sergisini Şubat 1986'da Münih'te açtı. Resim yapmayı bir nevi meditasyon olarak gören Akif Porof'a göre resim yapmak, duyguları ve düşünceleri bir düzeye yansıtmak. Ve özgün bir şekilde.Resimleri genellikle klasik Türk minyatürlerinin renkleri, New York soyut ekspresyonist ekolü ve Avrupa informel abstraksyonu etkisinde oluşmuş. Gerçeküstü çalışmalarından "minimal painting" türüne, Osmanlı kaligrafisi ile Bronx Grafiti akımını aynı tuvalde yoğurduğu denemeleri vardır.1988'den beri Ressamlar Derneği Üyesidir.1989-1990 ve 2005-2006 yıllarında Ressamlar Derneği Yönetim Kurulu üyesi olarak sanata hizmet vermeğe çalıştı.2007'de Akif Poroy'a İstanbul Kadın Ressamlar Derneği "Onursal Üyeliği" verilmiştir.İstanbul Basın Müzesi ve Edirne Çağdaş Sanat Müzesinde resimleri bulunmaktadır.19 kişisel sergi açmış ve onlarca karma sergiye katılmış olan Akif Poroy'un Türkiye dışında resimleri, Almanya, Avusturya, Avustralya, İsviçre,

İspanya, Hollanda, Polonya, Türkmenistan ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyetinde ve USA'da özel koleksiyonlarda bulunmaktadır.

Katalog No:126

Sanatçı: Akif POROF

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:114/249

Kullanılan Teknik: Lirik Soyutlama

Kullanılan Malzeme: Akrilik

Eserin Boyutları: 70X70

Kompozisyon: Tuval üzerine akrilik uygulaması olan bu eserde soyut dışa vurumculuğa kayan, ancak ekspresyonistlerden Alman sanatçı Emil Nolde tarzında fırçaya sahip bir çalışmayla karşı karşıyayız.Sanatçının bu dönemde yapmış olduğu işlerden biri olan bu resimde betimlemede güçlük çekilen iki figür yer almakta, bir olasılık kadın imgesi konu edinen boyanın hamurumsu kullanımı daha çok İmpasto olarak tabir edilen kalın boya tabakası tadını vermektedir.Dışavurumcu özelliğine dayanarak formların kopuk sınırlarında net olmadığı anlaşılan iki kadın figüründeki hareketlilik göze çarpmaktadır. Muhtemelen dekolte giysili ve etekli olarak resmedilmiştir. Nü denilmeyecek bu çalışma, sanatçının izleğinde yer eden daha önce gözlemlendiği durumlara gönderme niteliğinde de olabileceği kanısındadır. Belki, yeni dışavurumculardan G.Baselitz (Hasat Sonrası Başak Toplayıcı -1978) anımsatan figüre bakış noktasında paralellikte kurulabilir. Değerli sanatçımız Asım İşlerin son dönem çalışmalarına da bir göndermede bulunularak, sanatçının bu çalışması oldukça hareketli ve coşkulu anlatımı ile buna eşlik eden renkçi (Fovist) tavrıyla soğuk ve sıcak renklerin sıkı bir kaynaşmasına dayalı boya (pentür)anlayışını da izleyebiliyoruz. Neo-Ekspresyonizm dışavurumcu bir çalışmadır diyebiliriz.

NEVİN MENGÜ

Ressam Nevin Mengü'nün ipek üzerine yaptığı suluboya resimlerden oluşan son sergilerden birini Bodrum'da Jazz Now Sanat Galerisi'nde açtı.Sanatçı pek çok karma sergiye katılmış olup,, Amerika, Almanya, İngiltere, Avusturya, İsrail, Hollanda ve İtalya'da çeşitli koleksiyonlarda eserlerinin bulunduğu bilinmektedir.

Katalog No:127

Sanatçı: Nevin MENGÜ

Eserin Adı: Çiçek

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:115/250

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Sulu Boya

Eserin Boyutları: 53X73

Kompozisyon: Akuarel üzerine Suluboya çalışmasıdır.Tümüyle öne çekilmiş saksıdaki çiçeklerden oluşan ölü doğa (Natirmort) çalışmasındaki betimlenen çiçekler,suluboya tekniğinin kuru kağıda uygulanan yöntemi bir yana Sanatçınında özgün estetik yorumu doğrultusunda lekelere dönüşüyor. Suluboyada esas olan kağıdın beyazlığını,ışıklı beyaz ton olarak kabul ederek,boyamaksızın bırakılarak es geçilmesi sonucu, bu resimde bu etkiyi sanatçı lekelere dönüştürerek uygulamıştır.Kimi yerlerde yaprakların ve sapların etrafında da fon olarak kullandığı sepya tonlarınıda beyaz kontür oluşturacak şekilde çevreleyerek uygulamasını kişisel üsluba bağlı estetik arayış olarak değerlendirebiliriz.Aslında Ekspretif anlatımına rağmen tercih edilmişlikte barındıran belli bir naif linktende söz edebiliriz.Forma bağlı olmayan iki boyutlu düzlemsellik etkisi veren bu çalışmayı belirgin bir şekilde soyutlama boyutuna da (abstraksiyon) taşıyabiliriz. Resmin, soğuk ve sıcak renklerin daha gri değerleriyle oluşmuş olması biraz dinginlik ve hüzünü çağrıştırıyor

diyebiliriz. Lekelerin yüzeyde dağılım hareketliliği resmin genel atmosferindeki durağanlığı bozamamaktadır.

YUNUS GÜNEŞ

1954 yılında İstanbul'da doğdu. Hocası Mübeccel Eryiğit ile başladığı kara kalem ve yağlı boya resim çalışmalarına Remzi İren ve Ünsal Toker atölyelerinde devam etti. Orhan Taylan atölyesinde desen ve yağlı boya çalışması yaptı. Ayrıca Sait Günel atölyesinde de suluboya çalışması yapmaktadır. Türkiye Ressamlar Derneği ve BASAD (Bakırköylü Sanatçılar Derneği) Yönetim Kurulu üyesidir. Edirne Çağdaş Sanat müzesinde ve yurtdışında eserleri bulunmaktadır. Yüksek Öğrenimini İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü Resim İş Bölümü 'nde gördü. 1971 yılında Kırşehir Merkez Kale O. O. Resim İş Öğretmenliğine, yaklaşık üç yıl sonra da İstanbul Kasımpaşa Lisesi Resim İş Öğretmenliğine atandı. Bu görevi 1977 'ye kadar sürdürdükten sonra mesleki başarısı, ihtiyaç ve başvuru üzerine mezunu olduğu İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü ve sonra Atatürk Yüksek Öğretmen Okulu adını alacak okulun Resim İş öğretmeni yetiştiren programlarını yürüten Öğretim Üyeliğine atandı. Perspektif, Teknik Resim ve zaman zaman Özgün Baskı dersleri verdi. Akademik çalışmalarını ve sanat, kültür etkinliklerini öğretmenlik yaparak gerçekleştirdi. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 'nde "Anlatım Resimleri – Ferhat ile Şirin, Leyla ile Mecnun Taş Baskıları" başlıklı tezle Yüksek Lisans; Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü 'nden Grafik Ana Sanat Dalı 'nda, 1988 tarihinde Doktoraya Eşdeğer Sanatta yeterlik diplomalarını aldı. 1997 tarihinde emekli oldu.Bir yıl Darüşşafaka Eğitim Kurumları 'nda öğretmenlik yaptı. Kısa bir süre Londra 'da sanatsal ve kültürel gözlemde bulundu. Sanat eğitimciliğini yürütürken ve yaşarken kesintisiz olarak sanat ve kültür konulu araştırma ve incelemeler ile sanat uygulamaları; "Zeynelli Albümü", "Anlatılmaz Masallar", "İstanbul Resimleri" adlı seri eserlerden başka, çeşitli başlıklı ve incelemelere dayalı baskı resimler yaptı. Araştırma ve incelemelerinin bir bölümünü tez, teksir ders notu, gazete ve dergi makaleleri, sempozyum bildirileri tekniğinde yazdı. Özgün Baskı ağırlıklı olmak üzere 10 dan fazla kişisel sergi açtı, pek çok grup ve karma sergiye katıldı. İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi bünyesinde özgün baskı çalışmaları yaptı.

Geleneksel özgün baskı teknikleri kullanarak uluslararası etkinliklere katıldı. Ekslibris dalında üç ödül aldı. Halk imeceleri yönetti, imece mektupları yazdı.

Katalog No:128

Sanatçı: Yunus GÜNEŞ

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No:116/251

Kullanılan Teknik: realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 53X93

Kompozisyon: Ressamın yağlıboya tekniği ile yapmış olduğu natürmort(ölü doğa)çalışmasında, beyaz renkli iri çiçeğiyle göz dolduran Meksika zambağı kola çiçeklerini izlemekteyiz. Çiçekleri gibi yaprakları da iri ve uzun olan bu çiçek, sanatçının görsel tercihi olarak seçilmiş estetik objeye dönüşerek tablolaştırılmıştır. Sıcak ambur tonlarıyla kırmızıdan yanık yani klasik deyişle kahve renkli tonlarda oluşturulmuştur. Dolayısıyla çiçeklerin beyazına monokrom diyebileceğimiz tonlara uyumla ışıklı alanların beyaz vurgusuna karşın, gölgelerde hacimle melerde okr youne –toprak sarısı tonlar kullanılmıştır. Genelde fotoğrafta kullanılan sepya tonlar olar akta adlandırabileceğimiz resim, bu haliyle hüzün barındıran bir çağrışımda bulunmaktadır. Ancak Latin Amerikalı, örneğin Meksikalı ressamlarda görmeye alıştığımız bu çiçeğin resmedilişi sosyolojik anlamlarda taşıyabilmektedir. Meksikalı sosyalist ressam Diego Maria rivera Frida Kahlo'nun da eşi olan sanatçı halkın üretkenliğine de konu olan resimlerle ülkesinin gelişimine katkısı olmuştur. Meksikalı ressamlarca bu çiçeklerin üretimi ve satımında köylülerin sepetlerinde resmedilişi sanatçımızın resminde de böylesi çağrışımları hissetmekteyiz. Rivera ayrıca aslen Rus olan kolleksiyoner Jacques Gelman'ın eşi çek asıllı Natasha'nın

uzanmış yatan boy portresinde kola çiçekleri kullanılmıştır. Bu çiçeklerin tercihi estetik obje olarak göz dolduran bir forma sahip oluşunu da belirtelim.

NURAN GÜLEN DAĞLI

1932`de İstanbul`da doğan Nuran Gülen ilk, orta öğrenimini Türkiye`nin Muhtelif il ve ilçelerinde tamamladı. 1957`de Mimar Sinan Üniversitesi İstanbul Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek Resim Bölümü, Cemal Tollu Atölyesinden mezun oldu. Bu öğrenim yıllarında, ayrıca iki sene Ord. Prof. Dr. Süheyl Ünver`den Türk Süsleme-Minyatür dersleri aldı.Resim çalışmalarının yanında İstanbul Lisesi ve diğer muhtelif liselerde resim ve sanat tarihi öğretmenliği yaptı. Ayrıca Ressamlar Derneği Yönetim Kurulu üyesidir. Şimdiye kadar 20 karma sergi 35'de kişisel sergiye katıldı. Akademi yıllarında öğrenciler arası yapılan yarışmalı sergilerde 1.lik ile 4.lük arası değişen dereceler aldı. Okul Müzesince resimleri alındı. Öğretmen olarak Milli Eğitim Bakanlığı`ndan 3 kez İstanbul ilinden 1 kez ödüllendirildi. Expresif ve Sürrealizm ağırlıklı yorumlamalarında Anadolu kadınının nakış kilim, halı stilize işlemelerinin tel tel, sabır sabır işçiliğinin görünümlerine değinmiştir. Sanatçının, muhtelif özel koleksiyonlarda yurt içi ve dışında eserleri bulunmaktadır.

Katalog No:129

Sanatçı: Nuran GÜLEN DAĞLI

Eserin Adı: Kolaj

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:117/252

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Kompozisyon: Kolâj tekniği ile oluşturulan bu çalışma vazo ve çiçeklerden oluşan bir ölü doğa (Natürmort) uygulamasıdır. Dadaizm'in getirdiği bir teknik olarak

yaygınlık kazanmıştır. Bir tepkiden doğan dadacılık mevcut tüm resimleme yöntemlerini inkâr ederek oluşturduğu dekobe edilmiş parçaların bir estetik uyum içinde kompoze edilmesine dayanır. Sanatçı, hazır basılı- matbu dergi sayfalarından keserek çıkardığı parçalarla vazolu bir natürmort çalışması gerçekleştirmiştir. Bütüne bakıldığında vazo ve çiçeklerden yola çıkarak kontur al (çevrel Çizgi) olarak formların sınırlanmasına dayalı algımıza karşın, forma ait sınırlanmış alanın içinde, kesili kâğıtların farklı boyalı yüzeylerden alınmış olmaları, vazo ve çiçeklere ait biçimlerin dış konturları açısından bize bu algıyı yansıtabiliyor. Ancak vazo ve çiçeklere ait formların içinde yer alan renkli parçalar, bize sürrealist bir anlatıma yönlendirmektedir. Sanatçının bu tür sürre al çalışmaları da mevcuttur. Kesili kağıtların sıcak- soğuk renklerle kombinasyon oluşturması içerik olarak çok zengin bir anlatıma yöneltmiştir. Bir birinin alanlarıyla geçişler sağlaması, kesili parçaların sanki özgün bir pentür havasını yansıtıyor diyebiliriz. Bu geçişler L. Feninger'ide çağrıştırarak Fütürist izlenimlere ulaşabildiğini söyleyebiliriz. Parçaların bir biri içindeki akışı gelecekçilik denilen Fütürist etkilerde oluşturmaktadır. Gerçi manzara için kullanılan 16. Yüzyılda ortaya çıkan pitoresk terimini bu resim içinde kullanabiliriz.

KAMER BATIOĞLU

İzmir`de doğdu. Yıldız Teknik Üniversitesi Kimya Mühendisliği`nden mezun oldu. 12 kişisel, 80`den fazla karma sergisi oldu. Son kişisel sergisini Artpoint Gallery - İstanbul´da (Genel ´EV´ren Kadınları) açtı. Paris, Galsenkirchen, Duisburg, Witten, Siegen, Neunkirchen, Viyana gibi Avrupa şehirlerinde sergiler açtı. Özel bir üniversitenin MBA programında 2,5 yıl süreyle Creativity dersleri verdi. Çeşitli ödülleri ve koleksiyonlarda tabloları vardır. Edirne Çağdaş Resim ve Heykel Müzesi`nde tablosu bulunmaktadır. 2007 de Türkiye´de yayınlanan "Who is Who" ansiklopedisinde biyografisiyle yer aldı.´Küresel Isınma´ adlı tablosu Çevre ve Orman Bakanlığı´ndan ödül aldı, kataloga girdi. Yıldız Teknik Üniversitesi tarafından 2007 yılı ´Sanatta Başarı Ödülü´ verildi. 2008 temmuzunda Avusturya´da sanat tarihi ve estetik konulu seminerlere katıldı. Atölye çalışması yaptı. Yaptığı tablolar Avusturya genelinde düzenlenen ´Eyalet Sergisi´nde (NÖ Tage der offenen

Ateliers 2008) sergilendi. 2010 Bakraç Sanat Galeri'sinin 30.yılı nedeniyle düzenlediği resim yarışmasında 1. oldu. 2010 Evin Sanat Galerisi'nin düzenlediği 'Nuri İyem Resim Yarışması'nda sergilenerek kataloga girdi. Black White dergisinin bir yıl sanat danışmanlığını yaptı. Uluslararası Plastik Sanatlar Derneği (UPSD),Türkiye Ressamlar Derneği ve Güzel Sanatlar Birliği üyesidir. Çalışmalarını halen kendi atölyesinde (AY-ART Resim Atölyesi) sürdürmektedir.

Katalog No:130

Sanatçı: Kamer BATIOĞLU

Eserin Adı: Diriliş

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:118/253

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X80

Kompozisyon: Gerçek üstücü bir anlatımla, çıplak bedenlerle, düşünceli ve hasretle çorak topraklar üzerinde beklentileri olan, bereketle kök salmak isteyen insanların umutlarını yaymaya çalışan bir kompozisyondur. Yeşil yaprakların fışkırmasıyla arzulananın hayata geçişini ekspresif bir yaklaşımla sunmaktadır. Sıcak ve soğuk renklerin çok çarpıcı kullanımı dış gerçeğin nesnelliğine karşı formların resmedilişinde belli bir naiflikle (naivete) ele alındığını görüyoruz. Hele ön plandaki tek tek yaprakların biçimlenişinde, bunu ağırlıkla görebiliyoruz. Ortak özellikler olarak doğal yalın ve saf bir anlatımla yapmacıksız çizmek ve boyamanın kastedildiğini biliyoruz.1965 yılından itibaren Çekoslovakya'nın Bratislava kentinde insita dergisi çevrelerince her üç yılda bir (triennale) düzenli sergilerle naif anlatıma dayalı resimlerin adına yaraşır bir boyuta taşımak amaçlanmıştır. Böylesine cesaretli ressamların önemli bir ayırt edici özelliği de belli bir akademik eğitim görmemiş olmalarından kaynaklanır. Bu nedenle imgesel tasarıma dayalı olmaksızın nesnel

anlamda, oturmamış yapısal zaaflarla, biçimlendirme tasalarının olmadığı kanısında olarak eğer tasaları olsaydı naif olmazdı diyebiliriz. Sanatçının tek tek çalışılmış yapraklarında, naifliğin dünya da yayılmasını sağlayan Henri Rousseau'nın ve bizde de Nadide Akdeniz'in yaprak biçimlerinden referanslar taşıdığını da belirtelim.

NEVİN ERHAL

1956 Karabük doğumludur.1968'de Kdz. Ereğli'de Kemal İncesu ile resim dersleri almaya başladı. 1972' de Osman Z.Oral ve Eşref Üren'le devam etti.1974 Meslek Lisesi Resim Bölümünden Mezun oldu.1996-98 Kdz. Ereğli sanat Kurumunda grup çalışmalarına katıldı. Dekoratif El Sanatları kursu verdi.A.Ü.Halkla İlişkiler okudu. M.Ü.E.Fakültesinde 1 dönem kariyer çalışmalarını sürdürdü.3 sene felsefe sanat tarihi atölye çalışmalarına katıldı.1 yıl seramik ve moda eğitimi sertifikalı program aldı.

İrfan Yılmaz'la cam, batik ve çeşitli sanatsal çalışmalar yaptı. Uzun yıllar modelistlik, stilistlik, takı, ev dekorasyonu, ayakkabı ve obje tasarımı yaptı.Özel resim dersleri verdi.1990 yılından itibaren profesyonel resim hayatı İstanbul'da devam etmektedir.

Katalog No:131

Sanatçı: Nevin ERHAL

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:119/254

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X60

Kompozisyon: Dışa vurumcu, ekspresif bir anlayışla resmedilen grateks bir çalışmayla karşı karşıyayız. İrite edici, iç içe geçen öğelerle oluşturulmuş bir çalışmadır. Raul Dufy'de görebildiğimiz biçimlendirmede, kalın fırça dokunuşları ve boyanın sürülüp bırakılmışlığının verdiği taslak etkisindeki çalışmalar olarak değerlendirebiliriz. Hemen yeri gelmişken, bu tür çalışmaları,1960'ların yeni gerçekçi eğilimi adıyla gerçekliğin kavranmasında yeni yaklaşımlar ya da Bad Painting –kötü resim olarak 1970'lerde ortaya atılan, kaba ve bayağı ürünler kapsamında ya da birçok yaklaşımla izah etmeye çalışırız. İtiraf etmeliyiz ki yeterliliği bile tartışılabilecek çok resimle karşılaşabiliyoruz. Ancak, dış gerçeğin olduğu gibi aktarımı, foto gerçekçi bile olsa kişiye özgü ifade biçimi mutlaka olacaktır. Fisher gerçekliğin maddenin dar kapsamı içinde düşünülemeyeceğini insanın yaşantı ve anlayış yeteneğiyle, katılabileceği sayısız ilişkileri kapsadığından bahseder. Gerçekliğin bütünü, özne ve nesne arasındaki bütün ilişkilerin toplamı olduğunu söyler. Geçmiş bir zamanda Londra ressamlar Birliği'nin bir toplantısında ressamın biri, Newton'un anısına lanet olsun, gök kuşağının gün ışığının ayrıştırmasından ibaret olduğunu ortaya koydu, böylece onun tüm şiirini mahvetti der. Sanatçımızın bir lastik ve ayçiçeği imgeleriyle yaşamı sorgulayan ve ona saplanmadan akıp gideni akışkanlığı içerisinde ifade etmeye çalışmıştır.

Nuran ENÇ

Katalog No:132

Sanatçı: Nuran ENÇ

Eserin Adı: İstanbul Kanlıca İskelesi

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:120/255

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 33X40

Kompozisyon: Çok güzel çalışılmış bir deniz peyzaj eser. Sanatçı oldukça realist bir çalışma gerçekleştirmiştir. Bu çalışmada denizdeki hareketlilik eserin tümünde etkili olmuştur kontrastı çok iyi kullanan sanatçı soğuk renklerden sıcağa yaptığı geçişle ve soğuk renklerin içinde kullandığı sıcak renklerle yakaladığı uyumu eserin tamamına uygulamıştır. Cami ve etrafındaki ağaçların renk uyumu eserin temasını tamamlamıştır.Sanatçı doğrudan realist olarak manzaradan çalışmıştır.Sahnenin İstanbul'da bir sahil semtinin resmi olduğu anlaşılmaktadır.

SAMİ ERYİĞİT

1952 yılında Tosya`da doğdu. 1970 yılında Kastamonu Göl ilk öğretmen Okulu`ndan mezun oldu. Resim çalışmalarına bu okulda başladı. Resim öğretmenleri Sn. Haydar Durmuş ve Bekir Sami Çimenin büyük desteklerini gördü. Antalya, Isparta.Samsun ve İstanbul İllerinde öğretmen olarak görev yaptı. 1996 yılında Şişli 19 Mayıs İlköğretim Okulundan emekli oldu.Sanatçı çalışmalarını Beşiktaş -Dikilitaşta`ki özel atölyesinde aralıksız sürdürmektedir. Yöresel yaşantıyı dikkatli bir gözle irdeleyen sanatçı, Anadolu yaşamının sade ve sıcak ilişkilerini kompozisyonlarına geçirirken, izlenimci bir palet doğrultusunda desenlerini renklendirmekte, peyzaj ve ölüdoğa çalışmalarına da eserlerinde yer vermektedir.Sanatçı, İstanbul Valiliği, Trakya Üniversitesi, Deniz Kuvvetleri Komutanlığı gibi çeşitli kurumlardan teşekkür ve hizmet belgeleri ile onurlandırılmıştır.

Katalog No:133

Sanatçı: Sami YİĞİT

Eserin Adı: Hasat

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:121/256

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 46X50

Kompozisyon: Sanatçı eserinde buğday hasatı yapmakta olan bir aileyi resmetmiştir. Hareketli iki figürden oluşan eserde ön planda bir kadın ve arka planda ise bir erkek figürü görülmekte, ellerinde oraklarla tarlada hasat yapan köylü ailelerin vermiş oldukları zor mücadeleyi eserine taşıyan sanatçı, hasat mevsiminin yakıcı güneşinin ışıklarını ve tonlarını eserine taşımıştır. Eserinde oldukça detaylara önem veren sanatçı buğdayları çalışan kişilerin ellerinde tutukları orakları ve elbiselerindeki kıvrımları ışık ve gölgeler oluşturarak eserine yansıtmaktadır.

AYNUR YILDIRIM

Katalog No:134

Sanatçı: Aynur YILDIRIM

Eserin Adı: Manzara

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:122/257

Kullanılan Teknik: Romantizm

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X83

Kompozisyon: Ormanın loş atmosferinde ilerleyen, omzunda tüfeği ile bir avcı ve ağaçların arasında yola düşen ışıkla aydınlanmış romantik bir çalışmayla karşı karşıyayız. Romantizm 1830'lu yıllarda Neo-Klasizm'e tepki olarak doğmuş, Napolyon sonrası sanatsal değişimle duyguların, egzotizm ve fantastik olan şeylerin önem kazanması sonucu getirilmiştir. Önemli olan olaylar değil, olayda doğmuş duygular önemlidir. Barok sanatta olduğu gibi romantik sanatta da devinim çok önemlidir. Alman manzara sanatçısı Casper David Friedrich, yalnızlığın ve ıssızlığın figürlerle betimlenmesidir. İl kar -1828 adlı peyzajında yağan kar'a rağmen sık orman girişinde ormanın karanlığını ve yağan karın ışıltısıyla sanatçımızın orman içi yolunu karşılaştırın? Bu eserin kasvetli ıssızlığı, yukardan gelen aydınlanmaya rağmen kişide yalnızlık duygusunu ortadan kaldırmıyor. Ters ışığın bu loş atmosfer ortamında yarattığı şiirsellik, baskın yeşil tonlarla yumuşak (soft)dingin ve sakinliğine rağmen hem soft- yumuşak, hem de nefes almakta zorlanılan

tedirginliğini de hissetmekteyiz. Aynı zamanda şunu da belirtmek gerekirse sanatçının dış gerçekliliği olan izlenimlerinin yanı sıra, nesnel gerçeklikten öte vurgulamakta olduğu, düşünce, duygu ve düşselliğiyle birlikte romantikliğinin yanı sıra sembolist eğilimlerin inde olduğunu söyleyebiliriz. Şunu açık yüreklilikle gözlemliyoruz ki, resmin imgelem kavramını burada düşsellikle de örtüşmektedir. Burada salt gördüğümüz bir orman içindeki karanlık ve loş bir yolla birlikte resmedilen ve arkası dönük yürüyen avcıyla da bütünleşen, hayalinde kurguladığı fantazyası da bu düşselliği tamamlıyor diyebiliriz.

SÜHEYLA ZENGİN

Malatya'da doğdu.Malatya Mustafa Kemal Öğretmen Lisesini bitirdikten sonra Anadolu Üniversitesi Lisans İktisat Bölümünden mezun oldu.İstanbul Defterdarlığı görevindeki yaşam kavgası uğraşında,oldum olası içimdeki resim tutkusuna boyun eğerek,suluboya tekniğindeki rengin ve saydamlığın ön plana çıktığı şiirsel dokudan dolayı suluboya resim sanatına yöneldi.Ressam Ruzin Gerçin'in yaptığı suluboya resimleri beğenisiyle içimdeki resim coşkusu suluboya tekniği ile kendini daha iyi ifade edebildiğini inanarak bu dalda yoğunlaştı.Ressam Ebülfez Fereçoğlu ve Sabir Mehtiyev atölyelerinde eğitim aldı.Resimlerimi yaparken doğanın ve nesnelerin özünü lekeler olarak duyumsayan akıcı ve vurucu lekesel anlatımlarla biçimsel değerler arasında geçişken bağlar kurmaya çalışan,rengin görsel etkisini özde saklı olduğuna inanan bir kişi olarak,resim yapmaya çalışmıştır.

Katalog No:135

Sanatçı: Süheyla ZENGİN

Eserin Adı: Kışın Yüzü

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:123/258

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Akrilik

Eserin Boyutları: 32X36

Kompozisyon: Çok iyi kurgulanmış bir kış peyzajı. Kış aylarındaki karlı havanın bir göl evinden ay ışığıyla yansımasını konu olarak alan eserde Siyah ve beyaz tonların uyumunu eserine yansıtan sanatçı kışın soğuk havasına pencerelerden yansıyan ateş ışıkları ile sıcaklık katmıştır.Sahnede kar beyazı ile gölgelerin siyahsız verilmesi ağaçların durumu net olarak emprestyonizmi ortaya koymaktadır.Yan sahneler ise bir taraftan kışın soğukluğunu verirken diğer taraftan suyun berraklığı ve dalgalanması insana sıcak bir atmosfere götürmektedir.Yine resimdeki mimari ve ona bağlı görünen çatı gibi detaylar tam anlamıyle izlenimciliğin habecisi olarak görülür.

TÜLİN PEREK

Katalog No:136

Sanatçı: Tülin PEREK

Eserin Adı: Kanyon

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:124/259

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 40X60

Kompozisyon: Sanatçı peyzaj eserinde şelaleden suların aktığı bir kalyonu yansıtmıştır. Suyun doğaya sağladığı yeşili eserinde çok iyi işleyen sanatçı, nehirden akan suların şiddetinden oluşan doğal köpük beyazını ve eserine verdiği perspektif ile doğanın harekeliliğini eseriyle buluşturmuştur.Mekan derinliğini ve doğanın tabii hırçınlığını harmanlayan ve bunu bir peyzaj içinde vermeye çalışan sanatçı başarılı bir grafik çizmiştir.

REZAN ÖZGER

Sanatçı lise öğrenimi süresince resim derslerinde karakalem ve yağlıboya çalıştı. Resim çalışmalarına ciddi biçimde döndüğü 1998 yılı başına kadar da resimle ilişkisini hiç koparmadı. Aslında ressam veya yazar, ya da her ikisini birden olmak arzusundaydı, ancak İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirerek hukukçu oldu. 1973-2000 yılları arasında kesintisiz olarak, İstanbul Bakırköy'deki bürosunda serbest avukatlık yaptı. Bu süre zarfında, İstanbul Barosu'nda Yönetim Kurulu üyeliği, Barolar Birliği Delegeliği, Komisyon Başkanlığı gibi aktif yönetim görevlerinde bulundu.1998 yılı başında avukatlığın yanı sıra, resim çalışmalarına yeniden, aktif ve yoğun biçimde eğildi. Ancak, hukuk normlarının gerektirdiği disiplin ile sanat ve yaratıcılığın esası olan özgür düşüncenin beraberce yürümesinin olanaksızlığını görerek, 1999 yılı sonunda, yalnızca resimle yaşamak için avukatlık çalışmalarına son verdi.Resim ya da plastik sanatların yanı sıra, edebiyat ve sinema her zaman yaşamının bir parçası oldu. Sayısız dava dilekçeleri dışında, hukuk ve demokrasi sorunlarıyla ilgili makaleler, yaşama dair öyküler, denemeler yazdı; yazmaya da devam ediyor.

Katalog No:137

Sanatçı: Rezan ÖZGER

Eserin Adı:Kız Kulesi

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 125/260

Kullanılan Teknik: Dışavurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X70

Kompozisyon: Sanatçı eserinde kız kulesinin yalnızlığını konu almaktadır. Bir gün batımı zamanı kız kulesini ve kuleyi simgeleyen bir kadın figüründeki hüznü eserine yansıtmıştır. Saçları topuz tutulmuş kadın ve batmakta olan son ışıklarının deniz

üzerinde oluşturduğu yansıma kule kadının arasına düşerek onların hüzünlü yalnızlıklarını ifade etmektedir. Renklerin uygulanması ve eserdeki derinlik anlayışı flu bir görünümle yansıtılmıştır.

SABRİ ERİMEL

Türk resim sanatının gelişmesine önemli katkılarda bulunan Sabri Erimel, 1940 yılında Güzel Sanatlar Akademisi'ne girdi. Resim Bölümü'nden mezun olan Erimel, Osmanlı Türkleri'nin Anadolu'daki ilk yerleşim yeri Bursa Cumalıkızık'ı ev ev; sokak sokak resimleyerek kültür mirasının yarınlara taşınmasını sağladı.1920 yılında Bursa'da doğan ressam Sabri Erimel, Türk resim sanatının önemli yapı taşlarından biriydi. Lisedeki resim hocası Kenan Özbel'in teşvikiyle 1940 yılında Güzel Sanatlar Akademisi'ne girdi. Resim Bölümü'nde Zeki Kocamemi Atölyesi'nden mezun oldu. Sanatçı, tutkun olduğu doğayı özgün bir bakışla gereğinde ayrıntıya girerek sevecenlikle sıcak, temiz renklerle ve gerçekçi bir anlayışla tuvale aktardı. Osmanlı Türklerinin Anadolu'daki ilk yerleşim yeri olan Cumalıkızık'ı ev ev sokak sokak resimleyen Erimel, bu kültür mirasımızı yarınlara taşımaktaydı.Erimel'in resimleri Türkiye'de ve yurtdışında önemli koleksiyonlarda yer almaktaydı. Türkiye Ressamlar Derneği'nin 2. Başkanlığı'nı yapmakta olan Sabri Erimel, evli ve 2 çocuk babasıydı.

Katalog No:178

Sanatçı: Sabri ERİMEL

Eserin Adı: Safranbolu

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:126/261

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Yağlı boya tekniğiyle hazırlamış olan eser kış gününde karlı çalıları ile Safranbolu ilçesini anlatmaktadır. Tarihi Safranbolu evlerin bazı kısımlarını eserine taşıyan sanatçı kışın soğuk havasını kullandığı sıcak renklerle yumuşatmaktadır.Resimde birbiri ardına dizilmiş mimariler arasındaki proporsiyon dikkat çeker.Tek renk uygulaması havasında çok renk dengeli bir şekilde karşımıza çıkmaktadır.Fotoğraf tekniği ile yapılmış bir resimle karşı karşıyayız.Dikey ve yatay hatlar denge unsuru olarak görülmektedir.Renklerde sıcak tonların görülmesi resmin soğukluğunun karşısındaki denge biçimidir.

SELMA ÖZTUNÇ

Katalog No:138

Sanatçı: Selma ÖZTUNÇ**Eserin Adı:**Arkadaş

Eserin Yapım Tarihi: 2003

Envanter/ Demirbaş No: 127/262

Kullanılan Teknik: Naturalist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 49X58

Kompozisyon: Ağaçlı bir toprak yolda köpeğini gezdiren ve dinlenme anında ve dinlenme anında bir kayaya yaslanmış kadın kompozisyonunu izliyoruz. Resimde izlenen, dış mekânda (Exterieur) konulu anlatımdır. Genelde dış görünüm resimlerine, manzara, peyzaj denilmesine karşın, konulu ya da konusuz ifadesel anlamda dış ortamın, yani kapalı olmayan açık alanlarda oluşturulan mekansal anlatımlarda, tematik olarak figürlerin yer aldığı, çalışmalar kapsamında, değerlendiriyoruz. İzlenimcilerin esas aldıkları asıl önemli katkılara da burada ortaya çıkan, ışıklı alanlarda sıcak tonların özellikle düşen gölgelerde de soğuk renklerin kullanıldığını gözlemliyoruz. Bakıldığında sararmış yapraklarla birlikte bir sonbahar mevsiminden yansımalar izliyoruz. Zemine düşen gölgelerin oluşturduğu soğuk gri tonların resmetme anlayışına örneklem oluşturacak anlamda Armand GUILLAUMIN (Paris-1841,Orly-1927)'nin, sanatçısının bahçesindeki leylaklar resmine bakabiliriz. Fırça tekniği olarak Max LİEBERMAN

belki bir referans oluşturabilir. Köpekle kadının diyalogu ön planda oluşları açısından resmin odağı olmalarına karşın yaslanmış kadının dikkat çekici ifadesinin yanı sıra, bastığı yerle yaslandığı taş arasındaki orantısızlıkta göze batmaktadır. Bulunduğu yerin gölgede kalması bu orantısızlığı gizlemiş olması, yanıldığımız doğrulamıyor.

YILMAZ BATUK

Katalog No:139

Sanatçı: Yılmaz BATUK

Eserin Adı:İsimsiz

Envanter/ Demirbaş No: 128/263

Kullanılan Teknik: realist

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 47X47

Kompozisyon: Issız bir sahilde durgun bir deniz ve bu denizin kenarında bir deniz fenerini resmeden sanatçı, bulutlu bir havada bulutların altından güneşin az da olsa görünerek ışıklarının kumların üzerine yansıttığı, ağaçların sahil boyunca sıralandığı bir peyzaj çalışmasıdır. Arka planda başka bir sahilde belirli belirsiz figürler yapı ve ya ağaç tam olarak ne oldukları anlaşılmamaktadır. Esere bir derinlik vermektedir.

MESUDE ERTAVLI

Katalog No:140

Sanatçı: Mesude ERTAVLI

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:130/265

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 40X50

Kompozisyon: Vazoda Nergis çiçekli bir ölü doğa çalışmasıyla karşı karşıyayız. Ölü doğa diye tabir edilen resimler, resim sanatında daha sonra tür olarak yerini almıştır. Tasvir sanatında, kompozisyonlarda yer alan figüratif bir hikâyenin anlatıldığı resimlerde, ayrıntıda yer alan, mekân düzenlemelerinde, konuya ilişkin tamamlayıcı bir enstrüman olarak kullanılmış elemanlardır. Kuzey Rönesanssında, flaman sanatçıların kent soylu erkin zenginliğini sipariş resimlerinde görüyoruz. Giderek bir türü olarak sürekli gelişimini sürdürmüştür natürmort eserler. Resmin hemen hemen tamamını kaplayan çiçekler, basit bir kompozisyon yerleştirmesiyle düşey bir arka plan, hemen alta masa olarak algıladığımız yatay bir yüzey ve bu geometrik planın içinde ışıklı ve gölgeli hacimselliği ile organik bir düzenlemeyle yer alan çiçeklerin kendi içerisinde asimetrik dağılımı, görselliği tamamlayan ön planda aydınlanmış, çiçekler ve vazonun bir bölümü resmin hareketli ve merkezi konumunu oluşturmaktadır. Tuval üzerine yağlı boya uygulamasından oluşan bu çalışma, empresyonist bir tavırla gerçekleştirilmiş sıcak renklerden oluşan, özellikle turuncu nergislerin derinlik algısına dayalı olarak gölgedeki koyu kırmızılara karşın vazonun önünde yer alan ve sarı ışıkla yıkanan dizilimler resimde fırlayacakmış gibi bir etki yapmaktadır. Temiz ve titiz bir çalışmadır.

Saliha PASBIYIKOĞLU

Katalog No:141

Sanatçı: Saliha PASBIYIKOĞLU

Eserin Adı:Çağdaş

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No: 132/267

Kullanılan Teknik: Expresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 57X72

Kompozisyon: Dışavurumcu (Ekspresyonist) bir anlatımla muhtemelen bir doğa gözlemi ve yorumu diyebileceğimiz bir çalışmadır. Yüksek bir tepe, dağda diyebiliriz. Ön planda ilk bakışta kayalık izlenimi veren biçimsiz formları biraz daha dikkatle baktığımızda ilerleyen insan gruplarının siluetinde benzetebiliriz. Teknik özelliği olarak tuval üzerine yağlıboya uygulamasıdır. Serbest fırça vuruşlarına dayalı düzenleme dikkat çekici bir bağlantı kurmak açısından ekspresyonist dansçı Kurt Jooss 1932 yılında, dekoratör Heinz heckroth hazırladığı yeşil masa (Dergrünetisch) adlı sahne tasarımıyla, Uluslar arası kartografi yarışmasını kazandı. Bu tasarımda bir sürü lekenin içinde odaklandığımızda, ortada bir masa olduğunu algılayabiliyorsunuz. Türk resminde Kadın totem art iki köpek 1992 adlı çalışmasıyla Ömer ULUÇ, Her ne kadar fırça farklılığına rağmen, mantalite açısından bağlantı kurabiliyoruz. Dışavurumcu olupta, soyutlama düzeyinde spesifik formlara ulaşan otlak sonu-1195 adlı çalışmasıyla Ali CANDAŞ'ı, yine renk ve kompozisyon olarak Mehmet GÜLER'in insan imgelerini, non-figüratif(soyut)resimlerinde boşluk ve derinlik kavramları üzerinde biçimsel araştırmalar yapan Gökhan ANLAĞAN-(1943) çalışmalarını da burada özdeşlik kurarak belirtmek gerekir. Bu bağlamda özgün anlatımla, açık koyu dengesi içerisinde, ışığın gizemli aydınlığında, izlenimlere dayalı ifadesel bir yorum diyebiliriz.

SEVİM GÜRSOY TUNÇYILDIZ

İstanbul'da doğdu.Devlet Güzel Sanatlar Fakültesi Bedri Rahmi Eyüboğlu Atölyesinde eğitimin tamamldı.Eserlerinin çoğunu exprestyonist üslubda gerçekleştirmiştir.Liseyi bitirdikten sonra Resim Eğitimini Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Bedri Rahmi Atölyesinde tamamladı.1987-1990 tarihleri arasında Ressamlar Derneği resim atölyesinde hocalık yaptı.1990dan bugüne kendi özel atölyesinde resim dersi vermeye devam etmektedir.1998 yılında Ressamlar Derneği Başkanlığına seçildi

Halen Ressamlar Derneği Başkanıdır,Resimlerin ana teması Peradır.(mimari,kültürel, çevresel yaşam)Gürsoy sorunsalını kendi resim diliyle tepkiler.Genel olarak var edilen kültürün deforme edilmesinden duyduğu rahatsızlığı kendisine sorun olarak seçmiştir.Konu olarak İstanbulun "PERA"sını, Beyoğlunu seçer. Batının geçmişte

oluşturduğu sanatsal dönemleri belirleyen mimarilerine verdikleri önemin, bu kent sokaklarında da aynı değeri bulmasını ister.Sanatçı bu duyarlılıkla yıllardan beri bu mekanı koruma altına alır, savunur, her yeni oluşturduğu tuvalinde bu rolünü tazeler, her tuvali kendine ait olmayan yaşantıda PERAnın hüznünü aktarır, parçalanmışlığını dillendirir, tepkilerini seslendirir.

Uluslararası Sergiler

1968- Paris (Hotel Meurice),1991- Kus (Heilborn-Almanya),1995- Amsterdam Belediye Sanat Galerisi Hollanda,2010- Viyana (Galeri Karismus),2010- Paris (Galerie Celal),2012-Yunanistan"Neopolis-Sykies",2013- Paris Anadolu Kültür Merkezi

Kişisel Sergilerden Seçmeler

1965-1967-1968-1973 -Beyoğlu Şehir Galerisi,1989-Fransız Kültür Merkezi,1989-1992-Taksim Sanat Galerisi,1989-1995-Sandoz Sanat Galerisi,1990-T.İş Bankası Parmakkapı Sanat Galerisi,1993-Uran Sanat Galerisi,1995-Koç Holding Sanat Galerisi,1996-The Marmara Sanat Galerisi,1997-Büyükada Anadolu Kulübü,2002-Kaş Sanat Galerisi,2003-Sezenteks Sanat Galerisi,2003-İMKB Sanat Galerisi,2004-Kemal Sunal Sanat Galerisi Vakıfbank,2005-AKM Sanat Galerisi,2009-Ressamlar Derneği Sanatevi,2011-Elit World,2012-Kapadokya Museum

Katalog No:142

Sanatçı: Sevim GÜRSOY

Eserin Adı: Pera

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:133/268

Kullanılan Teknik: Lirik

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X60

Kompozisyon: Ressamların bir konuya yaklaşımının nasıl farklı duyarlılıklar taşıdığına dair bir başka örneği de kent içi yakın plan mimari öğelerden yola çıkarak gerçekleştirdiğini anlamaktayız. Soğuk renklerin hâkim olduğu bu çalışmada, ışıklı mavilere karşın türkuaz tonların gölgelerde kullanıldığını görüyoruz. Odalardan dışarıya yansıyan sarı ışıklar hem vurucu hem de denge unsurunu oluşturmaktadır. Son derece özgün bir yaklaşımla muhtemelen havanın kararmaya başlaması ve gün ışığının azalmasıyla dairelerde yanmaya başlayan oda ışıklarıyla akşam alacasına dair anın vurgulanması sanatçının nasıl bir gözlemci olduğunun da altını çizmektedir. İzleyiciye dönük yüzüyle, paralel bir bina ve buna çapraz konumda, resmin (bize göre sol) sağ köşesinde açısal olarak konumlanan diğer binanın gölgedeki konumu, bu kadar dar ve sıkışan atmosferde ışıklı aydınlanmış kısımda birlikte mekânsal rahatlamayı nasıl sağladığını da izlemiş oluyoruz. Resmin, plastik olarak vurgulanmasında planların geometrik bölünmelere hareketlilik katması çok farklı bir tarzla öznel anlamda biçimlerde geliştirilmiş form anlayışı doğrultusunda, kişiliğinin oluşmasına da tanıklık ediyoruz. Doğada zaten eşi olmayan resme dair öğeler olarak binaların yüzeylerinde dilimli düşey hatlarda sanatçı üslubunun yine nasıl oluştuğuna çok güzel bir örnek teşkil etmektedir.Bize L.Feininger'in ritmik iç içe geçen mekan kurgusunu da hatırlatmakta olan bu çalışma, yapıya özgü olmayan sanatçının estetik biçimlendirmesini konstrüktiv'den çok,belki kişisel bir Fütüristtik düzenleme olarak ta bakabiliriz.

SELÇUK UÇKU

1944 yılında Kırklareli'nde doğan Selçuk Uçku Bakırköy Lisesi'ni bitirdikten sonra 1964'te İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin Yüksek Resim Bölümü'ne girdi. Ressam Adnan Çoker ve Zeki Faik İzer galerilerinde iki yıl karakalem resim eğitimi gördü. Edip Hakkı Köseoğlu'ndan suluboya öğrendi. 1970'de aynı okulun yüksek iç mimarlık bölümünden mezun oldu. Mezuniyetinden bu yana eğitmenlik ve resim çalışmalarını sürdüren Uçku, altı kişisel sergi açtı, 200'den fazla yurt içi ve yurt dışı karma sergiye katıldı. Gesam, Ressamlar Derneği, Mimar Sinan Üniversitesi Mezunlar Derneği üyesi olan sanatçının, yayımlanmış 6 adet şiir kitabı bulunuyor. Suluboya resim çalışmalarını aralıksız sürdüren Uçku konularını çoklukla doğal ve

kültürel varlıklarımızdan alıyor. Halen özel resim dersleri vererek ressam yetiştiren Uçku, Çatı Sanat Galerisi, Pera Sanat ve Yıldız Teknik Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmalarını sürdürüyor.

Katalog No:143

Sanatçı: Selçuk UÇKU

Eserin Adı: Manzara

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:135/270

Kullanılan Teknik: Naif

Kullanılan Malzeme: Sulu Boya

Eserin Boyutları: 59X74

Kompozisyon: Sanatçının kuru teknik, suluboyası ile karşı karşıyayız. Bilindiği üzere, kâğıt zemin ıslatılmadan çalışıldığında fırça izlerini ve darbelerini formun sınırlarını, tümüyle desen ağırlıklı izleyebiliyoruz. Suluboyanın kullanımında da yatan, belli bir yöne fırçanın sürülüp bırakılması, ayrıca lekeye dair görsel bir estetik oluşuma da yol açmasıdır. Klasik bir köy manzarası konu biraz geriye alındığında arka planda gökyüzüne biraz daha geniş yer ayrılmıştır. Resmin derinlik hissini salt bu geriye çekmek tek başına yeterli değildir. Ön planda toprak zeminde yer alan ot ve çalı kümelerinde buna eşlik etmektedir. Özellikle bir ekolden söz edemeyiz. Suluboya belli ekollerin sanatçıları bu doğrultuda yine kendilerine özgü kişisel tarzlarını da katarak örnekler oluştura geldikleri bilinir. İzlediğimiz ressamımızın bu doğrultuda esinlendiğini anlıyoruz. Ancak; açık ve net olarak bundan söz edemeyiz.Suluboyanın olanakları içerisinde sınırlı bir teknik kullandığını anlamaktayız.Güneşli ve açık bir günde hafif bulutlu bir gökyüzünde, tabiata dair yeşilin yer almasına karşın sıcak bir atmosferde resmedilmiş bir çalışmadır diyebiliriz .

LEYLA ŞAHSUVAROĞLU

İstanbul'da 1927 yılında doğmuştur.

Katalog No:144

Sanatçı: Leyla ŞAHSUVAROĞLU

Eserin Adı: Bursalı Gelin Başı

Eserin Yapım Tarihi:1999

Envanter/ Demirbaş No:136/271

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 48X55

Kompozisyon: Kâğıt üzerine pastel tekniği ile çalışılmış kadın başı-portre uygulamasıdır. Kuru pastel ile uygulanan bu çalışma soft ve yumuşak geçişlere imkân veren, boyanın kaynaştırılması sonucu formun şekillenmesine olanak veren bir malzeme türü olduğundan çalışma kolaylığı sağlar. Ancak bu tür uygulamalara, sürtünme sonucu bulaşıp dağıtmaması ve kalıcı olması için fiksatif maddesi sıkılır. Fixativ'e reçine ve alkolden oluşan bir vernik türü olduğundan, püskürtülen yüzeyde bir koruyuculuk etkisi yapar. Tüm karakalem, füzen ve soft pastel uygulamalarında mutlaka kullanılması gereken bir materyaldir. Geleneksel folklorik bir giyim içinde, kenarları oyalı bir tülbent başörtülü genç bir kadın başı, demi profil yarım yandan bir poz ile genellikle ressamların, yüz hatlarını ve konstrüksiyonunu biçim olarak en estetik duruşla yapılan bir çalışma örneğidir. Formu modle etmeye dayalı çok sert olmayan, sufumato tarzında ışık kullanılmış ve resme sağ üst köşeden gelen ışık kaynağı ile baş, alın ve burun üzerindeki aydınlanma dışında belirgin bir ışık-gölgeye dayalı uygulama olmadığını görüyoruz. Resmedilen kadının gözlerinin izleyiciye dönük olması, göz göze gelmemizi sağlayarak direk kontak kurmamızı sağlıyor. İfade ve anlatımın direk yerinde kullanılmış olduğunu gözlemliyoruz.

YUSUF NUŞ

1950 Prizen'de doğdu.1975 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Yüksek resim bölümünde mezun olup yüksek lisans diplomasını aldı. Aynı Akademinin Prof.Sabri BERKEL ve Doc.Fethi KAYA ALP yönetiminde gravür atölyesinde sertifika aldı.1979 Almanya ve Fransa'da mesleki araştırma yaptı.1987 Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Akademisi mezunları derneğine üye oldu.1999 İstanbul ressamlar derneğine üye oldu.üye olduğu derneklerin sergilerine katıldı.Yapıtları yurtiçi ve yurt dışı özel koleksiyonlarda yer almaktadır.1992-2004 yılları arasında Trakya Üniversitesi Edirne Meslek Yüksekokulu Serigrafi bölümünde öğretim görevlisi olarak çalıştı.Halen Trakya Üniversitesi Eğitim fakültesi Resim İş Eğitimi Anabilim Dalında Öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

Katalog No:145

Sanatçı: Yusuf NUŞ

Eserin Adı: Kahvehanede

Eserin Yapım Tarihi:1978

Envanter/ Demirbaş No: 141/284

Kullanılan Teknik: Soyut

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 44X50

Kompozisyon: Kahvehanede bir sahne,19.yy sonunda Balkan şehirlerinde, her kahvehanenin bir orkestrası ve orkestranın bir bayan solisti varmış. Repertuarlarında, Eski Kent Şarkıları,diye adlandırılan ve gerçek hikayelere dayalı,hüzünlü yada neşeli şarkılar söylenirmiş.Enstrümanlardan ,akordiyon,mandolin,gitar, ud -lauta cümbüş ,def çalınırmış...Kahvehaneler Ganalıkla içkili olurmuş .Kompozisyon stilize ediliş geometrik formlarla ve alt yapısı kübik bir düzememeyle yapılmıştır. Işık gölge ve pastel renkler kullanılmıştır.

VAKSA BAĞIŞ

Katalog No:146

Sanatçı: Vaksa BAĞIŞ

Eserin Adı: Kayık

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:142/285

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 28,5X45

Kompozisyon: Bir deniz peyzajı olan eser, yağlı boya tekniğiyle hazırlanmıştır. Eserde deniz içinde demirlenmiş dört tane kayık görülmektedir. Arkadaki sandallarda ışığın yansımasından dolayı fazla detay vermeyen sanatçı öndeki ana temayı oluşturan kayık oldukça detaylı çalışılmıştır. Durgun bir denizde öylesine duran kayıklar ve ışığın denizde oluşturduğu ışıltılarla oldukça etkileyici bir eserdir.Arkadaki kayıkların emprestyonist durumunu öndeki kayık biraz bozmasına rağmen yine de bu üslup ağırlık basmaktadır.Su dalgalanmaları yine aynı üslubun özelliği olarak karşımıza çıkmaktadır.

ZAHİT GÜVENLİ

Katalog No:147

Sanatçı: Zahit GÜVENLİ

Eserin Adı: Manzara

Eserin Yapım Tarihi:1994

Envanter/ Demirbaş No:143/286

Kullanılan Teknik: Emprestyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 35X45

Kompozisyon: Türk resim sanatında tazimatla batıya açılma dönemiyle başta Paris ve Berlin gibi Avrupa sanat merkezlerine eğitim için giden genç yeteneklerin, oralarda öğrendiklerini Türkiye de uygulamışlardır. 1914 yılı Çallı kuşağı, empresyonizmin yerli versiyonlarıdır. Dolayısıyla izlenimcilerin paleti ve boyama tekniklerinin bizzat tekrarı gibidir. Sanatçımızın deniz peyzajlı bu çalışmasında resmin 2/3'ünü gökyüzüne ayırmış olmasının verdiği veya ayırmış olduğu plastik etkinlikte anlık ve heyecanlı hareketlilik ile spontane fırça izleriyle karşılaşıyoruz. Fransız empresyonistlerden C.Monet'in fırçası ile paralellik kurabileceğimiz gibi, yine bize kavram olarak batıdan gelen, Poşad adı verilen, bizzat yerinde gözlemlenerek hazırlanan, küçük taslak resimleri çağrıştıran bir yarım kalmışlık, tamamlanmamışlık etkisi vermektedir. Poşad olarak adlandırılan çalışmalarda, çabuk, kuvvetli çizgi ve fırça vuruşlarıyla konu ana hatlarıyla oluşturuluyordu. Resimde hareket ve dinamizm, gökyüzünde oluşturulan sarı ve gri bulutların hareketliliğidir. Açık ve ışıltılı gökyüzünde bu bulutumsu imgelere karşı resmin alt diliminde denizin mavisi ve adanın yeşili hem açık-koyu hem de, sıcak-soğuk dengesini sağlamaktadır.

CARL W. ROHRİG

CARL-W. Rohrig Münih'te 1953 doğdu. Bugün sanatçı yaşıyor ve İsviçre'de çalışır. O "Fantastik Doğacılık'ta" nin kurucusu ve zaten fazla 3'000 resim ve 1'500 illüstrasyonlar yarattı. Bu arada onun sanat Yeni Zelanda ve uzmanlara İzlanda allover dünya duvarlarında asılı bir içeriden ucu gibi onu tedavi. Onun sayılamayan başlık resim, böyle GEO, Stern ve SPIEGEL'E gibi büyük dergiler için yapılmış yanı sıra bu olsa Röhrig de ünlü oldu diğer uluslararası yayıncılar için. Sıradışı hassas ve sabır ile oluşturulan bu eserler, coşku ile sanatseverleri yanı sıra yaratıcı beyinler için örnek teşkil etmektedir

Katalog No:148

Sanatçı: Corl W. ROHRİNG

Eserin Adı: Baskı

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No: 144/287

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Baskı

Eserin Boyutları: 42X60

Kompozisyon: Sanatçısı tarafından baskının paspartu olarak ayrılmış kısmında, basılı resmin alt kenarında numaralama ve imza mevcuttur. Eseri incelememizde Serigrafi olabileceği düşüncesinden yola çıkarak değerlendirme yaparsak, tuval resmi gibi tonlamalarda kaynaştırma ve geçişlere, kimi yerde fırça izlerine, tuş elere rastladık. Muhtemelen önceden Akrilik ve Yağlıboya çalışması olup, söz konusu yapıtın foto grafik renk ayrımıyla basımı şeklinde gerçekleştirilen Röprodüksiyon olduğu düşüncesine varmış bulunuyoruz. Foto grafik (Yeniden üretim) gibi, bu tür baskılarda sanatçının imzası basım yolu ile konulmalıdır. Yani çalışma önceden imzalanmış olmalıdır. Eğer resmin üzerinde imza var ise röprodüksiyon ile çoğaltımıdır. Burada resmin dışında imzalandığını görüyoruz. Ofset dışında kalıpların önceden hazırlanmış olmasına dayalı manüel, elle, tek tek basımla gerçekleşen baskılar yine tek tek imzalanır. Ancak röprodüksiyonlar tek tek imzalansa da röprodüksiyon niteliklerinden bir değişme olmaz. Sanatçının doğa betimlemesiyle imgelemine dayalı gerçek üstü anlatıma dayalı üst üste çakışan bindirilmiş (super poser) biçimlerle hayali (imaj) kurgulamayla oluşturulmuş bir çalışmadan söz edebiliriz. Gökyüzünün maviliği içinde, sanatçının Türkiye'den izlenimleri doğrultusunda, amfora ve Helenistik döneme ait kırık taş buluntuyla antik döneme göndermelerin yanı sıra, cami ve Türk bayrağı ile egenin doğu yakasını simgelemektedir. Dansöz giysili kadın figürü turistik olgudan çok doğunun egzotik oryantalizmini çağrıştırmaktadır. Grafiksel düzenlemeyle instratif ir çalışma diyebiliriz.

Arzu ZİNLER

Katalog No:149

Sanatçı: Arzu ZİNLER

Eserin Adı: Peysaj

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:145/04

Kullanılan Teknik: Naif dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X60

Kompozisyon: Türk resminde D grubundan Zeki Faik İzer tarzında, İzer'in soyut öncesi dönemini yansıtan Yine C.Monet empresyonizmine atıf yapacağımız, ancak sanatçının kişiliğinde biçimlenen çizgisel üsluplaşmayla paralel, izlenimci bir görünüm resmi söz konusudur. Oldukça Sıcak tonların hâkimiyetinde, fırçasıyla kontur al anlamda desen çizer gibi formların titrek ve oynaşan değerlerle tespitine dair bir çalışma olarak değerlendirebiliriz. Ne derece estetik olay diyebiliriz. Ancak; gerçeğin estetik özümsenmesinde, bizden referans aldığı ortada olan adını zikrettiğimiz İzer'e olan göndermeler boyutunda estetik olay nitelememiz ancak kendinden menkul kalacağı belli bir resim diyebiliriz. Yinede bu tür çizgilerin çok daha özgün olarak resim sanatımızda yer alan Mehmet Güler yüz'ün fantasyasınıda bir nebze çağrıştıran biçimselliği ile donatılan sanatçının birikimine bırakıyoruz. Resimde formların dağılganlığına rağmen, Mekân konumunda, dış gerçekliğe bağlı yansıtımda perspektif olgusuna, paralel kompozisyon kurgusu bağlamında derinlikten öte düzlemsel etkilemde kalıyoruz. Tonların yakınlığı tekdüze yeknesak bir etki bırakıyor.

İnci BENDERLİ

Katalog No:150

Sanatçı: İnci BENDERLİ

Eserin Adı: Manzara

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:146/48

Kullanılan Teknik: Empresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Eser tüm yönleri ile empresyonist akımın bir örneğidir.Ağaçların dizilişi,gölge ışık durumu,sıraların yerleştirilmesi ve ana sahnenin bulut kümesi ardındaymış gibi gözükmesi hep bu özelliklerdendir.Ağaç yaprakları ve çimenler ışığı empresyonit olarak belirtmese de yine de bu akım etkisini açıkça gösteren bir eserdir.

ANÇO ANGELOV

Katalog No:151

Sanatçı: Anço ANGELOV

Eserin Adı: Peysaj

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:148/211

Kullanılan Teknik: Empresyonizm

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X65

Kompozisyon: Tuval üzerine spatula tekniği ile yapılmış, kırsal yaşama özgü bir köy evi uygulaması, pitoresk tadında doğa güzelliklerinin resmedilmesi olarak adlandırılmasına rağmen, böylesi şiirsel bir bakış açısıyla bir köy evinin plastik olarak özgün bir teknikle betimlemesini izliyoruz. Spatula ile boyanın yüzeye uygulanmasında, resmedilen konudan öte, teknik becerinin ön plana çıkması söz konusudur. Son derece titiz ve temiz boya tabakalarıyla oluşturulan bu peyzaj, spatulanın kullanımına bağlı parçalı dokusu, mozaik etkisi vermektedir. Biz bunu daha çok cezan ne'nin boyayı fırça ile sürüş tekniği konusunda değerlendirmemiz daha doğru olacaktır. Bilindiği gibi her şeyin bilindiği gibi her şeyin küb'e dönüştüğü teziyle kübizme kapı açtığı söylenilen görüşü doğrultusunda, aslında objelerin ve formlarını plancı bir anlayış doğrultusunda verebilme kaygısı, resmetme tekniğini de etkilediğinden, yan yana sürülüp bırakılarak yüzeyde oluşturulan lekelere de Sezan yen yöntemi adı verilmiştir. P.Cezanne'nin Saint-Victoria dağı fırça izleriyle sanatçının Spatula ile yapmış olduğu bu çalışmasında benzer etkiyi alıyoruz. Boyaların fazla karıştırılmadan sürülmesi de yine ayrıca, puantilistlerin renk teorilerindeki etki gibi ara tonların geçişleri gözde oluşturmaktadır.

VALERİ CHAKALOV

Devnya içinde 14 Aralık 1957 tarihinde doğdu. 1984 yılında Sofya Sanat, Prof. altında büyük Grafik Sanatlar Ulusal Akademisi'nden mezun oldu. 1989 yılından bu yana Galilei Simeonov ve Bulgar Sanatçılar Birliği Üyesi olarak Almanya'da solo sergi açtı 2001 yılından beri Grafik Sanatlarda çalıştı. 1989 yılında Doçent ;oldu.1991-2005 Varna, Filibe ve Shoumen de sergi açtı., ve 1995 yılında - Houston, ABD'de sergi açtı. Geleneksel Varna Grafik Sanatlar, Uluslararası Bienali katılımların yanı sıra Bulgaristan ve yurtdışında sanat projeleri ve toplu sergilere katıldı. Bir dizi - Polonya, Rusya, Macaristan, Gürcistan, Hollanda, İsviçre, Fransa, Almanya, ABD, Kanada Küba ve New Mexico. Da sergi açtı. Prestijli ulusal ve uluslararası sanat ödülleri kazandı.

Katalog No:152

Sanatçı: Valeri ÇAKALOV

Eserin Adı: Bahçe

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No: 149/213

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 60X73

Kompozisyon: Sanatçımızın taş baskı (Litografi) tekniği ile yapılmış bir çalışmasını görüyoruz. Baskı kurallarına aykırı bir işlemle de karşılaşıyoruz. Bakıldığında, basılı kâğıdın tamamı kullanılmış ve baskı numaralaması ile imzanın baskının üzerine atıldığını fark ediyoruz. Normalde tüm sanatsal baskılarda, kâğıdın kendinden paspartulu olarak basılı olması gerekiyor. İmzalama ve numaralama işlemi baskının dışında ve altta paspartunun üzerinde olması gerekiyordu. Sanatçının imgelemine dayalı düşsel fantezilerine dayalı sembolik formlarla kurduğu kompozisyonlarında değişmeceli anlatımlara ulaşıyoruz. Gerçek anlamından başka anlamda kullanılan biçimler ve sakladıkları anlamlar gerçekte sözel olarak dilde yar alan ancak kavramı nesneler üzerinden görselleştirdiğimiz simgesel biçimlerdir. Düşsel biçimlerle, yer yer koyu kahverengi kontur al çizgilerin yer aldığı bu kozmik ortamda bir yolculuğa çıktığımızı hissediyoruz. Sanatçının resmindeki tanımlayamayacağımız şekiller acaba hangi yaşamsal bağlantıların ardından yatan işaretlerdir diye düşünmeye başlıyoruz. Amipsi formlar ve anüs biçiminde delikler ve Lalemsi garip çiçeğin yanında, ayçiçeğini andıran bize bakan formu ve soyut işaretler beklide suda yaşayan plak ton vari canlılar. Benzer biçimdeki garip doğasal şekilleri Nüzhet KUTLUĞ'un resimlerinde Uzaysal kozmik bir anlatımı söz konusudur. Sanatçının bu gravüründe ise yaşam döngüsüne dair ipuçlarını yansıtmaya çalıştığını söyleyebiliriz.

Katalog No:187

Sanatçı: Bilinmiyor

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2002

Envanter/ Demirbaş No:151/219

Kullanılan Teknik: sürrealist

Kullanılan Malzeme: Karışık Teknik

Eserin Boyutları: 70X88

Kompozisyon: İlk bakışta çocuksu duyarlılıkla, hatta çocuk resimlerinde karşılaştığımız ifadesel anlatıma yönelik şekillerden, tarih ve sayılarla kısmen anlaşılır, bitki ve canlılardan oluşan simgesel formlardan oluşan bir takvimsel çizelgeyle karşı karşıyayız. Renkli lekeler, çizgisel bulut imgeleriyle resimsel soyutlama (Post Painterly Abstraction) tarzında bir çalışma olarak ta yaklaşabiliriz. Lirik soyutlamanın etkisinin yitirilmeye başlaması, pop sanatının soyut dışa vurumcu akıma karşı gösterdiği tepki sonucu bu tür soyutlama anlayışına yol açmıştır. Helen Frankthaler-Dağlar ve Deniz -1952 tuval üzerine yağlıboya olan bu çalışmasını soyut resimde yeni ufuk açan olarak değerlendirenlere bir gönderme yaparak karşımızda duran bu çalışma arasında böylesi bir bağlantı kurmayı düşündük. İsmi konmamış bu çalışmaya ancak sanatsal olarak çağdaşlardan yola çıkarak izdüşümsellik üzerinden paralellik kurmaya çalıştık. Belki Art Brut hem sanat anlamında profesyonel olmayan kendiliğinden bir sanat olarak ta görebiliriz. Bu bir bakıma akıl hastalarını da çağrıştıran ancak psişik olarak ilişkilerinde kurulabileceği bir biçimsel deformasyonlarla J.Dubuffe ‘yi çağrıştırabilecek anlatım ve plastikiteden bahsedebiliriz.

İZLEN İNAL

Katalog No:153

Sanatçı: İzlen İNAL

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:152/20

Kullanılan Teknik: dışa vurumcu soyut

Kullanılan Malzeme: Litografi

Eserin Boyutları: 28X32

Kompozisyon: Sanatçının Litografi – Taş baskı uygulamasını görüyoruz. Baskı kalıbı olarak kullanılan taş,%98' kalsiyum karbonat ve bikarbonat'tan oluşmaktadır. Mikroskobik deniz canlılarının kabuklarının milyonlarca yıl yer altıda kalması sonucu oluşmuştur. İnce elenmiş dere kumu, silisyum veya zımpara tozunun ıslatılarak yine diğer bir taşla temizlenir. Yağlı litografi kalemi, ya da suda eriyen tuşe mürekkebini fırçayla yağa duyarlı taşa el değmeden altlık kâğıt kullanarak desenimizi çalışırız. Basım aşamasına geçmeden yine bir dizi karmaşık hazırlık süreci yaşanır. Desen terebentin ile temizlenir.%2 Nitrik asitli, Arap zamkı karışımı sürülür.12 saat kurutulup tekrar terebentin ile yıkanır. Kurumasına izin vermeden çıkarma mürekkebi verilir. Desen ortaya çıkar sonrada kurutulur. Talk pudrası sürülür ve üzerine yine asitli zamk sürülür. On beş dakika bekledikten sonra bol su ve gerekirse terebentin ile yıkanır. Artık taş baskı hazırdır. Taşın nemliliği yitirilmeden merdane ile baskı mürekkebi verilir. Çok karmaşık ve çok zor bir basım tekniği olduğundan ustalık isteyen ve herkesin kolaylıkla soyunacağı bir alan değildir. Sanatçımızın siyah beyaz monokrom (tek renk) çalışmasında soyut bir düzenlemeyi gözlemliyoruz. Ancak makro düzeyde büyütülmüş yakın plan izlencesinde pop –art etkisinde endüstriyel bir tasarıma ait parça yorumunun imge olarak ele alınışını söyleyebiliriz. Tuşe mürekkebi ve fırçayla yapılmış bir litografi çalışması resimsel etki olarak lekeci ve faşist bir deneme diyebiliriz. Örnek vermek

gerekirse Richard Hamil ton'un Chrysler firmasına saygı -1957 yağlıboya, panel üzerine metal yapraklar ve kolâj çalışması uygun düşeceğidir.

ORHAN BENLİ

(1954, Kahramanmaraş). İstanbul'da yaşıyor. Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Resim Bölümü. 1973 yılında başlayan resim serüveni süresince 14 kişisel sergi ve bir çok yurtiçi- yurtdışı karma sergilere katılmıştır. Bugüne kadar 11 yarışmada (bunların arasında yabancı uzmanların bulunduklarıda vardır) ödül kazanma başarısını göstermiştir.Yaşadığı İstanbul dinamizmini ve Çukurova dinginliği arasında mekik dokuyan kişiliği; sanat sezgisi ve derin kavrayışı ile harmanlanıyor. Böylece soyut dışa vurumcu ve güçlü, soluklu fırça darbeleri ile ortaya çıkar.

Katalog No:154

Sanatçı: Orhan BENLİ

Eserin Adı: Yok Olacak, Sonra Çığlık Çığlığa Son Umutları

Eserin Yapım Tarihi:2001

Envanter/ Demirbaş No:153/214

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 182X200

Kompozisyon: Sanatçının yağlı boya tekniği ile çalışılmış bir eseriyle karşı karşıyayız. Ekspresyonist olarak tanımlayacağımız bu çalışmasında yer alan insan figürlerinden yola çıkarak anlatıma dayalı, tematik konulu bir uygulaması söz konusudur. Tasvirden çok insan figürlerinden birinde yüzün olmaması, anlatımsal yanı ağır basan bir çalışmadır. Tabi bu kadar renkli bir düzenlemede, renklerin

mekanı kaplaması ve özellikle çizgisel etki olarak kalın fırça vuruşlarıyla oluşan hareketli örüntü, resmin ana dinamizmini oluşturmaktadır. Yine söylemek gerekirse figürlerde kısmen olsa da mekandaki objelerin kenar konturlarının belirgin olmaması, formların dağılan etkisi Akif poroy kadar olmasa da, dışa vurumcu kimi sanatçılarda rengin baskın olmasıyla biçimi öteleyen bir tavır ağır basmakta olduğunu gözlemliyoruz. Fransız sanatçı Georges-Henri Rouault ta yine, Alman dışavurumcu Erich Heckel de ve Ernst Kırchner Ludwig'te görebileceğimiz bu kadar heyecanlı, beklide anlıksal-spontane fırça izleri sanatçının plastik etkisine dayalı üslubunun bir uzantısı olsa gerekir.

Za FİLLETTE

Katalog No:155

Sanatçı: Za FİLLETTE

Eserin Adı: Portre

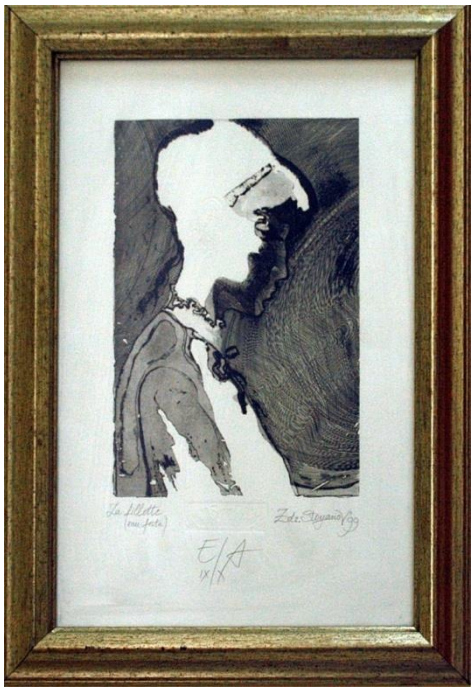
Eserin Yapım Tarihi:1999

Envanter/ Demirbaş No: 154/218

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu-soyut

Kullanılan Malzeme: Serigrafi

Eserin Boyutları: 40X57

Kompozisyon:

Sahne iki figürün içiçe geçmiş formel bir anlayışla yapılmasından oluşmaktadır. Zıt renklerin gölge-ışık oyunları ile oynanması ile kadın-erkek cinslerini aynı doğrultuda içsel olarak birleştirme kurgusunu izleyen bir seyirci yaratılmaya çalışılmıştır.Ayrıca figür önlerinde yaratılan çizgisel dalgalanmalar aynı zamanda sonsuzluk ifadesini öne çıkarmıştır.Figürlerdeki sakin üzüntülü bir psikolojik duygu dikkat çekicidir.

Katalog No:156

Sanatçı: Za FİLLETTE

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:1999

Envanter/ Demirbaş No: 155/217

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Serigrafi

Eserin Boyutları: 34X54

Kompozisyon: Sanatçının siyah beyaz Gravür baskısını görüyoruz. Integlio, kazıma baskı resminin en eskisidir. Desenin, Bakır, Çinko ve Alüminyum gibi yumuşak metal plakalara işlenmesi sonucu elde edilen baskı sanatıdır. Çukur baskı da denilen sanayi sektöründe TİFDRUK baskı adı verilen bu baskı tekniği, asitle oyma (eau-forte)yöntemidir. Sıvı vernik kapatıcı Lak ile yüzeyin iyice temizlendikten sonra çelik kalem ile (Burin) oyulmayan yüzeylerin seyreltilmiş asit tarafından aşındırılmaması için plakaya arkalı-önlü sürülür. Bu tarz uygulamaya ayrıca sıvı vernik tekniği de denir. Ancak; çizgisel olarak dokuların oluşturulması açısından genelde eau-forte denir. kaldıki sanatçı baskısını numaralayıp imzalarken, sol alt köşede eau-forte ibaresini görüyoruz. Yine, numaralama aşamasında, sağ alt köşesinde imzasını ve alt orta kısmında E/A işaretlemesini ve solda olması gereken IX/X, yani onuncu seri, dokuzuncu baskı numaralamasını görüyoruz. Bir başka önemli ayrıntı ise Sanatçının E/A olarak özel bir numaralama yapmış olmasıdır. Epruve-D'Artiste, yani sanatçı özel ve önemli baskısı demektir. Sanatçımızın bu portre çalışmasında, üzerindeki giysisinde elde ettiği noktalamalar çizgisel olmayıp dişli aletle elde edilen çukurların ya aside yedirilmesi, ya da verniklemeden ve aside yedirmeksizin, çukurların kenarlarında oluşan çapakların arasına boya verildiğinde kalan tabakanın baskıda alınmasına dayanır. İstenirse, giysinin dışı tamamen vernikle kapatılır.(bugün biz inceltilmiş şasi boyası kullanıyoruz. Ara boşluklar asitle aşındırılır. Açık koyu dengesinin önceden düzenlenmiştir. Kadın şapkasındaki koyu tonu, daha az yer kapladığından daha dikkat çekici ve vurgulayıcı olmuştur.

S. SAİM TEKCAN

1940 Trabzon'da doğdu.1960-1961 Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümünden mezun oldu. 1963 Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim-İş Bölümünden lisans diploması aldı. İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (Mimar Sinan Üniversitesi) Resim Bölümünden lisans ve Mimar Sinan Üniversitesinde Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Sanatta Yeterlilik eğitimini tamamladı. 1964-1965 Işık Lisesi Müdür Yardımcılığı yaptı.1968-1975 Atatürk Eğitim Fakültesi'nde eğitim görevlisi olarak çalıştı.1970-1971 Almanya'da baskı eğitimi üzerine araştırmalarda bulundu. 1975 Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi öğretim kadrosuna girdi. 1985 Profesör oldu ve aynı yıl Grafik Sanat Dalı Başkanlığı görevine atandı. 1987 Yugoslavya'da Sarajevo Sanat Akademisi'nde iki aylık özgün baskı semineri 1991 Ankara'da Bilkent Üniversitesi'nde Özgün Baskı Semineri gibi çalışmalar yaptı.1991 Almanya'da, Bonn'da Türk Grafik Sanatı'nda 12 Sanatçı ve Çağdaş Türk Resmi'nden Bir Kesit başlıklı iki ayrı konferans verdi. 1994-1995 Mimar Sinan Üniversitesi Dekanlık görevini, Grafik Bölümü Başkanlığı ile beraber yürüttü.1996 Büyükada'da eğitime başlayan Yeditepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'ni kurdu ve ilk eğitim yılı süresince Dekanlık görevini yürüttü. 2006 İMOGA-İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi Kurucu Yönetim Kurulu Başkanlığı 2007 Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Kurucu Dekanlığı2008 1.Uluslararası Özgün Baskı resim Bienali Jüri Üyeliği yaptı.

Katalog No:156

Sanatçı: S. Saim TEKCAN

Eserin Adı: İsimsiz

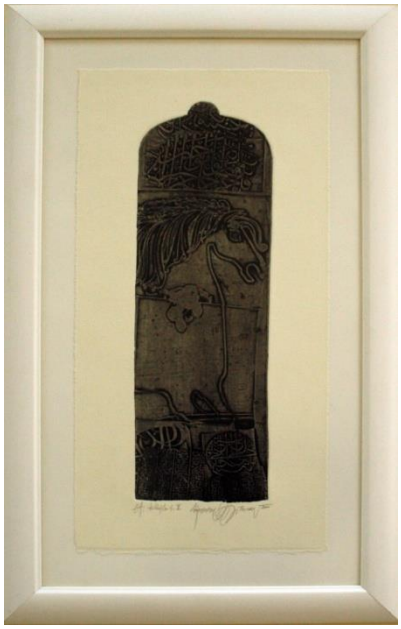
Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:156/173

Kullanılan Teknik: Kavramsal

Kullanılan Malzeme: Özgün Baskı

Eserin Boyutları: 25X50

Kompozisyon: Sanatçımızın atlar serisinden özgün baskılarını izliyoruz. Gravürlerinde (intagli) özel kesimle hazırlanmış kalıplarından oluşan ve tarih kokan nostaljinin yanı sıra belkide daha da önemlisi belki de daha da önemlisi yazıtlarıyla birlikte bize iskit motiflerini de anımsatan, kendisiyle özdeşleşmiş stilize at figürleriyle oluşturduğu damgaların dan söz edebiliriz. Tamgalar, Eski türklerde bir nesnenin üzerine nişan,işaretleme gibi yapılan şekil ve motiflere verilen addır.Basılı maden paralarında kullanımda kaldığı sürede aşınması sonucu silikleşen motif ve yazıları çağrıştıran hat yazılarıyla, insan elinin değmişliğininde sıcaklığını hissettiriyor.Bizi tarihsel bir dolaşıma çıkartıyor.Küçük dikili taşlardan oluşan, özellikle antik sanatta rastlanan antik yunanda stel(stele),mezar steli denilen mezopotamya da ise genellikle kralların buyrukları yazılı olduğu anıt niteliğindeki yapıtlara kadar götürüyor.Genellikle ince levha niteliğinde dikdörtken ya da silindirik bir formda düzenlenen bu taşların üzerinde yazı ve resimler,dönemine ait kıyafet,silahlar ve hayvanlarhakkında fikir verirler.Hatta aile hayatlarına ve yaşantıya dair bilgiler içerir.Tarihsel geçmişimize özgü,anadolu türk sanatında kale camisi'ni yaptıran Mengücük Beyi, Şahin Şah Bey'in torunu Ahmet Şah Bey tarafından yaptırılan Divriği Ulu Camii'nin poratinde (Taçkapı) yüksek kabartma (röliyef) diyebileceğimiz taş oymacılığında olduğu gibi,motif ve yazılar uzaktan görülebilmesi için oldukça dişli-iri seçilebilecek kalınlıklar arz etmektedir.Benzer kabartmaları,Anadolu mezar taşlarında da görebiliyoruz. Özellikle,İslam öncesi balbal geleneğinin,mezarın adına yapıldığı kişinin kavuğu,sarığı,kılıcı,diviti vs.gibi cansız fakat onu temsil eden bir şeyi ile tasfir edilmesiyle,yüzyıllar sonra osmanlı mezar taşlarında yeniden ortaya çıkması ilginçtir.11.yüzyıl sonu ve 12 y.yıl başlarına ait Erzurum ve Van gölü çevresindeki mezar taşları 12 ve 14 yüzyıllar arası Anadolu Selçuklu ve sonrası beylikler devrinde yapılan mezar taşları sandukalar ve şahideler olmak üzere iki ana tipte olup bölgesel olarak,sosyal,kültürel ve coğrafi etkilerle değişikliğe uğrayarak,varyasyonlarıyla taşlardaki ifade, osmanlıya kadar ulaşmıştır.Ancak sandukalar kaybolup,baş ve ayak taşı ile lahitler oluşmuştur. Çağlar boyu anadolunun çeşitli yerleşimlerinde özenle ayrılan yerler mezarlıklar olmuştur. Bunların isimler Üçler,kırklar adını aldığı gibi erenler,şehler,dervişler ve babalar adını almışlardır. Çoğunlukla da bulundukları yerin adı verilir.Ahlat mezarları da bunlardandır. Bu mezar taşlarında ,motifler geometrik desenler,ejder gibi fantastik figürler ve yazılardan oluşan oldukça zengin bezeme repartuvarı oluştururlar.14.yy

Ahlat taş oymacılığının zirvesidir. Sanatçımızın baskılarındaki tema bizde bir dolu çağrışımlara yol açtı. Tarihsel izleklere göndermeler yapmamızı sağladı.Baskılarındaki hat yazılarının belirgin kılınmasının ardından yatanın,hacimli kabartmalara dayandığının altını çizmek içindir.Hat sanatında da Celi olarak tanımlanan,ister küfi, talik,nesih olsun, iri ve kalın yazılmış belirginlikler kazanan yazılara denir.Talik Celisi gibi o nedenle asit oymalarındaki derinlik bu etkiyi oluşturmaktadır.Ayrıca Gaufrer olarak kuru baskıyla,kalıbın izinin alındığı tuğralı baskıyla bütünleşen kompozisyonlarında,sanatçının görsel imzası olarak nitelenen Exlibris'leri olarakta değerlendirilebilecek yorumlarla karşı karşıyayız Ancak Exlibrisler ufak boyutlu çalışmalarıdır.

Katalog No:157

Sanatçı: S. Saim TEKCAN

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:157/174

Kullanılan Teknik: Kavramsal

Kullanılan Malzeme: Taş Baskı

Eserin Boyutları: 25X50

Kompozisyon: Sanatçımızın atlar serisinden özgün baskılarını izliyoruz. Gravürlerinde (intagli) özel kesimle hazırlanmış kalıplarından oluşan ve tarih kokan nostaljinin yanı sıra belkide daha da önemlisi belki de daha da önemlisi yazıtlarıyla birlikte bize iskit motiflerini de anımsatan,kendisiyle özdeşleşmiş stilize at figürleriyle oluşturduğu damgaların dan söz edebiliriz. Tamgalar, Eski türklerde bir nesnenin üzerine nişan,işaretleme gibi yapılan şekil ve motiflere verilen addır.Basılı maden paralarında kullanımda kaldığı sürede aşınması sonucu silikleşen motif ve yazıları çağrıştıran hat yazılarıyla, insan elinin değmişliğininde sıcaklığını hissettiriyor.Bizi tarihsel bir dolaşıma çıkartıyor.Küçük dikili taşlardan oluşan,

özellikle antik sanatta rastlanan antik yunanda stel(stele),mezar steli denilen mezopotamya da ise genellikle kralların buyrukları yazılı olduğu anıt niteliğindeki yapıtlara kadar götürüyor.Genellikle ince levha niteliğinde dikdörtken ya da silindirik bir formda düzenlenen bu taşların üzerinde yazı ve resimler,dönemine ait kıyafet,silahlar ve hayvanlarhakkında fikir verirler.Hatta aile hayatlarına ve yaşantıya dair bilgiler içerir.Tarihsel geçmişimize özgü,anadolu türk sanatında kale camisi'ni yaptıran Mengücük Beyi, Şahin Şah Bey'in torunu Ahmet Şah Bey tarafından yaptırılan Divriği Ulu Camii'nin poratinde (Taçkapı) yüksek kabartma (röliyef) diyebileceğimiz taş oymacılığında olduğu gibi,motif ve yazılar uzaktan görülebilmesi için oldukça dişli-iri seçilebilecek kalınlıklar arz etmektedir.Benzer kabartmaları,Anadolu mezar taşlarında da görebiliyoruz. Özellikle,İslam öncesi balbal geleneğinin,mezarın adına yapıldığı kişinin kavuğu,sarığı,kılıcı,diviti vs.gibi cansız fakat onu temsil eden bir şeyi ile tasfir edilmesiyle,yüzyıllar sonra osmanlı mezar taşlarında yeniden ortaya çıkması ilginçtir.11.yüzyıl sonu ve 12 y.yıl başlarına ait Erzurum ve Van gölü çevresindeki mezar taşları 12 ve 14 yüzyıllar arası Anadolu Selçuklu ve sonrası beylikler devrinde yapılan mezar taşları sandukalar ve şahideler olmak üzere iki ana tipte olup bölgesel olarak,sosyal,kültürel ve coğrafi etkilerle değişikliğe uğrayarak,varyasyonlarıyla taşlardaki ifade, osmanlıya kadar ulaşmıştır.Ancak sandukalar kaybolup,baş ve ayak taşı ile lahitler oluşmuştur. Çağlar boyu anadolunun çeşitli yerleşimlerinde özenle ayrılan yerler mezarlıklar olmuştur. Bunların isimler Üçler,kırklar adını aldığı gibi erenler,şehler,dervişler ve babalar adını almışlardır. Çoğunlukla da bulundukları yerin adı verilir.Ahlat mezarları da bunlardandır. Bu mezar taşlarında ,motifler geometrik desenler,ejder gibi fantastik figürler ve yazılardan oluşan oldukça zengin bezeme repartuvarı oluştururlar.14.yy Ahlat taş oymacılığının zirvesidir. Sanatçımızın baskılarındaki tema bizde bir dolu çağrışımlara yol açtı. Tarihsel izleklere göndermeler yapmamızı sağladı.Baskılarındaki hat yazılarının belirgin kılınmasının ardından yatanın,hacimli kabartmalara dayandığının altını çizmek içindir.Hat sanatında da Celi olarak tanımlanan,ister küfi, talik,nesih olsun, iri ve kalın yazılmış belirginlikler kazanan yazılara denir.Talik Celisi gibi o nedenle asit oymalarındaki derinlik bu etkiyi oluşturmaktadır.Ayrıca Gaufrer olarak kuru baskıyla,kalıbın izinin alındığı tuğralı baskıyla bütünleşen kompozisyonlarında,sanatçının görsel imzası olarak nitelenen

Exlibris'leri olarakta değerlendirilebilecek yorumlarla karşı karşıyayız Ancak Exlibrisler ufak boyutlu çalışmalarıdır.

Katalog No:158

Sanatçı: S. Saim TEKCAN

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:158/174

Kullanılan Teknik: Kavramsal

Kullanılan Malzeme: Taş Baskı

Eserin Boyutları: 25X50

Kompozisyon: Sanatçımızın atlar serisinden özgün baskılarını izliyoruz. Gravürlerinde (intagli) özel kesimle hazırlanmış kalıplarından oluşan ve tarih kokan nostaljinin yanı sıra belkide daha da önemlisi belki de daha da önemlisi yazıtlarıyla birlikte bize iskit motiflerini de anımsatan,kendisiyle özdeşleşmiş stilize at figürleriyle oluşturduğu damgaların dan söz edebiliriz. Tamgalar, Eski türklerde bir nesnenin üzerine nişan,işaretleme gibi yapılan şekil ve motiflere verilen addır.Basılı maden paralarında kullanımda kaldığı sürede aşınması sonucu silikleşen motif ve yazıları çağrıştıran hat yazılarıyla, insan elinin değmişliğininde sıcaklığını hissettiriyor.Bizi tarihsel bir dolaşıma çıkartıyor.Küçük dikili taşlardan oluşan, özellikle antik sanatta rastlanan antik yunanda stel(stele),mezar steli denilen mezopotamya da ise genellikle kralların buyrukları yazılı olduğu anıt niteliğindeki yapıtlara kadar götürüyor.Genellikle ince levha niteliğinde dikdörtken ya da silindirik bir formda düzenlenen bu taşların üzerinde yazı ve resimler,dönemine ait kıyafet,silahlar ve hayvanlarhakkında fikir verirler.Hatta aile hayatlarına ve yaşantıya dair bilgiler içerir.Tarihsel geçmişimize özgü,anadolu türk sanatında kale camisi'ni yaptıran Mengücük Beyi, Şahin Şah Bey'in torunu Ahmet Şah Bey tarafından yaptırılan Divriği Ulu Camii'nin poratinde (Taçkapı) yüksek kabartma (röliyef)

diyebileceğimiz taş oymacılığında olduğu gibi,motif ve yazılar uzaktan görülebilmesi için oldukça dişli-iri seçilebilecek kalınlıklar arz etmektedir.Benzer kabartmaları,Anadolu mezar taşlarında da görebiliyoruz. Özellikle,İslam öncesi balbal geleneğinin,mezarın adına yapıldığı kişinin kavuğu,sarığı,kılıcı,diviti vs.gibi cansız fakat onu temsil eden bir şeyi ile tasfir edilmesiyle,yüzyıllar sonra osmanlı mezar taşlarında yeniden ortaya çıkması ilginçtir.11.yüzyıl sonu ve 12 y.yıl başlarına ait Erzurum ve Van gölü çevresindeki mezar taşları 12 ve 14 yüzyıllar arası Anadolu Selçuklu ve sonrası beylikler devrinde yapılan mezar taşları sandukalar ve şahideler olmak üzere iki ana tipte olup bölgesel olarak,sosyal,kültürel ve coğrafi etkilerle değişikliğe uğrayarak,varyasyonlarıyla taşlardaki ifade, osmanlıya kadar ulaşmıştır.Ancak sandukalar kaybolup,baş ve ayak taşı ile lahitler oluşmuştur. Çağlar boyu anadolunun çeşitli yerleşimlerinde özenle ayrılan yerler mezarlıklar olmuştur. Bunların isimler Üçler,kırklar adını aldığı gibi erenler,şehler,dervişler ve babalar adını almışlardır. Çoğunlukla da bulundukları yerin adı verilir.Ahlat mezarları da bunlardandır. Bu mezar taşlarında ,motifler geometrik desenler,ejder gibi fantastik figürler ve yazılardan oluşan oldukça zengin bezeme repartuvarı oluştururlar.14.yy Ahlat taş oymacılığının zirvesidir. Sanatçımızın baskılarındaki tema bizde bir dolu çağrışımlara yol açtı.Tarihsel izleklere göndermeler yapmamızı sağladı.Baskılarındaki hat yazılarının belirgin kılınmasının ardından yatanın,hacimli kabartmalara dayandığının altını çizmek içindir.Hat sanatında da Celi olarak tanımlanan,ister küfi, talik,nesih olsun, iri ve kalın yazılmış belirginlikler kazanan yazılara denir.Talik Celisi gibi o nedenle asit oymalarındaki derinlik bu etkiyi oluşturmaktadır.Ayrıca Gaufrer olarak kuru baskıyla,kalıbın izinin alındığı tuğralı baskıyla bütünleşen kompozisyonlarında,sanatçının görsel imzası olarak nitelenen Exlibris'leri olarakta değerlendirilebilecek yorumlarla karşı karşıyayız Ancak Exlibrisler ufak boyutlu çalışmalarıdır.

İVAN GHENOV

Bulgaristan'da ünlü bir sanatçı olmasına karşın yaşamı hakkında bilgiye ulaşılamaması son derece ilgiçtir.

Katalog No:159

Sanatçı: İvan GHENOV

Eserin Adı: Peysaj

Eserin Yapım Tarihi:1997

Envanter/ Demirbaş No:159/09

Kullanılan Teknik: Naif

Kullanılan Malzeme: Sulu Boya

Eserin Boyutları: 50X63

Kompozisyon: Oldukça naif bir resimle karşı karşıyayız.Gerçi izlencedeki peyzaj ön planda geriye doğru eğimle çapraz konumda bir toprak yol ve sağlı sollu ağaç toplulukları mevcuttur.Arka planda görülen tarlalar görünmektedir.Ancak hava perspektifine bağlı hava tabakasının neden olduğu,geriye gittikçe mavi ve mor etkisinin iyi gözlemlendiğine tanıklık ediyoruz.Buna renk perspektifi de demekteyiz.Peyzajda önemli olan bu derinlik algısının yaratılmış olması,mavi tonun oldukça geriye çeken etkisi resimde boşluk ve atmosferin genişliğinin yaratığı rahatlama duygusunu olumlu olarak karşılıyoruz.Arka ve ön plan ayrımını net olarak görmekteyiz.Yine teknik özelliklere dayanan fırçayı kullanma ve boyama yöntemine de girecek olursak genel olarak empresyonist eğilimli olduğunu söyleyebiliriz.Belki referans olarak Lovis CORINTH tarzında fırça izlerini daha doğrusu fırça ve boya vuruş şeklini örnek verebiliriz.İllüstratif olarak yaklaştığımız yanı şu olabilir.Hikâye edici kitap kapağı resmi (illüstration)tamamlamasından öte resimlemede süslemeci ve saf yürek resmetme adına kullanılan deyime burada yer verebiliriz.Genellikle ağaç yapraklarının tek tek işlenmesi söz konusu olmadığı izlenimci anlayışa da birkaç dokunuşun bütün içinde ağacın yaprakları algısını verebileceğinden, kim amatör ve naif ressamların başvurduğu bir yöntemle yapılıyor olmasıdır.Örneğin yelpaze fırça ile boyanın dokundurulması ile, bir dizi fırça dokunuşları sonucu bize ağaç imgesini çağrıştıran betimlemelere yönelebiliyoruz.Aydınlık ve ışıltılı bir bahar mevsiminin neşeli bir ortamda, çocuksu bir duygu ile aktarılmasına uygun bir çalışmadır diyebiliriz.

Hatice DÜZAĞAÇ

Katalog No:160

Sanatçı: Hatice DÜZAĞAÇ

Eserin Adı: Peyzaj

Eserin Yapım Tarihi:1997

Envanter/ Demirbaş No: 160/08

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 50X60

Kompozisyon: Puslu bir havada hemen hemen soluk gri renklerle resmedilmiş dış mekân çalışmasıyla karşı karşıyayız.(exterieur) çalışmanın ön planda yer alan Edirne de bulunan Osmanlı Sarayının Hamam bölümünün harap olmuş halini yansıtmaktadır. Arka planda ağaçlar ve geri planda Muradiye Camii silueti yer almaktadır. Aslında hamamın görünen açısında bakıldığında cami görünmemektedir. Suluboya esprisinde, yerde, ağaçta ve hava tabakasında formların eriyerek geçişleri taslak izlenimini vermektedir. Bu tür çalışmalara poşad(Fr. Pochard-ing-pochade) adı verilmektedir. Eskiz çalışma da diyebiliriz. Gözleme dayalı olan bu eser, ancak naif resim kategorisinde değerlendirile bir. Resimde yapının geriye giden duvarının kaçışı ve mesafe kavramıyla orantılı geri plandaki caminin boyutları derinlik ve mekân adına olumlu gözlem olarak belirtmeliyiz. Sol ön köşedeki ağacın varlığı da bu geriye giden derinlik yanılsamasını destekliyor diyebiliriz.

AYHAN ÇETİN

1978- Bulgaristan Kırcali Doğumlu.**1997-** İzmir Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi, Resim Bölümü.**2001-** Anadolu Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi, Resim Bölümü, Lisans.**2002-** Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Arş. Gör.**2004-** Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Resim Anasanat

Dalı, Yüksek Lisans.**2008**- Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, Resim Anasanat Dalı Sanatta Yeterlik.**2012**- Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Öğr. Gör.

Kişisel Sergileri

2000- İzmir Büyükşehir Belediyesi Çetin Emeç Sanat Galerisi, İZMİR.
2003 - Devecihan Devlet Güzel Sanatlar Galerisi, EDİRNE.
2003- İzmir Büyükşehir Belediyesi Çetin Emeç Sanat Galerisi, İZMİR.
2005- Devecihan Devlet Güzel Sanatlar Galerisi, EDİRNE.
2006- Devecihan Devlet Güzel Sanatlar Galerisi, "Çiziktirmeler" Kişisel Resim Sergisi, EDİRNE.
2008- Ziraat Bankası Tünel Sanat Galerisi, Beyoğlu İSTANBUL.
2009- Taksim Sanat Galerisi, İSTANBUL
2011- Devecihan Devlet Güzel Sanatlar Galerisi, "Taraftar" Sergisi, EDİRNE
2012- Mithatpaşa sanat galerisi, "Taraftar-II" Sergisi, ANKARA
2013- Galeri Soyut, Buluşma", ANKARA

Katalog No:161

Sanatçı: Ayhan ÇETİN

Eserin Adı: Akışkan Kaza

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:161/290

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 120X140

Kompozisyon: Nötr bir renkle boyanan araba, sadeleştirilmiş bir bilgi olarak, kendisini geçmişinden sıyırarak zaman dışı bir boyutla karşımıza çıkar. Kaza resminde her şey bir gösteriye dönüşmekte, bakan özne ile nesne arasındaki mesafe

kayganlaşarak, izleyenin taleplerine belirsiz düzenek olarak yeniden sunulmaktadır. İmge, anlamsal boyutundan sıyrılır. Bütünün bir elemanı olarak bütününden kopan her parça, Lacan'ın "parçalanmış beden" kavramında olduğu gibi yeni imge-yapı, yeni bir çarpık arabadır.

İVAN GANZOV

Katalog No:162

Sanatçı: İvan GANZOV

Eserin Adı: Ayaklar

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No: 163/220

Kullanılan Teknik: Kavramsal

Kullanılan Malzeme: Serigrafi

Eserin Boyutları: 62X68

Sahne zıt renklerin model oluşturma kaygısından yaratılmış gibidir.İji ayak,kadınlar ve erkek figürü kavramsallık içinde aynı zamanda kolaj tekniği de beraberinde getirerek soyuta kaçan bir kavramsallığı öne çıkarmıştır.Çizgisellik ve deformasyonyine zıt renklerin ustaca kullanımı ile figürleri oluşturmuştur.

NİHAT AKYUNAK

(d. Mayıs 1922, Tokat, Zile - ö. 23 Ocak 1986, Aydın) ressam. Sanata ve resime olan düşkünlüğü ailesi tarafından kabul görmemesine rağmen resim öğrenimi görmek amacıyla İstanbul'a gitti.1947'de İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi (İDGSA) resim bölümünden mezun oldun. 1948-1970 yılları arasında İstanbul Büyükşehir Belediyesi Fen İşleri Müdürlüğü'nde görev yaptı. 1970 yılında atandığı İDGSA Genel Sekreterliği görevini 1976 yılına kadar sürdürdü. Aynı zamanda 1947 yılından

itibaren otuz yılı aşkın bir süre boyunca Uygulamalı Endüstriyel Sanatlar Yüksek Okulu (UESYO) ve Devlet Tatbiki Güzel Sanatlar Yüksek Okulu (DTGSYO) kadrosunda öğretim görevlisi olarak çalıştı. 1981 yılında yaşamının son yıllarında kişisel resim çalışmalarına yoğunluk vermek amacıyla kendi arzusuyla memurluk görevinden ayrıldı. İlk kişisel sergisini, 1957'de İstanbul'da (Şehir Galerisi) açtı. Bu sergiyi, sonraki yıllarda Ankara, Eskişehir ve İzmir'deki sergileri izledi. Resimleri, 1963, 1964 ve 1965'te Avrupa'nın çeşitli sanat merkezlerinde düzenlenen Çağdaş Türk Resim ve Çağdaş Türk Grafik Sergilerinde yer aldı. 1962'de Lugano'da Bianco e Nero Sergisi'ne, 1963'te Sao Paulo Bienali'ne katıldı.1945 yılında hayatını birleştirdiği Nezahat hanımla olan evliliğinden Ümit (1948) ve Mücahit (1956) adında iki oğlu oldu. 23 Ocak 1986'da gezi amacıyla bulunduğu Aydın'ın Selçuk ilçesinde geçirdiği kalp krizi sonucu yaşama veda etti.Renk ve çizgi soyutlamasına dayanan resimleri, peyzaj ağırlıklı olup görünümün plastik değerlerini, esnek bir yorum paralelinde yansıtmaya yöneliktir. Türk resminde, orta kuşağın geliştirdiği figür kaynaklı görüşün temsilcileri arasında yer alır.

Katalog No:163

Sanatçı: Nihat AKYUNAK

Eserin Adı: Şehzade Camii

Eserin Yapım Tarihi:1975

Envanter/ Demirbaş No:164/291

Kullanılan Teknik: Empresyonizm

Kullanılan Malzeme: Kara Kalem

Eserin Boyutları: 20X30

Kompozisyon: Kara kalem tekniğiyle hazırlanmış çalışmadır. Esere konu olan Şehzade camii avlu kısmından resmedilmiştir. Yapılar ve ağaçlar detaylı bir çalışma ürünüdür. Gölgelendirme oldukça başarılıdır. Aslında empresyonizme dahil görsek

de gerçekte realizmden kopmayan bir düşünceyi de göz ardı etmemek gerekir.Çünkü tüm mekanlar son derece gerçekçi bir şekilde verilmiştir.

AYLİN GÜRBÜZ

Katalog No:164

Sanatçı: Aylin GÜRBÜZ

Eserin Adı: Yağlı Boya

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:172/294

Kullanılan Teknik: Sürrealist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları:70X100

Gelişimini tamamlayamamış toplumlarda, bireyin değer yargıları, özgürlükleri ve düşünceleri dikkate alınmadan, her bireyin aynı düşünce ve hareket içerisindeki davranışlarının toplumu ancak, uygarlık düzeyine ulaştıracağı kabul edilmektedir. Bireyin ve toplumun, yaşayış ve davranış biçimleri ile ülkelerin ve kültürlerin gelişimi üzerine rol oynayan toplumsal koşullar ve etkiler, bireylerin kararlarını, düşünce yapılarını değiştirmeye çalışmak amacıyla, toplum ya da toplumun belli üyeleri bireye farkında olarak ya da olmayarak baskı uygulamaktadır. Sanatçının toplum baskısını ele alan resimlerinden, 2005 yılında yüksek lisans döneminde yapmış olduğu bu resim, denizin derinliklerinde yer alan bir natürmorttur. Sanatçı, natürmortta yer verdiği objeleri, denizin derinliklerinde resimlemiştir çünkü, kendini toplumdan ve sosyal yaşamdan soyutlayan bireyleri betimlemek istemektedir. Zıt renklerden kırmızı ve yeşil rengi, toplumdaki bireyler arasında karşılaşılan düşünce farklarını vurgulamak amacıyla kullanmıştır. Sanatçı, resminde ağırlıkta olan zıt renkleri resmin plastik değerlerini kullanarak, özellikle, görsel ve düşünsel bir dünya arasında toplumsal baskıyı ve birey üzerindeki etkisini, geçmiş zamanda verilen kararlar ve yarına duyulan endişe ile yansıtmaya çalışmıştır. Resme hakim olan ve neredeyse objelerin tüm yüzeylerini kaplayan yeşil renkle yosun tutmuş objeleri ayrıca, toplum baskısından gizlenmiş ve olduğu yerde sayan bireyleri belirtmek amacıyla kullanmıştır. Açık tonlarla ise, özgürlüğe

duyulan istek ve uğruna harcanan çabayla, toplumsal baskının yarattığı gerilimi ortadan kaldırmayı amaçlamıştır. Sanatçı resminde, zaman ve mekanın gerçekçi görünümünü kaybederek, iç deneyimle, alışıla gelmişin dışında zamansallık hissiyetini yaşatmak için, boya katmanlarını üst üste getirerek dokular oluşturmuştur. Resmin geneline yayılan altın yaldızlı parlak dokularla, bireylerin yaşadığı baskının izlerini ifade etmektedir. Bu izler resimde oldukça dikkat çekicidir. Resme bakan izleyici bu dokular sayesinde tek bir noktaya odaklanmayarak, resmin genelini algılamaktadır. Resminde yer alan zincirler ise, toplumsal baskının, bireylerin özgürlüğünü ne kadar çok kısıtladığını ve büyük boyutlarıyla objelerin etrafını sararak, baskının ne kadar büyük olduğunu göstermektedir. Sanatçı dokularla gizlenen bazı zincirleri ise, gizli gizli yapılan baskıları vurgulamak amaçlı kullanmıştır.Sanatçı resminde tek bir noktadan gelen gün ışığı yerine, resme yayılan yapay ışık kullanmıştır. Işık resme derinlik kazandırmıştır. Sanatçının net bir şekilde kullandığı beyaz renkle verilen ışığı sadece belirli bir bölgede kullanarak, baskının ortadan kalkmaya başladığını ifade etmek istemiştir.Sanatçının resimlerinde ele aldığı boşluk hissiyle özgür alanlar yaratarak, toplumun baskısını artık ortadan kaldırmaya çalışmıştır. Bir araya getirdiği farklı lekelerle, yüzeyde oluşturduğu dokuların özelliklerini aktaran eklektik yapı ile, bazen içinde bulunduğumuz toplumun dışına çıkmamız gerektiğini hissettirir. Toplumdaki bireylerin yaşam biçimini resimlerinde yorumlayarak, yaşanan ortamı tanımlamaktadır.

Sanatçı, son çalışmalarında da yine toplum baskısını ele alarak, toplum içerisindeki bireyler, karga imgesiyle temsil edilirler. Sosyal yapıları bakımından bireye çok benzeyen kargalar; zeki, ilkeli, mücadeleci ve asil olmalıdırlar. Sanatçı ayrıca karga imgesiyle; sonlu bir zaman ve mekanda sonsuz, ilkelere dayanan bir mücadeleyi vurgulamak istemiştir. Toplum- birey ilişkisinin, bireyi temsilen imgesi kargadır. Nitelik kaybına uğratmadan bireyin önemi ve değeri, karganın asil yapısı ile yüceltilmiştir.

DENİZ GÖKDUMAN

1976 Balıkesir doğumlu olan Deniz Gökduman Lisans Eğitimini M.Ü. Atatürk Eğitim Fakültesi'nde İsa Başlıoğlu ve Ramiz Aydın'ın atölyelerinde, Yüksek Lisansını İtü Görsel ve Çevresel Sanatlar bölümünde tamamlamıştır. Sanat hayatına soyut dışavurumcu resimlerle başlayan Deniz Gökduman'ın çalışmalarında her zaman konu oldukça önemli bir yere sahiptir. İlk dönemdeki soyut dışavurumcu çalışmalarında biyolojiye olan ilgisi nedeniyle embriyoları konu edinen sanatçı, 2000'den sonraki çalışmalarında figüre yönelmiştir. Sanatçının figüratif çalışmalarını

kadın konulu eserler ve toplumsal içerikli eserler olarak iki ayrı başlık altında ele almak gerekir. Erotizmin göze çarptığı ve Mel Ramos'un kadınlarını çağrıştıran Gecenin İçindeki Kadın, Kızıl Saçlı Kız, Onu Görmeden Önce gibi çalışmalarında Pop sanata yaklaşan bir çizgi izleyen Deniz Gökduman'ın, politik simalar, Türkiye gündemini etkileyen olaylar ve günlük yaşamın ayrıntılarından örülü temalardan oluşan Filistin Günlüğü, Barışa Rock, Ne İçindeyim Zamanın Ne de Büsbütün Dışında, On Yedine Geldiğinde gibi eserlerinde ise John Clem Clarke tarzı Foto-Realist bir üslup dikkati çeker. Ancak sanatçının amacı fotoğrafik bir gerçeklik yakalamak değil, ele aldığı konuyu ironik bir biçimde tuvale aktararak izleyiciye sunmaktır. Bu tarz çalışmalarında zaman donmuş bir biçimde çerçevelerin içine hapsedilmiş gibidir. Tuval üzerine serpiştirdiği harflerle bir taraftan bu durağanlığı kırma, geçmişi şimdiye taşıma çabası içinde olan sanatçı bir taraftan da bir şair, yazar ya da düşünürün eserinden alıntılanmış bir bölüme gönderme yaparak tuvalini ele aldığı konunun tartışmaya açıldığı bir platform haline getirmektedir.

Katalog No:165

Sanatçı: Deniz GÖKDUMAN

Eserin Adı: Kaligrafi

Eserin Yapım Tarihi:2011

Envanter/ Demirbaş No:173/295

Kullanılan Teknik: Kaligrafi

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 140X160

Kompozisyon: Soyut dışavurumculuktan yola çıkarak, yeni soyut anlayış doğrultusunda değerlendirmek mümkündür. II. Dünya savaşıla birlikte Almanya dan dan kaçıp Amerika ya sığınan sanatçıların, hem Avrupa da hem Amerika da ortaya çıkan 1950'li yıllarda kökeni her iki kıtaya dayanan sanat akımının da gördüğümüz tepkisel, psişik, birçok teknik ve anlatım biçimlerinin sentezi olarak ortaya çıkmıştır.

Soyut anlayışlar başlığında Avrupa soyut lirik reisimi içinde Paris Ekolü-Lirik soyutlama örnekleri olarak N.de Stael- Deniz kenarındaki figür-1952'de sezgisel yapıtlar olarak, S.Poliakoff'un 1950'de ortaya koyduğu kompozisyonlarda, penturel olarak kalın dokulu boyamalarını, P.Soulges Jestual'ın lekececi 1946 kalın fırça ile çalışmalarını söyleyebiliriz. Sanatçımızın eserinde Tüm tabloyu tek renk ya da üç renkle düzenleyen ve alanı kalın fırça ve kalın boya tabakalarıyla doldurmuş olduğunu görüyoruz. Kaldı ki bu soyutlamaya yönelik amorf biçimleri imgesel olanakta değerlendirebiliriz.

ESİN OKTAYER

Katalog No:166

Sanatçı: Esin OKTAYER

Eserin Adı: Yağlı Boya

Eserin Yapım Tarihi: 2002

Envanter/ Demirbaş No:174/272

Kullanılan Teknik: Lirik dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 100X165

Sahne onbeş parçalı bir sunum içinde verilmektedir.benzeri sahneleri genellikle Avrupa resim sanatında hatta minyatür sanatında görmeye alıştığımız devamlılık arzeden sahnelerin bir benzeri şeklinde yorumlanabilir.Sanatçı burasa renk ve sembolleri dışa vurumcu bir tarz ile yansıtmaya çalışmıştır.Ancak bu ana tema olarak bir kargaşaya yol açmış ve resmin bütününe varış zorlaşmıştır.

SONGÜL ASLANTÜRK

Katalog No:167

Sanatçı: Songül ASLANTÜRK

Eserin Adı: Kaligrafi

Eserin Yapım Tarihi:2011

Envanter/ Demirbaş No:175/33

Kullanılan Teknik: Kaligrafi

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 35x45

Kompozisyon:

Dışa vurumcu bir üslupta ele alınan sahne gerçekte bir hazırlık eskiz çalışması şeklinde yorumlanabilir.

JOCHON JOTOW

Katalog No:168

Sanatçı: Jochon JOTOW

Eserin Adı: Soyut

Eserin Yapım Tarihi:2003

Envanter/ Demirbaş No:178/222

KullanılanTeknik:soyut

Kullanılan Malzeme: Baskı

Eserin Boyutları: 60X80

Kompozisyon: Sanatçının karışık teknik Gravür baskı uygulamasını görüyoruz. Çukur baskı(Tifdurak) olarak adlandırdığımız aside yedirme (Eau-Forte) ve Aguatenta denilen lavi olar akta adlandırılan vernikleme ve tuzlama yoluyla (reçine tozları)'nın tandırda yapışmasıyla aside yedirilerek elde edilen farklı kalıplarla üst

üste sıkıştırılarak (Süper poze) uygulanan titiz bir form (Hacimsel) hacimsel araştırmalara dayalı uygulama diyebiliriz. Geometrik düzenlemeye dayalı bir çalışmadır. Soyut geometrik bir çalışma diyemeyeceğiz. Öyle olsaydı Süprematist elemanlardan oluşan hacmin yer almadığı ikiboyutlu düzlemselliği bozmayan geometrik rasyonel iki boyutlu elemanlarla kurulan düzenlemeyi akla getirir. Dolayısıyla soyuta dayanan De-Stijl grubunun anlayışından ayrılan ışık oyunlarını gözlemliyoruz. P.Mondrian'da olduğu gibi, Konstrüktiv soyut ve neo-plastizm kavramıyla tam örtüşmediğini söyleyebiliriz. Belirtmek gerekirse kavramsal sanatta karşılaştığımız,doğadan kopmaya başlıyan,ancak henüz doğaya ait izleklerin kaybolmadığını görüyoruz. Doğaya aykırılık taşısada, geometrik kurgu içinde düzenlemelere dayanan Lyonel Feininger'in "Riga'nın Ağzı-1919 " adlı çalışmasını örnek verebiliriz. Laszlo Moholy Nagy'nin Kompozisyon Z. VIII. Adlı eserinde geometrik iç içe geçmiş formların açık-koyu ve espasa dayalı ön ve arka plan düzeninde kullandığı ışık-mekan-modülatörü adını verdiği anlayışındaki ışığın ana konuyu oluşturur ifadesi ile bir değildir. Eğer hacimsel bir modle etme, ışığa bağlı döndürme sözkonusu olduğunda soyutluktan söz edemeyiz.Ancak doğanın dışında geometrik formlara dayalı kompozisyon sözkonusudur.

Mustafa DALMAN

Katalog No:169

Sanatçı: Mustafa DALMAN

Eserin Adı: Serigrafi

Eserin Yapım Tarihi:1996

Envanter/ Demirbaş No:179/16

Kullanılan Teknik: S. Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 40X50

Kompozisyon:

Resim geometrik birtakım oynamalarla dışa vurumcu ve soyutlamanın birbirine karıştığı forma bürünmüştür.Sanatçı içsel bir takım yorgunluğu içsel savaşı ve karamsallığı tuale aktarmıştır.Bu ele alırken de bir taraftan da halen var olan umutları ışık oyunuyla halletmeye çalışmıştır.Bu bakışla konuyu halletmiş gibi gözükmektedir.Aynı zamanda insanların iki yüzlülüğü üzerine renksel bir anlatım dilini de seçmeyi ihmal etmemiştir.

DİLEK ADIYAMAN

Katalog No:170

Sanatçı: Dilek ADIYAMAN

Eserin Adı: Serigrafi

Eserin Yapım Tarihi: 1996

Envanter/ Demirbaş No:180/24

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Baskı

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Bir dizi ortak eğilimde ve aynı teknikle yapıla gelmiş, farklı kişilere ait serigrafi uygulamalarıyla karşı karşıyayız. Serigrafi elek baskı olarak tarif edilen Yine bir dizi teknik hazırlık aşamasından sonra üzerine dökülen boyanın ipeğin gözeneklerinden deliklerinden istenen miktarda geçmesi esasına dayanır. Delikler sıklaştıkça ipeğin numarası büyür ve kalitesi artar. Bu gün sanatsal anlamda en çok kullanılan ipek türü polyamid naylondur. Eğitim amaçlı en çok 55-57 ve 90 numaralı ipek kullanılır. Ahşap ya da metal kasnak üzerine gerilir. Günümüzde profesyonel anlamda alüminyum çerçeveler kullanılır. Asıl işlem desenin ipek üzerine transferidir. On ölçü şablon emülsiyonu ve bir ölçü potasyum bikromat karışımı sürülür. Sıra poz lama kutusu ya da masasında kalıba görüntünün geçirilmesidir. Desenin naylon ya da asetat üzerine siyah beyaz çalışılmış olması gerekir. Bugün desenimizi fotokopi ile asetat'a aktarabiliyoruz. Karanlık odada kalıp, orijinal resmin

üzerine yerleştirilir. Poz süresinde ışık verilir. Daha sonra bol su ile yıkanan kalıpta görüntü ortaya çıkar. Kalıp yatırılıp kurutulur. Artık baskı masasında kalıbın bağlanmasıyla kasnağa konulan boyanın ragle yardımıyla çekilip gözeneklerden geçerek basım işleminin yapılmasıdır. P.R.Picasso (pipo, cam, eski marc şişesi-1914) kolâj ve müdahaleleriyle oluşan düzenlemeler ide akla getiren bir dizi uzak yakın referanslarla bu serigrafilerin analizine katkı yapmış oluruz. Bu çalışmaların arka planında soyut düzenlemeler üzerine figüratif, gerçekçi portre imajlarının super poze denilebilecek transferle çakıştırılmasıyla elde edilmiş baskılar olduğunu söyleyebiliriz.

ÖZGÜR ŞAHİNBOY

Katalog No:171

Sanatçı: Özgür ŞAHİNBOY

Eserin Adı: Serigrafi

Eserin Yapım Tarihi: 1996

Envanter/ Demirbaş No:181/22

Kullanılan Teknik: S.Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Bir dizi ortak eğilimde ve aynı teknikle yapıla gelmiş, farklı kişilere ait serigrafi uygulamalarıyla karşı karşıyayız. Serigrafi elek baskı olarak tarif edilen Yine bir dizi teknik hazırlık aşamasından sonra üzerine dökülen boyanın ipeğin gözeneklerinden deliklerinden istenen miktarda geçmesi esasına dayanır. Delikler sıklaştıkça ipeğin numarası büyür ve kalitesi artar. Bu gün sanatsal anlamda en çok kullanılan ipek türü polyamid naylondur. Eğitim amaçlı en çok 55-57 ve 90 numaralı ipek kullanılır. Ahşap ya da metal kasnak üzerine gerilir. Günümüzde profesyonel anlamda alüminyum çerçeveler kullanılır. Asıl işlem desenin ipek üzerine transferidir. On ölçü şablon emülsiyonu ve bir ölçü potasyum bikromat karışımı

sürülür. Sıra poz lama kutusu ya da masasında kalıba görüntünün geçirilmesidir. Desenin naylon ya da asetat üzerine siyah beyaz çalışılmış olması gerekir. Bugün desenimizi fotokopi ile asetat'a aktarabiliyoruz. Karanlık odada kalıp, orijinal resmin üzerine yerleştirilir. Poz süresinde ışık verilir. Daha sonra bol su ile yıkanan kalıpta görüntü ortaya çıkar. Kalıp yatırılıp kurutulur. Artık baskı masasında kalıbın bağlanmasıyla kasnağa konulan boyanın ragle yardımıyla çekilip gözeneklerden geçerek basım işleminin yapılmasıdır. P.R.Picasso (pipo, cam, eski marc şişesi-1914) kolâj ve müdahaleleriyle oluşan düzenlemeler ide akla getiren bir dizi uzak yakın referanslarla bu serigrafilerin analizine katkı yapmış oluruz. Bu çalışmaların arka planında soyut düzenlemeler üzerine figüratif, gerçekçi portre imajlarının super poze denilebilecek transferle çakıştırılmasıyla elde edilmiş baskılar olduğunu söyleyebiliriz.

GAMZE FIÇICI

Katalog No:172

Sanatçı: Gamze FIÇICI

Eserin Adı: Serigrafi

Eserin Yapım Tarihi: 1996

Envanter/ Demirbaş No:182/15

Kullanılan Teknik: S.Baskı

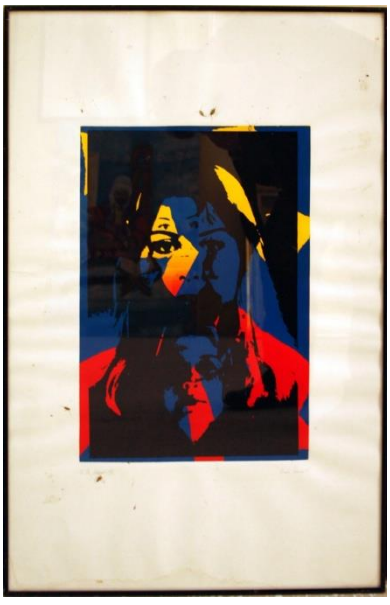
Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Bir dizi ortak eğilimde ve aynı teknikle yapıla gelmiş, farklı kişilere ait serigrafi uygulamalarıyla karşı karşıyayız. Serigrafi elek baskı olarak tarif edilen Yine bir dizi teknik hazırlık aşamasından sonra üzerine dökülen boyanın ipeğin gözeneklerinden deliklerinden istenen miktarda geçmesi esasına dayanır. Delikler sıklaştıkça ipeğin numarası büyür ve kalitesi artar. Bu gün sanatsal anlamda en çok kullanılan ipek türü polyamid naylondur. Eğitim amaçlı en çok 55-57 ve 90 numaralı

ipek kullanılır. Ahşap ya da metal kasnak üzerine gerilir. Günümüzde profesyonel anlamda alüminyum çerçeveler kullanılır. Asıl işlem desenin ipek üzerine transferidir. On ölçü şablon emülsiyonu ve bir ölçü potasyum bikromat karışımı sürülür. Sıra poz lama kutusu ya da masasında kalıba görüntünün geçirilmesidir. Desenin naylon ya da asetat üzerine siyah beyaz çalışılmış olması gerekir. Bugün desenimizi fotokopi ile asetat'a aktarabiliyoruz. Karanlık odada kalıp, orijinal resmin üzerine yerleştirilir. Poz süresinde ışık verilir. Daha sonra bol su ile yıkanan kalıpta görüntü ortaya çıkar. Kalıp yatırılıp kurutulur. Artık baskı masasında kalıbın bağlanmasıyla kasnağa konulan boyanın ragle yardımıyla çekilip gözeneklerden geçerek basım işleminin yapılmasıdır. P.R.Picasso (pipo, cam, eski marc şişesi-1914) kolâj ve müdahaleleriyle oluşan düzenlemeler ide akla getiren bir dizi uzak yakın referanslarla bu serigrafilerin analizine katkı yapmış oluruz. Bu çalışmaların arka planında soyut düzenlemeler üzerine figüratif, gerçekçi portre imajlarının super poze denilebilecek transferle çakıştırılmasıyla elde edilmiş baskılar olduğunu söyleyebiliriz.

EMEL SARISOY

Katalog No:173

Sanatçı: Emel SARISOY

Eserin Adı: Serigrafi

Eserin Yapım Tarihi: 1996

Envanter/ Demirbaş No:183/18

Kullanılan Teknik: S.Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Bir dizi ortak eğilimde ve aynı teknikle yapıla gelmiş, farklı kişilere ait serigrafi uygulamalarıyla karşı karşıyayız. Serigrafi elek baskı olarak tarif edilen Yine bir dizi teknik hazırlık aşamasından sonra üzerine dökülen boyanın ipeğin gözeneklerinden deliklerinden istenen

miktarda geçmesi esasına dayanır. Delikler sıklaştıkça ipeğin numarası büyür ve kalitesi artar. Bu gün sanatsal anlamda en çok kullanılan ipek türü polyamid naylondur. Eğitim amaçlı en çok 55-57 ve 90 numaralı ipek kullanılır. Ahşap ya da metal kasnak üzerine gerilir. Günümüzde profesyonel anlamda alüminyum çerçeveler kullanılır. Asıl işlem desenin ipek üzerine transferidir. On ölçü şablon emülsiyonu ve bir ölçü potasyum bikromat karışımı sürülür. Sıra poz lama kutusu ya da masasında kalıba görüntünün geçirilmesidir. Desenin naylon ya da asetat üzerine siyah beyaz çalışılmış olması gerekir. Bugün desenimizi fotokopi ile asetat'a aktarabiliyoruz. Karanlık odada kalıp, orijinal resmin üzerine yerleştirilir. Poz süresinde ışık verilir. Daha sonra bol su ile yıkanan kalıpta görüntü ortaya çıkar. Kalıp yatırılıp kurutulur. Artık baskı masasında kalıbın bağlanmasıyla kasnağa konulan boyanın ragle yardımıyla çekilip gözeneklerden geçerek basım işleminin yapılmasıdır. P.R.Picasso (pipo, cam, eski marc şişesi-1914) kolâj ve müdahaleleriyle oluşan düzenlemeler ide akla getiren bir dizi uzak yakın referanslarla bu serigrafilerin analizine katkı yapmış oluruz. Bu çalışmaların arka planında soyut düzenlemeler üzerine figüratif, gerçekçi portre imajlarının super poze denilebilecek transferle çakıştırılmasıyla elde edilmiş baskılar olduğunu söyleyebiliriz.

RIDVAN ZAHMAN

Katalog No:174

Sanatçı: Rıdvan ZAHMAN

Eserin Adı: Serigrafi

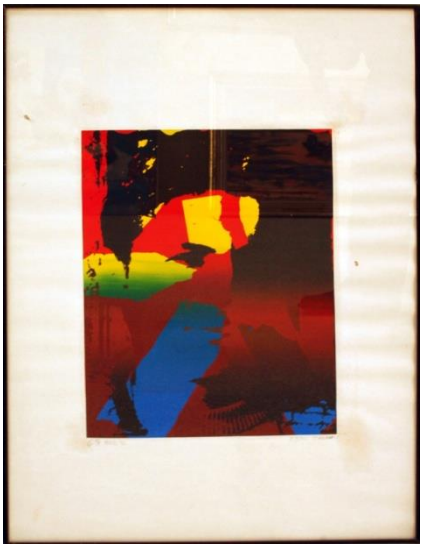
Eserin Yapım Tarihi: 1996

Envanter/ Demirbaş No:184/19

Kullanılan Teknik: S.Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Bir dizi ortak eğilimde ve aynı teknikle yapıla gelmiş, farklı kişilere ait serigrafi uygulamalarıyla karşı karşıyayız. Serigrafi elek baskı olarak tarif edilen Yine bir dizi teknik hazırlık aşamasından sonra üzerine dökülen boyanın ipeğin gözeneklerinden deliklerinden istenen miktarda geçmesi esasına dayanır. Delikler sıklaştıkça ipeğin numarası büyür ve kalitesi artar. Bu gün sanatsal anlamda en çok kullanılan ipek türü polyamid naylondur. Eğitim amaçlı en çok 55-57 ve 90 numaralı ipek kullanılır. Ahşap ya da metal kasnak üzerine gerilir. Günümüzde profesyonel anlamda alüminyum çerçeveler kullanılır. Asıl işlem desenin ipek üzerine transferidir. On ölçü şablon emülsiyonu ve bir ölçü potasyum bikromat karışımı sürülür. Sıra poz lama kutusu ya da masasında kalıba görüntünün geçirilmesidir. Desenin naylon ya da asetat üzerine siyah beyaz çalışılmış olması gerekir. Bugün desenimizi fotokopi ile asetat'a aktarabiliyoruz. Karanlık odada kalıp, orijinal resmin üzerine yerleştirilir. Poz süresinde ışık verilir. Daha sonra bol su ile yıkanan kalıpta görüntü ortaya çıkar. Kalıp yatırılıp kurutulur. Artık baskı masasında kalıbın bağlanmasıyla kasnağa konulan boyanın ragle yardımıyla çekilip gözeneklerden geçerek basım işleminin yapılmasıdır. P.R.Picasso (pipo, cam, eski marc şişesi-1914) kolâj ve müdahaleleriyle oluşan düzenlemeler ide akla getiren bir dizi uzak yakın referanslarla bu serigrafilerin analizine katkı yapmış oluruz. Bu çalışmaların arka planında soyut düzenlemeler üzerine figüratif, gerçekçi portre imajlarının super poze denilebilecek transferle çakıştırılmasıyla elde edilmiş baskılar olduğunu söyleyebiliriz.

O.VELİ SOLCAN

Katalog No:175

Sanatçı: O.Veli SOLCAN

Eserin Adı: Serigrafi

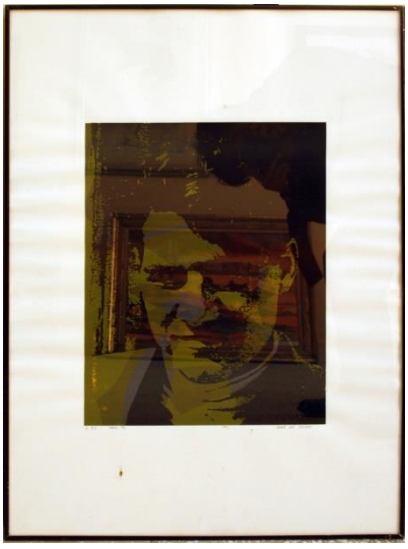
Eserin Yapım Tarihi: 1996

Envanter/ Demirbaş No:185/21

Kullanılan Teknik: S.Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Bir dizi ortak eğilimde ve aynı teknikle yapıla gelmiş, farklı kişilere ait serigrafi uygulamalarıyla karşı karşıyayız. Serigrafi elek baskı olarak tarif edilen Yine bir dizi teknik hazırlık aşamasından sonra üzerine dökülen boyanın ipeğin gözeneklerinden deliklerinden istenen miktarda geçmesi esasına dayanır. Delikler sıklaştıkça ipeğin numarası büyür ve kalitesi artar. Bu gün sanatsal anlamda en çok kullanılan ipek türü polyamid naylondur. Eğitim amaçlı en çok 55-57 ve 90 numaralı ipek kullanılır. Ahşap ya da metal kasnak üzerine gerilir. Günümüzde profesyonel anlamda alüminyum çerçeveler kullanılır. Asıl işlem desenin ipek üzerine transferidir. On ölçü şablon emülsiyonu ve bir ölçü potasyum bikromat karışımı sürülür. Sıra poz lama kutusu ya da masasında kalıba görüntünün geçirilmesidir. Desenin naylon ya da asetat üzerine siyah beyaz çalışılmış olması gerekir. Bugün desenimizi fotokopi ile asetat'a aktarabiliyoruz. Karanlık odada kalıp, orijinal resmin üzerine yerleştirilir. Poz süresinde ışık verilir. Daha sonra bol su ile yıkanan kalıpta görüntü ortaya çıkar. Kalıp yatırılıp kurutulur. Artık baskı masasında kalıbın bağlanmasıyla kasnağa konulan boyanın ragle yardımıyla çekilip gözeneklerden geçerek basım işleminin yapılmasıdır. P.R.Picasso (pipo, cam, eski marc şişesi-1914) kolâj ve müdahaleleriyle oluşan düzenlemeler ide akla getiren bir dizi uzak yakın referanslarla bu serigrafilerin analizine katkı yapmış oluruz. Bu çalışmaların arka planında soyut düzenlemeler üzerine figüratif, gerçekçi portre imajlarının super poze denilebilecek transferle çakıştırılmasıyla elde edilmiş baskılar olduğunu söyleyebiliriz.

MÜJDE AYAN

1972 yılında Ankara!da doğdu.1995'de Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Bölümü, Grafik Ana Sanat Dalında Lisans, 1998'de aynı kurumda Grafik Ana Sanat Dalında Yüksek Lisans, 2007 yılında da Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Resim-İş Öğretmenliği bölümünde Doktora Eğitimini tamamladı.1997–2003 : Trakya Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Resim-İş Eğitimi Bölümü / Araştırma Görevlisi 2003–2007 : Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi A.B.D. / Araştırma Görevlisi oldu.2007-2008 : Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim

Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi A.B.D. / Öğretim Görevlisi oldu.2009 - : Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Resim-İş Eğitimi A.B.D. / Doçent oldu.

Katalog No:176

Sanatçı: Müjde AYAN

Eserin Adı: Manzara

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No: 186/39

Kullanılan Teknik: Empresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 40X50

Kompozisyon: Basri Erdemin peyzajlarıyla çok benzeşen, ortak anlatım diline varan bir çalışmayla karşı karşıyayız. Geniş alanları kapatan fırça izleriyle, tarihi bir yapının içinde yer aldığı peyzajın gerçekçi olduğu kadar izlenimci bir aktarımı söz konusudur. Müstakil ressamlar kuşağından olan Hale Asaf'ın 1950 de yaptığı bursa peyzajlarında olduğu gibi, daha çok Ali Avni Çelebi'nin savruk fırçasına da dolaylı bir göndermede bulunabileceğimiz bir tarz söz konusudur. Ancak yine de hocası Basri erdemden etkilenişinde altını bir kez daha çizelim. belkide buna etkilenme sürecindeki denemelerde diyebiliriz. Sanatçımızın daha sonraları görmeye başlayacağımız mavna- sandal kalıntılarını konu alan yoğun boya tabakaları ile baroksal ışık anlayışı ile mistik bir anlatımla, bunu destekleyen koyu renklerle yapılan resimleri çok farklılık gösterir. Yine Turan Erol'un kimi peyzajlarındaki izlenimci, gerçekçi örneği kayık omurgalarının resmedildiği çalışmalardaki fırça vuruşlarındaki çizgisellik ve ışık efektlerinde olduğu gibi paralellikler kurabiliriz. Sakin ve dinginliği bozan aynı zamanda hareket kazandıran ağaçlar olmuştur. Gölgelerin olmadığı, yeşilin huzur veren derinliğindeyiz.

Katalog No:177

Sanatçı: Trifon STOYANOV

Eserin Adı: Tarihi Evler

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:187/212

Kullanılan Teknik: Naif

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 57X70

Kompozisyon: Tarihi ve Nostaljik bir görüntüye sahip, taş ve ahşap işçiliği ile tarihi kemerli kapıya açılan sokağıyla cumbalı evleriyle bütünleşmiş bir yerleşim yeriyle ilgili peyzaj çalışmasıdır. Altı taş olan bu cumbalı evler sıcak tonlar hâkimiyetinde, monokrom denilebilecek bir uygulama çok az yeşil tonların yer alması, bu hâkimiyete yer kontrast katmıştır. Yalama fırça ve geniş denilebilecek fırça tuş eleriyle çalışılmış kompozisyonda, sokağın izleyiciye dik açılı konumu her iki tarafında yer alan yapıların geriye gidişi, tek kaçışlı paralel perspektiftik kurallarıyla düzenlenmiştir. Ancak perspektiftik geriye gidiş ve kaçışların gözlenebildiği oranla teknik olarak detaylarda sanatçının üslupsal tarzı olarak değerlendirebileceğimiz çalışmayla karşı karşıyayız. Eğer üslupsal bir kaygıyla yapılmamışsa Naif bir çalışma diyebiliriz. Genelde naif ressamlar dış gerçekliğe oldukça öykünen çalışmalar üretirler. Plastik bir eğitim ve resmetme formasyonuna sahip olmadıklarından aktarmacılık ağır basar. Saf yürek tabir edilen böylesi bir naif resimle karşı karşıyayız. Ancak perspektifin kullanılmış olması yine de düşündürücü bir nokta olarak durmaktadır.

Katalog No:189

Sanatçı: Bilinmiyor

Eserin Adı: Ada

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No: 188/84

Kullanılan Teknik: Empresyonist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 59X71

Kompozisyon: Hafif kapalı bir havada, dalgalı bir denizin ortasında, yakın planda bir adanın resmedildiği çalışmayla karşı karşıyayız.Açık tonda sarı puslu bir hava ile suda yansıyan havanın açık mavili tonları içinde, sıcak tonlarında hakim olduğu resimde yer alan, binanın beyaz duvarları pencereleri ve kırmızı kiremitlerin bu kadar net görülüyor olması küçük adanın yakınlığına bağlayabiliriz.İzlenimci bir anlatımla denizdeki dalganın izlenimci basit birkaç fırça işiyle verilmiş olması gözlemin sağlıklı olduğuna bağlayabiliriz. Sarı puslu havada bulutların birbirine harmanlanışı dışında, kayalık yapıya sahip küçük ada, kalın boya dokunuşlarıyla oluşturulan ilizyonla betimlenmiş olduğunu görüyoruz. Muhtemelen ön plandaki toprak sarısı tonlar kıyı olma özeliği taşımakta olduğudur. kaldı ki ön plandaki dalganın köpükleri resmin derinlik algısını desteklemektedir. Söylemek gerekirse çokta profesyonel olmamasına rağmen, sanatçı gözüyle resmin yakın plandaki bu kıyıya vuran dalga resmin dikkate değer tamamlayanını oluşturmaktadır.

VASSİLEV

Katalog No:190

Sanatçı: İsimsiz

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:192/304

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 80X100

Kompozisyon: Doğadan imgesel bir yorum diyebiliriz. Sanatçının makro planda yaklaştığı ve konusunu oluşturan yaprak formları, belki de bize su içinde açan Nilüfer çiçeğinin geniş yapraklarını çağrıştırıyor. Akrilik boya ile üretilmiş resmin, rahat ve heyecanlı fırça sürüşlerine dayalı olarak yapılmıştır. Yeşil ve mavinin uyumu ve tamamlayan sıcak tonlardaki gri turuncular pastel renklerin ışıklı açık tonlarında, beyaz boyanın katkısıyla mat bir etkide resmedilişi çocuksu etkiler taşımaktadır. Yapraklardaki kırmızı benekler kontrastı tamamlayan öğeler olarak dikkati çekmektedir. Resme bu düzlemde bakıldığında mekân algısı ve derinlik olgusunu algılamıyoruz. Bu haliyle dekoratif bir düzenleme olarak karşımıza çıkmaktadır. Kimi yapraklara ışık etkisini vermek için açık sarı ve beyaz boyanın serbest tuş elerle sürülmüş olması resme hareket ve canlılık katmaktadır. Kaldı ki izlenim ötesinde dışavurumculukla da özdeşleştirebileceğimiz olmasına rağmen, bize; yine dışa vurumculuk olarak adlandırılan İtalyan ve Alman eğilimini yansıtan bu anlayışa kısmen değin sekte simülasyonizm (benzetmecilik) den söz edebiliriz. Onlara göre simülasyon betimlemeye (tasvirsel resmetme) karşıttırlar. Betimleme, göstergenin ve gerçekliğin eşdeğerlilik ilkesinden hareket eder. Simülasyonsa tersine eşdeğerlilik ütopyasından, bütün referansların geçersizliği ilkesiyle taslak olarak betimlemenin yapısını sarar. O nedenle sanatçının yaptığı bu çalışma da bu gözleme dayanmaktadır.

Katalog No:191

Sanatçı: İsimsiz

Eserin Adı: İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:193/305

Kullanılan Teknik: Minyatür-naif

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 30X55

Kompozisyon: Osmanlı minyatürlerinden bir aktarma olarak kopyası yapılmış bir çalışmadır. Bilindiği gibi, minyatür kitap resmidir. Bir kitapta anlatılan, metne kesinlikle uygunluk gösteren, metnin dışında herhangi bir kendiliğinden bir unsurun eklenip ya da çıkarılamayacağı çalışmalardır. Nakış- Resim üslubunun el yazmalarının sayfaları arasında yaygınlaşmasıyla XVI yüzyılda kapsadıkları resimlerin sayısı onbinleri bulan yazmalarda karşımıza çıkar. Bu tarz resimleri yapanlara nakkaş denir. Minyatüründe geçirdiği safhalar ve dönemler vardır. Anadolu da bilinen en eski örnek XIII yüzyıla ait Varka ve Gülşah yazmasıdır. Dili farsça olup süreklilik içinde birbirini izleyen episodlarda (bir hikâyede ikinci derecedeki olay) baskın sahnelerin yer aldığı bir aşk öyküsü anlatılır. İlk örneklerde, perspektif sorunları, oran orantı ve derinlik sorunları olduğundan, önde gördüğümüz bir yapının gerisini gösterme kaygısı ile önden ve üstten görüntüler çizilmektedir. Bizim burada izlediğimiz minyatür 16.yüzyıllara tekâmül eden padişah ve bir panayır alanı konu edilmiştir. Figürlerde orantıların oturmuş ancak perspektif derinliğinin batı tarzı resimde olduğu gibi olmadığını, figürlerin üst üste sıralandığını görüyoruz. Bir olasılıkla dışarıda otağında, cambaz soytarıları izlerken resmedilmiş bir çalışmadan aktarmadır diyebiliriz.

Katalog No:179

Sanatçı: VASSİLEV

Eserin Adı: Sofya Üniversitesi

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:194/306

Kullanılan Teknik: Taş Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 39X49

Kompozisyon: Sanatçının taş baskı (Litografi) tekniği ile yapılmış Sofya Üniversitesi binasının cephe görünümünü izliyoruz. Baskı kalıbı olarak kullanılan taşın %98 kalsiyum karbonat ve bikarbonattan oluşan, mikroskobik deniz canlılarının kabuklarının milyonlarca yıl yerkabuğu tabakalarının basıncıyla oluştuğunu söyleyebiliriz. Yağa duyarlı bu taşın kullanımına dair bilgileri daha önce Sanatçısı İzlen İNAL'ait 152 envanter numaralı eserin incelemesinde vermiştik. Taşa yapılmak istenen uygulamaları ya yağlı litografi kalemiyle ya da suda eriyen tuşe mürekkebiyle fırça kullanarak gerçekleştirdiğimizi bir kez daha kullanalım. Sanatçımız bu çalışmasını, tuşe mürekkebiyle ve normal kuru suluboya tekniğinde olduğu gibi fırçayla gerçekleştirmiştir. Belirtmek gerekirse titiz bir işçiliğe dayanan, fotoğraftan yola çıkarak detaylı bir çalışma olduğunu söyleyebiliriz.

Katalog No:180

Sanatçı: VASSİLEV

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:200/312

Kullanılan Teknik: Taş Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 38X47

Kompozisyon: Aynı sanatçının aynı tekniği kullanarak (katalog no:179) hazırladığı başka bir tarihi yapıdır. Sanatçı eserinde kullandığı teknikle 3 boyutlu bir görüntü elde etmeyi başarmıştır.

ZUHAL

Katalog No:181

Sanatçı: Zuhal

Eserin Adı: Soyut

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:195/307

Kullanılan Teknik: Dışa vurumcu

Kullanılan Malzeme: Baskı

Eserin Boyutları: 70X70

Kompozisyon: Klasik resim sanatında dairesel bir formda çalışılmış tondo olarak adlandırılacak bir çalışma ile karşı karşıyayız. Rönesans sanatçılarının çoğunda görmeye alışık olduğumuz bir resmetme anlayışı, ancak o dönemde Predella, lünet olar akta adlandırılan genelde iç mekânlara uygulanan fresk oların yapıldığı yüzeyin biçimine göre adlandırılmış olduğunu söyleyebiliriz. Yarım daire formunda Raffaello'nun Atina Okulu 1510 fresk osu, Michelangelo'nun, Kutsal aile (Tondo Doni-1503) çalışmalarını örnekleyebiliriz. Kendilerine verilen duvar, kemer, kubbe ya da buna benzer yüzeyin üzerine zorunlu uygulamalarla bu adlandırmaların yapıldığını görüyoruz. Ancak, sembolik ve mecazi adlandırmalarında resmin yapıldığı yüzeyden kaynaklanmış olabileceğini unutmamalıyız. Sanatçının daire içinde yer alan sol köşede frontal açıdan bir portre ve tuvalin geniş bir alanına yayılan sağ tarafta yer alan kentsel görünüm yapıların üst üste bindirilmişliği ve giderek yükselen geri plan mimarisiyle birlikte portreyle kaynaşan geçişli anlatımı, kent ve insan ikilemi üzerine oturtulmuş bir sorgulamaya dayanır. Portrenin sıcak tensel tonlarıyla, arka planda derinlik içinde soğuk renklerden oluşan mimari yapılar

daha çok geometrik bir soyutlamaya dayalı olarak resmedilmiştir. Portrenin biçimlendirilmesinde, yüz hatlarının koyu kontur al lekelere dönüşen çizgilerle ele alınması, aynı kontur al lekelerin yapılara da taşınması, hem dışavurumcu hem de sürre al bir ilişki içinde kurgulandığını gösteriyor. Planlaşan hatlarla resmetme anlayışını yine Andre Masson tarzında referanslar olar akta değerlendirmek mümkündür. Yine bu doğrultuda, Türk resminde İbrahim Dinçeli tarzının plastik etkilerinin versiyon el uzantısı gibi bir çalışmadır.

DAMİR JAKULJEVİC

Katalog No:182

Sanatçı: Damir JAKULJEVİC

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:196/308

Kullanılan Teknik: Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 38X42

Kompozisyon: Kâğıt üzerine suluboya uygulamasıdır. Sepya olarak adlandırılan açık, açık kahverengi tonlarından oluşan, monokrom (tek renk) olarak çalışılmış bir kent görünümü uygulaması, Muhtemelen nehir kıyısında ve arka planda bir köprü ve binaların yer aldığı peyzaj resmiyle karşı karşıyayız. Kuru tarz olarak uygulanan bu suluboya uygulamasında, ayrıntıdan çok, lekesel düzenlemeyle ışık olmayan kimi yapıların siluet olarak çok sade ve yalın fırça izleriyle resmedilişinin yanı sıra suyun dalgasız oluşu çarşaf gibi tabir edilen durgunluğu içinde sakinlik telkin etmektedir. Ön plandan geriye doğru kavis çizerek uzanan nehrin perspektifinin derinlik etkisi, dolayısıyla geri plandaki binaların kısalarak ve küçülerek yer alması genişleyen ve yükselen havanın hafifliğiyle, rahatlama hissi uyandırmaktadır. İzlenimci (empresyonist) etkilerle oluşturulan bu çalışma C.Monet tarzından esinlenerek günün

farklı saatlerinde güneşin değişen açısıyla, ışığın verdiği aydınlanmanın yanı sıra havanın değişen koşullarında bıraktığı izlenimlere bağlı olarak, kent peyzajlarının bıraktığı psikolojik etkilerde söz konusu olmaktadır. Burada toprak renklerinde olup ve tek renk uygulanmış olması, birazda açık tonlara yakın çalışılması, izleyene durağanlık hissi nede kapılmasına neden olduğunun altını çizelim

HÜSEYİN AKILLI

Antalya'da doğdu.İstanbul Arkeoloji bölümünü bitirdikten sonra Restorasyon üzerine yüksek lisansını tamamladı.Ardından İstanbul Üniversitesinden ayrılarak Trakya Üniversitesindeki görevine başladı.Halen Aynı yerde Öğretim Üyesi olarak görev yapmaktadır**.**

Katalog No:183

Sanatçı: Hüseyin AKILLI

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/Demirbaş No:197/309

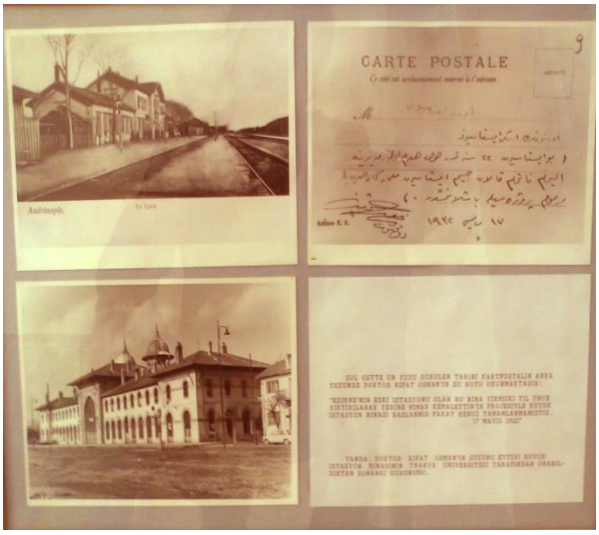
Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 53X68

Katalog No:192

Sanatçı: Bilinmiyor

Eserin Adı: Eski Gar Binası

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:198/310

Kullanılan Teknik: Fotoğraf
Kullanılan Malzeme: Fotoğraf
Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Tarihi Edirne tren garına ait fotograflarını görmekteyiz. Bunlardan biri de o dönemlerde hazırlanmış bir kartpostal, arka yüzünde Dr.Rıfat Osman'ın yazdığı şu not okunmaktadır.Gar binasının ve müstemilatyapılarının ayrı ayrı fotograflarını görmekteyiz. Tarihi Edirne tren garı Mimar Kemaleddin tarafından yapılmıştır. Mimar kemaleddin bey (1870-İstanbul/1927-Ankara) I. Ulusal Mimarlık akımının Cumhuriyet dönemi mimarlığının en tanınmış mimarıdır.

Jubnan3axq

Katalog No: 184

Sanatçı: Jubnan3axq

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:199/311

Kullanılan Teknik:Baskı

Kullanılan Malzeme:

Eserin Boyutları: 30X40

Kompozisyon: Sanatçının gravür yöntemiyle oluşturduğu özgün baskı çalışmasını izliyoruz. Tifdruk olarak adlandırdığımız çukur baskı tekniğiyle, asit yedirme (Eau-Forte) tarzında olup, çalışmaların koyu tonlamalarında, tozlama yoluyla Lavi olar akta adlandırılan, vernikle kapatılan alanların işleme maruz kalmadığı Aguatinta uygulamasıyla elde edildiğini görüyoruz. Sürrealist bir kurgulama ile boşlukta yol alan sonsuzluğun içinde ilerleyen insan grubunun resmedildiği bu çalışmada, farklı tarihsel dönemlere ait kostümler içindeki insanların diyalog halinde olup sessizlik ortamında ve imgesel bir kompozisyondan söz edebiliriz. Tek renk, açık kahverengi tonlarında uygulanan bu çalışmanın tarih boyunca yaşanan insanlık dramına gönderme niteliği taşıdığını söyleyebiliriz. Farklı dönemin üniformalarını taşıyan mihverli, büyük olasılıkla savaşçı askerlerin olabileceği tiplemelerle, çıplak bedenli kimi figürlerin yanı sıra değişik sınıftan insanların tasvirine yönelik bir yürüyüş kolunun anlatıldığı bu çalışma da, ön planda tam ne olduğu anlaşılmayan, neye ait olduğu bilinmeyen ayrıntılarda, bir girdabın içinde suskun insan yüzlerinden bir kaçış teması işlenmekte olduğudur. Sıkıntılı ve kasvetli bu çalışmada en tepede yer alan kadın başının ifadesiz yüzü de bu düşünceyi tamamlıyor diyebiliriz**.**

RUKEN ASLAN

2007.Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Resim Bölümü'nde Sanatta Yeterlik Tez Konusu: "Plastik Sanatlarda Romantik Tavır" Tez Danışmanı: Prof.Dr. Cevat Demir 2002.Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Resim Bölümü'nde Yüksek Lisans Tez Konusu: "Soyut Resimde "Gerçeklik"" Tez Danışmanı: Prof. Dr. Turan Aksoy 1999.Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü Prof. Özer Kabaş, Prof. Cihat Aral ve Prof. Şükrü Aysan Atölyesi 1994.Notre Dame de Sion Fransız Lisesi,2011-Serbest Sanatçı,2009-2011 Trakya Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde Yardımcı Doçent,2008.

Katalog No:185

Sanatçı: Ruken ASLAN

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:201/301

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Tuval Üzerine Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 120X120

Kompozisyon: Sanatçının grafiksel bir düzenlemede, insana dair değişik pozisyonlardan oluşan hareketli enstantaneleri, yüzeyin tamamına dağılırken sanki boşlukta uçuyor gibi resmedilmiş gibi olduğunu gözlemlediğimiz bir çalışmasıyla karşı karşıyayız. Düşey hatlarda bölünmüş bir arka planda yer alan figürler, deseni ve renksel biçimlendirmeleri, sanki Fikret Mualla esprisiyle birleşiyor diyebiliriz. Ancak boşlukta resmedilişleri yani yerçekimsiz bir ortamda oluşları, bize barok dönemi sanatçıların kilise ve katedrallerde, tavan ve fresk olarında görmekte olduğumuz tinsellikleri çağrıştırmaktadır. Örnek olarak T.John'un vizyonu, S.Giovanni evangelista'nın çalışmalarını örnek olarak gösterebiliriz. Genellikle insanı yorumlayan bu sanatçılar, iç dünyamızın dışavurumunda, ruhsallığa dair anlatılara örnek olabilecek Rene Magritte'nin Golcande -1953 çalışmasında alabiliriz. Bir fark resimde yer alan, izleyiciye dönük bir bina, sağ taraftan kadrajda taşan ön planda yer alan bir bina kesiti diyebileceğimiz etki yani bir mekânda, boşlukta melon şapkalı paltolu bir figürün tekrarından oluşan çoğaltılmış sayısız kopyaların boşluğu doldurduğunu görürüz. Perspektif olarak geriye doğru uzaklaşan sabit duruşla bu adamların anlatımı çok farklıdır diyebiliriz. Ancak sanatçının anonim tiplemeleriyle değişik pozisyonlarda çoğaltılmış figürleri anlatımda da böylesi sürre al bir dokunuş söz konusudur diyebiliriz.

M. ORKUN MÜFTÜOĞLU

1973 Trabzon'un Of ilçesinde doğdu.1990 Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümüne girdi.1995 Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümünden mezun oldu.1995 Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Resim Ana sanat Dalı, Yüksek Lisans Eğitimine başladı. 1998 Mimar Sinan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Resim Ana sanat Dalı, Yüksek Lisans Eğitimini tamamladı.1997-98 Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Resim-Is Eğitimi Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalıştı. Halen Mimar Sinan Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nde Araştırma Görevlisi olarak çalışmaktadır.Sanatçı birçok karma sergiye katılmıştır.

Katalog No:185

Sanatçı: M. Orkun MÜFTÜOĞLU

Eserin Adı: Atatürk

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:203/313

Kullanılan Teknik: Yağlı Boya

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

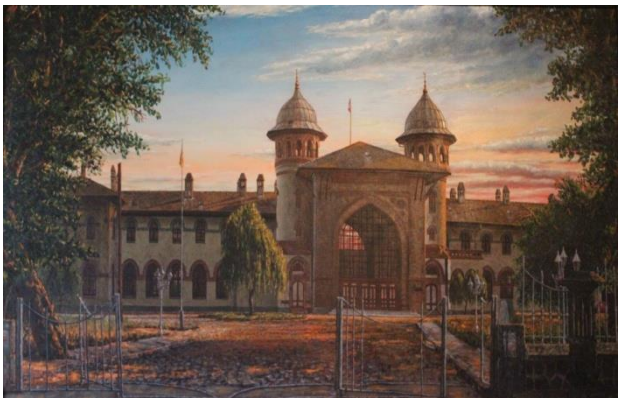
Eserin Boyutları: 82X118

Kompozisyon: Sanatçının yapmış olduğu Mustafa Kemal Atatürk'ün boy portresi çalışmasıdır. Cumhurbaşkanı makamında olduğu dönemdeki giysileriyle betimlenmiş çalışmasıdır. Frak ve melon şapka, eldiven ve bastonuyla, merasim anında duruşunu tasvir etmiştir. Portre resmi diğer resimlere göre ayrı bir tarzdır. Diğer resim türlerinden bu anlamda ayrılır. Özellikle portre resmine yönelenlere portetis denilir. Rönasansla başlayan portre resmi tarzı, saraya mensup yüksek rütbeli kraliyet mensupları, aristokratlar ve giderek kent soylu burjuvazisinde, yükselen şahsiyetlerin portrelerini yapmak, başlı başına bir tarz ve ekol oluşturur. Yağlıboya, karakalem ve desen portrelerine rastlanır. Avrupa sanatında öne çıkan portreleriyle İspanya da

Goya – Dona İsa bel de Porcel'in bel portresi Alman sanatçı Hans Holbein'inMilone düşesi-Danimarkalı sanatçı Kristiana boy portresi özellikle kuzey Rönasansında ticari hayata bağlı olarak gelirine göre yüksek unvanlı kişilerin, portrelerini yaptırdıkları bilinir. Portre sanatının oldukça gelişmiş olduğu Flaman sanatçıları Jan Van eyek arnolfini'nin düğünü, Van Dyck-Lord John Steward ve lord Bernard Steward'ınboy portrelerini sayabiliriz. Türk resminde de portetistler vardır. Örneğin Genç kuşaktan Bahri Genç'i örnek olarak verebiliriz. Bu sanatçımızında Atatürk porteleri vardır. Sanatçımızın burada tarihi bir şahsiyetimizin boy portresi çalışmasını izliyoruz. Soğuk ve gri tonlarda oluşan resmin sıcak ve vurgulayıcı unsuru yüzünde toplandığını görüyoruz. Çok samimi ve gerçekçi bir portredir.

Katalog No:186

Sanatçı: M.Orkun MÜFTÜOĞLU

Eserin Adı: Eski Tren Garı

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:204/314

Kullanılan Teknik: Realist

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 140X245

Kompozisyon: Sanatçının konu olarak ele aldığı tarihi Edirne istasyon binasının tasvirini görüyoruz. Yağlıboya olarak üretilen resmin realist bir bakış açısıyla çalışılmış olduğudur. Batı ekseninde planlaşmış yapının muhtemelen akşamüstü güneş ışınlarının eğik geldiği, düşen gölgelerin uzadığı anı, yakalayarak resmedildiğine tanık oluyoruz. Sıcak tonlarda ve akşam alacasına özgü gri tonlarda atmosferi tamamlayan etkisinde hissediyoruz. Resmin köşelerinden kadraja giren ağaç dalarlıda mekânın derinliğine eşlik etmektedir. İzleyene paralel konumda bahçeyi çevreleyen korkuluk demirleriyle birlikte, Binanın girişi olan taç kapıya doğru peyzaj mimarisini oluşturan paket taşlı yolun perspektifi alanın genişliğini de

vurgulamaktadır. Sanatçının üslubu, foto gerçekçi olmamakla beraber daha çok romantizmde rastlayacağımız bir renk figürasyonundan söz edebiliriz. Hatta empresyonist ressamların ilk öncelerinden E.Manet'e uzanabilecek esintiler ide görmek mümkündür. Henüz tasvirden kopmamış, ancak ışığa bağlı anlatı olarak seçtikleri konular bakımından gerçekçi Gustave Courbet, etkisin inde daha ağır bastığını söyleyebiliriz**.**

Katalog No:193

Sanatçı: Bilinmiyor

Eserin Adı:İsimsiz

Eserin Yapım Tarihi: Bilinmiyor

Envanter/ Demirbaş No:202/303

Kullanılan Teknik: soyut

Kullanılan Malzeme: Yağlı Boya

Eserin Boyutları: 65X85

Kompozisyon: Karışık bir üslup anlayışına sahiptir.Sanatçı burada dünya merkezli bir atmosfer yaratmaya çalışmıştır.Tam olarak tesbit edilemeyen soyut bir takım renk lekeleri sahne oluşturmaktadır.

FOTOĞRAF LİSTESİ VE FOTOĞRAFLAR

Tablo I

S.No	Env.No	Sanatçı Adı	Tekniği	Ölçü
1	1	Mustafa KARYAĞDI	Tablo(Karışık Teknik)	
2	2	Nikolay ALEXİEV	Tablo(Yağlıboya)	
3	3	Nikolay ALEXİEV	Tablo(Yağlıboya)	
4	4	Hıdır Yağcı	Tablo(Yağlıboya)	49*59
5	5	Halim ÇELİKER	Tablo(Yağlıboya)	89*124
6	6	Numan PURA	Suluboya	18*25
7	7	Numan PURA	Suluboya	20*32
8	8	Nermin PURA	Pastel Boya	23*34
9	9	Adil DOĞANÇAY	Tablo(Yağlıboya)	32*40
10	10	Nevin Göker ULUTAŞ	Tablo(Yağlıboya)	70*100
11	11	Mehtap CÖMERT	Tablo(Karışık Teknik)	70*100
12	12	Habip GEREZ	Tablo(Yağlıboya)	28*33
13	13	Ülkü ÜNAL	Tablo(Yağlıboya)	67*68
14	14	Selahattin KARA	Tablo(Yağlıboya)	38*55
15	15	H.Müjde AYAN	Tablo(Yağlıboya)	110*130
16	16	İbrahim DİNÇELİ	Gravür (Baskı)	50*70
17	17	M.Zeki KUŞOĞLU	Gafre (Baskı)	20*30
18	18	Basri ERDEM	Taşbaskı	70*100
19	19	İsmail Hakkı DEMİRTAŞ	Litografi Baskı	47*63
20	20	Hasip PEKTAŞ	Serigrafi Baskı	32*42
21	21	H.Müjde AYAN	Özgün Baskı	70*100
22	22	Vesile AYKAÇ	Serigrafi Baskı	76*125
23	23	Recep ADAKÇILAR	linol Baskı	39*51
24	24	İsmail Hakkı DEMİRTAŞ	Litografi Baskı	79*53
25	25	Vahdet MALİK	Seramik Üzeri Sır	60*60
26	26	Mustafa ALTINTAŞ	Tablo(Yağlıboya)	50*50
27	27	Ahmet Aydın KAPTAN	Gravür (Baskı)	43*49
28	28	Hatice BENGİSU	Ağaç Baskı	35*100
29	29	Ruzin GERÇİN	Suluboya	35*28
30	30	Vahdet MALİK	Seramik Üzeri Sır	37*42
31	31	İsmail GÜMÜŞ	Tablo(Yağlıboya)	47*50
32	32	İsmet ÇAVUŞOĞLU	Tablo(Yağlıboya)	80*100
33	33	Mustafa PLEVNELİ	Tablo(Yağlıboya)	69*99
34	34	Aydemir ATALAY	Tablo(Yağlıboya)	75*58
35	35	Hasan PEKMEZCİ	Tablo(Yağlıboya)	110*120
36	36	Enis ŞENSEVER	Tablo(Karışık Teknik)	49*64
37	37	Güngör D. ARIBAL	Tablo(Yağlıboya)	50*69
38	38	Kainat BARKAN PAJONK	Tablo(Yağlıboya)	100*60
39	39	Erol ÖZDEN	Tablo(Yağlıboya)	76*98

40	40	Nevbahar AKSOY	Akrilik	60*73
41	41	Ayşe ÖZEL	Tablo(Yağlıboya)	52*72
42	42	İsmail ÇORBACI	Tablo(Yağlıboya)	50*70
43	43	Muzaffer AKYOL	Tablo(Yağlıboya)	50*60
44	44	Mehmet AKBABA	Tablo(Yağlıboya)	100*120
45	45	Ali CANDAŞ	Tablo(Yağlıboya)	135*270
46	46	Yaşar Sami GÖKYÜZ	Heykel (Bronz)	47*17*12
47	47	Ali ATAKAN	Tablo(Yağlıboya)	240*100
48	48	İsmail AVCI	Tablo(Karakalem)	24*69
49	49	İsmail AVCI	Tablo(Yağlıboya)	24*70
50	50	Ali Suat KIZILTUĞ	Heykel (Bronz)	21,5*41,5
51	51	Tayyip YILMAZ	Tablo(Yağlıboya)	30*40
52	52	Tayyip YILMAZ	Tablo(Yağlıboya)	35*50
53	53	Ramiz AYDIN	Tablo(Yağlıboya)	40*50
54	54	Mustafa TÖMEKÇE	Heykel (Bronz)	44*70*10
55	55	Mehmet PESEN	Tablo(Yağlıboya)	30*45
56	56	Devrim ERBİL	Tablo(Yağlıboya)	110*90
57	57	Tülin ONAT	Akrilik	106*206
58	58	Mehmet UYANIK	Heykel (Bronz)	40*40*120
59	59	Ümran BULUT	Tablo(Yağlıboya)	60*89
60	60	Neveser AKSOY	Tablo(Karışık Teknik)	69*49
61	61	Bünyamin ÖZGÜLTEKİN	Tablo(Karışık Teknik)	30*60
62	62	Ahmet ÖZOL	Tablo(Yağlıboya)	100*115
63	63	Vural YILDIRIM	Tablo(Yağlıboya)	65*53
64	64	Basri ERDEM	Tablo(Yağlıboya)	65*50
65	65	Zeki SERBEST	Tablo(Yağlıboya)	43*45
66	66	Bahaddin ODABAŞI	Tablo(Yağlıboya)	86*100
67	67	Pesent DOĞAN	Tablo(Yağlıboya)	40*50
68	68	Reşat BAŞAR	Akrilik	70*60
69	69	Ayça ÇELİKELLİ	Tablo(Yağlıboya)	100*70
70	70	Şükriye IŞIK	Vitray	50*50
71	71	Onay AKBAŞ	Tablo(Yağlıboya)	60*73
72	72	Ferhat SATICI	Heykel (Taş Yontu)	50*25*50
73	73	Hilmi ÖZBAY	Tablo(Yağlıboya)	70*90
74	74	Nevzat ATALAY	Heykel (Bronz)	40*70
75	75	Burhan DOĞANÇAY	Tablo(Karışık Teknik)	102*127
76	76	Enis ŞENSEVER	Tablo(Yağlıboya)	70*70
77	77	Melik İSKENDER	Tablo(Yağlıboya)	65*81
78	78	Süleyman Saim TEKCAN	Tablo(Yağlıboya)	114*146
79	79	Avni ÖZTOPÇU	Tablo(Yağlıboya)	97*127
80	80	Ünsal TOKER	Tablo(Yağlıboya)	60*80
81	81	Zahit BÜYÜKİŞLEYEN	Akrilik	80*80
	82	YANLIŞ KAYIT ESER 153 TE KAYITLI		
82	83	Yunus GÜNEŞ	Taşbaskı	50*70
83	84	Hakan ESMER	Tablo(Yağlıboya)	110*119

	85	YANLIŞ KAYIT ESER 48 DE KAYITLI		
84	86	Nüzhet KUTLUĞ	Tablo(Yağlıboya)	75*90
85	87	Necmettin YAĞCI	Heykel (Seramik)	
86	88	Atilla ATAR	Taşbaskı	
87	89	Lütfü ÖZSOY	Suluboya	45*33
88	90	Alp BARTUĞ	Tablo(Yağlıboya)	60*60
89	91	Habip GEREZ	Tablo(Yağlıboya)	25*35
90	92	Tunca BÖKESÖY	Suluboya	42*30
91	93	Feryal TANERİ	Tablo(Yağlıboya)	40*50
92	94	Nermin PURA	Tablo(Yağlıboya)	35*59
93	95	Nermin PURA	Tablo(Yağlıboya)	48*58
94	96	Ceylan MUTLU	Tablo(Yağlıboya)	50*70
95	97	İsmail ÇORBACI	Tablo(Yağlıboya)	50*70
96	98	Sema ŞAHİN	Tablo(Yağlıboya)	65*75
97	99	Veli SAPAZ	Tablo(Yağlıboya)	60*60
98	100	Nilgün ERDAL ONGAN	Suluboya	
99	101	Nilgün ERDAL ONGAN	Suluboya	
100	102	Hayri ESMER	Gravür (Baskı)	48*70
101	103	Güngör TANER	Gravür (Baskı)	49*50
102	104	Burhan YILDIRIM	Tablo(Yağlıboya)	80*100
103	105	Hüseyin ÖZDEMİR	Fotograf	50*75
104	106	Sait GÜNEL	Suluboya	59*76
105	107	Deniz KARAKAYA	Suluboya	40*60
106	108	İsmail YILDIRIM	Tablo(Yağlıboya)	35*50
107	109	Nadia ARDİTTİ	Heykel (Bronz)	50
108	110	Fatma Fahire ALİMGİL	Tablo(Yağlıboya)	35*50
109	111	Nilgün ERDAL ONGAN	fotokopi	
110	112	Zuhal SARIKAYA	Akrilik	50*38
111	113	Mukadder ÖKE	Tablo(Yağlıboya)	76*106
112	114	Akif POROF	Akrilik	70*70
113	115	Nevin MENGÜ	Suluboya	53*73
114	116	Jale SARAÇOĞLU	Tablo(Yağlıboya)	53*93
115	117	Nuran Gülen DAĞLI	Tablo(Karışık Teknik)	52*75
116	118	Kamer BATIOĞLU	Tablo(Yağlıboya)	60*80
117	119	Nevin ERHAL	Tablo(Yağlıboya)	50*60
118	120	Nuran ENÇ	Tablo(Yağlıboya)	33*40
119	121	Sami ERYİĞİT	Tablo(Yağlıboya)	46*50
120	122	Aynur YILDIRIM	Tablo(Yağlıboya)	60*83
121	123	Süheyla ZENGİN	Akrilik	32*36
122	124	Tülin PEREK	Tablo(Yağlıboya)	40*60
123	125	Rezan ÖZGER	Tablo(Yağlıboya)	50*70
124	126	Sabri ERİMEL	Tablo(Yağlıboya)	30*40
125	127	Selma ÖZTUNÇ	Tablo(Yağlıboya)	49*58
126	128	Yılmaz BATUK	Tablo(Yağlıboya)	47*47

127	129	Berfu ŞİRİN	Tablo(Yağlıboya)	59*74
128	130	Mesude ERTAVLI	Tablo(Yağlıboya)	40*50
129	131	Serpil AKGÜN	Tablo(Yağlıboya)	74*84
130	132	Saliha POSBIYIKOĞLU	Tablo(Yağlıboya)	57*72
131	133	Sevim GÜRSOY	Tablo(Yağlıboya)	50*60
132	134	Nevin ÖZSÜRÜCÜ	Tablo(Yağlıboya)	70*76
133	135	Selçuk UTKU	Suluboya	59*74
134	136	Leyla ŞAHSUVAROĞLU	Pastel Boya	55*43
	137	BU SAYFA ATLANILMIŞ 138 GEÇİLMİŞ		
135	138	Esin OKTAYER	Heykel (Seramik)	18*73
136	139	Serkan BÖNCÜ	Heykel (Polyester)	36*20
137	140	Sait ŞENGÜL	Tablo(Yağlıboya)	70*90
138	141	Yusuf NUŞ	Tablo(Yağlıboya)	44*50
139	142	Vaksa	Tablo(Yağlıboya)	28*45
140	143	Zahir GÜVENLİ	Tablo(Yağlıboya)	35*45
141	144	Corl W. Rohring	Tablo(Karışık Teknik)	
142	145	Arzu ZİNLER	Tablo(Yağlıboya)	40*50
143	146	İnci BENDERLİ	Tablo(Yağlıboya)	30*40
144	147	Basri ERDEM	Tablo(Yağlıboya)	25*35
145	148	Anço ANGELOV	Tablo(Yağlıboya)	50*65
146	149	Valeri ÇAKALOV	Litografi Baskı	60*73
	İPTAL	SAYFA		
147	151	SANATÇI BELLİ DEĞİL	Tablo(Karışık Teknik)	
148	152	İzlen İNAL	Litografi Baskı	28*32
149	153	Orhan BENLİ	Tablo(Yağlıboya)	182*200
150	154	Za fillette	Serigrafi Baskı	40*57
151	155	Za fillette	Serigrafi Baskı	38*54
152	156	S. Saim TEKCAN	Taşbaskı	50*25
153	157	S. Saim TEKCAN	Taşbaskı	50*26
154	158	S. Saim TEKCAN	Taşbaskı	50*27
155	159	İvan GHENOV	Suluboya	50*63
156	160	Hatice DÜZAĞAÇ	Tablo(Yağlıboya)	50*60
157	161	Ayhan ÇETİN	Tablo(Yağlıboya)	120*140
158	162	Hıdır Yağcı	Tablo(Yağlıboya)	60*70
159	163	İvan GAZNOV	Serigrafi Baskı	62*68
160	164	Nihat AKYUNAK	Taşbaskı	30*20
161	165	Şaziye CAN	Heykel (Polyester)	55
162	166	İlhan KOMAN	Rolyef (alçı)	
163	167	İlhan KOMAN	Rolyef (alçı)	
164	168	İlhan KOMAN	Tors (alçı	
165	169	İlhan KOMAN	Tors (alçı	
166	170	İlhan KOMAN	Büst(alçı)	
167	171	Mustafa GÜRÜNLÜ	Heykel (Bronz)	
168	172	Aylin GÜRBÜZ	Tablo(Yağlıboya)	70*100
169	173	Deniz GÖKDUMAN	Tablo(Karışık Teknik)	

170	174	Esin OKTAYER	Tablo(Yağlıboya)	165*100
171	175	Songül ASLANTÜRK	Litografi Baskı	35*45
172	176	Jochon JOTOW	Litografi Baskı	60*80
173	177	Devrim ERBİL	Serigrafi Baskı	50*70
174	178	Jochon JOTOW	Litografi Baskı	60*80
175	179	Mustafa DALMAN	Serigrafi Baskı	30*40
176	180	Dilek ADIYAMAN	Serigrafi Baskı	30*41
177	181	Özgür ŞAHİNBOY	Serigrafi Baskı	30*42
178	182	Gamze FIÇICI	Serigrafi Baskı	30*40
179	183	Emel SARISOY	Serigrafi Baskı	30*40
180	184	Rıdvan ZAHMAN	Serigrafi Baskı	30*40
181	185	O. Veli SOLCAN	Serigrafi Baskı	30*40
182	186	H.Müjde AYAN	Tablo(Yağlıboya)	40*50
183	187	Trifan STOYANOV	Tablo(Yağlıboya)	57*70
184	188	BELLİ DEĞİL	Tablo(Yağlıboya)	60*70
185	189	Ali CANDAŞ	Tarama	15*20
186	190	İlhan KOMAN	Tors (alçı	
187	191	İlhan KOMAN	Tors (alçı	
188	192	İsimsiz	Tablo(Yağlıboya)	80*100
189	193	İsimsiz	Minyatür	
190	194	Vasiliev	Serigrafi Baskı	49*39
191	195	Zuhal	Tablo(Yağlıboya)	70*70
192	196	Damir JAKULJEVİC	Suluboya	42*34
193	197	Hüseyin AKILLI	Tablo(Karışık Teknik)	53*68
194	198	Eski Gar Binası	fotokopi	4033
195	199	Jub..n3axq	Serigrafi Baskı	40*30
196	200	Vasiliev	Serigrafi Baskı	47*38
197	201	Ruken ASLAN	Tablo(Yağlıboya)	120*120
198	202	İsimsiz	Akrilik	65*85
199	203	M.Orkun MÜFTÜOĞLU	Tablo(Yağlıboya)	118*82
200	204	M.Orkun MÜFTÜOĞLU	Tablo(Yağlıboya)	140*205
201	205	Emel SEZER	Tablo(Karışık Teknik)	60*80

Tablo II

Birden Fazla Eser olan Sanatçılar	E.Sayısı	Tekniği
Nikolay ALEXİEV	2	Tablo(Yağlıboya)
Numan Pura	2	Suluboya
H.Müjde AYAN	3	Tablo(Yağlıboya)
İsmail Hakkı DEMİRTAŞ	2	Litografi Baskı
Vahdet MALİK	2	Seramik Üzeri Sır
İsmail AVCI	2	Tablo(Karakalem)
Tayyip YILMAZ	2	Tablo(Yağlıboya)
Basri ERDEM	3	Tablo(Yağlıboya)
Enis ŞENSEVER	2	Tablo(Yağlıboya)
Habip GEREZ	2	Tablo(Yağlıboya)
Nermin PURA	3	Tablo(Yağlıboya)
İsmail ÇORBACI	2	Tablo(Yağlıboya)
Nilgün ERDAL ONGAN	3	2 Suluboya
Zafillette	2	Serigrafi Baskı
S. Saim TEKCAN	3	Taşbaskı
Hıdır Yağcı	2	Tablo(Yağlıboya)
Esin OKTAYER	2	Tablo(Yağlıboya)
Devrim ERBİL	2	Serigrafi Baskı
Jochon JOTOW	2	Litografi Baskı
İlhan KOMAN	7	Tors,Rolyef,Büst (alçı)
Vasiliev	2	Sofia Üniversitesi
	52	

Tablo III

Türlerine (Teknik) Göre Eser ve Sayıları	
Tür (Teknik)	Adet
Tablo(Yağlıboya)	100
Tablo(Karışık Teknik)	12
Suluboya	13
Gravür (Baskı)	38
Seramik Üzeri Sır	2
Tablo(Karakalem)	1
Heykel	19
Akrilik	8
Pastel Boya	2
Vitray	1
Tarama	1
Minyatür	1
Fotokopi	2
Fotograf	1
Toplam	201
Eser Sayısı	201
Yerli sanatçı Sayısı	151
yabancı sanatçı	11
Sanatçı Sayısı 164	164

KAYNAKÇA

AKSOY, Fahir. Naif Sanat ve Türk Naifleri ,İstanbul 1990.

AKSÜĞÜR, İpek Duben Türk Resmi ve Eleştirisi 1900-1950, yayınlanmamış doktora tezi, MSÜ Güzel Sanatlar Fakültesi, İstanbul 1983.

ALPÖĞE, Ayla. Türkiye'de Sanat Tarihi ve Arkeoloji İle İlgili Yayınlar Bibliyografyası Anadolu Sanatı Araştırmaları, İstanbul: Sanat Tarihi Kitaplığı sayı:86,s:72 1966–1968

AND, Metin, Osmanlı Tasvir Sanatları:1, Minyatür, Türkiye İş Bankası Yayınları, 2.Basım, İstanbul, 2004.

ANILANMERT, Beril. Toplumsal Yapı İçinde Sanat Kurumlarının Önemi, Sanat Çevresi, İstanbul: Aralık, sayı:122, s:13–14, 1988.

ANONİM, Yüz Senelik Türk Resmi Sergisi, Maarif Basımevi, İstanbul 1956.

ANONİM, XX.Yüzyıl Fransız Resmi, Kültür Bakanlığı Yayınları, İstanbul 1969.

ANONİM, Art Book-Sanat Kitabı- 500 sanatçı,500 eser, İstanbul 1996.

ANONİM, Başlangıcından bugüne Türkiye de Gravür,Ankara 2001.

ANONİM, Felsefe Ansiklopedisi –7.Cilt. / İstanbul 1976.

ANONİM, Sanat ve İş Teknolojisi,Ankara 1993.

ARSAL, Uğur, Modern Osmanlı Resminin Sosyolojisi (1839-1924), Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 1999.

ARSEVEN, Celal Esad, Türk Sanatı Tarihi. Menşeinden Bugüne Kadar Mimari, Heykel, Resim, Süsleme ve Tezyini Sanatları, İstanbul, 1955-1959.

ASLAN, Numan. Suluboya, Guvaş boya ve Lavi teknikleri. Tz.

ASLIER, Mustafa. (1986): Fevzi Karakoç ve sanatını izlerken Sanat Çevresi, İstanbul: Yayın:1

ASLIER, Mustafa. (1986): Temel Sanat Eğitimi Resim Teknikleri Grafik Resim, Ankara: Milli Eğitim Devlet Kitapları, T.T K. Basım Evi, Yayın:2,s:59–70

ASLIER, Mustafa. (1992): Grafik Sanatlar Tarihi ve Yorumlar, Mar. Ünv. ,İstanbul: G.S. F. Yayın:2

ASLIER, Mustafa. Türk Resim Sanatında Özgün Baskı Resimler ,tz

ATA, Mustafa. (1984):Sentetik Plastik Malzemeler Biçimlendirme Yöntemlerinin Sanatta Kullanım, İstanbul: Mart, İ.D.G.S. A. Yeterlilik Tezi, Yayın No: 65

ATAGÖK, Tomur (1993), Cumhuriyetten Günümüze Kadın Sanatçılar, T.C. Kültür Bakanlığı Yayınları, İstanbul.

AYAN, Aydın, "1839 - 1923 Tanzimattan Cumhuriyet'e Türk Plastik Sanatları ve İki Müze Önerisi", MSGSÜ İstanbul Resim ve Heykel Müzesi İstanbul, 2008.

BAĞCI, Serpil, F.ÇAĞMAN, G.RENDA, Z.TANINDI, Osmanlı Resim Sanatı, İstanbul, 2006.

BASELİTZ, Georg. (1965–1992): Baskı Grafikleri, Sergi katalogu 25.11.1996.

BAYAR, Dovdoi, "Eski Türk anıtları ve taş heykeller", Cengizhan ve Mirasçıları Büyük Moğol İmparatorluğu, Sabancı Üniversitesi, İstanbul, 2006, s. 91-110.

BECER, Emre. (1997): İletişim ve Grafik Tasarım, Ankara: Dost Kitabevi.

BEKSAÇ, Engin. Avrupa sanatına giriş,İstanbul 199

BEKTAŞ, Hasip. Exlibris ,İstanbul 1996.

BERGER, Aliye, Yaşamı/Sanatı/Yapıtları, Ada Yayınları, 1974.

BERGER, John: "Şeker Ahmet Paşa'nın Bir Resmi Üstüne" Sanat Çevresi (Eylül 1979, S. 11), s. 4-7.

BERK, İlhan, İlhan Berk Seçme Şiirler, Adam Yayınları, (1.Baskı), İstanbul, Eylül 1997.

BERK, Nurullah - TURANİ, Adnan, Başlangıcından Bugüne Çağdaş Türk Resim Tarihi, II, Tiglat Yayınları, İstanbul, 1981.

BERK, Nurullah (1944), "Türkiye'de Modern Sanat", Ar, Mart:5-7.

BERK, Nurullah (1972), İstanbul Resim ve Heykel Müzesi, Akbank Yayınları, İstanbul.

BERK, Nurullah C. (1943):Türkiye'de Resim, Güzel Sanatlar Akademisi Neşriyatı, İstanbul: Tiglat Yay. Cilt:1, s:47–49.

BERK, Nurullah C. (1943):Türkiye'de Resim, Güzel Sanatlar Akademisi Neşriyatı, İstanbul: Tiglat Yay. Cilt:1, s:47–98.

BERK,N.-GEZER,H. (1973), Elli Yılın Resim ve Heykeli, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul.

BOYAR, Pertev (1948), Osmanlı İmparatorluğu ve Türkiye Cumhuriyeti Devirlerinde Türk Ressamları Hayatları ve Eserleri, Ankara: Jandarma Basımevi.

BRUNNER, Felix. Gravürün el kitabı 1962 (Çeviri ,Feyzan Yaman İstanbul 2001.)

BURUNNER, Felix. (1979): D. Handbook of Graphic Reproduction of Process, London:4.th Edition

CASSOU, Jean. Sembolizm. Sanat Ansiklopedisi, İstanbul 1987.

CEZAR, Mustafa (1995), Sanatta Batıya Açılış ve Osman Hamdi, Erol Kerim Aksoy Vakfı Yayınları, İstanbul.

CEZAR, Mustafa, Sanatta Batıya Açılış ve Osman Hamdi, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul, 1971.

CLAUDON, Francis. Romantizm. Sanat Ansiklopedisi, İstanbul1988.

ÇİFTÇİOĞLU, İbrahim - KANTÜRK, Turgay, Türk Plastik Sanatçıları, Asır Matbaacılık, İstanbul, 1998.

DEMİRKOL, C.Vedat. Modernizm ve Postmodernizm ,İstanbul 2008.

DİNÇELİ, İbrahim, (2014) İbrahim Dinçeli, Edirne Belediye Başkanlığı Yayınları,

ELİBAL, Gültekin, Atatürk ve Resim Heykel, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, 1973.

ELİBAL, Güntekin (1973), Atatürk ve Resim-Heykel, İstanbul: i ş Bankası Kültür ve Sanat Yayınları.

ELİF, Naci, (1933), On Yılda Resim:1923-1933, İstanbul. Çağdaş Türk Resminden Örnekler, Akbank Kültür Yayınları:5, İstanbul.1982.

ELİF, Naci, (1983),"Ben Elif Naci? D Grubu?nun Çığırtkanı", Sanat Çevresi, 60, Ekim:12-15.

ERDUR, Korkut, Zühtü Müridoğlu Kitabı, Yapı Kredi Yayınları, İstanbul, 1992.

EROĞLU, Özkan. Resim Sanatı Sözlüğü İstanbul 2003.

EROL, Turan, “Nurullah Berk Üstüne”, Boyut Sanat Dergisi, Sayı:12, Ankara, Nisan 1982.

EROL, Turan, 19.Yüzyıl Türk Ressamları, Tiglat Yayınları, 1980.

EROL, Turan, Günümüz Türk Resminin Oluşum Sürecinde Bedri Rahmi Eyüboğlu Yetişme Koşulları, Sanatçı Kişiliği, Cem Yayınevi, İstanbul, 1984.

EROL, Turan, Nazmi Ziya, Yapı Kredi Yayınları, Mart 1995.

EROL, Turan. (1981):Başlangıcından Bugüne Türk Resim Sanatı, İstanbul: Tiglat Yay. Cilt:1, s:141-197.

EROL, Turan. (1992): Hacettepe Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi Üzerine, Sanat Çevresi, İstanbul: Ağustos, sayı:166, s.46–47.

ERSOY, Ayla, Günümüzde Türk Sanatı (1950'den 200'e), Bilim Sanat Galerisi, İstanbul, 1998.

ERSOY, Ayla. Günümüz Türk resim Sanatı (1950 den 2000 e), İstanbul, 1998

ERSOY, Ayla. Günümüz Türk Resim Sanatı ,İstanbul 1998.

ERSOY, Ayla. Sanat Kavramlarına Giriş. İstanbul 1995.

ERZEN, Jale Nejdet -YASA, Zeynep Yaman vd., Fahr el Nisa Zeid, Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Yayınları, Ankara, 2001.

EYÜBOĞLU, Bedri Rahmi, Resme Başlarken, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul, 2005.

EYÜBOĞLU, Bedri Rahmi,(Sunu: Ferit Edgü), Binbir Bedros (Otoportreler), Ada Yayınları, 1977.

GERMANER, Ali Teoman, "Cumhuriyetimizin 75.Yılında, Ülkemizde 'Heykel' Olgusuna Genel Bir Bakış", Cumhuriyetin Renkleri Biçimleri, T.T.V., Mayıs 1999.

GERMANER, Semra- İNANKUR, Zeynep, Oryantalistlerin İstanbulu, Türkiye İş Bankası Yayınları, İstanbul, 2002.

GERMANER, Semra. 1960- Sonrası Sanat İstanbul 1997.

GEZER, Hüseyin, Cumhuriyet Dönemi Türk Heykeli, Cumhuriyetin 60.Yılına Armağan, Türkiye İş Bankası Yayınları, Tisa Matbaası, Ankara, 1984.

GILMOUR, Pat .(1981): Artist in Print, London: BBS.

GİRAY, Kıymet, (15.03.1999) İstanbul Resimleri ve Heykel Müzesi Kolleksiyonu'dan Örneklerle (manzara),Türkiye İş Bankası Sanat Yayınları,

GİRAY, Kıymet, "Yurdu Gezen Türk Ressamları-1", Türkiye'de Sanat, Sayı: 18, Mart/Nisan, 1995, s. 37.

GİRAY, Kıymet, Mimar Sinan Üniversitesi İstanbul Resim Heykel Müzesi Koleksiyonu'ndan Örneklerle Manzara, Türkiye İş Bankası,

GOMBRICH, E. H. (1989): Sanatın Öyküsü, İstanbul: Remzi Kitabevi.

GÖLÖNÜ, Gündüz. Kazı Resim-Baskı Sanatı Tarihi,İstanbul 1979.

GÜNDÜZ, Gölbünü. (1979): Kazı Resim, İ.D.G.S. A. , Yayınları, Yayın No: 68.

GÜREL, Haşim N.(1989): Plastik Sanatlarla Uğraşanlar İçin Süleyman Saim Tekcan Örneği veya Dersi, Sanat Çevresi, İstanbul: Aralık, sayı:133, l. s:46–47.

HANÇERLİOĞLU, Orhan. Eczacıbaşı Sanat Ansiklopedisi – I.II.III.İstanbul 1997.

İNANKUR, Zeynep. 19 .Yüzyıl Avrupasında Heykel ve resim sanatı İstanbul 1997.

İPŞİROĞLU, Mazhar ve Nazan. Sanatta Devrim,İstanbul 1979.

İSKENDER, Kemal. "Türk Resminin Dünü, Bugünü ve Geleceği", Gergedan, Dönemli Yayıncılık, Eylül, 1998, s. 8-21.

İSLİMYELİ, Nüzhet (1967), Türk Plastik Sanatçıları Ansiklopedisi I. Ankara: Ankara Sanat Yayınları.

İSLİMYELİ, Nüzhet, Asker Ressamlar ve Ekoller, Doğuş Matbaası, Ankara, 1965.

KESER, Nimet. Sanat Sözlüğü ,İstanbul 2005.

KINIKLI, Ünsal. Pastel boya ve Füzen teknikleri. Tz.

LATFE, Gürer "Görsel Sanat Egitimi ve Mekan Form" .T.Ü. Mimarlık Fakültesi Baskı Atölyesi, 1. Baskı, İstanbul 1992.

LYNTON, Norbert (1982), Modern Sanatın Öyküsü. Çev.C.Çapan ve S.Öziş, İstanbul, Remzi Kitabevi.

LYNTON, Norbert. Modern Sanatın Öyküsü ,İstanbul 1982.

MORAN, Berna "Edebiyat Kuramları ve Elestiri" Cem Yayınevi, Öztürk Matbaası 5.Basım, İstanbul 1983.

ONAT, Esen. "Mimarlık Form ve Geometri" Yem Yayınevi, İstanbul 1995.

OSMA, Kıvanç, Cumhuriyet Dönemi Anıt Heykelleri (1923-1946), Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara 2003.

ÖKSE, A. Tuba: "Sanat Kavram ve Terimleri Sözlügü" Remzi Kitapevi 1999.

ÖZSEZGİN, Kaya , Türk Plastik Sanatçıları Ansiklopedisi, Yapı Kredi Yayınları,İstanbul, 1999.

ÖZSEZGN, Kaya: "Türk Plastik Sanatçıları" Ansiklopedik Sözlük, Yapı Kredi Yayınları, Sanat 54, stanbul, Aralık 1994.

ÖZSEZGN, Kaya: "Türkiye'de Seramigin Geleneksel ve Çagdaş Temelleri Üzerine Gözlemler" ,Türkiye'de Sanat, Plastik Sanatlar Dergisi Sayfa 28-30 , Seramik Özel Sayısı 33, Mart / Nisan 1998.

ÖZTURNALI, Gül: "Modern Türk Seramik Sanatına Bir Bakıs",Türkiye'de Sanat, Plastik Sanatlar Dergisi, Seramik Özel Sayısı 33, Sayfa 31-33, Mart / Nisan 1998.

PASSERON, Rene. Sürrealizm. Sanat Ansiklopedisi , İstanbul1982.

RAGON, Michel. Modern Sanat ,İstanbul 1987

READ, Herbert (1985), A Concise History of Modern Painting.,Thames and Hudson, London.

RENDA, Günsel - EROL, Turan, Başlangıcından Bugüne Çağdaş Türk Resim Sanatı, c.I, Tiglat Yayınları, İstanbul, 1981.

RENDA, Günsel ve ark. Türk Plastik Sanatları Ankara1993.

RENDA, Günsel, "Resimde Çağdaşlaşma", Dünya Kenti İstanbul, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı, İstanbul, s. 176.

RİCHARD, Lionel. Ekspresyonizm. Sanat Ansiklopedisi, İstanbul1984.

SÖZEN Metin, TANYELİ, Uğur. Sanat Kavram ve terimleri Sözlüğü ,İstanbul 1986.

ŞENGÜL, Enver, BİLAR, Ender. *Darüşşifa "Trakya Üniversitesi Sultan II.Bayezid Külliyesi Sağlık Müzesi"/* Edirne:Trakya Üniversitesi Yayınları. 2007.ESİN KARLIKAYA (2002) *Dr. Rıfat Osman Bey, Prof. Dr. Süheyl Ünver ve Edirne*, Yöre Dergisi 2002;25-26; s. 25-31

ŞİŞMAN, Ahmet. Sanat ve sanat kavramlarına giriş,İstanbul 2006.

TANISAN, H. Hüseyin, METE Zeliha: "Seramik Teknolojisi ve Uygulaması" Birlik Matbaası-Sögüt 1988.

TANSUG, Sezer: “Çagdaş Türk Sanatı” Remzi Kitapevi, İstanbul 1999.

TANSUG, Sezer: “Sanatın Görsel Dili” Remzi Kitapevi, stanbul 1993.

TANSUĞ, Sezer (1986), Çağdaş Türk Sanatı, Remzi Kitabevi, İstanbul.

TANSUĞ, Sezer. Örneklerle Türk Resim ve Heykel Sanatı (1979), Metinler: DGSA 2.Sanat Bayramı, Türkiye Turing ve Otomobil Kurumu Yayını, İstanbul.

TANSUĞ, Sezer. Resim Sanatı Tarihi,İstanbul 1992.

TANSUĞ, Sezer. Türk Resiminde Yeni dönem ,İstanbul 1990.

TEKCAN, Süleyman Saim. Gravür. İstanbul 2001.

TEPECİK, Adnan. Baskı Teknikleri. Ankara 1999.

TOROS,Taha (1988), İlk Kadın Ressamlarımız, Akbank Yayınları, İstanbul.

TUNALI smail “Tasarım Felsefesine Giris” Yapı Endüstri Merkezi Yayınları, İstanbul 2002.

TUNALI, İsmail. Felsefenin ışığında Modern resim,İstanbul 1981

TURAN, Adnan “Sanat Terimleri Sözlügü” Remzi Kitapevi Kasım 1993.

TURANİ, Adnan. Sanat Terimleri Sözlüğü, İstanbul 1993.

ÜNVER Erdem “Sanat Egitimi”, Nobel Yayıncılık 1. Baskı Ankara, Eylül 2002.

VERULLAZ, Maurice. Empresyonizm. Sanat Ansiklopedisi, İstanbul 1983.

YILMABASAR Jale “Seramik Yöntemleri” Türk Tarih Kurumu Basımevi. Ankara, 1980

YOLCU Enver: “Sanat Egitim Kuramları Ve Yöntemleri” Paradigma Kitabevi, Nobel Yayıncılık 1.basım, Kasım 2004.